

Het Boek van de Hemel

Deel 12

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 12

6 maart 1917 – 26 april 1921

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

<https://volontedivine.lumenluminis.xyz>

<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>

Deel 12

12-1 - 6 maart 1917 - De nauwe band tussen God en de ziel wordt nooit verbroken.

Ik ging verder in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus verscheen plotseling. Terwijl ik aan het klagen was, zei Hij mij:

"Mijn dochter, mijn dochter, mijn arme dochter, als je wist wat er allemaal gaat gebeuren, zou je zo veel lijden. Om je zo'n groot lijden te besparen, probeer Ik je te ontzien."

Wat mij betreft, ik ging door met mijn klachten en ik zei:

"Mijn Leven, dit had ik niet van U verwacht. U die niet zonder mij lijkt te kunnen zijn, brengt nu uren en uren zonder mij door. Soms lijkt het wel alsof U de hele dag zo wilt doorbrengen. Jezus, doe me dat niet aan! Wat bent U veranderd!"

Hij onderbrak me en Hij zei: "Rustig maar, rustig maar! Ik ben niet veranderd. **Ik ben onveranderlijk.**

Als Ik mij aan een ziel openbaarde,
- haar tegen Mij aanhield,
- met haar sprak en haar met mijn Liefde vervulde,
wordt die verbondenheid tussen haar en Mij nooit verbroken.

Hooguit veranderen de wijzen waarop. Op een bepaald moment manifesteer Ik Me op een bepaalde manier, op een ander moment op een andere manier.

Ik weet altijd nieuwe manieren te bedenken om mijn Liefde te tonen. Zie je niet dat als Ik je 's morgens niets heb gezegd, Ik 's avonds met je praat?

Wanneer mensen de meditatie **van de Uren van mijn Passie** lezen, vul Ik jouw ziel tot ze overloopt en spreek Ik je over intieme zaken waarover Ik je nog nooit eerder gesproken heb, over hoe je Mij kunt volgen op Mijn wegen.

Deze 'meditaties' zijn de spiegel van mijn Innerlijk Leven.

Wie zich hieraan spiegelt, reproduceert mijn Leven in zichzelf.
O, hoe openbaren zij mijn Liefde en mijn dorst naar zielen, gevoeld
- in elke vezel van mijn Hart,
- in elke ademhaling,
- in elk van mijn gedachten, enz.!

In feite spreek Ik meer dan ooit tot jou. Maar zodra Ik klaar ben,
verberg Ik Mij. En omdat je Me niet ziet, zeg je dat Ik veranderd ben.

Ik wil hieraan toevoegen dat wanneer je niet met je stem herhaalt wat
Ik je innerlijk heb gezegd, je de uitstorting van mijn Liefde belemmert.

12-2 - 18 maart 1917 - Gunstige effecten voor wie zich met Jezus verenigt.

Ik bad terwijl ik me volledig in Jezus verenigde.
Ik wilde alle gedachten van Jezus in mijn bezit hebben om hen in de
gedachten van de mensen te leggen en zo alles te herstellen wat niet
naar zijn Hart is in hun gedachten, en zo verder voor al het andere.

Mijn lieve ***Jezus zei mij***: "Mijn dochter, toen Ik op aarde was,
***verbond mijn Mensheid alle gedachten van de mensen met de
Mijne.***

Zo werd elk van hun gedachten weerspiegeld in mijn Geest,
- elk van hun woorden in mijn Stem,
- elk van hun hartslagen in mijn Hart,
- elk van hun handelingen in mijn Handen,
- elk van hun stappen in mijn voeten, enzovoort.
Op die manier bracht Ik Goddelijk Eerherstel aan de Vader.

Bovendien zet Ik alles wat Ik op aarde gedaan heb, verder in de
Hemel: Terwijl de mensen denken, stromen hun gedachten in mijn
Geest. Als zij kijken, voel Ik hun blik in de Mijne, enz.

Zo stroomt er tussen hen en Mij een voortdurende stroom, net zoals
als het hoofd voortdurend in verbinding staat met de ledematen van
het lichaam.

Ik zeg tegen de Vader: "Mijn Vader,

ik ben niet de enige die U bidt, U eerherstel biedt en U kalmeert, maar er zijn mensen die met Mij doen wat Ik doe. Door hun lijden vervangen zij mijn Mensheid, die nu glorieus is en niet meer in staat is om te lijden."

De zielen die zich met Mij verenigen, herhalen wat Ik gedaan heb. Hoe groot zal dan hun vreugde zijn wanneer zij bij Mij in de hemel zullen zijn: zij die in Mij geleefd hebben en die samen met Mij alle mensen omhelsd hebben en voor elk van hen geboet hebben!

Zij zullen hun leven in Mij verderzetten.

En wanneer de mensen die nog op aarde zijn Mij beledigen in hun gedachten, zullen de gedachten van deze zielen
- weerklinken in de geest van deze gekwetste zielen en
- zullen zij de verzoeningen voortzetten die zij deden toen ze nog op aarde waren.

Samen met Mij zullen zij erewachters zijn voor de goddelijke Troon.

Wanneer de mensen op aarde Mij beledigen, zullen zij in de hemel het tegenovergestelde doen.

Zij zullen de bewakers van mijn Troon zijn en de ereplaatsen innemen. Zij zullen degenen zijn die Mij het beste begrijpen. Zij zullen de meest glorieuze zijn. Hun glorie zal versmelten met de Mijne en de Mijne met de hunne.

Jouw leven op aarde zal volledig versmolten zijn met het Mijne. Onderneem geen enkele actie zonder eerst langs Mij te gaan.

Telkens wanneer je je in Mij laat versmelten, geef Ik je

- nieuwe Genade en nieuw Licht.

Ik zal een waakzame bewaker van je hart zijn, om je te beschermen tegen zelfs maar de schaduw van de zonde. Ik zal je bewaren als mijn eigen Mensheid.

En Ik zal de engelen bevelen een kroon om je heen te vormen, zodat je tegen alles en iedereen beschermd bent.

<p>12-3 - 28 maart 1917 - Weldaden van het "Ik bemin je" van Jezus. Jezus kijkt naar de goede wil van de ziel.</p>

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich eventjes. Hij was zo bedroefd dat Hij medelijden wekte. Ik zei Hem: "Wat is er aan de hand, Jezus?"

Hij antwoordde: "Mijn dochter, er zullen plotselinge en onverwachte dingen gebeuren. Overal zullen revoluties uitbreken. O, wat zal het erger worden!" Toen bleef Hij, volledig overweldigd, zwijgen.

Ik zei Hem: "Liefste van mijn leven, zeg me nog iets." Hij deed alsof Hij in mij wilde blazen en Hij zei: "**Ik bemin je.**" Door dat "**Ik bemin je**" leek het *alsof* elke mens en elk ding nieuw leven kreeg.

Ik ging verder: "Jezus, zeg nog een ander woord."

Hij antwoordde: "**Ik kan je geen mooier woord zeggen dan 'Ik bemin je'.**"

Dit '**Ik bemin je**' komt van Mij en vult de Hemel en de aarde. Het circuleert onder *de heiligen*, die er een nieuwe glorie door ontvangen.

Het daalt neer in de harten van *de aardse pelgrims*, van wie
- sommigen de genade van bekering ontvangen en
- anderen die van heiliging ontvangen.

Het dringt door tot in *het vagevuur* en verspreidt zich over de zielen die zich daar bevinden een weldadige en verfrissende dauw. Zelfs *de elementen* voelen zich vervuld van nieuw leven in hun vruchtbaarheid en groei.
Iedereen hoort het "**Ik bemin je**" van uw Jezus!

"Weet je wanneer de ziel een '**Ik bemin je**' van Mij naar zich toe trekt? Wanneer zij, zich met Mij verenigt, **de goddelijke houding aanneemt en alles doet wat Ik doe.**"

Daarop zei ik tegen Jezus: '*Mijn Liefde, het is moeilijk om altijd deze goddelijke houding aan te nemen.*'

Hij vervolgde:

"Mijn dochter, als de ziel dit niet altijd kan doen in haar dagelijkse handelingen, kan ze het wel doen door haar goede wil.

Dan ben Ik zo blij met haar dat Ik de waakzame bewaker word
- van al haar *gedachten*,
- al haar *woorden*,
- al haar *hartslagen*, enz.,
en hen binnen en buiten Mij als escorte plaats,
en hen met Liefde beschouw als vruchten van haar goede wil.

Wanneer de ziel, versmolten met Mij, haar dagelijkse handelingen verricht in eenheid met Mij, voel Ik me zo tot haar aangetrokken dat Ik met haar alles doe wat zij doet, en haar handelingen verander in goddelijke Handelingen.

Ik houd rekening met alles en beloon alles, zelfs de kleinste dingen. Geen van haar daden van goede wil blijft onbeloond.

12-4 - 2 april 1917 - Het lijden van het ontberen van Jezus is een Goddelijk Lijden.

Ik klaagde bij mijn altijd vriendelijke Jezus over mijn gebruikelijk gemis van Hem. **Ik zei Hem:**

"Mijn Liefde, wat een voortdurende dood! Het gemis van U is een dood. Deze dood is des te wreder omdat hij niet daadwerkelijk tot de dood leidt.

Ik begrijp niet hoe de Goedheid van uw Hart kan verdragen dat ik deze voortdurende dood moet ondergaan en U mij nog in leven laat."

Terwijl ik deze gedachten koesterde, kwam de gezegende Jezus en drukte mij stevig tegen zijn Hart. **Hij zei:**

"Mijn dochter, druk je stevig tegen mijn Hart en kom terug tot leven. Weet dat het lijden

- dat Mij het meest bevredigt en behaagt,
- dat het krachtigste is en het meest lijkt op het Mijne,
het lijden is van **het gemis van Mij.**

Want dat is een Goddelijk Lijden.

De zielen liggen mij zo nauw aan het Hart dat ze als het ware aan mijn Mensheid geketend zijn.

En wanneer één van hen verloren gaat,

- wordt de ketting die haar aan Mij bindt verbroken en

- voel Ik een pijn alsof er een ledemaat van Mij is afgescheurd.

En wie kan deze verbroken ketting herstellen, de scheur herstellen?
Wie kan Mij deze ziel terugbrengen, haar weer tot leven wekken?
Het lijden van het gemis van Mij. Want het is Goddelijke Lijden.

*Mijn lijden veroorzaakt door het verlies van zielen is Goddelijk.
Het lijden van de zielen die Mij niet zien en Mij niet voelen is
Goddelijk.*

Deze twee soorten Goddelijk Lijden ontmoeten elkaar, omhelzen elkaar. Zij hebben zo'n kracht dat zij de zielen die van Mij gescheiden zijn, opnieuw verenigen met mijn Mensheid.

Mijn dochter, kost het je veel moeite om Mij te moeten missen?
- Zo ja, maak dan een Lijden van zo'n grote waarde niet zinloos.

Aangezien Ik je dit lijden geef,
- houd het dan niet voor jezelf, maar
- laat het circuleren onder de strijders om de zielen te grijpen te midden van de strijd en hen in Mij op te sluiten.

Laat jouw lijden de hele wereld rondgaan om de zielen te redden en hen allemaal naar Mij terug te brengen."

12-5 - 12 april 1917 - Niet het lijden maakt zielen ongelukkig. Zij zijn ongelukkig omdat iets ontbreekt in hun liefde voor God zijn.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus naar mij toe. Omdat ik een beetje leed, nam Hij mij in zijn armen en **Hij zei mij:**
"Mijn geliefde dochter, mijn lieve kleine dochter, *rust in Mij.*

Houd jouw lijden niet voor jezelf, maar verbind het met mijn Kruis als gezelschap en verlichting van mijn Pijn.
Mijn Lijden zal zich met het jouwe verenigen en je ondersteunen.

Ons Lijden zal in hetzelfde vuur branden.
Ik zal jouw lijden zien alsof het het Mijne is.

Ik zal het dezelfde weldaden en dezelfde waarde geven als het Mijne toen Ik aan het kruis hing.

Ze zullen dezelfde functie vervullen voor mijn Vader voor de zielen.

"Beter nog, kom zelf op het Kruis.

Wat zullen we daar gelukkig zijn, zelfs als Wij lijden!

In feite is het niet het lijden dat de mens ongelukkig maakt.

Integendeel, lijden maakt hem zegevierend, glorieus, rijk en mooi.

Hij wordt ongelukkig wanneer er iets ontbreekt in zijn liefde.

Verenigd met Mij aan het Kruis, zal je in alles tevreden zijn, imwille van de Liefde. Jouw lijden zal liefde zijn, jouw leven zal liefde zijn. En zo zal je gelukkig zijn.

12-6 - 18 april 1917 - Versmelten met Jezus in de Goddelijke Wil resulteert in een weldadige dauw over de hele Schepping.

Ik versmolt met mijn lieve Jezus om mij in alle mensen te kunnen verspreiden en hen allemaal in Hem te laten versmelten.

Ik wilde mij tussen Jezus en de mensen plaatsen zodat zij Jezus niet konden beledigen. Terwijl ik dit deed, **zei Jezus mij**:

"Mijn dochter, wanneer je je met Mij verenigt in mijn Wil, wordt er een Zon in je gevormd. Terwijl je denkt, liefhebt, eerherstel brengt, enz., vormen zich de stralen van deze Zon En op de achtergrond kroont mijn Wil deze stralen.

Deze Zon stijgt op in de hemel en straalt als een weldadige dauw over alle mensen. Hoe meer je je met Mij verenigt, hoe meer je zulke Zonnen vormt.

O, hoe mooi is het om deze Zonnen te zien die, terwijl ze opkomen, zich versmelten met mijn eigen Zon en een weldadige dauw op iedereen neer laten dalen!

Hoeveel Genade ontvangen de menslen op deze manier!

Ik ben hierdoor zo geraakt dat, zodra een ziel zich met Mij verenigt, Ik een overvloed aan genade op haar laat neerdalen,
- zodat zij een nog grotere Zon vormt

- om vervolgens een nog overvloediger dauw over iedereen te kunnen uitstorten.

Toen ik vervolgens in Hem versmolt,
voelde Ik het Licht, de Liefde en de Genade op mijn hoofd neerdalen.

**12-7 - 2 mei 1917 - Jezus stierf voortdurend zonder te sterven.
Luisa neemt deel aan dit Lijden van Jezus.**

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik bij mijn lieve Jezus dat ik zijn Aanwezigheid moest missen. Ik zei:

"Mijn Liefste, wie kan weten hoe pijnlijk het voor mij is om U te moeten missen! Ik voel me langzaam sterven.
Elke handeling die ik verricht, voelt aan als een dood omdat ik Degene die mijn leven is niet kan vinden.
Sterven en leven tegelijkertijd is wreder dan de dood.
Het is een dubbele dood."

Mijn lieve Jezus kwam naar me toe en Hij zei:
"Mijn dochter, wees moedig en standvastig in alles!
En wil je Mij dan niet navolgen?
Ik ben ook beetje bij beetje gestorven.

Terwijl de mensen Mij op mijn weg tegenwerkten,
voelde Ik Mijn voeten verscheuren met krampen die Mij de dood konden brengen.
Maar ook al voelde Ik dat Ik stierf, ben Ik niet gestorven.

Toen de mensen Mij beledigden met hun daden,
voelde Ik de dood in mijn Handen. Ik voelde dat Ik stierf, maar de Wil van mijn Vader verhinderde dat Ik stierf.

*De slechte gesprekken en de vreselijke godslasteringen van de mensen_*weerklonken in mijn Stem. Toen voelde Ik Mij verstikt.
Ik voelde de dood in mijn stem, maar Ik stierf niet.

En mijn gekweld Hart!

Terwijl het klopte, voelde Ik de slechte levens van de mensen en de

zielen die zich van Mij losmaakten.
Mijn Hart werd voortdurend verscheurd.

Ik stierf voortdurend voor elke mens, voor elke belediging.
Maar opnieuw dwongen de Liefde en de Goddelijke Wil Mij om te blijven leven. Dat is de reden waarom ook jij beetje bij beetje sterft.

Ik wil je aan mijn zijde hebben.
Ik wil jouw gezelschap in mijn sterven. Ben je niet gelukkig?

12-8 - 10 mei 1917 - De Adem van God geeft leven en beweging aan alle mensen.
--

Terwijl ik in mijn ellendige toestand verder ging, probeerde ik me zoals gewoonlijk in mijn lieve Jezus te verliezen.
Al mijn inspanningen waren echter tevergeefs.
Jezus zelf leidde me af.

Hij ademde luidruchtig en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de mens is niets anders dan mijn Adem.
Wanneer Ik adem, geef Ik leven aan alles.

Alle leven zit in de adem. Als de ademhaling ontbreekt,
- klopt het hart niet meer,
- stroomt het bloed niet meer,
- worden de handen slap,
- sterft de intelligentie af,
enzovoort.

Het menselijk leven berust op het geschenk van mijn Adem en op de aanvaarding daarvan.

Maar terwijl Ik leven en beweging geef aan de mensen
- door mijn heilige Adem
waarmee Ik hen wil heiligen, liefhebben, verfraaien, verrijken, enz.
beantwoorden zij Mij met hun adem vol
van beledigingen, rebellie, ondankbaarheid, godslastering, enz.

Kortom,
Ik zend een zuivere Adem en Ik krijg een onzuivere adem terug.
Ik zend een adem van zegeningen en Ik krijg een adem van
vervloeking terug.
Ik zend een Adem van Liefde en Ik ontvang in het diepst van mijn
Hart een adem van beledigingen.

Maar mijn Liefde doet Mij doorgaan met het zenden van mijn Adem
om het menselijk leven te laten voortbestaan.
Anders zouden ze niet meer functioneren en vernietigd worden.

Ach, mijn dochter, weet je hoe het menselijk leven in stand wordt
gehouden? Door mijn Adem.

Als Ik een ziel vind die Mij bemint, hoe zoet is dan haar adem voor
Mij! Hoe verheugt zij Mij! Ik voel Mij dan zeer gelukkig.
Tussen haar en Mij weerklinken harmonieuze echo's.
Deze ziel onderscheidt zich van alle andere mensen
en zo zal het ook in de Hemel zijn.
Mijn dochter, Ik kon Mijn Liefde niet bedwingen en heb haar vrij spel
gegeven in jou."

Ik was vandaag niet in staat om mij in Jezus te verenigen, omdat Hij
mij bezighield met zijn Adem. Hoeveel dingen heb ik begrepen die ik
niet onder woorden kan brengen.
Daarom stop ik hier.

**12-9 - 12 mei 1917 - Twijfelen aan de Liefde van Jezus en bang
zijn om veroemd te worden, bedroeft het Hart van Jezus.**

Mijn altijd liefdevolle Jezus was niet gekomen en ik was daarom zeer
bedroefd.

Terwijl ik bad, kwam de volgende gedachte bij me op:

"Is het ooit bij jou opgekomen dat je veroemd zou kunnen zijn?"

Eerlijk gezegd denk ik daar nooit aan.

Ik was een beetje verbaasd dat deze gedachte bij me opkwam.

Mijn goede Jezus, die altijd over mij waakt, raakte mij aan.

En Hij zei mij:

"Mijn dochter, deze gedachte is iets raar en bedroeft mijn Liefde zeer.

Als een dochter tegen haar vader zou zeggen:

'Ik ben niet je dochter. Je geeft me geen deel van je erfenis. Je wilt me geen eten geven. Je wilt me niet in je huis.'" En als ze daar verdrietig over was, wat zou de arme vader dan zeggen?

Hij zou zeggen: "Absurd! Deze dochter is gek!"

En hij zou dan liefdevol toevoegen:

"Als je niet mijn dochter bent, wiens dochter ben je dan? Je woont onder mijn dak, je eet aan mijn tafel, ik kleed je met het geld dat ik met mijn werk verdien. Als je ziek bent, verzorg ik je en zorg ik ervoor dat je alle zorg krijgt om te genezen. Waarom twijfel je er dan aan dat je mijn dochter bent?"

Met nog veel meer redenen zou Ik zeggen tegen degene die aan mijn liefde twijfelt en bang is om verdoemd te worden:

"Wat bedoel je daarmee?"

Ik geef je mijn Vlees te eten, je leeft van alles wat Mij toebehoort;

Als je ziek bent, genees Ik je met de Sacramenten.

Als je vuil bent, was Ik je met mijn Bloed.

Ik sta altijd tot je beschikking en toch twijfel je?

Wil je Mij verdriet doen?

En zeg Mij, zou je van iemand anders willen houden?

Erken je een ander als vader?

En dan zeg je dat je niet mijn dochter bent!

En als dat voor jou niet zo is,

waarom ben je dan bedroefd en maak je Mij verdrietig?

Is de bitterheid die anderen Mij geven niet genoeg?

Wil jij ook verdriet in mijn Hart brengen?

12-10 - 16 mei 1917 - De voordelen van het zich versmelten in Jezus. De "Uren van de Passie" brengen de Verlossing in gang.

In mijn gebruikelijke toestand versmolt ik volledig met mijn lieve Jezus. En ik stortte me uit over alle mensen om hen met Hem te vervullen.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, telkens wanneer een mens zich in Mij verenigt, geeft hij de goddelijke weldaden door aan alle mensen die, naar gelang hun behoeften, zo worden bezocht:

- zij die zwak zijn, voelen kracht,
  - zij die hardnekkig in zonde leven, ontvangen het licht,
  - zij die lijden ontvangen troost,
- enzovoort.

Daarna bevond ik me buiten mijn lichaam te midden van vele zielen. Het leek me dat het zielen uit het Vagevuur en heiligen waren. Deze zielen spraken tegen mij over een recent overleden persoon die ik kende.

Ze zegden mij:

"Wat is hij blij dat de zielen die de stempel van de 'Uren van de Passie' dragen, niet door het vagevuur hoeven te gaan! Begeleid door deze Uren nemen zij hun plaats in op een veilige plek. Bovendien is er geen enkele ziel die naar het Paradijs vliegt die niet vergezeld wordt door de 'Uren van de Passie'.

Deze Uren verspreiden voortdurend de dauw van de Hemel over de aarde, in het Vagevuur en zelfs in de Hemel."

Toen ik dit hoorde, **dacht ik bij mezelf:**

"Om zijn woord te houden dat Hij voor elk Woord van de Uren van de Passie een ziel zou redden, staat mijn geliefde Jezus misschien toe, dat elke geredde ziel Weldaden van deze Uren ontvangt."

Daarna keerde ik terug in mijn lichaam. Toen ik mijn lieve Jezus had gevonden, vroeg ik Hem of dit waar was.

Hij zei mij: ***“Deze Uren brengen de Hemel en de aarde in harmonie en weerhouden Mij ervan de wereld te vernietigen.***

Ik voel mijn Bloed, mijn Wonden, mijn Liefde en alles wat Ik geleden heb, in omloop gebracht worden en zich over alles verspreiden om alles te redden. Wanneer je deze Uren van de Passie overweegt, voel Ik mijn Bloed, mijn Wonden en mijn bezorgdheid voor het heil van de zielen in beweging komen.

Ik voel mijn Leven zich herhalen. Hoe kunnen de mensen iets goeds verkrijgen tenzij door deze Uren?

Waarom twijfel je hieraan? Zij zijn niet van jou, maar van Mij. Jij bent slechts het zwakke instrument geweest.

12-11 - 7 juni 1917 - Wanneer Jezus ziet dat alles in een ziel Hem toebehoort, versmelt Hij haar met Zichzelf.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik over het gemis van mijn lieve Jezus. Ik zei Hem: "Wat een bittere scheiding! Voor mij is alles voorbij! Ik ben het ongelukkigste wezen geworden dat er bestaat!"

Hij onderbrak me en Hij zei: "Mijn dochter, over welke scheiding heb je het? De ziel is enkel van Mij gescheiden wanneer zij iets wat niet van Mij is in zich laat binnenkomen.

Wanneer Ik een ziel binnenga en Ik haar wil, haar verlangens, haar genegenheden, haar gedachten, haar hart, enz. volledig voor Mij vind, dan neem Ik haar in Mij op door het vuur van mijn Liefde.

Ik houd haar wil versmolten met de Mijne *zodat Wij één zijn*. Ik versmelt haar genegenheden, gedachten en verlangens met de Mijne. Wanneer Ik er één vloeistof van gevormd heb, giet Ik haar als hemelse dauw over mijn Mensheid uit.

Zij verandert in zoveel dauwdruppels als beledigingen die Ik ontvang. Deze druppeltjes kussen Mij, beminnen Mij, stellen Mij schadeloos en parfumeren mijn heropende Wonden.

En omdat Ik altijd goed doe aan alle mensen, daalt deze dauw neer voor het welzijn van iedereen.

Maar als Ik in de ziel iets vind dat Mij niet toebehoort, ben Ik niet in staat om die dingen met de Mijne te versmelten. Alleen soortgelijke dingen kunnen samensmelten en dezelfde waarde hebben. Als er in de ziel ijzer, doornen en stenen zijn, hoe kunnen die dan samensmelten? Dan is er scheiding, ontevredenheid.

Als niets van dit alles in jouw hart bestaat, hoe kan Ik Me dan van jou scheiden?

12-12 - 14 juni 1917 - Hoe meer de ziel zich van zichzelf ontdoet, hoe meer Jezus haar met Zichzelf bekleedt.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, smeekte ik mijn lieve Jezus om in mij te komen om lief te hebben, te bidden en te verzoenen in mijn plaats, aangezien ik zelf niet in staat was om ook maar iets te doen.

Bewogen door medelijden vanwege mijn nietigheid, kwam mijn lieve Jezus in mij om met mij te beminnen, te bidden en te verzoenen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, hoe meer de ziel zich van zichzelf ontdoet, hoe meer Ik haar met Mij bekleed.

Hoe meer zij gelooft dat zij niets uit zichzelf kan doen, hoe meer Ik in haar werk en alles doe.

Ik voel dat mijn Liefde, mijn Gebeden en mijn Werk van eerherstel door haar worden gebruikt.

En ter ere van Mij kijk Ik naar wat zij wil doen:

Wil zij liefhebben? Dan kom Ik en Ik bemin samen met haar.

Wil zij bidden? Dan bid Ik met haar.

Kortom, haar nietigheid en haar liefde, die van Mij zijn,

- binden Mij aan haar en

- verplichten Mij om met haar te doen wat zij wil;

En Ik geef haar de verdienste van mijn Liefde, mijn Gebeden en mijn Boetedoeningen.

Met een enorme tevredenheid voel Ik mijn Leven zich herhalen en laat Ik de Vruchten van mijn Daden neerdalen voor het welzijn van allen. Het gaat immers niet om het werk van de mens die verborgen is in Mij, maar om mijn Werk.

12-13 - 4 juli 1917 - Alle lijden van de mensen werd eerst door Jezus beleefd. Wie in de Goddelijke Wil leeft, deelt het Eucharistische Leven van Jezus in de Tabernakels.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, leed ik een beetje. Toen mijn aanbiddelijke Jezus kwam, ging Hij voor mij staan. Het leek alsof er meerdere communicatielijnen tussen Hem en mij waren.

Hij zei mij: "Mijn dochter, elk lijden van de ziel is een extra communicatielijntje tussen haar en Mij.

Want alle lijden die een mens kan ondergaan, zijn in mijn Mensheid geleden en dus met een goddelijk Karakter bekleed.
En aangezien de mens hen niet allemaal tegelijk kan lijden, geeft mijn Goedheid hem dit, beetje bij beetje.

Door zijn lijden groeit de eenheid met Mij.
De ziel groeit niet alleen door haar lijden, maar ook door alles wat zij aan goeds doet.
Zo ontstaan er banden tussen de mens en Mij.

Op een andere dag dacht ik aan het geluk dat andere zielen hebben om voor het Heilig Sacrament te mogen staan, terwijl dit aan mij, arm klein ding, ontzegd wordt.

Mijn gezegende Jezus zei mij: "Mijn dochter, iedereen die in Mijn Wil leeft blijft bij Mij in het tabernakel.
En hij neemt deel aan mijn Lijden dat voortkomt uit de kilheid, de oneerbiedigheid en alles wat de zielen mijn sacramentele Aanwezigheid aandoen.

Iedereen die in mijn Wil leeft, moet in alles uitblinken.
En de ereplaats is voor hem gereserveerd.

Wie heeft het meeste voordeel:

- *degene die bij Mij komt of*
- *degene die bij Mij is?*

Voor degene die in mijn Wil leeft, tolereer Ik
- zelfs geen stap afstand tussen hem en Mij,
- noch enig verschil tussen ons, in pijn of vreugde.
*Misschien zal Ik hem aan het kruis plaatsen,
maar Ik zal hem altijd bij Mij hebben.*

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben:
Ik wil je de eerste plaats geven in mijn sacramenteel Hart.
Ik wil jouw hart in het Mijne voelen kloppen met dezelfde Liefde en hetzelfde Leed als Ik.

Ik wil jouw wil in de Mijne voelen, zodat deze zich in ieder van ons vermenigvuldigt en Mij met een eenvoudige daad de genoegdoening en liefde van iedereen schenkt.

Ik wil mijn Wil voelen in de jouwe, die, door jouw arme mensheid de Mijne te maken, deze voor de Majesteit van de Vader presenteert als een eeuwigdurend offer.

12-14 - 7 juli 1917 - Het lijden en de daden uit het verleden van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft, zijn altijd actueel en werkzaam.

Ik versmolt met mijn lieve Jezus. Maar ik zag mezelf zo ellendig dat ik niet wist wat ik tegen Hem moest zeggen.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus mij om Mij te troosten:**

"Mijn dochter, voor iedereen die in mijn Wil leeft, bestaat er geen verleden of toekomst, maar alles is tegenwoordig.

Alles wat Ik gedaan of geleden heb, is actueel.

Als Ik dus de Vader tevreden wil stellen of de mensen goed wil doen, kan Ik dat doen alsof Ik aan het handelen of lijden ben.

De dingen die de mensen kunnen lijden of doen in mijn Wil zijn verbonden met mijn Lijden en mijn Daden, waarmee ze één zijn.

Wanneer een ziel Mij haar liefde wil betuigen door middel van haar lijden, kan zij een beroep doen op haar vroeger lijden, dat altijd actueel is, om de liefde en voldoening die zij Mij schenkt te vernieuwen.

Wat mij betreft, Ik zie de bedrijvigheid van deze ziel die,

- om Mij liefde en voldoening te schenken,
haar daden en haar lijden uit het verleden als in een bank deponeert
- om hen te vermenigvuldigen en rente te verdienen.

En dan voeg Ik mijn eigen Lijden en mijn eigen Daden toe aan die van haar om haar nog rijker te maken en om Mij niet te laten overtreffen in Liefde.

12-15 - 18 juli 1917 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, leeft 'op kosten' van Jezus. Hij heeft de mensen geschapen opdat zijn Liefde in hen een uitweg zou vinden.

In mijn gebruikelijke toestand probeerde ik me volledig over te geven aan de heilige Wil van mijn Jezus. Ik smeekte Hem om volledig in mij op te gaan, zodat ik mezelf niet meer zou voelen, maar alleen Hem.

De gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer een ziel leeft en handelt in mijn Wil, voel Ik haar overal in Mij. Ik voel haar in mijn Geest.

En haar gedachten verenigen zich met de Mijne.

Aangezien Ik het leven geef aan het verstand van de mensen,
verspreidt deze ziel zich met Mij in de geest van de mensen.

Wanneer zij ziet dat mensen Mij beledigen, voelt zij mijn Pijn.

Ik voel haar ook in mijn Hartslagen. Ik voel zelfs een dubbele hartslag in mijn Hart. En wanneer mijn Liefde zich uitstort in de mensen, stort zij zich samen met Mij uit.

Als Ik niet bemind word, bemint zij Mij in naam van iedereen. Zij troost Mij. In mijn Verlangens voel Ik de verlangens van deze ziel. In mijn Werk voel Ik het hare, enzovoort.

Kortom, je zou kunnen zeggen dat deze ziel 'op mijn kosten leeft.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, U kan alles zelf doen. U hebt de mensen helemaal niet nodig. Waarom houdt U er dan zo van dat de mensen in uw Wil leven?"

Hij antwoordde mij:

"Het is waar dat Ik niets en niemand nodig heb en dat Ik alles zelf kan doen. ***Maar om te leven moet mijn Liefde zich kunnen uiten.***

Neem bijvoorbeeld **de zon:** zij heeft geen licht nodig.

Zij heeft genoeg aan zichzelf genoeg en schenkt haar weldaden aan anderen. Er zijn echter ook andere kleine lichtjes.

En zonder stil te staan bij het feit dat ze die niet nodig heeft, wil ze hen in zich hebben als metgezellen en als uitlaatkleppen voor haar licht om hun klein lichtje te vergroten.

Welk kwaad zouden de kleine lichtjes haar doen als ze haar licht zouden weigeren?

Ach, mijn dochter, **wanneer de Wil alleen is, is Hij onvruchtbaar. Wanneer de Liefde alleen is, kwijnt zij weg en vergaat zij!**

Ik bemin de mensen zozeer dat Ik wil dat zij verenigd zijn met mijn Wil om hen vruchtbaar te maken en om hen een leven van liefde te geven. Zo zal mijn Liefde een weg vinden om zich te uiten. Ik heb de mensen enkel gemaakt om mijn Liefde in hen te kunnen uiten, en voor niets anders.

12-16 - 25 juli 1917 - De huidige rampen zijn slechts een begin. Jezus zuivert de ziel die Hij in zijn Wil wil opnemen.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik tegen Jezus
Ik smeekte hem om een einde te maken aan zijn straffen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, klaag je? Je hebt nog niets gezien. Er komen grote straffen aan. De mensen zijn ondraaglijk geworden. Tijdens de straffen komen ze nog meer in opstand in plaats van te erkennen dat het mijn Hand is die toeslaat! Ik heb geen andere keuze dan hen uit te roeien.

Zo kan ik al deze levens wegnemen die de aarde teisteren en de komende generaties doden. Wacht dus niet op het einde van het kwaad, maar op nog erger kwaad. Er zal geen enkel deel van de aarde zijn dat niet met bloed zal worden overspoeld.

Bij deze woorden voelde ik mijn hart breken. Om mij te troosten, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, kom in mijn Wil om te doen wat Ik doe. Daar kun je handelen ten behoeve van alle mensen. Door de kracht van mijn Wil zul je
- hen redden uit het bloed waarin ze zwemmen en
- hen naar Mij terugbrengen, gewassen in hun eigen bloed."

Ik antwoordde Hem: "Mijn Leven, ik ben zo slecht, hoe kan ik dat doen?" **Hij vervolgde:** "Je moet weten dat de meest sublieme en heroïsche daad die een ziel kan verrichten, is:

te leven en te handelen in mijn Wil.

Wanneer een ziel besluit om in mijn Wil te leven,
versmelten onze twee willen zich tot één.

Als de ziel bevlekt is, zuiver Ik haar. Als de doornen van de menselijke natuur haar omringen, vernietig Ik hen.
Als de spijkers van de zonde haar doorboren, verpulver Ik hen.
Niets kwaads kan mijn Wil binnendringen.

Al mijn Eigenschappen doordringen de ziel en veranderen
- haar zwakheid in Kracht,
- haar onwetendheid in Wijsheid,
- haar ellende in Rijkdom, enz.
Bij andere zielen blijft er altijd iets van zichzelf over. Maar deze ziel die volledig van zichzelf is ontdaan, vul Ik volledig met Mijzelf.”

12-17 - 6 augustus 1917 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is gelukkig, zelfs te midden van de grootste stormen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. Ik was zeer bedroefd:

- vanwege de voortdurende dreiging van zware straffen en
- ook vanwege het ontbreken van zijn aanwezigheid,

Hij zei mij:

"Mijn dochter, houd moed, verlies de moed niet! Mijn Wil maakt de ziel gelukkig, zelfs te midden van de grootste stormen.

De ziel bereikt zulke hoogten dat de stormen haar niet kunnen raken, zelfs als ze hen ziet en hoort. De plaats waar zij leeft, is niet onderhevig aan stormen, maar is altijd sereen.

De zon lacht naar deze ziel, want

- haar oorsprong ligt in de Hemel,
- haar goddelijke adel en heiligheid ligt in God;
- zij wordt bewaakt door God zelf.

Jaloers op de heiligheid van deze ziel, bewaart God haar in de diepten van zijn Hart. **Hij zegt haar:**

"Niemand zal je aanraken, behalve Ik. Want mijn Wil is onaantastbaar en heilig. Iedereen moet mijn Wil eren."

12-18 - 14 augustus 1917 – Jezus leefde op aarde in volledige overgave aan de Wil van zijn Vader. Het verschil tussen leven in berusting in de Goddelijke Wil en leven in de Goddelijke Wil.

Ik verkeerde in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus kwam naar mij toe en ***Hij zei***: "Mijn dochter, op aarde heb Ik Mij volledig overgegeven aan de Wil van de Vader.

Dus

Als Ik dacht, dacht Ik met de Geest van de Vader.

Als Ik sprak, sprak Ik met de Mond van de Vader.

Als Ik werkte, werkte Ik met de Handen van de Vader.

Zelfs mijn Ademhaling gebeurde in Hem.

Alles wat Ik deed, was volgens Zijn wil.

Zodanig dat Ik kan zeggen dat mijn hele Leven in Hem plaatsvond.

Volledig ondergedompeld in zijn Wil, deed Ik niets uit Mijzelf.

Mijn enige gedachte was Zijn Wil.

Ik besteedde geen aandacht aan Mezelf.

De beledigingen die men Mij toebracht, konden mijn Weg niet onderbreken. Ik vloog altijd naar mijn Centrum.

Mijn aards leven eindigde

toen Ik in alles de Wil van de Vader vervuld had.

Dus, mijn dochter, als je je overgeeft aan mijn Wil,

zal je geen andere gedachten meer hebben dan de Mijne.

Zelfs het gemis van Mij, dat je zo kwelt,

zal steun en de verborgen kussen van mijn Leven in jou vinden.

In je hartslagen zul je de Mijne voelen, vurig en bedroefd.

Als je Mij niet ziet, zul je Mij voelen. Mijn Armen zullen je omhelzen.

Hoe vaak voel je mijn Beweging en mijn Adem jouw hart verfrissen?

En *wanneer je Mij niet ziet*, wil je weten wie je zo dicht bij zich houdt

en op je ademt. Ik glimlach naar je, Ik geef je de kus van mijn Wil

Ik verberg Me in jou om je opnieuw te verrassen en je een nieuwe

stap te laten zetten in mijn Wil.

*Maak Me dus niet verdrietig door jezelf te kwellen,
maar laat Mij handelen.*

Moge de vlucht in mijn Wil nooit ophouden in jou.
Anders belemmer je mijn Leven in jou.
Als Ik geen hindernissen ontmoet,
- laat Ik mijn Leven in jou groeien en
- ontwikkel Ik het zoals Ik dat wil."

Na deze Woorden, moet ik uit gehoorzaamheid enkele woorden zeggen over het verschil tussen:
- *leven in berusting in de Goddelijke Wil* en
- *leven in de Goddelijke Wil*.

Ten eerste: leven in berusting in de Goddelijke Wil.

Naar mijn bescheiden mening betekent dit dat je
- je in alles neerlegt bij de Goddelijke Wil, zowel in voorspoedige als in ongunstige omstandigheden, en
- in alles de Goddelijke Wil ziet, de Orde van de Goddelijke Beschikking die de Goddelijke Wil over alle mensen heeft. Er kan dus zelfs geen haar van ons hoofd vallen als de Heer dat niet wil.

De ziel gedraagt zich als een goede zoon,
- die gaat waar zijn Vader wil dat hij gaat en
- die lijdt wat zijn Vader wil.

Arm of rijk, het is voor hem gelijk. Hij is gewoon gelukkig met wat zijn Vader wil. Als hij een opdracht krijgt of vraagt om ergens heen te gaan om een zaak te regelen, dan gaat hij omdat zijn Vader dat wil.

Maar ondertussen moet hij zich verfrissen, rusten, eten, met mensen omgaan. Daarom moet hij veel van zijn eigen wil inzetten, ook al gaat hij omdat zijn Vader dat wou.

In veel dingen bevindt hij zich in de situatie dat hij de dingen zelf moet doen. Het kan dus gebeuren dat hij dagenlang, maandenlang ver van zijn Vader verwijderd is, zonder in alle dingen de Wil van zijn Vader te ontvangen.

Daarom is het voor iemand die enkel leeft in berusting in de Goddelijke Wil bijna onmogelijk om zijn eigen wil niet te laten meespelen.

Hij zal een goede zoon zijn, maar hij zal niet in alles de gedachten, de woorden en het leven van zijn Vader volledig in zichzelf weerspiegelen.

Omdat hij moet heen en weer gaan, mensen volgen en met hen omgaan, is zijn liefde in feite met tussenpozen. - Want alleen een voortdurende eenheid doet de liefde groeien en breekt haar nooit. -

En de Wil van de Vader is niet in voortdurende verbinding met de de wil van de zoon. Tijdens die tussenpozen kan de zoon de gewoonte behouden om zijn eigen wil te doen.

Ik geloof echter dat dit de eerste stap is naar heiligheid.

Ten tweede: leven in de Goddelijke Wil.

Ik zou willen dat de hand van mijn Jezus dit zou schrijven.

Ach, alleen Hij kan alle Schoonheid, Goedheid en Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil beschrijven!

Ik ben daar niet toe in staat.

Ik heb veel ideeën in mijn hoofd, maar ik vind de woorden niet.

Mijn Jezus, stort Uzelf in mijn woorden, en ik zal zeggen wat ik kan.

Leven in de Goddelijke Wil betekent:

- onlosmakelijk verbonden zijn,

- niets uit eigen beweging doen, omdat je je in het aangezicht van de Goddelijke Wil tot niets in staat voelt.

Je vraagt niet om opdrachten, noch ontvang je hen, omdat je je niet in staat voelt om zelfstandig te handelen.

Dus zeg je: 'Als U wilt dat ik dit doe, laten Wij het dan samen doen, en als U wilt dat ik ga, laten Wij dan samen gaan.'

Daarom doet de ziel alles wat de Vader doet.

Als de Vader denkt, maakt zij de gedachten van de Vader tot de zijne en voegt hij geen enkele gedachte toe aan die van zijn Vader.

Als de Vader kijkt, als Hij spreekt, als Hij werkt, als Hij loopt, als Hij lijdt, als Hij liefheeft,

- kijkt zij ook naar wat de Vader kijkt;

- herhaalt zij de Woorden van de Vader;

- werkt zij met de Handen van de Vader;

- loopt zij met de voeten van de Vader;

- lijdt zij dezelfde pijnen als de Vader, en

- heeft zij dezelfde liefde als de Vader.

Zij leeft in haar Vader, niet buiten Hem.

Daarom is zij de weerspiegeling en het perfecte portret van haar Vader. Dit is niet het geval voor degene die enkel berustend leeft.

Het is onmogelijk om deze ziel te vinden zonder de Vader, noch de Vader zonder haar. En dat is niet enkel uiterlijk. Ook innerlijk is zij als het ware verweven met het innerlijk van de Vader, getransformeerd in Hem.
O, de snelle vlucht van deze ziel!

De Goddelijke Wil is immens.
Hij stroomt overal, ordent alles en geeft alles leven.
De ziel die zich onderdompelt in deze Onmetelijkheid,
- vliegt naar alles,
- geeft alles nieuwe kracht en houdt van alles.
Ze handelt en bemint zoals Jezus.
De ziel die alleen maar berustend is, kan dit niet doen.

Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is het onmogelijk om iets uit zichzelf te doen. Haar menselijke werken, zelfs heilige, maken haar misselijk omdat de dingen van de Goddelijke Wil, zelfs de kleinste, een ander aspect hebben.

Zij verwerft:
- goddelijke Adel, goddelijke Pracht en goddelijke Heiligheid, en ook
- goddelijke Macht en goddelijke Schoonheid.

Deze goddelijke Eigenschappen vermenigvuldigen zich oneindig in haar. En in een oogwenk doet zij alles.

Nadat ze alles heeft gedaan, zegt ze: "Ik heb niets gedaan, het is Jezus die alles heeft gedaan, en dat is mijn geluk.
Jezus heeft mij de eer bewezen mij in zijn Wil te ontvangen,
waardoor ik kan doen wat Hij heeft gedaan.

De vijand is niet in staat deze ziel te verstoren,
- of ze haar werk nu goed of slecht heeft gedaan,
- of ze nu weinig of veel heeft gedaan,
omdat alles door Jezus en haar samen is gedaan.

Ze is vredig, niet onderhevig aan angst.

Ze houdt niet van een bepaald persoon, maar ze houdt van iedereen, op Goddelijke Wijze.

Je kan zeggen

- dat zij het Leven van Jezus herhaalt,
- dat zij zijn Stem is,
- de slagen van zijn Hart,
- de zee van zijn Genade.

Alleen hierin, geloof ik, bestaat ware Heiligheid. Alle andere dingen zijn schaduwen, schimmen, schijnbeelden van heiligheid.

In de Goddelijke Wil nemen de deugden hun plaats in in de goddelijke orde. Daarbuiten, in de menselijke orde, zijn ze onderhevig aan eigenwaarde, hoogmoed en hartstochten.

O, hoeveel goede daden worden er verricht en hoeveel Sacramenten worden er ontvangen, die om te om te wenen zijn voor God en hersteld moeten worden.

Zij zijn immers leeg van de Goddelijke Wil en zonder vruchten.

Moge de Hemel willen dat iedereen de ware heiligheid begrijpt. O, hoe zouden alle andere dingen verdwijnen.

Daarom bevinden velen zich op de valse weg van de heiligheid. Velen ozeken haar in vrome praktijken. En wee degene die hen daarvan zou willen afbrengen.

O, hoe bedriegen zij zichzelf, als hun wil niet verenigd is met Jezus en ook niet omgevormd is in Hem, die voortdurend bidt.

Met al hun vrome praktijken is hun heiligheid vals. En je ziet dat deze zielen heel gemakkelijk overgaan van vrome praktijken naar:

- gebreken, vermaak,
- het zaaien van onenigheid en andere dingen.

O, hoe wordt deze soort heiligheid onteerd.

Andere zielen baseren hun heiligheid

- door vaak naar de kerk te gaan en

- door alle diensten bij te wonen,
maar hun wil is ver verwijderd van de Wil van Jezus.

Deze zielen bekommeren zich weinig om hun eigen plichten.
Als ze verhinderd worden om naar de kerk te gaan,
zijn ze boos en verdwijnt hun heiligheid.
Ze klagen, zijn ongehoorzaam en zijn een last voor hun familie.
O, wat een valse heiligheid!

Andere zielen stellen hun heiligheid

- door vaak te biechten,
- zich spiritueel laten leiden in de kleinste details en
- door zich over alles zorgen te maken.

Ze hebben echter geen scrupules
dat hun wil niet versmolten is met de Wil van Jezus.
Wee degene die hen tegenspreekt!
Ze zijn als opgeblazen ballonnen die, wanneer er een klein gaatje in
wordt gemaakt, leeglopen.

Zo verdwijnt onder de tegenstrijdigheid hun heiligheid.
Ze klagen dat ze snel verdrietig zijn. Ze leven altijd in twijfel.
Ze willen graag een spirituele begeleider die alleen voor hen is, die
hen in alles adviseert, hen verzoent en troost.
Maar dan zijn ze meteen nog onrustiger dan voorheen.
Arme heiligheid, hoe vervalst is zij.

Ik zou de tranen van mijn Jezus willen
- om samen met Hem te wenen om deze valse heiligheid en
- om iedereen te laten weten dat ware heiligheid bestaat in het doen
van de Goddelijke Wil en het leven in de Goddelijke Wil.

Deze heiligheid maakt zulke diepe wortels dat er geen gevaar bestaat
dat zij wankelt
Want zij vult de aarde en de Hemel en vindt overal steun.
Zij is standvastig,
- niet onderhevig aan wisselvalligheid, aan vrijwillige gebreken.
Zij is aandachtig voor haar plichten
Zij is de meest opofferingsgezinde.
Zij is onthecht van iedereen en alles, zelfs van haar eigen leiding

En omdat haar wortels diep zijn, reikt zij zo hoog dat de bloemen en vruchten in de Hemel bloeien. En zij is zo verborgen in God dat de aarde weinig of niets van deze ziel ziet;

De Goddelijke Wil houdt haar in Zich verzonken.

Enkel Jezus is de Schepper, het Leven, de vorm van de Heiligheid van deze benijdenswaardige ziel.

Zij heeft niets van zichzelf, maar alles is gemeenschappelijk met Jezus. Haar passie is de Goddelijke Wil

Haar kenmerk is de Wil van haar Jezus.

En het 'Fiat' is haar voortdurende motto.

Daarentegen is de arme en valse heiligheid van de ballonnen de onderhevig aan voortdurende wisselvalligheden.

Deze ballonnen zijn zo opgeblazen van hun heiligeheid, dat ze op een bepaalde hoogte in de lucht lijken te vliegen, zodat velen, en zelfs de begeleiders zelf, er vol bewondering naar kijken. Zij worden echter onmiddellijk ontgoocheld.

Om deze ballonnen leeg te laten lopen, volstaat

- een vernedering,

- een voorkeur van de begeleiders voor iemand anders, hetgeen zij als een diefstal beschouwen. Zij beschouwen zich immers als de meest behoeftige.

Dus terwijl ze zich druk maken om onzin, komen ze uiteindelijk tot ongehoorzaamheid.

De jaloezie is de worm van deze opscheppers.

Zij vreet het goede dat ze hebben weg. Hierdoor loopt de lucht eruit.

De arme ballon loopt leeg en valt op de grond valt.

Hij komt terecht onder de modder.

En dan zie je de heiligheid die er in de ballon zat

Wat vind je dan?

Egoïsme, wrok, verborgen passies onder het mom van het goede.

Je kan zeggen dat deze zielen de speelbal van de duivel geworden zijn. Van alle heiligheid is niets anders gevonden dan een massa gebreken, schijnbaar vermomd als deugden.

En wie kan alles zeggen? Enkel Jezus kent het ernstige kwaad van

deze valse heiligheid, van dit leven zonder echte devotie, omdat het gebaseerd is op valse vroomheid.

Deze levens met valse heiligheid zijn de vruchteloze, steriele spirituele levens, die mijn geliefde Jezus doen wenen.

Degenen die ze beoefenen zijn de negatieve mensen van de samenleving, de zorgen van hun begeleiders, de smart van hun familie. Je kan zeggen dat zij een kwaadaardige sfeer met zich meedragen die iedereen schaadt.

O, hoe anders is de Heiligheid van de ziel die leeft in de Goddelijke Wil!

Deze ziel is de glimlach van Jezus.

Ze staat los van iedereen, zelfs van haar geestelijke leiders.

Jezus is alles voor haar.

Ze is voor niemand een bron van verdriet.

De gezonde lucht die zij uitstraalt, verspreidt een heerlijke geur.

Ze inspireert orde en harmonie voor iedereen.

Jezus, jaloers op deze ziel,

is in haar de acteur en de toeschouwer bij alles wat zij doet.

Geen enkele ademhaling, geen enkele gedachte of geen enkele hartslag wordt niet door Jezus geregeld en beheerst.

Jezus houdt haar zozeer in de Goddelijke Wil, dat zij zich nauwelijks kan herinneren dat zij in ballingschap leeft.

12-19 - 18 september 1917 - Gunstige effecten van standvastigheid in het Goede.

Ik ging door met mijn gebruikelijke toestand en leed veel omdat mijn hemelse Moeder, toen ze aan mij verscheen, in tranen was.

Ik vroeg haar: *"Moeder, waarom ween je?"*

Ze antwoordde me: "Mijn dochter, hoe kan ik niet wenen als het vuur van de Goddelijke Gerechtigheid alles wil verteren?"

Het vuur van de zonde verteert al het goede in de zielen.

En het vuur van de Gerechtigheid wil alles vernietigen wat aan de mensen toebehoort. Als Ik zie dat het vuur zich verspreidt, ween Ik. *Bid dus, bid!*

Ik leed ook onder het gemis van Jezus.
Het leek me dat ik het zonder Hem niet lang meer zou volhouden.
Bewogen door medelijden met mijn arme ziel, kwam mijn lieve Jezus naar me toe en *Hij zei me:*

Toen ik bij Jezus klaagde over zijn afwezigheid, leek het me dat ik het zonder Hem niet meer kon volhouden.
Mijn lieve Jezus was bewogen door medelijden met mijn arme ziel.
Hij kwam en Hij veranderde mij in Hem. *Hij zei mij:*

"Mijn dochter, geduld, volharding in het goede redt alles.
Sterker nog, Ik zeg je
- dat wanneer je, zonder Mij, worstelt tussen leven en dood vanwege het verdriet dat je zonder je Jezus bent, en
- als je ondanks dat, volhardt in het goede en niets verwaarloost, je dan niets anders doet dan jezelf onder druk zetten.

En door die druk komt je eigenliefde naar buiten, de natuurlijke bevredigingen. De natuur blijft als verslagen achter.
En er blijft een sap over dat zo puur en zoet is dat Ik het met veel smaak drink.
Ik word zachter en Ik naar je kijk met zoveel liefde en tederheid, dat Ik je pijn voel alsof het de Mijne is.

Dus als je koud, dor of in een andere slechte toestand bent en je blijft standvastig, dan zet je jezelf meer onder druk en dan vorm je meer zoet sap voor mijn verbitterd Hart.

Het is zoals met een vrucht met doornen en een harde schil, maar die binnenin een zoete en nuttige substantie bevat.

Als de persoon volhardt in het verwijderen van de doornen, dan kan hij door de vrucht uit te persen alle substantie van de vrucht eruit halen en van het mooie van die vrucht genieten.
De arme vrucht blijft dan leeg van het mooie dat hij bevatte, en zelfs de doornen en de schil zijn weggegooid.

Zo werpt de ziel, in de kou, in de dorheid, de natuurlijke bevredigingen op de grond. Zij leegt zichzelf. En met volharding drukt ze zichzelf uit.

En de ziel blijft achter met de zuivere vrucht van het goede. En Ik proef de zoetheid ervan.

Dus als je volhardend bent, zal alles je ten goede komen En Ik zal je met zekerheid met mijn genade ondersteunen".

12-20 - 28 september 1917 - De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn Zonnen die alles verlichten en diegenen die een minimum aan goede wil hebben, veiligheid bieden.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) "Mijn dochter, de duisternis is dik en de mensen storten zich nog meer in de afgrond. Ja, in deze duisternis graven zij zelf de afgrond waarin zij zullen omkomen.

De geest van de mens is verblind. Hij heeft geen Licht meer om het goede te zien. Hij ziet enkel het kwade. Het kwaad zal hem overspoelen en hem ten val brengen. Waar zij dachten redding te vinden, zullen zij de dood vinden. Helaas, mijn dochter, helaas, mijn dochter".

Hij voegde eraan toe: "Daden die in mijn Wil worden verricht, zijn als Zonnen die alles verlichten.

Zolang de daden van de mens in mijn Wil blijven, schijnen er nieuwe Zonnen op de blinde geesten. En de zielen die een minimum aan goede wil hebben, vinden het Licht om aan de afgrond te ontsnappen. Alle andere zullen omkomen.

In deze tijden van zo dikke duisternis, hoeveel goed doen de zielen die in mijn Wil leven! **De zielen die zullen overleven, zullen dat alleen dankzij deze mensen doen.**

Toen ging Hij weg. Later kwam Hij terug **en Hij voegde eraan toe:**

"Ik kan zeggen dat de ziel die in mijn Wil leeft, mijn rijdier is.
Bij haar houd Ik de teugels van alles in handen: deze

- van haar geest,
- van haar affecties en
- van haar verlangens.

Ik laat niets aan haar macht over.

Ik ga op haar hart zitten om comfortabeler te zitten.

Mijn heerschappij is volledig en ik doe wat ik wil.

Ik laat mijn rijdier op het ene moment rennen en op het andere moment vliegen. Op het ene moment voert ze me naar de Hemel en op het andere moment vlieg ik rond de aarde.

Op een ander moment stop ik.

O, hoe glorieus en zegevierend ben Ik. Ik heers en regeer!

Maar als de ziel niet mijn Wil doet en leeft volgens haar menselijke wil, - dan is mijn rijdier geruïneerd.

De ziel neemt de teugels in handen. En Ik blijf zonder heerschappij, als een arme koning die uit zijn koninkrijk is verdreven.

De vijand neemt mijn plaats in en de teugels blijven overgeleverd aan zijn hartstochten.

**12-21 - 4 oktober 1917 - Het Lijden en het Bloed van Jezus
achtervolgen de mens om hem te genezen en te redden.**

Deze ochtend heeft mijn altijd vriendelijke Jezus mij uit mijn lichaam getransporteerd. Hij lag in mijn armen, zijn Gelaat zeer dicht bij het mijne. Hij kuste me zacht, alsof Hij niet wilde dat ik het zou merken.

Toen Hij zijn kussen herhaalde, kon ik het niet laten om Hem terug te kussen. Terwijl ik dat deed, kwam de gedachte bij me op om zijn allerheiligste lippen te kussen om zijn bitterheid weg te nemen. Wie weet zou Hij mij dat wel toestaan!

Ik vroeg het Hem, ik probeerde het, ik smeekte Hem om zijn bitterheid in mij te gieten.

Ik zoog met meer kracht, maar er gebeurde niets.

Het leek alsof Hij leed onder mijn inspanningen.

Toen ik het voor de derde keer probeerde, voelde ik zijn zeer bittere Adem in mij komen. En ik zag iets hard dat zijn keel verstopte en verhinderde dat zijn bitterheid naar buiten kwam om zich in mij te storten.

Zeer bedroefd en bijna wenend **zei mijn Jezus mij:**

“Mijn dochter, mijn dochter, leg je erbij neer, zie je niet hoe hard de mens Mij door de zonde gemaakt heeft? Hierdoor kan Ik mijn bitterheid niet delen met degenen die Mij beminnen.

Herinner je je niet dat **Ik je gezegd heb:**

“Laat mij mijn gang gaan. Anders zal de mens op een punt komen dat hij zoveel kwaad doet, dat hij het kwaad zelf uitput, zodanig dat hij dan niet meer weet wat hij nog meer aan kwaad kan doen”.

Jij wou niet dat Ik de mens zou slaan. En de mens werd steeds erger. Hij verzamelde zoveel etter in zich dat zelfs de oorlog deze etter niet kon verwijderen.

De oorlog heeft de mens niet neergeslagen

Integendeel, hij heeft hem nog brutaler gemaakt

De revolutie zal hem woedend maken, de ellende zal hem wanhopig maken en hem tot misdaad aanzetten.

En dit alles zal ertoe dienen om op de een of andere manier het rotte dat in de mens zit naar buiten te brengen

En dan zal mijn Goedheid, niet indirect door middel van mensen, maar rechtstreeks vanuit de Hemel, de mens treffen,

En deze straffen zullen zijn als weldadige Dauw die uit de Hemel neerdaalt, die de mens zal doden.

En geraakt door mijn Hand

- zal hij zichzelf herkennen,

- zal hijontwaken uit de slaap van de schuld en

- zal hij zijn Schepper erkennen.

Daarom, dochter, bid dat alles ten goede zal gaan voor de mens”.

Jezus bleef achter met zijn bitterheid.

Ik was bedroefd omdat ik Hem niet kon troosten.

Ik voelde alleen zijn Ademhaling.

Hierna kwam ik opnieuw terecht in mijn lichaam.

Ik voelde me echter ongerust.

De woorden van Jezus kwelden me.
Ik zag in mijn geest de verschrikkelijke toekomst.

Om me te kalmeren en af te leiden, kwam Jezus terug

Hij zei me:

“Wat een Liefde! Wat een Liefde!

Zie je hoe Ik leed en hoe de Pijn in Mij bleef hangen, **mijn Pijnen.**

Ik zei: Ga, ren, ren, ga op zoek naar de mens, help hem, en laat mijn pijn de kracht van de zijne zijn.

Terwijl Ik **mijn Bloed vergoot, zei Ik** tegen elke druppel:

“Ren, ren, red de mens voor Mij!

Als hij dood is, geef hem dan het leven, maar het Goddelijk Leven.

Als hij ontsnapt, ren hem dan achterna, omring hem van alle kanten, verwar hem met mijn Liefde totdat hij zich overgeeft.”

Tijdens de geseling vormden ***de Wonden*** zich op mijn Lichaam

En **Ik herhaalde:**

“Mijn Wonden, blijf niet bij Mij, maar zoek de mens.

Als jullie hem gewond door de zonde aantreffen, leg jullie dan als een verband op hem om hem te genezen.”

Zo heb Ik, ***alles wat Ik heb gezegd en gedaan,***
rond de mens gelegd om hem te redden.

Ook jij, uit liefde voor Mij,

- *moet niets voor jezelf houden, maar*

- *moet alles doen om de mens te redden.*

En Ik zal beschouwen als een andere ‘Mijzelf’.

12-22 - 8 oktober 1917 - De Verlossing gaat verder op aarde door middel van degenen die Jezus liefhebben. Deze mensen dienen Jezus als de Mensheid.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde en veel leed, kwam mijn lieve Jezus naar mij toe en ***Hij zei mij:***

“Mijn dochter, alles wat Ik gedaan heb, is eeuwig.

Mijn Mensheid heeft slechts een tijdje geleden,

maar haar Lijden duurt voort tot het einde van de wereld.

***Aangezien mijn Mensheid in de Hemel niet kan lijden,
maak Ik gebruik van de menselijkheid van de mensen***
door hen te laten deelnemen aan mijn Lijden
en zo verleng Ik mijn Mensheid op aarde.

En dat doe Ik terecht. Want toen Ik op aarde was,
nam Ik de Mensheid van alle mensen in Mij op met als doel
hen te beschermen en alles voor hen te doen.

Nu Ik in de Hemel ben, leg Ik in de mensen
- mijn Mensheid, mijn Lijden en
- alles wat mijn Mensheid heeft gedaan voor het welzijn van de
verdwaalde zielen.

Ik doe dit vooral in de zielen die Mij beminnen
om **tegen de Vader te kunnen zeggen:**

***"Mijn Mensheid is in de Hemel en ook op aarde,
in de zielen die Mij liefhebben en die lijden."***

Vanwege de zielen die Mij liefhebben en die in Mijn plaats treden,
- is mijn voldoening volledig,
- is mijn Lijden nog steeds actief.

Troost je dus wanneer je lijdt,
want je ontvangt de eer om in Mijn plaats op te treden."

12-23 - 20 oktober 1917 - De ziel kan een offer worden voor Jezus.

Toen ik Jezus in de heilige Communie had ontvangen, dacht ik:
"Hoe kan ik Hem liefde voor Liefde geven, aangezien het niet in mijn
macht ligt om mezelf te verkleinen zoals Hij dat doet in de Hostie uit
Liefde voor mij?"

Mijn geliefde Jezus zei mij: "Mijn dochter,
als je jezelf niet uit liefde voor Mij kunt verkleinen tot een kleine
hostie, dan ***kun je jezelf zeer goed volledig verkleinen in mijn Wil,***
en **zo een Hostie worden in mijn Wil.**

Bij elke handeling die je in mijn Wil verricht,
- zul je een Hostie voor Mij zijn en
- en Ik zal Mij met jou voeden zoals jij je met Mij voedt.

***Wat is de Hostie? Is zij niet mijn Leven?
En wat is mijn Wil? Is Hij niet mijn hele Leven?***

Je kunt uit liefde voor Mij een Hostie van jezelf maken.
Hoeveel je ook doet in mijn Wil,
zoveel Hosties kun je vormen om Mij liefde voor Liefde te geven.

12-24 - 23 oktober 1917 - Het eerste gebaar dat Jezus maakte toen Hij de Communie ontving bij de instelling van de Eucharistie.

Nadat ik deze ochtend de gezegende Jezus had ontvangen,
zei ik Hem: "Jezus, mijn Leven, vertel mij wat uw eerste gebaar was nadat U uzelf had ontvangen bij de instelling van de Eucharistie?"

Jezus zei mij: "Mijn dochter,
het eerste wat ik deed was mijn Leven te vermenigvuldigen in
evenveel Levens als er mensen in de wereld zijn.

Zo kon ieder mijn Leven in zich hebben, dat voortdurend bidt, dankt,
voldoet, liefheeft, alleen voor zichzelf.
Het is zoals Ik mijn Pijnen vermenigvuldigde voor elke ziel,
alsof Ik alleen voor haar leed en niet voor anderen.

Op dat ultieme moment waarop Ik Mijzelf ontving,
- gaf Ik Mijzelf aan iedereen en
- leed Ik in elk hart Mijn Passie,
om de harten te kunnen veroveren door middel van Pijn en Liefde.

En door mijn Godheid te geven,
kwam Ik om de heerschappij over allen te nemen.

Helaas werd mijn Liefde door velen teleurgesteld.
Ik wacht gespannen op liefhebbende zielen die, door Mij te
ontvangen, zich met Mij verenigen om:

- zich in iedereen te vermenigvuldigen en
- alles te willen wat Ik wil.

Ik zal van deze zielen ontvangen wat de anderen Mij niet geven.
Ik zal tevreden zijn met zielen die in overeenstemming zijn met mijn verlangens en mijn Wil.

Dus, mijn dochter, wanneer je Mij ontvangt, doe dan wat Ik heb gedaan. En Ik zal tevreden zijn dat wij tenminste met zijn tweeën zijn die hetzelfde willen.

Terwijl Hij dit zei, zag Hij er erg bedroefd uit.
Ik zei Hem: "Jezus, wat maakt U zo bedroefd?"

Hij antwoordde mij:

"Ach, wat een overstromingen zullen er komen! Wat een kwaad, wat een kwaad! Italië gaat zeer triestige tijden tegemoet.
Kom dichterbij Mij en bid dat het kwaad niet erger wordt."

Ik zei: "Ach, mijn Jezus! Wat zal er van mijn land worden?
Houdt U niet meer van mij zoals vroeger dat je anderen niet spaart uit liefde voor mij?"

Bijna snikkend **antwoordde Hij mij**: "Nee, Ik bemin je zeer veel."

12-25- 2 november 1917 - Klachten van Jezus. Dreiging met straffen voor Italië.

Ik ging door met mijn gemis van Jezus, lijden en bitterheid vanwege al het kwaad waarover ik hoorde, in het bijzonder de komst van vreemdelingen naar Italië.

Ik bad mijn goede Jezus om de vijanden te stoppen en ik zei Hem: "Is dit de overstroming waarover U me een paar dagen geleden vertelde?"

De goede **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter, dit is de overstroming waarover Ik je heb verteld en die zal voortduren. De vreemdelingen zullen Italië blijven binnenstromen. Is dat niet welverdiend?"

Ik had Italië gekozen als tweede Jeruzalem. Maar het heeft mijn

wetten genegeerd en geweigerd Mij te geven wat mij toekomt.
Ach! Ik kan zeggen dat het zich niet gedraagt als mensen, maar als beesten!

Zelfs onder de zware last van de oorlog word Ik niet erkend en wil het zich blijven gedragen als mijn vijand.

Het is rechtvaardig dat het land een nederlaag heeft geleden.
Ik zal haar blijven vernederen tot in het stof."

Ik onderbrak Hem en ik zei: "Jezus, wat zegt U over mijn vaderland? Mijn arm vaderland, hoe zal je verscheurd worden! Jezus, heb medelijden, stop deze stroom van vreemdelingen!"

Hij vervolgde: "Mijn dochter, tot mijn groot verdriet moet Ik de opmars van de vreemdelingen toestaan.

Jij, omdat jij niet zoals Ik van zielen houd, zou jij de overwinning willen. Als Italië zou winnen, zou dat de ondergang van de zielen betekenen. Haar trots zou zo groot worden dat het weinig goede dat nog in de natie overblijft, teniet zou worden gedaan.

Het zou zich profileren als een natie die zonder God kan zijn.

Ah! Mijn dochter, de plagen zullen voortduren, de landen zullen worden verwoest, ik zal hen van alles beroven, de armen en de rijken zullen één worden.

Ze wilden mijn wetten niet kennen, ze hebben van de aarde een god voor iedereen gemaakt. En Ik zal hen, door hen te beroven, laten inzien wat de aarde is. Ik zal de aarde met vuur zuiveren, want de stank die ervan afkomt is zo erg dat Ik het niet kan verdragen.

Velen zullen begraven blijven in het vuur.

En zo zal Ik de aarde terug gezond maken.

Het is noodzakelijk, het is nodig voor de redding van de zielen Ik had het je al lang voor deze rampen gezegd.

De tijd is gekomen, maar nog niet helemaal.

Er zullen nog andere kwalen komen

Ik zal de aarde opnieuw gezond maken,

Ik zal de aarde opnieuw gezond maken".

Ik zei Hem: "Mijn Jezus, kalmeer. Genoeg voor nu!" **Hij antwoordde**: "O nee! Bid en Ik zal de vijand minder wreed maken."

12-26 - 20 november 1917 - De reden voor de straffen. Jezus zal de Heiligheid in de Goddelijke Wil doen herleven.

Ik ging door met mijn lijden. Mijn lieve Jezus kwam en Hij vloog onmiddellijk weg met de snelheid van het licht, zonder mij zelfs maar de tijd te geven om Hem te smeken voor het leed dat de arme mensheid ondergaat, vooral mijn geliefde geboorteland.

Wat een klap voor mijn hart, deze invasie van vreemdelingen in ons land! Jezus had het me echter al eerder verteld om me te laten bidden.

Maar als ik tot Hem bid, **zegt Hij mij**: "***Ik zal onverbiddelijk zijn.***"

Deze keer **drong ik aan en ik zei**:

"Jezus, wilt U geen medelijden hebben?

Zie je niet dat de steden verwoest zijn en dat de mensen naakt en uitgehongerd zijn? O Jezus, wat bent U hard geworden!"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, de steden en de grootheid van de aarde betekenen niets voor mij. Het zijn de zielen die voor mij tellen.

Nadat ze zijn verwoest, kunnen steden, kerken en andere dingen weer worden opgebouwd.

Heb Ik bij de zondvloed niet alles vernietigd?

Is daarna niet alles weer herbouwd?

Maar als zielen verloren gaan, is dat voor altijd.

Niemand kan ze Mij teruggeven. Ikween om hen.

Ze hebben de Hemel opgegeven om zich alleen aan de aarde te hechten: Ik zal de aarde vernietigen. Ik zal haar mooiste dingen laten verdwijnen, die als valstrikken de mens gevangen houden.

Ik zei Hem: "Jezus, wat zegt U?"

Hij antwoordde mij: "Houd moed! Wees niet somber!

Ik ga verder. En jij, kom in mijn Wil en leef daarin.

Laat de aarde niet langer je thuis zijn, maar alleen Ik.

Zo zul je volkomen veilig zijn.

Mijn Wil heeft de kracht om de ziel transparant te maken.

En wanneer dat gebeurt, **straalt alles wat Ik doe in haar.**

Als Ik denk, straalt mijn gedachte in haar geest en wordt daar licht.
En als licht straalt haar gedachte in de Mijne.
Als Ik kijk, spreek, liefheb, enz. als evenzoveel lichtjes,
stralen deze handelingen in de ziel en van daaruit in Mij.
Zo verlichten we elkaar voortdurend,
zijn we voortdurend in communicatie met wederzijdse Liefde.

Bovendien, aangezien Ik overal ben,
bereikt de uitstraling van de zielen die in mijn Wil leven Mij
- in de Hemel, op aarde, in de sacramentele Hostie en
- in het hart van de mensen.

Overal en altijd *geef Ik hun mijn Licht* en zij geven Mij dat Licht terug;
Ik geef hun Liefde en zij geven Mij Liefde.
Zij zijn mijn aardse verblijfplaatsen waar Ik mijn toevlucht zoek
om te ontsnappen aan de misselijkheid die andere mensen Mij
bezorgen.

"O, ***hoe mooi is het om in mijn Wil te leven!***
Het bevalt Mij zo goed dat Ik in de toekomstige generaties
alle andere vormen van heiligheid zal laten verdwijnen,
- ongeacht hun deugden.

Ik zal de Heiligheid in mijn Wil volbrengen, die geen menselijke
heiligheid is, maar een goddelijke Heiligheid is.

Deze heiligheid zal zo hoog zijn dat de zielen die haar beleven, als
zonnen de sterren zullen overschaduwen die de heiligen van vorige
generaties waren. *Daarom wil Ik de aarde zuiveren: zij is deze
Wonderen onwaardig.*

**12-27- 27 november 1917 - Heiligheid in de Goddelijke Wil is vrij
van persoonlijke belangen en tijdverspilling.**

Ik zet deze geschriften uit gehoorzaamheid voort. Het lijkt mij dat
wanneer Jezus tot mij spreekt over zijn allerheiligste Wil,
Hij al het andere vergeet en mij ook al het andere laat vergeten.
De ziel vindt niets nodig, behalve leven in de Goddelijke Wil.

Ontevreden over wat ik de afgelopen twintig dagen over zijn Wil heb

geschreven, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, je hebt niet alles gezegd.

Ik wil dat je alles opschrijft wat Ik je vertel over mijn Wil, zelfs de kleinste dingen. Ze zullen van nut zijn voor toekomstige generaties.

Elke vorm van heiligheid is begonnen met heiligen die er de initiatiefnemers van waren. Zo

- was een heilige de initiatiefnemer van de heiligheid van de boetelingen,
- een andere van de heiligheid van de gehoorzaamheid,
- een andere van de heiligheid van de nederigheid, enzovoort.

Wat jou betreft, wil ik dat jij de initiatiefneemster bent van de ***Heiligheid in mijn Wil.***

Mijn dochter, alle andere vormen van heiligheid zijn niet vrij van het nastreven van persoonlijke belangen of van tijdverlies.

Bijvoorbeeld, *voor zielen die volledig gericht zijn op gehoorzaamheid*, is er veel tijdverspilling. Door voortdurend te praten, leiden ze zich af van Mij en stellen ze de deugden boven Mij. Ze vinden alleen rust wanneer ze bevelen ontvangen.

Andere zielen houden zich veel bezig met beproevingen.

O, wat verliezen zij veel tijd! Ze worden nooit moe van het vertellen over al hun beproevingen, *en zo vervangen zij Mij door de deugden.*

Deze verschillende vormen van heiligheid vallen vaak in stukken uiteen.

Heiligheid in mijn Wil daarentegen is vrij van het nastreven van persoonlijke belangen en van tijdverlies. Er bestaat geen gevaar dat de ziel die deze heiligheid beleeft, Mij inruilt voor de deugden.

De Heiligheid in de Goddelijke Wil is de Heiligheid van mijn Mensheid op aarde. Ik heb alles voor iedereen gedaan zonder ook maar de minste schaduw van eigenbelang.

Eigenbelang wist de afdruk van Goddelijke Heiligheid uit. De ziel die haar eigenbelang nastreeft, kan geen zoon zijn. In het beste geval zal zij een ster zijn.

In deze triestige tijden hebben de mensen behoefte aan deze zonnen die hen verwarmen, verlichten en bevruchten.

De vrijgevigheid van deze aardse engelen, die alles doen voor het welzijn van anderen zonder enig persoonlijk belang, opent in de harten de wegen naar mijn Genade.

Er zijn maar weinig kerken. Vele zullen echter worden vernietigd. Vaak vind Ik geen priesters om Mij in de eucharistische gedaante te consacreren. Sommigen laten toe dat onwaardige zielen Mij ontvangen. Sommige zielen nemen niet de moeite om Mij te ontvangen en anderen kunnen dat niet. Zo wordt mijn Liefde belemmerd.

Daarom wil Ik Heiligheid in mijn Wil.
Voor de zielen die deze Heiligheid zullen beleven, heb Ik
- geen priesters nodig om Mij te wijden, noch kerken,
- noch tabernakels, noch hosties.

Want deze zielen zullen alles tesamen zijn:
- priesters, tabernakels en Hosties

Mijn Liefde zal vrijer zijn. Wanneer Ik Mij wil consacreren, kan Ik dat op elk moment, dag en nacht, en overal waar deze zielen zich bevinden. O, hoe zal mijn Liefde zich volledig kunnen uitstorten!

"Ach, mijn dochter, de huidige generatie verdient het om volledig vernietigd te worden! Als Ik toestaat dat enkele mensen blijven, dan is dat om deze zonnen van Heiligheid in mijn Wil te vormen.

Zu zullen voor Mij alles doen wat de andere mensen, uit het verleden, het heden en de toekomst, Mij verschuldigd zijn.

Dan zal de aarde Mij ware glorie schenken en zal mijn "Fiat Voluntas tua" op aarde zoals in de Hemel zijn volledige vervulling kennen.

12-28 - 6 december 1917 - Jezus kan nooit behagen scheppen in daden die buiten zijn Wil worden verricht.

Nadat ik Jezus in het Heilig Sacrament ontvangen had, zei ik Hem:

"Ik kus U met de kus van Uw Wil.

U bent niet tevreden als niet alleen ik U mijn kus geef.

U wil ook de kus van alle mensen.

Daarom geef ik U de kus van uw Wil.

Want daarin bevinden zich alle mensen.

Op de vleugels van uw Wil neem ik elke mond van elke mens en ik geef U de kus van hen allen.

Ik kus U, niet met mijn liefde, maar met Uw eigen Liefde.

Zo zul U de tevredenheid, de zachtheid en de vriendelijkheid van uw eigen Liefde voelen op de lippen van alle mensen.

En U zal gedwongen zijn om elk van hen een kus te geven.

Wie zou alle andere dwaasheden kunnen vertellen die ik zo aan mijn lieve Jezus gezegd heb!

Hij zei mij: "Mijn dochter,

wat is het heerlijk om een ziel in mijn Wil te zien en te voelen!

Zonder dat zij het merkt, plaatst zij zich op het niveau van mijn Daden en mijn Gebeden zoals Ik die deed toen Ik op aarde was.

Ze plaatst zich bijna op mijn niveau.

In mijn kleinste handelingen droeg Ik alle mensen uit het verleden, het heden en de toekomst, om de Vader volledige daden te kunnen voorleggen namens hen allen.

Geen enkele ademhaling van de mensen ontging Mij.

Anders zou de Vader uitzonderingen gevonden hebben.

En Hij zou niet alle mensen en niet al hun daden erkend hebben.

Hij had Mij kunnen zeggen:

"Je hebt niet alles gedaan voor elke mens, uw werk is niet voltooid.

Ik kan niet alle mensen erkennen, omdat je ze niet allemaal in jezelf hebt opgenomen. En Ik wil alleen erkennen wat Jij gedaan hebt."

Dus, in de Onmetelijkheid van mijn Wil, mijn Liefde en mijn Macht, heb Ik alles gedaan voor elke mens.

Handelingen die niet in overeenstemming zijn met mijn Wil kunnen Mij niet behagen, hoe mooi ze ook zijn. Ze zijn laag, menselijk en beperkt.

De Handelingen die in mijn Wil worden verricht zijn daarentegen:
- Edel, Goddelijk en Oneindig, net als mijn Wil.
Ze zijn vergelijkbaar met de Mijne.

Ik bekleed hen met dezelfde Waarde, dezelfde Liefde en dezelfde Kracht. Ik vermenigvuldig hen in iedereen en breid hen uit tot alle generaties. Wat maakt het Mij uit dat ze klein zijn!
Het zijn mijn Daden die worden herhaald en dat is genoeg.

De ziel bevindt zich dan in haar ware "niets-zijn": niet in een houding van nederigheid, waarin zij nog steeds iets van zichzelf voelt.

Maar als "niets" gaat zij op in het Al dat Ik ben en werkt ze met Mij, in Mij en zoals Mij.

Volledig ontdaan van zichzelf, houdt ze niet stil bij haar verdiensten noch bij haar eigenbelang.
Integendeel, ze is er volledig op gericht om Mij gelukkig te maken en zij geeft Mij het absolute zeggenschap over al haar daden, zonder te willen weten wat Ik ermee doe.

Zij heeft maar één gedachte: leven in mijn Wil, en zij smeekt Mij om haar deze eer te verlenen.

Daarom bemin Ik haar zozeer.

Al mijn voorkeuren en al mijn Liefde zijn voor haar.
En als Ik van anderen houd, dan is dat vanwege de Liefde die Ik voor deze ziel koester. Mijn Liefde voor hen gaat via haar.
Net zoals de Vader de mensen liefheeft omwille van de liefde die Hij voor Mij heeft."

Ik zei Hem: "Hoe waar is het dat, in uw Wil, de ziel
- vervuld is van het vurig verlangen om uw Daden te herhalen en
- niets anders kan verlangen!
Al het andere verdwijnt en zij wil niets anders doen!"

Jezus vervolgte:

"En Ik laat haar alles doen en Ik geef haar alles."

12-29 - 12 december 1917 - De zon heeft een gelijkenis met de Daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, versmolt ik met de heilige Wil van mijn lieve Jezus. Ik bad, beminde en deed boete.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, wil je een vergelijking met de daden die in mijn Wil gedaan worden?"

Kijk naar de hemel. Daar zie je de zon:
een lichtbol met zijn grenzen en zijn vorm.

Het licht dat uit haar grenzen komt, vult de hele aarde en de hele ruimte: geen beperkte ruimte, maar overal waar aarde, bergen en zeeën zijn.
Zij overspoelt alles met haar majestueus licht en weldadige warmte.

Zij is de koningin van de planeten.
Zij heeft de suprematie over alle geschapen dingen.
Zo zijn de daden die in mijn Wil gedaan zijn, en zelfs meer.

Door zijn daden uit eigen wil te verrichten,
handelt mens op een arme en beperkte manier.

Maar als hij mijn Wil binnengaat, krijgen zijn daden immense proporties. Ze doordringen alles. Ze geven licht en warmte aan alles. Ze heersen over alles.
En ze krijgen de bovenhand op alle handelingen van de mensen.

Zo regeert, beheerst en overwint de ziel.
Hoewel op zichzelf klein, ondergaan *de daden die in mijn Wil worden verricht een ongelooflijke transformatie.*
Zelfs de engelen kunnen dit niet begrijpen.

Alleen Ik kan de juiste waarde bepalen van de daden die in mijn Wil verricht worden. Zij zijn
- de triomf van mijn Glorie, de uitstorting van mijn Liefde,
- de voltooiing van de Schepping.
Ze belonen Mij voor de Schepping zelf.
Daarom, mijn dochter, ga steeds verder in mijn Wil.

12-30 - 28 december 1917 - Alles wat Jezus deed, diende om het Leven te brengen. Dit geldt ook voor de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde en een beetje leed, dacht ik het volgende:

"Hoe komt het dat ik dag en nacht geen rust kan vinden?

Hoe zwakker en zieker ik ben, hoe meer mijn geest wakker is en niet kan rusten."

Mijn lieve Jezus zei mij: "Mijn dochter, jij weet niet waarom, maar Ik zal het je vertellen. Mijn Mensheid kende geen rust. Zelfs tijdens mijn slaap had Ik geen rust. Ik was intens aan het werk.

Want omdat Ik aan alles en iedereen leven moest geven, moest Ik onophoudelijk werken.

Wie leven moet geven, moet voortdurend in actie zijn.

Als Ik had willen rusten,

hoeveel levens hadden dan niet kunnen ontstaan!

Hoevele zouden er zonder mijn voortdurende actie,

- zich niet hebben kunnen ontwikkelen en zouden verdord zijn!

Hoevele zouden niet in Mij kunnen komen omdat ze de Levensdaad misten van Degene die als enige Leven kan geven!

Mijn dochter, daarom wil Ik je in een voortdurende actie.

Je volledig ontwaakte geest is actie.

Het gefluister van je gebed is actie, de beweging van je handen,

het kloppen van je hart, het knippen van je oogleden zijn actie.

Je gebaren mogen klein zijn, dat maakt Mij niet uit.

Zolang je maar beweegt, zaait, verenig Ik jouw handelingen met de Mijne en Ik maak hen groot. Ik geef hen de kracht om leven voort te brengen.

Veel van mijn daden waren ogenschijnlijk klein.

Toen ik bijvoorbeeld klein was, weende Ik, zoog ik melk bij mijn moeder. Ik vond het leuk om haar te kussen, haar te strelen, mijn kleine handjes met de hare te verstrengelen.

Toen Ik wat groter was, plukte Ik bloemen voor haar, haalde Ik water, enzovoort. Het waren kleine dingen. Maar omdat ze verenigd waren met de Wil van mijn Godheid, konden ze miljoenen levens creëren.

Als Ik weende, ontstonden er uit mijn Tranen Levens van wezens. Toen Ik zoog, kuste en streeelde, creëerde Ik levens. In mijn vingers, verstrengeld met de vingers van mijn moeder, stroomden zielen. Toen Ik bloemen plukte en water putte, kwamen er zielen voort uit mijn liefdevolle Hartslagen.

Ik was voortdurend in actie. Dat is de reden voor jouw waken. Als Ik jouw waken en jouw daden in mijn Wil zie,
- soms naast Mij geplaatst,
- dan weer stromend in mijn Handen, in mijn Stem, in mijn Geest of in mijn Hart, dan laat Ik hen stromen voor het welzijn en de redding van allen. Ik geef hen de kracht van mijn eigen Daden.

12-31- 30 december 1917 - Het verdriet van Jezus vanwege de genegenheid die Hem wordt ontnomen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich zeer bedroefd. Hij klaagde over degenen die Hem de genegenheid van de mensen ontnemen door Zijn plaats in de zielen in te nemen. Ik zei Hem: "Mijn Liefde, is deze ondeugd zo lelijk dat Hij u zo bedroefd maakt?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, dit is meer dan lelijk, het is verschrikkelijk! Het is de omkering van de orde die door de Schepper voorzien is. De mens plaatst zich boven de Schepper. *Dat komt neer op zeggen: 'Ik ben net zo goed als God'*

Wat zou je zeggen van iemand die een miljoen dollar van iemand anders steelt en hem daarmee in armoede en ellende stortte?" Ik antwoordde: "Hij zou het gestolen geld moeten teruggeven of anders veroordeeld worden."

Jezus vervolgde: "Maar wanneer iemand Mij de genegenheid en het hart van een mens ontnemt, is dat erger dan mij miljoenen te stelen.

Geld is materieel en laag. De genegenheid van een mens is echter geestelijk en is groot. Geld kan worden teruggegeven, maar de genegenheid van een mens kan nooit worden teruggegeven!

Het is een onherstelbare diefstal. Zelfs als het vuur van het vagevuur deze diefstal zuivert, kan het nooit de leegte vullen van één enkele genegenheid die Mij is ontnomen.

Hiermee wordt op geen enkele manier rekening gehouden. Integendeel, er zijn mensen die hun genegenheid verkopen. Ze zijn blij als ze iemand vinden die hun genegenheid wil kopen.

Ze beroven Mij zonder enig scrupule.

Ze hebben scrupules als ze van een ander wezen stelen.

Maar Mijzelf bestelen, daar hebben ze geen scrupules over.

Ach, mijn dochter, ik heb alles aan de mensen gegeven.

En **Ik heb hen gezegd:** "Neem alles wat jullie willen, maar geef Mij jullie hart."

Niet alleen weigeren ze Mij hun hart.

Ze stelen van Mij ook de genegenheid van anderen.

Bovendien komt dit niet enkel van wereldlijke mensen, maar ook van vrome zielen, van toegewijde zielen.

Welk kwaad wordt Mij aangedaan:

- door een bepaalde zachte spirituele begeleiding,
- door bepaalde toegeeflijkheid,
- door zoveel sentimentaliteit,
- door het gebruik van verleidingen!

In plaats van de zielen goed te doen, worden deze in een doolhof gestort.

Wanneer Ik gedwongen word om in sacramentele Gedaante in deze toegeeflijke harten binnen te gaan, zou Ik willen vluchten, omdat Ik zie dat hun genegenheid niet voor Mij is, dat hun hart niet van Mij is.

En het is van wie?

Van degenen die de zielen naar Mij zouden moeten leiden!

In plaats daarvan hebben zij mijn plaats ingenomen.

Ik voel zo'n misselijkheid dat Ik er niet toe in staat ben te blijven. Ik kan het niet verdragen om in hun hart te blijven. Maar Ik ben daartoe gedwongen totdat de gedaanten van de Hostie verteerd zijn.

Wat een slachting van zielen!

Dit zijn de echte wonden van mijn Kerk!

Daarom zijn er zoveel van mijn dienaren uit de Kerk verwijderd!

Ondanks al hun gebeden tot Mij, luister Ik niet naar hen.

Voor hen is er geen genade.

Ik zeg hen met mijn bedroefd Hart: "Dieven, ga weg, verlaat mijn heiligdom want Ik kan jullie niet langer tolereren!"

Bang *zei ik Hem*: "Kalmere, Jezus.

Zie ons als de vrucht van uw Bloed en uw Wonden

Verander de straffen in Genade!"

Jezus vervolgde: "Deze straffen zullen doorgaan.

Ik zal de mens tot in het stof vernederen.

Er zullen onverwachte gebeurtenissen blijven plaatsvinden om hem in verwarring te brengen.

Waar hij hoopt te ontsnappen, zal hij een valstrik vinden.

Waar hij op de overwinning hoopt, zal hij een nederlaag vinden.

Waar hij licht verwacht, zal hij duisternis vinden.

Dan *zal hij zeggen*:

"Ik ben blind en weet niet meer wat ik moet doen!" Het verwoestend zwaard zal zijn werk voortzetten totdat alles gezuiverd is."

12-32 - 27 januari 1918 - Het zal nog erger worden.

De dagen zijn erg bitter voor mij. De lieve Jezus komt bijna niet meer. Als Hij komt, is dat maar heel eventjes, als een bliksemflits, en laat Hij zich zien terwijl Hij Zijn tranen afveegt. Dan vertrekt Hij weer, zonder te zeggen waarom.

Uiteindelijk, na veel ontberingen, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, je bent reeds zo lang met Mij omgegaan. Heb je nog steeds niet geleerd hoe Ik handel en waarom Ik afwezig ben?"

Ik heb het je toch al meerdere keren gezegd.

Wat vergeet je toch snel!

De dingen zullen erger worden. Dat is alles wat Ik je te zeggen heb."

Toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik mensen die zegden

- dat twee of drie naties niet meer in staat zouden zijn om zich te verdedigen en

- dat er veel ellende en verwoesting zou volgen

omdat andere naties hen zouden onderdrukken totdat ze hen zouden veroveren!

12-33 - 31 januari 1918 - Zich zozeer met Jezus verenigen dat je kan zeggen: wat van Jezus is, is van mij.

Ik gaf me volledig over aan Jezus. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, versmelt je met Mij.

Laat jouw gebed samensmelten met het Mijne,

- zodat onze gebeden één worden en

- zodat niemand kan weten welk van jou is en welk van Mij.

Smelt jouw lijden, jouw daden, jouw wil en jouw liefde, samen met mijn Lijden, mijn Daden, mijn Wil en mijn Liefde.

Verbind ze zodanig **dat je kan zeggen:** "wat van Jezus is, is van mij"

en Ik kan zeggen: "wat van Luisa is, is van Mij".

Stel dat je een glas water in een grote watertank giet.

Kun je achteraf nog onderscheiden welk water uit het glas komt en welk water uit de bak? Zeker niet!

Dus, voor je eigen bestwil en mijn grootste tevredenheid,

herhaal dan vaak bij alles wat je doet: **"Jezus,**

ik giet dit in U om uw Wil te volbrengen in plaats van de mijne."

12-34 - 12 februari 1918 - Redenen waarom kerken verlaten zijn en geestelijken verspreid.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich zeer bedroefd en ik zei Hem:
"Mijn Liefste, wat bedroeft U zo?"

Hij antwoordde mij: "Helaas, mijn dochter, wanneer Ik toestaat dat de kerken verlaten zijn, de geestelijken verstrooid zijn en de Missen in aantal afnemen, betekent dit dat:

- de offers een belediging voor Mij zijn,
- de gebeden beledigingen zijn,
- de aanbidding oneerbiedig is,
- de biecht een vermaak lijkt en geen vruchten meer afwerpt.

Ik vind er niet langer mijn glorie in, maar eerder beledigingen.
En er is ook geen goed in voor hen.
Daarom, neem Ik hen weg, omdat ze Mij niet meer dienen.

Maar het weghalen van de priesters uit mijn heiligdom betekent ook

- dat de zaken op hun slechtst zijn gekomen en
- dat de verschillende plagen zich zullen vermenigvuldigen.

Hoe hard is de mens, hoe hard is hij!"
Hoe hard is de mens, hoe hard is de mens!

12-35 - 17 februari 1918 - De warmte van de Goddelijke Wil verdrijft onvolkomenheden.
--

Ik voelde me een beetje afgeleid terwijl ik probeerde me onder te dompelen in de heilige Wil van God. En ik vroeg Jezus om vergeving voor mijn afleidingen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, de zon vernietigt door haar warmte de giftige dampen van de mest die op de grond wordt verspreid om de planten te bemesten. Anders zouden de planten gaan rotten en uiteindelijk verdrogen.

Nu, zodra de ziel binnenkomt in de warmte van mijn Wil, vernietigt deze de infectie, de gebreken die de ziel heeft opgelopen in haar afleiding.

Dus zodra je de afleiding voelt, blijf dan niet in jezelf, maar ga onmiddellijk mijn Wil binnen, zodat mijn warmte je zuivert en voorkomt dat je verdroogt.

12-36 - 4 maart 1918 - Standvastigheid in het Goede leidt tot Heldendom en grote Heiligheid.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik bij Jezus over mijn slechte toestand. Hij zei mij: "Mijn dochter, houd moed! Verander niets! Standvastigheid is de grootste deugd.

Het leidt tot heldendom. En het is bijna onmogelijk dat iemand die deze deugd bezit, geen grote heilige wordt.

Het herhalen van deugdzame daden doet in de ziel een bron van nieuwe en groeiende liefde ontstaan.

Standvastigheid versterkt de ziel en drukt de stempel van volharding op haar. Uw Jezus vreest niet dat zijn Genade geen effect zal hebben op standvastige zielen. Hij schenkt haar in overvloed.

Je kan niet veel verwachten van een ziel

- die op een bepaald moment werkt en daarna niets doet,
- die het ene moment het ene doet en het volgende moment iets anders.

Zij heeft geen steunpunt:

- de ene dag wordt ze aan de ene kant gegooid en
- de volgende dag weer aan de andere kant.

Ze zal verhongeren.

Omdat ze niet de standvastigheid heeft die liefde doet groeien.

Mijn Genade vreest van zich in zo'n ziel te storten

- omdat ze er misbruik van zou kunnen maken of
- omdat ze haar zou kunnen gebruiken om Mij te beledigen."

12-37 - 16 maart 1918 - Leven in de Goddelijke Wil is als voedsel en kleding voor Jezus.

Ik voelde me zo behoeftig en klaagde daarover bij Jezus.

Vol goedheid kwam Hij uit mijn binnenste, gekleed in een gewaad, bezaaid met schitterende diamanten.

Hij leek uit een diepe slaap te ontwaken.

Met veel tederheid zei Hij mij: "Mijn dochter, wat wil je?"

Je gekreun heeft mijn Hart gekwetst. En ik ben wakker geworden om onmiddellijk voor je behoeften te zorgen.

Je moet weten dat Ik in je hart was en dat

- terwijl jij je daden, je gebeden en je eerherstel deed,
- terwijl je je overgaf aan mijn Wil en Mij beminde,

Ik alles voor mezelf nam en Ik het gebruikte:

- om Mij te voeden en
- om mijn kleding te versieren met kostbare diamanten.

Terwijl jij Mij beminde, tot mij bad, enzovoort, heb Ik niet gevast alsof jij niets gedaan had. Ik nam alles aan, omdat je Mij alle vrijheid had gegeven.

Wanneer de ziel zo handelt, kan Ik niet rusten wanneer zij in nood is. Ik doe alles voor haar. Zeg me dan wat je wil!

Terwijl ik overvloedige tranen vergoot, totdat zijn heilige Handen nat werden, vertelde ik Hem over mijn extreme noden.

De lieve Jezus drukte me toen tegen Zijn Hart. En Hij goot een zeer zoete vloeistof uit zijn Hart in het Mijne, dat me volledig verfristte.

Hij vervolgde: "Mijn dochter, vrees niet, *Ik zal alles zijn voor jou.* Als de mensen je in de steek laten, zal Ik alles doen. Ik zal je aan Mij binden en je bevrijden. Ik zal je nooit in de steek laten. Je bent me te dierbaar.

Ik heb je laten opgroeien in mijn Wil en je bent een deel van Mijzelf. **Ik zal** je beschermen en **tegen iedereen zeggen:** "*Niemand anders dan Ik mag haar aanraken.*" Dus kalmeer, want uw Jezus laat je nooit in de steek."

12-38 - 19 maart 1918 - De onenigheid tussen de priesters maakt Jezus misselijk.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. Zeer bedroefd **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, hoe walg Ik van de verdeeldheid onder de priesters.
Ik kan het niet verdragen.

Hun wanordelijke leven is de reden waarom mijn Gerechtigheid zal toestaan dat mijn vijanden over hen komen om hen te mishandelen.
De goddelozen staan klaar om aan te vallen en Italië staat op het punt om de grootste zonde te begaan, namelijk:

- mijn Kerk te vervolgen en
- onschuldig bloed te vergieten.

Terwijl Hij dit zei, liet Hij mij zien:

- onze verwoeste bondgenoten-landen,
- verschillende plaatsen die met de grond gelijk gemaakt waren en
- hun gebroken trots.

12-39 - 26 maart 1918 - Elke daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht, doet de deugden en de Goddelijke Heiligheid in de ziel groeien.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

En ik probeerde me te verenigen met de Goddelijke Wil.

Mijn lieve **Jezus zei me:** "Mijn dochter, telkens wanneer de ziel mijn Wil binnengaat en daar bidt, werkt, lijdt, enz., verwerft zij nieuwe goddelijke Schoonheden.

Voor elke extra daad die in mijn Wil wordt verricht, krijgt de ziel meer Kracht, Wijsheid, Liefde en goddelijke Heiligheid. Bovendien, terwijl de ziel Goddelijke Kwaliteiten verwerft, laat ze de menselijke kwaliteiten achter zich.

Wanneer de ziel handelt in mijn Wil, blijft het menselijke als het ware 'in wacht' staan.
Het Goddelijke Leven treedt in werking en neemt de plaats in.
En mijn Liefde heeft de vrijheid om haar houding in de mens neer te leggen.

12-40 - 27 maart 1918 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, deelt in het Eucharistische Leven van Jezus.

Ik klaagde bij Jezus dat ik niet eens de Heilige Mis kon bijwonen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wie brengt het Goddelijke Offer?
Ben ik dat niet?!"

Wanneer ik tijdens de Mis word geofferd,
wordt de ziel die in mijn Wil leeft met Mij geofferd,
- niet alleen tijdens één Mis,
- maar tijdens alle Missen.
Zij wordt met Mij geconsacreerd in alle hosties.

Verlaat nooit mijn Wil en ik zal je overal naartoe brengen waar je
maar wil. Er zal zo'n stroom van communicatie tussen jou en Mij zijn:
- dat je geen enkele handeling zonder Mij zult verrichten en
- dat ik geen enkele handeling zonder jou zal verrichten.

Als je dus iets tekortkomt, *ga dan in mijn Wil en je zal snel vinden wat
je wil: zoveel Missen, Communies en Liefde als je wil.*

In mijn Wil ontbreekt niets.
Je vindt er alles in oneindige en goddelijke gedaante.

12-41 - 8 april 1918 - Het grote verschil tussen leven in eenheid met Jezus en leven in zijn Goddelijke Wil.

Terwijl ik aan het praten was over wat het betekent om in de
Goddelijke Wil te leven, gaf iemand de mening dat dit betekent leven
in eenheid met God.

Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich aan mij **en Hij zei:**

"Mijn dochter, *er is een groot verschil tussen:*
- gewoon in eenheid met Mij leven en
- leven in mijn Wil."

Terwijl Hij dit zei, strekte Hij zijn Arm naar mij uit en **Hij zei:**
"Kom even in mijn Wil en je zal het grote verschil zien."
Zo bevond ik me in Jezus.
Mijn klein atompje zwom in de Eeuwige Wil.

Aangezien deze Wil een eenvoudige Handeling is
- die alle andere handelingen (verleden, heden en toekomst) omvat,
nam ik deel aan deze eenvoudige Daad,

- voor zover dat mogelijk is voor een schepsel.

Ik nam zelfs deel aan Handelingen

- die nog niet bestaan en

- die aan het einde der tijden zullen bestaan en zolang God God is.

Om dit alles heb ik Hem bemind, gedankt, gezegend, enz.

Er was geen enkele Daad die mij ontging.

Ik heb de Liefde van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest tot de mijne kunnen maken, aangezien hun Wil de mijne was.

En ik gaf hun deze Liefde als de mijne.

Wat was ik gelukkig!

Zij vonden volledige voldoening toen ze hun eigen Liefde van mij terugkregen. Maar wie kan alles zeggen!

Ik heb er geen woorden voor.

De gezegende Jezus zei mij:

"Heb je gezien wat het is om in mijn Wil te leven?"

Het is verdwijnen.

En, voor zover dat mogelijk is voor een schepsel, binnengaan

- in de sfeer van de Eeuwigheid,

- in de Almacht van de Eeuwige,

- in de ongeschapen Geest,

en deelnemen aan elke Goddelijke Daad.

Het is genieten van alle Goddelijke Eigenschappen,

terwijl je nog op aarde bent

Het is het kwaad op goddelijke wijze haten.

Het is alles omvatten zonder uitgeput te geraken,

- aangezien de Wil die de ziel bezielt Goddelijk is.

Het is de Heiligheid die nog niet bekend is op aarde

en die Ik bekend zal maken: de mooiste en de meest schitterende,

- die de kroon en de voltooiing zal zijn van alle andere heiligheid.

Degene die echter eenvoudigweg verenigd met Mij leeft,

verdwijnt niet. Twee wezens zijn samen, niet versmolten tot één.

Wie niet verdwijnt, kan de sfeer van de Eeuwigheid niet binnengaan

om deel te nemen aan alle Goddelijke Handelingen.
Denk goed na en je zal een groot verschil zien.

**12-42 - 12 april 1918 - Weten hoe je rust kunt vinden in Jezus.
Zuivere intenties.**

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik een extreme behoefte om bij Jezus te zijn, om in Hem te rusten.

Mijn lieve Jezus kwam en **zei tegen mij:**
"Mijn dochter, rust in Mij.
Je zult Mij altijd tot je beschikking hebben.
Ik zal je nooit in de steek laten.

Hoe meer je in Mij rust, hoe meer Ik Mij in jou zal uitstorten. Vaak, wanneer Ik de behoefte voel om te rusten, zal Ik naar je toe komen. En Ik zal in jou rusten, en Mijzelf de rust schenken die Ik jou geef."

Toen **voegde Hij** eraan **toe:** "Wanneer zielen alles doen om Mij te behagen, Mij lief te hebben en te leven volgens Mijn Wil, worden ze als ledematen van mijn lichaam waarin Ik Me verheug alsof ze van Mij zijn.
Anders zijn ze als ontwrichte ledematen die Mij pijn doen.
Ze doen niet alleen Mij pijn, maar ook zichzelf en hun medemensen.

Zij zijn ledematen die etterende stoffen laten naar buiten komen, die zelfs het goede dat zij doen, besmetten.

12-43- 16 april 1918 - Door lijden kan je Jezus vinden

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik mijn arme hart zwaar onderdrukt en in grote pijn – ik zeg dit niet om te klagen.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam en **zei tegen mij:**
"Mijn dochter, Ik stuur lijden naar de mensen opdat zij Mij daardoor mogen vinden. *Ik ben als het ware omhuld door dit lijden.*
Als de ziel met geduld en liefde lijdt,
doorbreekt ze de omhulling die Mij bedekt en vindt ze Mij.

Anders blijf ik verborgen in dit lijden,

- kan de ziel Mij niet ontdekken en
- kan Ik mij niet aan haar tonen."

Hij voegde eraan toe: "Ik voel een onweerstaanbare drang om Mij over de mensen te verspreiden.

Ik zou mijn Schoonheid in hen willen leggen om hen allemaal zeer mooi te maken. Maar door de zonde verwerpen zij mijn goddelijke Schoonheid en bedekken zij zich met lelijkheid.

Ik zou hen willen overladen met mijn Liefde.
Maar omdat ze houden van wat niet van Mij is, beven ze van de kou en verwerpen ze deze Liefde.

Ik zou hen graag alles van Mij willen geven om hen met mijn kwaliteiten te bedekken.
Maar zij wijzen Mij af.
Door mij af te wijzen, vormen ze een muur tussen Mij en hen, waardoor elke communicatie tussen de Schepper en zijn schepsel wordt verhinderd.

Ondanks dit alles zet Ik mijn inspanningen verder, in de hoop ten minste één ziel te vinden die mijn kwaliteiten wil ontvangen.
Als Ik die gevonden heb, vermenigvuldig Ik Mijn Genade in haar met duizend. Ik stort Mij volledig in haar om haar tot een wonder van genade te maken.

Verwijder dus deze bedruktheid uit je hart.
Stort je in Mij en Ik zal Mij in jou storten.
Jezus heeft het je gezegd en dat is genoeg.
Maak je nergens zorgen over. Ik zal voor alles zorgen.

12-44 - 25 april 1918 - Jezus speelt met Luisa.

Ik zei tegen mijn lieve Jezus:
"Mijn Leven, wat ben ik *cattiva!* (in het Italiaans betekent *cattiva* slecht, zwak), maar ik weet dat U mij toch bemint."

Mijn geliefde **Jezus zei mij:** "Mijn kleine *cattiva*, je bent ongetwijfeld *cattiva*, maar je hebt mijn Wil veroverd.
Door mijn Liefde, mijn Kracht, mijn Wijsheid enz. te hebben veroverd,

heb je een deel van Mij gevangen-genomen.

Maar door mijn Wil te hebben veroverd,

- heb je de hele essentie van mijn Wezen in jou opgenomen,
- heb je mij volledig gevangen-genomen.

Daarom spreek Ik vaak tot je:

- niet alleen over ***mijn Wil***,
- maar ook over ***de manier om erin te leven***.

Ik wil dat je deze twee aspecten goed kent,
zodat jouw leven perfect geïntegreerd is in het Mijne.
En als je dan de geheimen van mijn Wil kent,
kan je dan nog slecht zijn?"

Ik antwoordde: "Mijn Jezus, U maakt grapjes met mij.
Ik wil U zeggen dat ik echt cattiva (slecht) ben

en dat ik wil dat U mij helpt om goed te worden!"

Hij antwoordde: "Ja, ja!" en verdween.

12-45 - 7 mei 1918 - De Goddelijke Wil zorgt ervoor dat het menselijke uit de ziel verwijderd wordt, om zich beter in haar te kunnen integreren.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn lieve ***Jezus zei mij***:

"Mijn dochter, als je Mij een paar dagen niet ziet zoals gewoonlijk,
treur dan niet. Het kwaad zal toenemen.

De Hemel en de aarde zullen zich verenigen om de mens te treffen.
En Ik wil je niet bedroeven door je zoveel kwaad te laten zien."

Ik antwoordde Hem: "Mijn goede Jezus, het grootste leed voor mij
is om zonder U te zijn. Het is de dood zonder te sterven, het is een
onbeschrijflijke en grenzeloze pijn!

Jezus, Jezus, wat zeg je?

Ik zonder U, zonder leven? Zeg dat nooit meer tegen mij!"

Jezus vervolgde: "Mijn dochter, wees niet ongerust.

Ik heb niet gezegd dat Ik helemaal niet zal komen, maar niet vaak. Ik zeg het je van tevoren, zodat je je geen zorgen hoeft te maken.

Mijn Wil zal je alles geven wat je nodig hebt om standvastig in Hem te blijven.

Als de schil van een vrucht zal Ik het menselijke uit jou verwijderen. Laat de 'machine' van mijn Wil je malen zodat er niets menselijks in jou overblijft.

<p>12-46 - 20 mei 1918 - God doet alles en bezit alles door een eenvoudige daad van Zijn Wil.</p>
--

In mijn gebruikelijke toestand zei ik tegen mijn lieve Jezus:

"Hoe graag zou ik uw Verlangens, uw Liefde, uw Genegenheid, uw Hart, enz. willen bezitten, om te kunnen verlangen en liefhebben zoals U!"

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, *Ik heb geen verlangens, geen genegenheid, alles is geconcentreerd in mijn Wil.*

Mijn Wil is alles voor Mij. Je verlangt naar iets als je het niet hebt. Maar in mijn Wil kan ik alles doen.

Wie geen liefde heeft, kan naar liefde verlangen.

Maar in mijn Wil ligt de volheid, de bron van de Liefde.

Omdat Ik oneindig ben, kan Ik door een eenvoudige daad van mijn Wil over alle dingen beschikken en hen over iedereen uitstrooien.

Als Ik verlangens had, zou Ik niet volmaakt gelukkig zijn.

Er zou mij iets ontbreken. Ik zou een eindig wezen zijn.

Ik bezit alles.

Daarom ben Ik gelukkig en kan Ik iedereen gelukkig maken.

Oneindig zijn betekent in staat zijn:

- alles te doen,

- alles te bezitten en

- iedereen gelukkig te maken.

Omdat de mens eindig is, bezit hij niet alles en kan hij niet alles

omarmen. Hij heeft verlangens, angsten, affecties, enz.
die hij kan gebruiken als treden

- om naar zijn Schepper te klimmen,
- om daar de goddelijke Kwaliteiten te koesteren en
- om vervolgens over te stromen naar anderen.

Als de ziel volledig opgaat in mijn Wil,
- dan streeft ze niet enkel mijn Kwaliteiten na,
- maar in één teug absorbeert ze Mij volledig.

Haar eigen verlangens of genegenheden verdwijnen
en zij worden vervangen door die van mijn Wil.

12-47 - 23 mei 1918 - De vlucht van de ziel in de Goddelijke Wil.
--

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus niet. En ik bracht de dag door
doorgebracht met zuchten, angst en bitterheid.
Toch was ik volledig ondergedompeld in zijn Wil.

Toen de nacht viel, kon ik het niet meer uithouden.
En ik aanriep Jezus met klem.
Ik kon mijn ogen niet sluiten en ik was onrustig.
Ik wilde Hem koste wat het kost.

Uiteindelijk kwam Hij en **Hij zei mij:**
"Mijn duifje, wie zou kunnen zeggen
- de hoogten die je bereikt in mijn Wil,
- de ruimte die je aflegt,
- de lucht die je inademt?"

Niemand kan dat zeggen, zelfs jij niet!
Alleen Ik kan dat zeggen, Ik
- die je vezels peil,
- die je gedachten en je hartslag tel.

Terwijl je vliegt, zie Ik de harten die je raakt. *Stop niet!*
Vlieg naar andere harten, raak ze aan en vlieg weer verder.

Breng op je vleugels mijn "**Ik bemin je**" naar andere harten
om Mij geliefd te maken.

Kom daarna naar mijn Hart om uit te rusten, zodat je daarna nog sneller kunt wegvliegen.

Ik vermaak Me met mijn kleine duifje.

Ik nodig de engelen en mijn Moeder uit om met Mij te spelen.

En Ik vertel je nog niet alles! De rest zal Ik je in de Hemel vertellen.

Wat een verrassende dingen zal Ik je vertellen!

Toen legde Hij zijn Hand op mijn voorhoofd. **Hij voegde eraan toe:**

"Ik laat je de adem van mijn Wil na. Ga slapen."

En ik viel in slaap.

12-48 - 28 mei 1918 - Jezus houdt jaloers veel van Luisa. De hemelse Moeder probeert Jezus te kalmeren, zodat Hij de mensen niet straft.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zei ik tegen mijn geliefde Jezus:

"Jezus, bemijn mij. Ik heb meer dan wie ook het recht om door U bemind te worden, omdat ik nooit iemand anders dan U heb bemind en niemand anders mij bemint.

En als het lijkt alsof iemand van mij houdt, dan is dat vanwege wat hij van mij krijgt en niet vanwege mij. Kortom, tussen mijn liefde voor U en uw Liefde voor mij is er geen andere liefde tussen ons in.

Mijn lieve **Jezus antwoordde mij:** "Mijn dochter, je moet hierin niets anders zien dan mijn zeer krachtige liefde voor jou.

Die is zo groot dat zijn jaloezie je van alles weghoudt.

Mijn jaloezie is zo groot dat Ik op mijn hoede blijf, zodat zelfs geen schaduw van liefde van mensen je kan raken.

Ik tolereer hoogstens dat iemand van je houdt in Mij, maar niet buiten Mij. Anders zou Ik hem weggagen.

Zo ben jij in geen enkel ander hart binnengegaan en is geen enkel ander hart in jou binnengegaan.

Tegen de avond kwam Jezus terug met de Koningin-Moeder.
Zij spraken me aan met mijn naam alsof zij wilden dat ik naar hen
luisterde.

Wat was het mooi om Jezus en zijn Moeder samen te zien praten!

De hemelse Moeder zei: *"Mijn Zoon, wat doe je? Het is genoeg!
Ik heb mijn rechten als moeder en het doet me pijn om mijn kinderen
zo te zien lijden.*

Wil je je overgeven aan straffen
om de mensen en hun voedsel te vernietigen?
Wil je ze overspoelen met besmettelijke ziekten?
Wat zullen zij dan doen?

Je zegt dat je van deze dochter houdt.
Als je dat doet, hoeveel zal zij dan lijden!
Om haar niet verbitterd te maken, doe dat dan niet!"

Terwijl ze dat zei, trok ze Jezus naar mij toe.
Maar **Jezus antwoordde** resoluut: "Ik kan het niet!
Ik houd veel kwaad van haar weg, maar niet alles!"

Moeder, laten we een storm van ellende over de mensheid laten
neerkomen zodat ze zich overgeeft."

Ze zeiden nog veel meer tegen elkaar, maar ik begreep het niet goed.
Ik was doodsbang en wachtte tot Jezus zou kalmeren.

12-49 - 4 juni 1918 - De noodzaak om te herstellen.

In mijn gebruikelijke toestand **zei ik tegen mijn geliefde Jezus:**
"Veracht mijn gebeden niet. Het zijn uw eigen woorden die ik herhaal,
uw eigen bedoelingen die ik uitdraag.
Ik wil zielen winnen met uw Wil, net als U."

Toen **zei de gezegende Jezus mij:**

"Mijn dochter, wanneer Ik je hoor:
- mijn Woorden en Gebeden herhalen en
- willen wat Ik wil,

voel Ik me tot jou aangetrokken als door een krachtige magneet.

Welke vreugde voel Ik in mijn Hart!

Ik kan zeggen dat het een feest voor Mij is.

En terwijl Ik me verheug,

- voel Ik me zwak worden door jouw liefde voor Mij en

- heb Ik niet de kracht om de mensen te straffen.

Je bindt Mij met dezelfde ketenen die Ik bij de Vader heb gebruikt om Hem met de mensen te verzoenen.

Ja! Herhaal wat Ik heb gedaan.

Doe dit altijd als je wilt dat uw Jezus, die zoveel bitterheid ervaart, vreugde ontvangt van de mensen.

Hij voegde eraan toe: "Als je veilig wilt zijn, breng dan altijd eerherstel en doe dat samen met Mij.

Vervlecht je met Mij, zodat er uit jou en Mij

- slechts één enkel lied van eerherstel opstijgt.

Wanneer de ziel eerherstel brengt, is zij veilig.

Zij is beschermd tegen de kou, de hagel en alles.

Als zij geen eerherstel brengt:

- is ze als iemand die midden op de weg staat,

- is ze blootgesteld aan bliksem, hagel en alle kwaad.

Het zijn triestige tijden. *Als de kring van de werkzaamheden om te herstellen niet wordt uitgebreid,* bestaat het gevaar

dat degenen die niet beschermd zijn

door de bliksem van de Goddelijke Gerechtigheid worden getroffen.

12-50 - 12 juni 1918 - Jezus heeft de mensen beschermd door hen met zijn Mensheid te bedekken. Maar ze plaatsen zich buiten, blootgesteld aan de slagen.

In mijn gebruikelijke toestand ***zei ik*** tegen mijn altijd vriendelijke Jezus: "Hoe is dat mogelijk!

U hebt alles voor ons gedaan. U hebt vergoed voor iedereen.

In alles, hebt U de glorie van de Vader hersteld in naam van de

mensen zodat wij allen bedekt zijn met een mantel van Liefde, Genade en Zegeningen.

Niettemin vallen er nog steeds straffen en zij vernietigen bijna de beschermende mantel waarmee U ons hebt bedekt.

Mijn lieve Jezus onderbrak me en **Hij zei**: "Mijn dochter, wat je zegt is waar. Ik heb alles gedaan voor de mensen.

Om er zeker van te zijn dat ze veilig zijn, heb Ik hen willen omhullen met de mantel van mijn Liefde als in een beschermend pantser.

Maar door vrijwillige zonden breken de ondankbare mensen dit pantser. Zo ontsnappen ze aan mijn Genade en mijn Liefde. Ze plaatsen zich buiten, zonder enige beschutting.

Zo worden ze getroffen door de bliksemschichten van de Goddelijke Gerechtigheid. Ik ben het niet die de mensen treft. Zij zijn het, die zich door hun zonden tegen Mij verzetten en de slagen ontvangen. Bid, bid om de grote verblinding van de mensen tegen te gaan.

12-51 - 14 juni 1918 Jezus wil dat de ziel de Liefde die zij van Hem ontvangt, manifesteert, zodat ook anderen van Hem gaan houden.

Op een avond, nadat ik klaar was met schrijven, kwam mijn lieve Jezus naar me toe en **Hij zei**:

"Mijn dochter, elke keer als je schrijft, voelt mijn Liefde

- een nieuwe uitstorting,

- een nieuwe vreugde.

En Ik voel me meer geneigd om je mijn Genade te schenken.

Weet echter dat Ik me verraden voel:

- wanneer je niet alles schrijft,

- wanneer je nalaat te spreken

over mijn intimiteit met jou en mijn uitingen van Liefde.

Want in deze uitingen van Liefde probeer Ik je niet alleen aan te moedigen om Mij beter te leren kennen en meer van Mij te houden,

maar Ik ben ook geïnteresseerd in degenen die deze teksten zullen lezen en van wie Ik meer liefde kan ontvangen.

Als je deze dingen niet opschrijft,
- zal Ik die liefde niet ontvangen en
- zal Ik Me verraden voelen."

Ik antwoordde Hem: "Ach, mijn Jezus, het kost me zoveel moeite om bepaalde geheimen en intieme zaken tussen U en mij op papier te zetten. Het lijkt me dat U met mij afwijkt van de gebruikelijke wegen die U bij anderen volgt."

Hij antwoordde mij: "Ach, dat is de zwakheid van velen. Uit nederigheid of uit angst verbergen zij de liefde die Ik voor hen heb. En daarmee verbergen ze Mij. Integendeel, ze zouden deze Liefde moeten tonen om Mij geliefd te maken.

Zo word Ik in liefde verraden, zelfs door de goeden."

12-52 - 20 juni 1918 - Jezus speelt de rol van priester voor degenen die in zijn Wil leven.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, toonde mijn lieve Jezus zich zeer aandachtig. Hij waakte over mij in alles. Er ging een koordje uit van zijn Hart naar het mijne. Als ik oplette, bleef dit koordje aan mijn hart vastzitten en mijn geliefde Jezus bewoog het en speelde ermee.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik ben zeer aandachtig voor de zielen.

Als zij ook aandachtig zijn voor Mij, blijft het touw van mijn Liefde aan hun hart vastzitten. Ik vermenigvuldig mijn aandacht en Ik vermaak Me. Anders blijft het touw los en voelt mijn Liefde zich afgewezen en bedroefd."

Hij voegde eraan toe:

Bij de zielen die mijn Wil doen en in Hem leven,

ondervindt mijn Liefde geen hindernissen.

Ik bemin hen zozeer en geef zozeer de voorkeur aan hen dat Ik mij rechtstreeks bezighoud met alles wat hen aangaat. Ik schenk hen onverwachte Genaden. En Ik word jaloers als iemand anders iets voor hen doet. Ik wil alles zelf doen.

Ik word zo jaloers van Liefde. ik geef de priester de macht om Mij in de sacramentele Hostie te consacreren. Zo verleen Ik Mijzelf het voorrecht om deze zielen zelf te consacreren, zij die hun daden doen in mijn Wil, door hun menselijke wil los te laten om de Goddelijke Wil alle ruimte te geven.

Wat de priester doet voor de hostie, doe Ik voor deze zielen,
- niet slechts één keer,
- maar telkens wanneer zij hun daden in mijn Wil herhalen.

Zij trekken Mij aan als krachtige magneten.
***en Ik consacreer hen als bevoorrechte Hosties,
waarbij Ik de woorden van de consecratie over hen herhaal.***

Ik doe dit terecht. De zielen die in mijn Wil leven offeren zich immers meer op dan de zielen die de communie ontvangen maar niet in mijn Wil leven.

De zielen die in mijn Wil leven, maken zichzelf leeg om Mij alle ruimte in hen te geven. Ze geven de volledige leiding aan Mij. En indien nodig zijn zij bereid om alle pijn te lijden om in mijn Wil te leven.

Daarom kan mijn Liefde niet wachten tot de priester het gepast acht om Mij aan hen te geven door middel van de sacramentele Hostie. Ik doe alles zelf. O, hoe vaak geef Ik Mijzelf in de Communie voordat de priester vindt dat het tijd is om Mij aan deze zielen te geven!

Als dat niet zo was,
zou mijn Liefde als het ware geketend blijven door de sacramenten.

Nee, nee, Ik ben vrij! Ik heb de sacramenten in mijn Hart.

***Ik ben er de eigenaar van.
En Ik kan ze uitoefenen wanneer Ik wil."***

Terwijl Hij dit zei, leek Hij overal te zoeken om te zien of Hij een ziel zou vinden die in zijn Wil leefde, om haar te consacreren.

Wat was het mooi om mijn lieve Jezus haastig te zien reizen
- om zijn priesterambt te vervullen en
- om Hem de Woorden van de consecratie te horen herhalen
over de zielen die zijn Wil doen en daarin leven!

***O, hoe mooi zijn deze gezegende zielen
die zo de consecratie van Jezus ontvangen!"***

<p>12-53 - 2 juli 1918 - Wanneer de ziel zich aan Jezus overgeeft, geeft Jezus Zichzelf aan de ziel over.</p>
--

Ik zei tegen mijn lieve Jezus:

"Ik bemin U.
Maar omdat mijn liefde klein is, bemin ik U met uw eigen Liefde,
- ik aanbid U met uw Aanbidding,
- ik bid tot U met uw Gebeden,
- ik dank U met uw Dankzeggingen."

Terwijl ik zo bad, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter,
- wanneer je liefhebt met mijn Liefde,
- wanneer je aanbidt met mijn Aanbidding,
- wanneer je bidt met mijn Gebeden en
- wanneer je dankt met mijn Dankzeggingen,
worden deze daden in de Mijne vastgelegd,
waar ze worden vergroot.

Zo voel Ik Mij bemind, aanbeden, gebeden en bedankt
zoals Ik wil dat de mensen dat doen.

Ach, mijn dochter, ***een grote overgave aan Mij is noodzakelijk!***
Wanneer de ziel zich aan Mij overgeeft, geef Ik Mijzelf aan haar over.

Ik vul haar met Mijzelf.
En Ik doe in haar plaats wat zij voor Mij zou moeten doen.

Als de mens zich echter niet aan Mij overgeeft,
blijft wat hij doet in zichzelf vastzitten in plaats van in Mij.
Zijn daden zijn vol onvolkomenheden en ellende.
Dit kan Mij niet behagen.

**12-54 - 9 juli 1918 - Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil,
verandert alles in Liefde.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus naar me toe.

Hij zei: “Mijn dochter, Ik ben één en al Liefde. Ik ben als een fontein van Liefde, zodanig dat alles wat erin komt, in Liefde wordt omgezet.

In ***mijn Gerechtigheid, mijn Wijsheid, mijn Goedheid, mijn Kracht van geest***, enz. ***is er alleen maar Liefde.***

Maar wie controleert deze fontein van Liefde? Dat is **mijn Wil**.
Mijn Wil domineert, regeert en beveelt.
Al mijn eigenschappen dragen de stempel van mijn Wil.

De ziel die zich laat beheersen door mijn Wil, die in Hem leeft,
leeft in mijn Bron van Liefde. Zij is onafscheidelijk van Mij.
En voor haar verandert alles in liefde.

Zo zijn haar gedachten, haar woorden, haar hartslag,
haar daden, haar stappen, enz. Liefde.
Voor haar is het altijd helder.

Voor de ziel die gescheiden is van mijn Wil daarentegen is het nacht.
Ellende, hartstochten en zwakheden overspoelen haar
en doen hun werk, een werk dat tot tranen toe roert.

12-55 - 12 juli 1918 - De vruchten van het Lijden van Jezus.

Ik bad voor een stervende ziel met enige vrees en bezorgdheid.

Mijn lieve Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, waarom ben je bang?

Wanneer een ziel

- mediteert over mijn Passie,
  - zich Mijn lijden herinnert
  - en gedachten van mededogen en genoegdoening koestert, gaan er wegen open tussen haar en Mij
- en wordt haar ziel versierd met allerlei schoonheden.

Deze ziel heeft **de "Uren van mijn Passie"** gebeden.

En Ik zal haar ontvangen als een dochter van mijn Passie,

- bekleed met mijn Bloed en versierd met mijn Wonden.

Deze bloem werd in jouw hart gekweekt en Ik zegen haar en ontvang haar in mijn Hart als een bloem van voorkeur.

Terwijl Hij dit zei, kwam er een bloem uit mijn hart en vloog naar Jezus toe.

12-56- 16 juli 1918 - De ziel die iedereen goed wil doen moet leven in de Goddelijke Wil.

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus naar mij toe. **Hij zei:**

"Mijn dochter, blijf niet in jezelf, in je eigen wil.

Kom liever in Mij, in mijn Wil.

Ik ben oneindig. Alleen Hij die oneindig is, kan zijn daden zoveel vermenigvuldigen als Hij wil.

Wie in de hoogte verblijft, kan Licht naar beneden sturen.

Kijk naar de zon: omdat zij in de hoogte is, is zij licht voor iedereen.

Ieder mens heeft de zon tot zijn beschikking

alsof het zijn persoonlijke eigendom is.

Maar **lager, de planten, de bomen, de rivieren en de zeeën** staan niet ter beschikking van iedereen.

Ze zijn niet zoals de zon, die zou kunnen zeggen als zij kon praten:

‘Als ik dat wil, kan ik mij alles toe-eigenen,

wat anderen er niet van weerhoudt om van mij te genieten.”

Inderdaad, alle dingen beneden profiteren van de zon:

- sommige van haar licht,
- andere van haar warmte,
- andere van haar vruchtbaarheid,
- weer andere van haar kleuren.

Ik ben het Eeuwige Licht. Ik ben aan de top.

Daarom ben Ik overal,
- zelfs in de diepste diepten.

Ik ben het Leven van iedereen en iedereen ontvangt Mij

- alsof Ik alleen voor hem besta.

Wat jou betreft, als je iedereen goed wilt doen,

- treed dan binnen in mijn Oneindigheid en
- leef in de hoogten, los van alles, ook van jezelf.

Anders zal je omringd zijn door aarde. Je zal in staat zijn om een plant te zijn, een boom, maar nooit een zon.

In plaats van te geven, zul je alleen maar ontvangen. En het goede dat je doet, zal zo beperkt zijn dat het gemeten kan worden.

12-57 - 1 augustus 1918 - Wanneer de ziel zucht omdat ze zich koud, dor en afgeleid voelt in haar relatie met Jezus, troost haar lijden Jezus.

Ik leefde in angst en gemis zonder Jezus en klaagde vaak bij Hem.

Hij kwam en drukte mij stevig tegen zijn Hart.

Hij zei: "Drink uit mijn zijde."

Ik dronk het allerheiligste Bloed dat uit de Wond van zijn Hart vloeide.

Wat was ik gelukkig!

Omdat hij echter niet tevreden was dat ik maar één keer had gedronken, zei Hij dat ik nog een tweede keer mocht drinken, en daarna nog een derde keer.

Ik was verbaasd dat Hij mij, zonder dat ik Hem daarom had gevraagd, mij zijn Bloed te drinken had aangeboden.

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, wanneer je lijdt omdat je van Mij mist,
is je hart gekwetst door een goddelijke Wond
die weerspiegeld wordt in mijn Hart en het verwondt.
Deze wonde is zoet voor Mij en is een balsem voor mijn Hart.

Ze heeft de kracht om de wrede wonden te verzachten die Mij worden
toegebracht door de onverschilligheid van de mensen:

- hun minachting en zelfs
- hun totale vergetelheid.

Wanneer de ziel zich koud, dor en afgeleid voelt en daaronder lijdt
vanwege haar liefde voor Mij, is ze gewond en verwondt zij Mij.
En Ik voel Mij getroost.

**12-58- 7 augustus 1918 - In de ziel die Hem ontvangt, zet Jezus
de offerande voort die Hij aan het kruis heeft geleden.**

Ik kreunde vanwege het gemis van Jezus en ik zei tegen mezelf:
"Het is allemaal voorbij! Wat een bittere dagen!
Mijn Jezus is verdwenen. Hij heeft zich van mij teruggetrokken.
Hoe kan ik nu nog verder leven?"

Ik zei dit en nog veel meer onzin tegen mezelf. Mijn altijd vriendelijke
Jezus zei mij via een intellectueel licht dat van Hem uitging:

"Mijn dochter, mijn Offer aan het Kruis gaat nog steeds verder in de
zielen. Wanneer een ziel goedgezind is en Mij verwelkomt,
leef Ik opnieuw in haar, zoals in mijn eigen Mensheid.
De vlammen van mijn Liefde verbranden Mij en
Ik verlang vurig om dat aan andere mensen te bewijzen.

Ik zeg tegen hen: "Ziet hoezeer Ik van jullie houd.
Mijn Offer op het Kruis is niet genoeg voor mijn Liefde. Ik wil ook uit
liefde voor jullie verbranden in deze ziel die Mij ontvangt."

En Ik laat deze ziel mijn Offer voelen.
Ze voelt zich verpletterd en lijdt pijn. En omdat ze het Leven van haar
Jezus niet meer in zich voelt, voelt zij zich verteerd.

Zij mist mijn Aanwezigheid in haar waarmee ze gewoon is te leven.

Zij **vecht en beeft**, een beetje zoals mijn Mensheid aan het Kruis.
Mijn Godheid beroofde haar toen van haar Kracht
en liet haar sterven.

*Deze opoffering van de ziel is niet menselijk, maar volledig goddelijk.
En Ik ontvang van haar een goddelijke voldoening
alsof een ander goddelijk Leven werd verteerd uitLiefde voor Mij.*

In feite is het niet het leven van deze ziel dat wordt verteerd, maar
mijn eigen Leven.

Het is mijn Leven dat de ziel niet meer voelt en niet meer ziet.

Het lijkt haar alsof Ik voor haar ben gestorven.

Zo hernieuw Ik de weldaden van mijn Offer voor de andere mensen.

En voor deze ziel verdubbel Ik de Genade en de Glorie.

Ik voel in mijn Mensheid een zoete verrukking

om te hebben gedaan wat Ik wilde.

*Laat Mij dus in jou doen wat Ik wil
en mijn Leven zal zich in jou ontwikkelen.*

Op een andere dag, toen ik klaagde, zei ik tegen Hem:
"Hoe komt het dat U mij hebt verlaten?"

Op een ernstige en indrukwekkende toon zei Hij mij:

"Wees kalm en zeg geen onzin. Ik heb je niet verlaten.

Ik blijf in het diepste van je ziel. Daarom zie je Mij niet.

Als je Mij ziet, betekent dit dat Ik op het oppervlak van je ziel ben.

Laat je niet afleiden.

Ik wil dat je al je aandacht op Mij richt,

altijd beschikbaar voor het welzijn van iedereen.

12-59 - 12 augustus 1918 - Jezus wil van Luisa alleen dat zij zich overgeeft aan zijn Goddelijke Wil. Waarom Jezus wil dat Luisa eet.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zei ik tegen mezelf
dat als de Heer iets van mij wilde,

Hij mij alleen maar een teken hoefde te geven,

zonder dat ik een beroep op een priester hoefde te doen.

Toen verscheen de gezegende Jezus in mijn innerlijk met een bal in zijn hand, in een houding alsof Hij die op de grond wilde gooien.

Hij zei mij: "Mijn dochter, je wil dat Ik je bevrijd uit de verlegenheid waarin Mijn Wil je heeft gebracht.

Ik heb je in deze situatie gebracht met het oog op de hele wereld opdat Ik haar niet in de steek laat en volledig vernietig.

Als Ik je uit deze situatie zou bevrijden, zou je maar weinig goeds kunnen doen."

Ik antwoordde haar: "Mijn Jezus, ik begrijp U niet!

Je laat me zonder lijden achter en het lijkt me dat je me uit de slachtofferrol hebt gehaald. Vervolgens zeg je me dat je me gebruikt om te voorkomen dat de wereld vernietigd wordt!"

Hij antwoordde: "Het is niet waar dat je niet lijdt.

Je lijdt hoogstens niet de pijn die Mij volledig zou ontwapenen.

Als je soms geen pijn hebt, is dat niet omdat jij dat wilt.

Anders zou je eigen wil in het spel komen.

Ach, je kunt de zachte druk niet begrijpen die je Mij geeft

wanneer je het gevoel hebt vergeten te zijn,

- omdat je Mij niet meer ziet zoals vroeger,

en je toch doorgaat zoals ervoor, zonder iets te verwaarlozen!

Hoe dan ook, ***Ik wil vrij zijn met jou:***

- wanneer het Mij bevalt, laat Ik je gaan.

- wanneer het Mij behaagt, bind Ik je aan Mij.

Ik wil dat je overgeleverd bent aan mijn Wil, zonder dat je eigen wil een rol speelt.

Een andere keer voelde ik me slecht vanwege mijn voortdurende braken. Alleen om te gehoorzamen, **zei ik tegen mijn lieve Jezus:**

"Wat zou U verliezen als U mij toestaat geen behoefte meer te hebben om voedsel tot mij te nemen, aangezien ik het vervolgens toch weer moet overgeven?"

Mijn lieve **Jezus antwoordde mij:** "Mijn dochter, wat zeg je nu?

Wees kalm, wees kalm, zeg dat nooit meer!

Je moet weten dat als je nooit iets nodig had,

ik mensen zou laten sterven van honger.

Maar door jou de behoefte te laten hebben om bediend te worden,
uit liefde voor jou en omwille van jou,
geef Ik de mensen wat ze nodig hebben.

Als Ik naar jou zou luisteren, zou Ik de anderen verwaarlozen.
Door voedsel te eten en het vervolgens uit te braken, doe je anderen
goed. *En bovendien verheerlijk je Mij met je lijden.*

Wanneer je je voedsel uitbraakt, lijd je.
En omdat je lijdt in mijn Wil,
- neem Ik jouw lijden op Mij
- vermenigvuldig Ik het en
- verspreid Ik het voor het welzijn van de mensen.

Ik ben daar blij om en **Ik zeg bij Mijzelf:**
"Het is het brood van mijn dochter dat Ik aan mijn kinderen geef."

12-60 - 19 augustus 1918 - Jezus betreurt de slechtheid van de priesters.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn
altijd vriendelijke Jezus in mij *als in een cirkel van Licht.*

Hij keek me aan en **Hij zei:** "Laten we eens kijken welk goed we
vandaag goed gedaan hebben." En Hij keek overal om zich heen. Ik
geloof dat de cirkel van Licht Zijn allerheiligste Wil ertegenwoordigde
en dat Hij door mijn eenheid met die Wil tot mij sprak.

Hij vervolgde: "***Ik ben de slechtheid van de priesters beu.***
Ik kan er niet meer tegen, Ik wil er een einde aan maken.
O, wat een verwoeste, misvormde zielen, wat een afgoderij!

*Het gebruik van heilige dingen om Mij te beledigen veroorzaakt Mijn
bitterste verdriet. Het is de meest afschuwelijke zonde, het teken van
totale ondergang.*

Het trekt de grootste vervloekingen aan en verbreekt de
communicatie tussen de hemel en de aarde.

Ik zou deze wezens graag van de aarde willen uitroeien.

Om deze reden zullen de straffen voortduren en zich vermenigvuldigen.

De dood zal steden verwoesten en veel huizen en wegen zullen verdwijnen. Er zal niemand meer zijn om hen te bewonen.

Rouw en verlatenheid zullen overal heersen!" Ik bad veel tot Hem.

Hij bleef een groot deel van de nacht bij mij en Hij leed zo erg dat ik voelde dat mijn hart brak van verdriet.

Ik hoop dat mijn Jezus tot rust zal komen.

12-61 - 4 september 1918 - Klachten van Jezus over de priesters.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn lieve Jezus even naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, de mensen willen niet toegeven, ze tarten mijn Gerechtigheid. Daarom keert mijn Gerechtigheid zich tegen hen.

De beledigingen komen van mensen uit alle klassen, ook van degenen die zich mijn dienaren noemen.

Misschien zelfs meer van hen dan van vele anderen.

Wat een gif dragen zij in zich!

Ze vergiften degenen die hen benaderen!

In plaats van Mij in de zielen te plaatsen, plaatsen zij zichzelf daar.

Ze willen omringd worden, bekendheid verwerven en zetten Mij aan de kant. Door hun giftige contacten leiden ze de zielen af in plaats van hen naar Mij te leiden.

Ze maken hen verstrooid in plaats van hen te richten op serieuze zaken. Degenen die geen contact met hen hebben, komen er dus beter vanaf. Ik kan hen niet vertrouwen.

Ik ben genoodzaakt toe te staan dat mensen zich verwijderen van de kerken en de Sacramenten zodat het contact met deze geestelijken hen niet nog verder van Mij verwijdert.

Mijn verdriet is groot. De wonden in mijn Hart zijn diep. Bid en verenig je met de goeden die overblijven. Leef mee met mijn verdriet.

12-62 - 25 september 1918 - De straf die de "Spaanse griep" wordt genoemd. God zal bijna deze hele verdorven generatie van de aarde doen verdwijnen.

Ik was zeer bedroefd en voelde in mij een groot verlangen om uit mijn gebruikelijke toestand (de toestand van slachtoffer) te komen.

O God, wat een lijden! Ik leefde in doodsangst.
Alleen Jezus kent deze kwelling van mijn ziel.
Ik heb geen woorden om het te beschrijven.
Terwijl ik in deze bitterheid zwom, kwam mijn lieve Jezus.
Diepbedroefd legde Hij een vinger op mijn mond en **Hij zei:**

"Ik heb je tevredengesteld, wees kalm!
Herinner je je niet hoe vaak Ik je grote moordpartijen heb laten zien, ontvolkte en bijna verlaten steden?"

Toen **zei je Mij:** 'Nee, doe dat niet. Als je het toch wilt doen, geef ze dan tenminste de tijd om de Sacramenten te ontvangen."

Ik doe wat je Mij gevraagd hebt. Wat wil je nog meer?
Het hart van de mens is hard.
Dit alles is voor hem niet genoeg!
Hij heeft nog niet de diepten van al het kwaad bereikt.
En dus is hij niet verzadigd, hij geeft zich niet over.
Hij kijkt onverschillig naar de zich uitbreidende epidemie.

Maar dit is nog maar het begin.
De tijd zal komen dat Ik deze kwaadaardige en verdorven generatie bijna van de aarde zal doen verdwijnen.

Ik beefde toen ik deze woorden hoorde en ik bad. **Ik wou Jezus vragen:** "En ik, wat moet ik doen?" Maar ik durfde het niet.

Jezus voegde eraan toe:

"Wat Ik wil, is dat je je toestand niet uit eigen beweging verlaat.
Maar omdat je vrij bent, kun je dat wel doen.
Ik wil dat je je overgeeft aan mijn Wil.

De afgelopen dagen was Ik het die je dwong je gebruikelijke toestand

te verlaten. Ik wilde de plaag van de epidemie uitbreiden en Ik wilde je niet in deze toestand houden om vrijer te kunnen handelen."

12-63 - 3 oktober 1918 - De Goddelijke Gerechtigheid is in evenwicht. De dood eist vele slachtoffers door verschillende plagen.

Ik smeekte mijn gezegende Jezus om zich te kalmeren.

Hij kwam even en ik zei Hem:

"Jezus, mijn Liefde, wat is het moeilijk om in deze tijden te leven.

Overall zie je tranen en lijden. Mijn hart bloedt.

Als uw heilige Wil mij niet zou steunen, zou ik niet kunnen leven.

O, wat zou de dood mij zo zoet zijn!"

Mijn lieve Jezus zei mij: "Mijn dochter, mijn Gerechtigheid is evenwichtig. Alles in Mij is in evenwicht.

De plaag van de dood treft voortdurend de mensen

- met de begeleiding van mijn Genade.

Zodanig dat bijna allen om de laatste Sacramenten vragen.

De mens is zo dat hij pas wakker wordt:

wanneer hij zijn huid aangetast ziet en zich verslagen voelt.

Velen die niet geraakt worden, leven in onverschilligheid en gaan door met hun zondig leven.

Het is noodzakelijk dat de dood zijn oogst binnenhaalt om degenen te raken die alleen maar doornen onder hun voeten laten groeien.

En dat geldt zowel voor religieuzen als voor leken.

Ach, mijn dochter, *dit zijn tijden die geduld vereisen!*

Maak je geen zorgen.

Bid dat alles bijdraagt aan mijn glorie en het Goede van allen.

12-64 - 14 oktober 1918 - Alleen door God kan de mens ware en duurzame vrede bereiken.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand, vervuld van bitterheid en gemis. Mijn lieve Jezus kwam en Hij zei mij:

"Mijn dochter, de regeringen voelen de grond onder hun voeten wegzakken. Ik zal alle middelen aanwenden om hen ertoe te brengen
- zich te onderwerpen,
- in zichzelf te kijken, en
- te begrijpen dat zij alleen door Mij ware en duurzame vrede bereiken.

Zo verneder Ik nu eens de één, dan weer de ander.
Ik breng hen ertoe om nu eens vrienden, dan weer vijanden te zijn.
Ik zal ervoor zorgen dat ze geen wapens meer hebben.
Ik zal onverwachte dingen doen om hen in verwarring te brengen en hen te laten inzien hoe onstabiel menselijke zaken zijn.
Ik zal hen doen inzien dat alleen God stabiel is en
- dat ze enkel door Hem alle goedheid kunnen verwachten.

Als ze gerechtigheid en vrede willen, moeten ze naar de bron van ware Gerechtigheid en Vrede komen.

Anders zullen ze niets bereiken en blijven ze vechten.
Natuurlijk zullen ze blijven ageren.
En als ze het eens worden over vrede, zal dat niet lang duren.
Later zullen ze hun strijd hervatten, en nog heviger dan voorheen.

Mijn dochter, ***alleen mijn almachtige Vinger kan de zaken regelen.***
En te zijner tijd zal Ik dat doen.

Maar eerst staan ons grote beproevingen te wachten.
En er zullen er veel zijn in de wereld.
Daarom is veel geduld nodig."

Hij voegde er opgewonden aan toe:

"Mijn dochter, de grootste straffen zullen het gevolg zijn van het handelen van de verdorvenen.
Zuiveringen zijn nog steeds nodig.
En in hun triomf zullen de verdorvenen mijn Kerk zuiveren.

Later zal Ik deze verdorvenen verpulveren en als stof in de wind verstrooien. Laat je daarom niet imponeren door hun triomf.
Ween liever met Mij om het trieste lot dat hen te wachten staat.

12-65 - 16 oktober 1918 - De "Grote Oorlog" eindigt. Jezus spreekt over de oorlogvoerende naties en wat er aan het einde zal gebeuren.

Ik voelde me erg bedroefd vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. Mijn geest was diep verduisterd door de gedachte dat alles in mij het werk was van mijn fantasie en van de vijand.

Er gingen geruchten over vrede en triomf in Italië. En ik herinnerde me dat mijn lieve Jezus me had gezegd dat Italië vernederd zou worden.

Wat een pijn, wat een kwelling veroorzaakte de gedachte dat mijn hele leven een voortdurende misleiding was geweest!

Ik voelde dat Jezus met me wilde praten. Maar ik wilde Hem niet horen en ik wees Hem af. *Zo heb ik drie dagen lang tegen Jezus gestreden.*

Soms was ik zo uitgeput dat ik niet meer de kracht had om Hem te verwerpen en sprak Hij tot mij. Ik putte kracht uit Zijn woorden en zei tegen Hem: "Ik wil niets horen!"

Uiteindelijk sloeg Jezus zijn Armen om mijn hart en **Hij zei mij:** "Kalmere, kalmere. Ik ben het, luister naar Mij. Herinner je je nog dat toen je de afgelopen maanden met Mij weende om het arme Italië, **Ik je zei:** "Mijn dochter, wie verliest, wint en wie wint, verliest."

Italië en Frankrijk zijn al vernederd en zullen dat nog blijven totdat ze gezuiverd zijn en vrijwillig en vreedzaam tot Mij terugkeren.

In de schijnbare triomf die zij genieten, ondergaan zij de vernedering dat niet zij, maar vreemdelingen - zelfs geen Europeanen - de vijand hebben verdreven.

Ook al kan dit een triomf worden genoemd – wat het niet is – behoort hij toe aan de buitenlanders.

Maar dat is niet belangrijk. Ze verliezen meer dan ooit, zowel op spiritueel gebied als op het wereldlijke vlak.

Want deze gebeurtenissen zetten hen ertoe aan

- om grotere misdaden te begaan,
  - om hevige interne revoluties te beleven,
- die zelfs de tragedie van de oorlog zullen overtreffen.

Wat Ik je zeg, betreft niet alleen het heden, maar ook de toekomst.

Wat nu niet gebeurt, zal later gebeuren.

Als iemand dit moeilijk vindt of twijfelt, betekent dit dat hij mijn manier van spreken niet begrijpt. ***Mijn Woord is eeuwig, net als Ikzelf.***

Ik wil je nu iets troostends zeggen.

Italië en Frankrijk verliezen nu en Duitsland wint.

Alle naties hebben hun duistere kanten.

En ze verdienen het allemaal om vernederd en verpletterd te worden.

Er zal overal algemene onrust en verwarring heersen.

Ik zal de wereld vernieuwen met het zwaard, vuur en water,

- met plotselinge sterften en besmettelijke ziekten.

Ik zal nieuwe dingen doen.

De naties zullen een soort Toren van Babel worden.

Ze zullen elkaar uiteindelijk niet eens meer begrijpen.

De mensen zullen tegen elkaar in opstand komen.

Ze zullen geen koningen meer willen.

Iedereen zal vernederd worden. Ware vrede zal alleen van Mij komen. En als je hen over vrede hoort spreken, zal dat geen echte vrede zijn, maar slechts schijnvrede.

Wanneer Ik alles heb gezuiverd, zal Ik op verrassende wijze mijn Vinger leggen en echte Vrede schenken. Allen die vernederd zijn, zullen tot Mij terugkeren.

Duitsland zal katholiek worden; Ik heb grote plannen met dit land. ***Engeland, Rusland*** en alle landen waar bloed vergoten is, zullen het geloof terugvinden en worden opgenomen in mijn Kerk.

Het zal een grote triomf en een grote eenheid onder de volkeren zijn. Bid daarom.

Geduld is nodig, want dit zal niet snel gebeuren, maar tijd vergen.

12-66 - 24 oktober 1918 - Jezus bereidde de mensen voor om Hem waardig te ontvangen in de Eucharistie door zijn hele Leven in elke Hostie te leggen.

Ik bereidde me voor om mijn lieve Jezus te ontvangen in het sacrament van de Eucharistie en ik vroeg Hem om mijn grote ellende te verhelpen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, om er zeker van te zijn dat de mens over alle middelen beschikt om Mij in de Eucharistie te ontvangen, heb Ik dit sacrament aan het einde van Mijn leven ingesteld. Zo is mijn hele Leven in elke hostie aanwezig. *Het kan dienen als voorbereiding* voor elke mens die Mij zou ontvangen.

De mens zou Mij nooit hebben kunnen ontvangen indien hij geen God had gehad om hem daarop voor te bereiden.

Mijn overmatige Liefde bracht Mij ertoe Mij aan de mens te geven. Omdat hij ongeschikt was om Mij te ontvangen, bracht deze overvloedige Liefde Mij ertoe om mijn hele Leven te geven om hem voor te bereiden.

Zo heb Ik mijn Werken, mijn Voetstappen en mijn Liefde in hem gelegd. Ik heb ook het Lijden van mijn naderende Passie in hem gelegd om hem voor te bereiden om Mij in de Hostie te ontvangen.

Dus

- bekleed je met Mij,
- bedek je met al mijn Daden
en kom Mij ontvangen."

Daarna klaagde ik bij Jezus dat Hij mij niet meer liet lijden zoals vroeger.

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik kijk niet zozeer naar het lijden van de ziel, maar ***ik kijk naar haar goede wil en naar de liefde waarmee zij lijdt.***

Met Liefde

- wordt het kleinste lijden groot,
- komt het niets tot leven in het Al en
- krijgen haar daden waarde.

Niet lijden is soms moeilijker dan het lijden zelf. Welke zoete druk geeft de mens Mij wanneer hij wil lijden uit liefde voor Mij! Wat kan het Mij schelen dat zij niet lijdt, als Ik zie dat niet lijden voor haar een nog pijnlijkere nagel is dan het lijden zelf?

Daarentegen dingen die gedaan worden:

- met *gebrek aan goede wil*,
  - met *geweld en zonder liefde*,
- hoe groot ze ook mogen lijken, zijn klein in mijn Ogen. Ik kijk er niet naar. Ze wegen eerder zwaar op Mij.

12-67 - 7 november 1918 - Leven in de Goddelijke Wil sluit Jezus op in de ziel en de ziel in Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zei ik tegen mijn lieve Jezus: "Als U wilt dat ik mijn gebruikelijke toestand verlaat, waarom is dat dan na zoveel tijd nog steeds niet gebeurd?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, de ziel die Mijn Wil doet en in Haar leeft:
- niet alleen voor een kort moment,
- maar gedurende een periode van haar leven,
vormt een gevangenis voor Mij in haar hart.

Door mijn Wil te doen en te proberen in Hem te leven, bouwt zij de muren van deze goddelijke en hemelse Gevangenis. En tot mijn grote vreugde *blijf Ik gevangen in haar*.

Omdat zij Mij in zich opneemt, neem Ik haar in Mij op. Kortom, zij is gevangen in Mij en Ik in haar.

En als zij iets wil, zeg Ik haar: "Jij hebt altijd mijn Wil gedaan, het is terecht dat Ik soms de jouwe doe."

Omdat zij leeft vanuit mijn Wil, is wat zij wil het resultaat van mijn Wil die in haar leeft. Maak je dus geen zorgen. Wanneer het nodig is, zal Ik jouw wil doen.

12-68 - 15 november 1918 - Het verschil tussen iemand die zich bezighoudt met zijn eigen heiliging en iemand die al zijn energie steekt in het herstellen en redden van zielen.

Ik vroeg me af wat het beste is: bezig zijn met je eigen heiliging of alleen bezig zijn met het herstellen en redden van zielen aan de zijde van Jezus.

De gezegende Jezus zei mij: "Mijn dochter, de ziel die niets anders doet dan eerherstel brengen voor de zonden en werkt aan de redding van zielen, leeft van mijn Heiligheid.

Zij is de echo van mijn vurige Hartslagen.
En Ik zie in haar de kenmerken van mijn Mensheid.

Gek van liefde voor haar, laat Ik haar leven op kosten van:

- van mijn Heiligheid, mijn Verlangens,
- mijn Liefde, mijn Kracht,
- mijn Bloed, mijn Wonden, enz.

Ik kan zeggen dat Ik haar mijn Heiligheid ter beschikking stel, wetende dat zij niets anders wil dan wat Ik wil.

Daarentegen leeft de ziel die vooral bezig is met haar eigen heiliging ten koste van haar eigen heiligheid, haar eigen kracht en haar eigen liefde. O, hoe ellendig groeit zij! Zij voelt het volle gewicht van haar ellende en ze vecht voortdurend tegen zichzelf.

***Maar de ziel die zich vastklampt aan mijn Heiligheid leeft in vrede met zichzelf en met Mij.
Haar weg is vredevol.***

Ik waak over haar gedachten en over elke vezel van haar hart.
Ik waak jaloers over elke vezel die zich alleen bekommert om de zielen en altijd in Mij ondergedompeld is.
Voel je niet de jaloezie die Ik voor jou heb?

**12-69 - 16 november 1918 - Vernederingen zijn scheuren
waardoor het Goddelijke Licht binnenkomt.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn lieve Jezus kwam eventjes langs. Hij leek veel pijn in zijn Hart te hebben.

Hij vroeg mij om hulp en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wat een golf van misdaden in deze dagen!

Wat een satanische triomf!

De welvaart van de goddelozen is daar het ergste teken van.

Het geloof is verdwenen uit de naties die gevangen blijven als in een donkere gevangenis.

De vernederingen die door de goddelozen worden veroorzaakt, zijn echter evenzovele spleten waar het Licht door schijnt, waardoor de naties tot zelfreflectie kunnen komen en het geloof kunnen terugvinden.

De vernederingen zullen hen beter maken,
- meer dan welke overwinning of verovering ook.
Wat een kritieke momenten zullen zij doormaken!

De hel en de slechten worden verteerd door woede
- om hun complotten verder te zetten en
- hun perverse daden te volbrengen.

Mijn arme kinderen! Mijn arme Kerk!

**12-70 - 29 november 1918 - De Goddelijke Wil verlaten is het
Licht verlaten.**

In mijn gebruikelijke toestand vroeg ik mijn altijd vriendelijke Jezus om in mij te volbrengen wat Hij mij eerder had verteld over de zielen die altijd Zijn wil doen, namelijk dat Hij soms hun wil doet.

Ik zei Hem: "Vandaag zou U mijn wil moeten doen."

Jezus kwam en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, weet je dat afwijken van mijn Wil voor de ziel is als een dag zonder zon, zonder warmte, zonder het leven van goddelijke daden in haar?"

Ik antwoordde: "Mijn Liefde, moge de Hemel mij behoeden om dat te doen. Ik zou liever sterven dan buiten uw Wil te treden.

Leg dan je Wil in mij en zeg mij:
"Het is mijn Wil dat Ik vandaag jouw wil doe."

Jezus antwoordde: "Ach ondeugend meisje, goed dan, Ik zal je tevredenstellen! Ik zal je bij Mij houden zo lang als Ik wil. Dan laat Ik je gaan."

O, wat was ik blij.
Want terwijl Jezus Zijn Wil deed, zou Hij ook mijn wil doen!
Mijn lieve Jezus bleef dus een tijdje bij mij.
Het leek alsof Hij het topje van zijn Vinger in zijn kostbare Bloed doopte en daarmee mijn voorhoofd, mijn ogen, mijn mond en mijn hart tekende.

Daarna kuste Hij mij.
Toen ik Hem zo liefdevol en zo zacht zag, wilde ik de bitterheid uit Zijn Hart uit Zijn mond halen, zoals ik al eerder had gedaan.
Maar Jezus deed een stap achteruit.
En Hij liet me in zijn Hand een bundel gesels zien.

Hij zei mij: "Zie, dit zijn plagen die klaar zijn om over de aarde uitgestort te worden.
Daarom zal Ik mijn bitterheid niet over jou uitstorten.
De vijanden hebben hun plannen voor de revolutie gemaakt.
Ze hoeven ze alleen nog maar uit te voeren.

Mijn dochter, wat is mijn Hart verdrietig! Ik heb niemand om mijn verdriet op te botvieren. Daarom wil Ik het op jou uitstorten.

Ik wil dat je geduldig bent wanneer Ik je vaak over droevige dingen vertel. Ik weet dat dit je pijn doet.
Maar het is de Liefde die Mij ertoe aanzet om zo te handelen.
De Liefde wil haar pijn kenbaar maken aan de geliefde.
Ik kan het bijna niet laten om mijn Hart bij jou uit te storten.

Ik voelde me erg slecht toen ik Jezus zo vol bitterheid zag.
Ik voelde zijn verdriet in mijn hart.
Om me te troosten, liet Hij me zeer zoete melk proeven.

Toen zei Hij mij: "Ik trek Mij terug en Ik laat je vrij."

12-71 - 4 december 1918 "Tijdens mijn Passie wilde Ik de gevangenis ondergaan om de schepselen te bevrijden uit de gevangenis van de zonde."

Ik heb deze nacht met Jezus in de gevangenis doorgebracht. Ik had medelijden met Hem. Ik nam zijn Knieën vast om Hem te troosten.

Hij zei mij: "Mijn dochter, tijdens mijn Lijden wilde Ik de gevangenis ondergaan om de mensen te bevrijden uit de gevangenis van de zonde. O, wat een vreselijke gevangenis is de zonde voor de mens! Zijn hartstochten ketenen hem alsof hij een verachtelijke slaaf is. Mijn gevangenis en mijn ketenen bevrijden hem.

Mijn gevangenis vormde **voor de liefhebbende zielen gevangenissen van Liefde** waarin zij tegen alles en iedereen beschermd kunnen worden.

Ik heb ze losgemaakt om **er levende gevangenissen en tabernakels van te maken**, die Mij kunnen verwarmen
- van de kou van de stenen tabernakels en
- nog meer van de kou van de mensen die, Mij gevangenhouden in hen, Mij laten sterven van kou en honger.

Daarom verlaat Ik zo vaak de gevangenissen van de tabernakels en kom Ik in je hart om
- om Mij op te warmen en
- Mij te voeden met jouw liefde.

Wanneer Ik zie dat je Mij zoekt in de tabernakels van de kerken,
zeg Ik je: "Ben jij niet mijn ware gevangenis van Liefde?
Zoek Mij in je hart en heb Mij lief!"

12-72 - 10 december 1918 - Gunstige effecten van de gebeden van de zielen die innig met Jezus verbonden zijn.

Ik zei tegen mijn lieve Jezus:
"Zie, ik kan niets doen en ik heb U niets te geven. Toch geef ik U mijn niets. Ik verenig deze leegte met het geheel dat U bent en vraag U om zielen.

Wanneer ik adem, vragen mijn ademhalingen U om zielen.
Vergezeld van onophoudelijke tranen,
- vragen mijn hartslagen om zielen.
De bewegingen van mijn armen,
- het bloed dat door mijn aderen stroomt,
- het knippen van mijn ogen en
- de bewegingen van mijn lippen
vragen U om zielen.

En ik doe je dit verzoek door me te verenigen
- met U, met uw Liefde, met uw Wil."

Terwijl ik dit zei, bewoog mijn Jezus zich in mij en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, hoe zoet en aangenaam klinken de gebeden
van de zielen die Mij na aan het hart liggen!

Ik voel in hen mijn verborgen leven in Nazareth herhaald worden,
- zonder uiterlijke verschijning,
- ver van de menigte, zonder het geluid van klokken,
- nauwelijks bekend.

Ik rees op tussen Hemel en aarde en vroeg om zielen.

Elke slag van mijn Hart, elke Ademhaling vroeg om zielen.
Zo weerklonk mijn Stem in de Hemel en bracht de Liefde van de
Vader om Mij zielen te geven.

Welke wonderen heb Ik niet verricht tijdens mijn verborgen Leven!

Ze waren alleen bekend door

- mijn Vader in de Hemel en
- mijn Moeder op aarde.

Hetzelfde geldt voor mijn getrouwe zielen wanneer zij bidden.

Ook al is er op aarde geen geluid te horen,
klinken hun gebeden als klokken in de hemel,

Ze nodigen de hele Hemel uit om zich bij hen aan te sluiten
*om de Goddelijke Barmhartigheid te smeken zich op aarde te
manifesteren zodat de zielen zich bekeren.*

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me om verschillende redenen bedroefd. Jezus had medelijden met mij.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wees niet zo somber.

Houd moed, Ik ben bij jou en Ik zet mijn leven in jou verder.

- Op een gegeven moment *voel je de last van de Goddelijke Gerechtigheid*, zoals nu het geval is, en waarvan je verlost zou willen worden.

- Op een ander moment *voel je je verscheurd* door de zielen die verloren gaan.

- Op een ander moment *voel je je gekweld* door de behoefte om Mij voor iedereen lief te hebben. En omdat je ziet dat je niet genoeg liefde in jezelf hebt, *dompel je je onder in Mijn Liefde* en put je daar genoeg uit om iedereen te geven wat hij Mij moet geven.

Je houdt van Mij voor iedereen.

Denk je dat jij het bent die al deze dingen doet? Helemaal niet!

Ik ben het. Ik ben het die mijn Leven in jou herhaal.

Ik verlang ernaar door jou bemind te worden,

- niet met een menselijke liefde, maar met mijn eigen Liefde.

Daarom verander Ik je.

Ik wil je in mijn Wil zodat je voor anderen kunt compenseren.

Ik wil je als een orgel dat alle klanken kan voortbrengen die Ik verlang.

Ik antwoordde: "Mijn Liefde, er zijn momenten waarop mijn leven bijzonder bitter wordt vanwege de omstandigheden waarin U mij plaatst."

Jezus begreep wat ik bedoelde en **Hij vervolgde:**

"Waar ben je bang voor? Ik zorg voor alles.

Wanneer Ik je iemand geef om je te leiden, geef Ik hem de nodige genade. Hij dient niet jou, maar Mij.

Voor zover hij mijn Daden, mijn Woorden en mijn Leer waardeert, ben Ik vrijgevig tegenover hem."

Ik vervolgde: "Mijn Jezus, de biechtvader heeft zeer gewaardeerd wat U mij hebt gezegd. Zozeer zelfs dat hij erop stond dat ik het opschreef. Wat zult U hem geven?"

Hij antwoordde: "Ik zal hem de Hemel als beloning geven. Ik zal hem beschouwen als iemand die de taak vervult van de heilige Jozef en mijn Moeder, die voor mijn Leven op aarde zorgden en moesten lijden onder de moeilijkheden die inherent waren aan hun zending.

Nu mijn Leven in jou is, beschouw Ik de hulp en de offers van je biechtvader op dezelfde manier als wanneer mijn Moeder en de heilige Jozef over mij waakten.
Ben je niet blij?"

"Dank u, o Jezus", voegde ik eraan toe.

12-74 - 27 december 1918 - De Woorden van Jezus zijn als Zonnen. Luisa moet hen opschrijven voor het Goede van iedereen.

De afgelopen dagen heb ik niets opgeschreven van wat Jezus mij zei. Ik voelde me daar bijzonder onwel bij.

Jezus kwam en Hij zei mij:

"Mijn dochter, waarom schrijf je niet? Mijn woorden zijn Licht.

Net zoals de zon alle ogen verlicht, zodat iedereen voldoende licht heeft voor zijn behoeften, zo zijn mijn Woorden in staat om elke geest te verlichten en elk hart te verwarmen.

Elk van de Woorden die Ik tot je spreek, is een Zon die uit Mij voortkomt.

Ze dienen jou op dit moment

Maar door ze op te schrijven, zullen ze ook anderen dienen.

Door ze niet op te schrijven,

- verstik je deze Zonnen,
- belemmer je mijn Liefde om zich te manifesteren en
- ontnem je anderen alle weldaden die deze Zonnen kunnen bieden.

Ik antwoordde Hem: "Mijn Jezus, wie zal er nadenken over deze woorden van U die ik op papier zet?"

Hij antwoordde: "Dat is niet jouw zaak, maar de Mijne. En zelfs als anderen er niet over zouden nadenken - wat niet het geval zal zijn als zovele Zonnen, zullen ze majestueus oprijzen om voor iedereen toegankelijk te zijn.

Als je ze niet opschrijft, zul je deze Zonnen verhinderen op te komen en je zal veel kwaad doen. Als iemand de natuurlijke zon zou kunnen verhinderen om op te komen aan de blauwe hemel, welk kwaad zou dat dan op aarde veroorzaken! De schade die de natuur zou lijden, doe jij de zielen aan door niet te schrijven.

Het is de glorie van de zon om majestueus te schijnen en de aarde en alles wat zich daarop bevindt met haar licht te overspoelen. Het kwaad is voor degenen die er geen gebruik van maken.

Zo is het ook met de Zonnen van mijn Woorden. Het is mijn Glorie om voor elk woord dat Ik spreek een betoverende Zon te laten opgaan. Het kwaad is voor hen die er geen gebruik van maken.

12-75 - 2 januari 1919 - Tijdens zijn Passie was alles stil in Jezus. In de zielen moet alles even stil zijn.

Deze morgen liet mijn lieve Jezus zichzelf zien onder een storm van slagen. Hij keek me aan met zijn zachte Blik en vroeg me om hulp en bescherming.

Ik rende naar Hem toe om Hem aan die slagen te onttrekken en om Hem in mijn hart te sluiten.

Hij zei mij: "Mijn dochter, *mijn Mensheid bleef zwijgen onder de slagen*. - Niet alleen mijn mond was stil, maar ook de achting van de mensen, de glorie, de macht, de eer, enz.

Maar in een stille taal, spraken:

- mijn Geduld, de vernederingen die Ik onderging,
  - mijn Wonden, mijn Bloed en
  - de vernietiging van mijn hele Wezen
- boekdelen.

Mijn vurige Liefde voor de zielen deed Mij al dit lijden omarmen.

Alles moet stil zijn in de ziel:

- de achting van anderen, de roem, de genoegens, de eerbewijzen,
- grootheid, eigen wil, mensen, enz.

En als er toch bepaalde dingen aanwezig zijn, moeten ze er zijn alsof ze er niet zijn.

In plaats daarvan moet de ziel in zichzelf hebben:

- mijn Geduld, mijn Glorie,
- de achting voor Mij en mijn Lijden.

Alles wat zij doet en denkt, moet dan liefde zijn, geïdentificeerd met mijn Liefde en het opeisen van zielen.

Ik zoek zielen die Mij liefhebben en die, bevangen door dezelfde waanzin van liefde als Ik, lijden en zielen opeisen.

Helaas, hoe klein is het aantal van hen die deze taal verstaan!

12-76 - 4 januari 1919 - Het lijden van Luisa draagt dezelfde vruchten als dat van Jezus.

In mijn gebruikelijke toestand was ik uiterst bedroefd door het gemis van mijn lieve Jezus.

Niettemin deed ik mijn best om met Hem verenigd te blijven door te mediteren over de "*Uren van de Passie*".

Ik was bij de Uren van **Jezus aan het Kruis** en ik zag Jezus in mij. Met gevouwen handen en met een duidelijke stem zei Hij:

"Mijn Vader,

aanvaard het offer van deze dochter en de pijn die zij voelt omdat zij Mij moet missen. Ziet U niet hoeveel zij lijdt?

Haar lijden maakt haar bijna levenloos, zozeer zelfs dat Ik gedwongen ben met haar mee te lijden om haar kracht te geven Anders zou ze bezwijken.

O Vader, aanvaard haar lijden, verenigd met het Lijden dat Ik voelde aan het kruis toen Ik volledig verlaten was, zelfs door U.

Sta toe dat het gemis van mijn aanwezigheid dat zij voelt

- Licht en goddelijk Leven voor de zielen is en

- hen alles schenkt wat Ik door mijn verlatenheid heb verdiend!"
Na deze Woorden, verdween Hij.

Ik voelde me verlamd van pijn en ik zei wenend tegen Jezus:

"**Jezus, mijn Leven**, o ja, geef mij zielen!

Moge de verschrikkelijke pijn die het gemis van U mij bezorgt

- U ertoe dwingen mij zielen te geven.

Omdat ik dit lijden in uw Wil beleef, moge iedereen mijn pijn voelen,
mijn geschreeuw horen en zich overgeven."

Tegen de avond kwam mijn gewonde Jezus terug. Hij zei mij:

"Mijn dochter en mijn toevlucht, wat een zoete harmonie heeft jouw
lijden vandaag in mijn Wil teweeggebracht!

Mijn Wil is in de Hemel en jouw pijn, die zich in mijn Wil bevindt, heeft
weerklink gevonden in de Hemel en heeft zielen opgeëist bij de
Allerheiligste Drie-eenheid.

Bovendien, aangezien mijn Wil in alle engelen en heiligen woont,
hebben zij allen samen om zielen gevraagd door te roepen:

"*Zielen, zielen!*"

Mijn Wil stroomde ook in alle mensen.

En jouw lijden heeft alle harten geraakt door tegen iedereen te
zeggen: "*Wees gered, wees gered!*"

Als een stralende zon heeft mijn Wil, geconcentreerd in jou,
zich over iedereen gebogen om hen te bekeren.

Zie welk groot goed er voortgekomen is uit jouw lijden,
beleefd in mijn Wil!

**12-77 - 8 januari 1919- Alles wat binnen de Goddelijke Wil valt,
wordt immens, eeuwig, oneindig.**

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en was diepbedroefd
vanwege de afwezigheid van mijn lieve Jezus. Hij kwam
onverwachts, vermoeid en bedroefd, op zoek naar toevlucht in mijn
hart om de ernstige beledigingen die Hem waren aangedaan te
vergeten. Zuchtend zei Hij mij:

"Mijn dochter, verberg Mij. Zie je niet hoezeer ze Mij vervolgen?
Ze willen Mij verdrijven of Mij de laatste plaats geven!"

Laat Mij Mij in jou uitstorten.

Het is al enkele dagen geleden dat Ik je heb gesproken over het lot van de wereld en over de straffen die de mensen Mij door hun slechtheid ontfutselen. Mijn Hart is overweldigd door pijn.

Ik wil je erover vertellen:

- zodat je eraan deelneemt,
- zodat Wij samen het lot van de mensen kunnen dragen,
- zodat Wijsamen bidden, lijden en wenen voor hun welzijn.

Ach, mijn dochter, er zullen veel gevechten zijn!

De dood zal veel levens oogsten, zelfs die van priesters!

O, hoeveel van hen zijn slechts schijnpriesters!

Ik wil ze weghalen vooraleer de vervolging van mijn Kerk en de revoluties beginnen.

Wie weet of ze zich niet zullen bekeren op het moment van hun dood? Anders, als Ik hen laat blijven, zullen degenen die zich voordoen als priesters hun masker afzetten tijdens de vervolging. Ze zullen zich verenigen met de sektariërs, felle vijanden van de Kerk worden en hun redding zal des te moeilijker worden.

Zeer bedroefd zei ik Hem:

"Mijn Jezus, wat een leed om U zo te horen spreken!

Wat zullen de mensen zonder priesters doen!

Er zijn er al zo weinig en wil je er nog meer weghalen?

Wie zal dan de Sacramenten toedienen?

Wie zal uw Wetten onderwijzen?"

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, wees niet te bedroefd. Het kleine aantal doet er niet toe. Ik zal aan één persoon de genade en kracht geven die Ik aan tien of twintig geef. Ik kan alles compenseren.

Bovendien zijn vele priesters niet goed en zijn ze het gif van het volk.

In plaats van goed te doen, doen ze kwaad. Ik zal niets anders doen dan de elementen verwijderen die het volk vergiftigen."

Daarna verdween Hij en ik bleef achter met een nagel in mijn hart:

Ik was bezorgd toen ik dacht

- aan het Lijden van mijn lieve Jezus en

- het lot van de arme mensen.

Later kwam Hij terug.

Hij sloeg zijn armen om mijn nek en **Hij zei mij**:

"Mijn geliefde, houd moed!

Kom in Mij en stort je in de immense zee van mijn Wil en mijn Liefde.

Verberg je in de ongeschapen Wil en Liefde van je Schepper.

Mijn Wil heeft de kracht om alles wat erin komt oneindig te maken en de daden van mensen om te zetten in eeuwige Daden.

Alles wat in mijn Wil komt wordt onmetelijk, eeuwig en oneindig, verliest zijn kenmerken klein te zijn, een begin te hebben gehad en eindig te zijn.

En als je zeer luid roept: **"ik bemin U!"**,

- dan hoor Ik in die kreet de muziek van mijn eeuwige Liefde en

- zal Ik de geschapen liefde voelen, verborgen in de ongeschapen Liefde;

- dan zal Ik voelen dat Ik bemind word met een immense, eeuwige en oneindige Liefde, dus een liefde die Mij waardig is, die Mij in staat stelt om de liefde van iedereen te ontvangen."

Ik was verrast en verrukt.

En **ik zei**: "Jezus, wat zeg je?"

Hij vervolgde: "Mijn liefste, wees niet verbaasd. Alles is eeuwig in mij: Niets heeft een begin gehad en niets zal een einde hebben.

Jij en alle andere mensen waren eeuwig in mijn scheppende Gedachten.

De Liefde waarmee Ik de Schepping heb gerealiseerd, en

- waarmee Ik elk hart heb begiftigd, is eeuwig.

Waarom zou je je dan verbazen dat wanneer een mens zijn eigen wil verlaat, hij in de Mijne kan treden?

Of nog dat een ziel, door zich te hechten aan de Liefde die haar van alle eeuwigheid heeft gewenst en bemind, zij de eeuwige, oneindige waarde en kracht ervan kan verwerven? "

O, hoe weinig is geweten over mijn Wil!

Daarom

- is Hij niet geliefd en gewaardeerd en
- neemt de mens met zo weinig genoegen en doet hij alsof hij slechts een tijdelijk begin heeft.”

Ik weet niet of ik me onhandig uitdruk. Mijn lieve Jezus werpt in mijn geest een zodanig Licht op zijn allerheiligste Wil dat

- ik niet in staat ben om deze Kennis te omarmen, en
- ik ook geen woorden heb om me uit te drukken.

Terwijl mijn geest zich verloor in dit Licht, gaf de gezegende Jezus mij een voorbeeld. **Hij zei:**

"Om je beter te laten begrijpen wat Ik je zojuist heb gezegd, **stel je de zon voor.**

Zij straalt een grote overvloed aan kleine lichtjes uit die zij over de hele schepping verspreidt, en zij geeft hen de vrijheid om verspreid over de schepping te leven of in haar te blijven.

Zijn het niet de kleine lichtjes die in de zon leven, die met hun daden en hun liefde, de warmte, de liefde, de kracht en de onmetelijkheid van de zon verwerven?

Door in haar te blijven, maken ze er deel van uit, leven op haar kosten en leven ze hetzelfde leven als hij.

Op geen enkele manier voegen de kleine lichtjes iets toe aan de zon of nemen ze iets van de zon weg.

Want wat immens is, kan niet toenemen of afnemen.

De zon ontvangt de glorie en eer die de kleine lichtjes haar geven door een gemeenschappelijk leven met haar te leiden.

En dit alles is de vervulling en voldoening van de zon.

De zon, dat ben Ik.

De kleine lichtjes die zich van de zon losmaken zijn de mensen.

De lichtjes die in de zon leven zijn de zielen die in mijn Wil verblijven.

Begrijp je het nu?

Ik antwoordde: "Ik denk het wel."

Maar wie zou kunnen zeggen wat ik werkelijk begrepen heb?
Ik had graag gezwegen, maar het Fiat van Jezus wilde dat niet.
Dus schreef ik in zijn Wil. Moge Jezus voor altijd gezegend zijn!

12-78 - 25 januari 1919 - Luisa is als een andere Mensheid voor Jezus. Wie in de Goddelijke Wil leeft, heeft de sleutel om uit God te putten.

Na zeer bittere dagen zonder mijn lieve Jezus, mijn Leven, mijn Alles, kon mijn arm hart het niet meer aan.

Ik zei tegen mezelf: "Wat een hard lot treft mij!

Na zoveel beloften heeft Hij me verlaten.

Waar is zijn Liefde? Wie weet of ik niet de oorzaak ben van zijn afwezigheid, omdat ik mij onwaardig voor Hem heb gemaakt!

Ach, misschien is het wel het gevolg van die nacht toen Hij met mij wilde spreken over de onrust in de wereld, toen Hij mij vertelde
- dat het hart van de mens dorst naar bloed,
- dat de strijd nog niet voorbij is,
aangezien de bloeddorst in het hart van de mensen niet is gedooft.

Ik heb hem toen gezegd:

"Jezus, je wil me altijd over deze onrust vertellen.

Laten we ze terzijde schuiven en over iets anders praten."

Hij werd toen bedroefd en zwijgzaam.

Misschien heb ik Hem beledigd!

"Mijn Leven, vergeef me, ik zal dit nooit meer doen. Maar kom!"

Terwijl ik zulke dwaze gedachten koesterde, voelde ik me alsof ik het bewustzijn verloor.

Ik zag mijn lieve Jezus in mijzelf, alleen en zwijgzaam. Hij liep van de ene plaats naar de andere, hier struikelend en daar vallend.

Ik was helemaal in de war. Ik durfde niets te zeggen en ik dacht:

"Wie weet hoeveel zonden er in mij zijn die Jezus doen struikelen!"

Maar Hij keek me vol goedheid aan. Hij leek moe en bezweet.

Hij zei mij: "Mijn dochter, arme martelares,
- geen martelaar van het geloof, maar martelaar van de liefde,
- niet een menselijke martelaar, maar een goddelijke Martelaar!

Je wreedste martelaarschap is het gemis van Mij,
wat jou de stempel van Goddelijk Martelaarschap geeft!

Waarom vrees je en twijfel je aan mijn Liefde?
Hoe zou Ik je kunnen verlaten?

Ik leef in jou zoals in mijn Mensheid.

En zoals Ik de hele wereld in Mij bevat, zo is de hele wereld in jou.

Heb je niet gemerkt dat, terwijl Ik liep,

- Ik op een gegeven moment struikelde en

- Ik op een ander moment viel?

Dat kwam door de zonden en de slechte zielen die Ik tegenkwam.

Wat een pijn in mijn Hart!

Vanuit jouw innerlijk beslis Ik over het lot van de wereld.

***Je Mensheid dient mij als toevluchtsoord
zoals mijn eigen Mensheid als toevluchtsoord diende voor mijn
Godheid.***

Als mijn Godheid mijn Mensheid niet als toevluchtsoord had gehad,
zouden de arme mensen geen uitweg hebben gehad

- in de tijd en in de eeuwigheid.

Ook zou de Goddelijke Gerechtigheid niet hebben kunnen kijken naar
de mens en hem als de Zijne beschouwen en waard om te behouden.
Hij zou hem gezien hebben als een vijand die vernietiging verdiende.

Nu mijn Mensheid verheerlijkt is,

heb Ik een mensheid nodig die in staat is:

- mijn Pijnen en Lijden te delen,

- om samen met Mij zielen te beminnen en

- haar leven op te offeren om hen te redden.

Ik heb jou gekozen. Ben je niet blij?

Daarom wil Ik je alles vertellen

over mijn Lijden en de straffen die de mensen verdienen, zodat je aan alles deelneemt en één wordt met Mij.

Ik wil je in de hoogten van mijn Wil, zodat wat je zelf niet kunt bereiken, je kunt bereiken door mijn Wil.
En dat je alles kunt bezitten wat nodig is om Mij als mens te dienen.

Wees daarom niet bang dat Ik je in de steek zal laten.
Ik heb genoeg aan die dingen met de andere mensen.
Wil je mijn Lijden nog vergroten?
Nee, nee! Wees er zeker van dat uw Jezus je nooit zal verlaten.

Later keerde Hij terug in de gedaante van een Gekruisigde.
Hij veranderde mij in Zichzelf en liet mij zijn Lijden voelen.

Hij voegde eraan toe: "Mijn dochter, ***mijn Wil is Licht***

De ziel die in haar leeft, wordt Licht.

Zolang zij Licht is, treedt zij gemakkelijk binnen in mijn zeer zuivere Licht. En zij bezit de sleutel om daaruit te nemen wat zij wil.

Om echter goed te kunnen functioneren, mag een sleutel niet verroest of vuil zijn. Bovendien moet het slot van ijzer zijn.

Om met de sleutel van mijn Wil te openen, mag de ziel niet beoedeld zijn door de roest van haar eigen wil of door het slijk van aardse zaken.

Alleen zo zullen Wij in staat zijn om ons te verenigen, zodat
- jij met Mij kunt doen wat je wil en
- Ik met jou kan doen wat Ik wil.

Toen zag ik mijn moeder en één van mijn overleden biechtvaders.
Ik wilde met hen praten over mijn toestand, toen **ze me zegden:**

"In deze dagen is er groot gevaar dat de Heer je ontheft van je staat van slachtoffer. En wij, samen met de hele Hemel en het vagevuur, hebben veel voorbede gedaan opdat de Heer je niet zou schorsen.

Je kunt hieruit opmaken dat de Gerechtigheid op het punt staat zware straffen op te leggen. ***Wees daarom geduldig en geef niet op.***

12-79 - 27 januari 1919 - Van alle Wonden in mijn Hart zijn er drie waarvan de pijn groter is dan die van alle andere samen.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd beminnelijke Jezus kwam. Hij liet mij zijn aanbiddelijke Hart zien, bedekt met bloedende Wonden. Vol verdriet zei Hij mij:

"Mijn dochter, van alle wonden in mijn Hart ***zijn er drie waarvan de pijn groter is dan die van alle andere samen.***

1. Ten eerste is er het lijden van mijn liefhebbende zielen.

Wanneer ik een ziel zie die helemaal van Mij is en omwille van Mij lijdt, gemarteld is, vertrappeld en bereid om de meest pijnlijke dood voor Mij te ondergaan, dan voel Ik haar lijden alsof het het Mijne is, en misschien zelfs nog meer.

Ach, liefde kan de diepste scheuren veroorzaken die alle andere pijn overstijgt!

In deze eerste Wonde **neemt mijn liefhebbende Moeder de allereerste plaats in.**

Haar Hart was doorboord door het Mijne. O, hoe stroomde haar Hart over in het Mijne! En hoezeer voelde mijn Hart al haar lijden!

Toen Ik haar zag sterven vanwege mijn Dood, hoewel ze niet stierf, voelde Ik in mijn Hart de bitterheid van haar martelaarschap. Ik voelde het leed dat mijn Dood haar veroorzaakte en mijn Hart stierf samen met het hare.

Mijn Lijden, verenigd met dat van mijn Moeder, overtrof alles.

Het was rechtvaardig dat mijn hemelse Moeder de eerste plaats in mijn Hart innam, zowel vanwege het Lijden als vanwege de Liefde. Want elke pijn die zij voelde vanwege haar Liefde voor Mij, deed haar Hart overstromen van Liefde.

In deze Wonde van mijn Hart komen ook **alle zielen die lijden voor Mij en enkel uit Liefde voor Mij.**

Jij treedt binnen in deze Wonde.

Indien iedereen Mij zou beledigen en Mij niet zou willen beminnen, dan vind Ik in jou de Liefde die voor iedereen compenseert.

Wanneer de mensen Mij verdrijven, kom Ik snel Mijn toevlucht zoeken in jou, als in Mijn schuilplaats.

Daar vind Ik mijn eigen Liefde, een Liefde die enkel voor Mij lijdt.

En het spijt Mij niet dat IK de hemel en de aarde geschapen heb en zoveel geleden heb.

Een ziel die Mij liefheeft en die voor Mij lijdt, is mijn troost, mijn geluk en mijn beloning voor alles wat Ik gedaan heb. Ik vergeet bijna al het andere en Ik verheug Mij en vermaak Mij met haar.

Deze Wonde van Liefde in mijn Hart, die de pijnlijkste van allemaal is, **heeft twee gelijktijdige effecten.** Zij geeft Mij tegelijkertijd:

- extreme pijn en intense vreugde,
- een onbeschrijfelijke bitterheid en een onbeschrijfelijke zoetheid,
- een pijnlijke dood en een glorieus leven.

Dit zijn de excessen van mijn Liefde, onbegrijpelijk voor het geschapen verstand. Hoeveel voldoening heeft mijn Hart niet gevonden in de pijn van mijn doorboorde Moeder!

2. De tweede dodelijke Wonde van mijn Hart is ondankbaarheid.

Door ondankbaarheid blokkeert de mens de toegang tot mijn Hart. Hij neemt de sleutel ervan en doet het op dubbel slot.

Dan zwelt mijn Hart van verdriet omdat Het Genade en Liefde wil uitstorten en dat kan Het niet doen.

Het wordt gek en verliest de hoop dat de Wonde zal genezen.

De ondankbaarheid van de zielen bezorgt Mij een dodelijk leed.

3. De derde dodelijke Wonde van mijn Hart is koppigheid.

Koppigheid vernietigt al het goede dat Ik voor de mens gedaan heb. Hierdoor verklaart de mens Mij niet meer te erkennen en niet meer aan Mij toe te behoren.

Het is de sleutel tot de hel waarnaar de ziel zich haast.

Voor de koppige ziel valt mijn Hart in stukken.
Ik voel Mij alsof één van die stukken uit Mij wordt gerukt.
Welke dodelijke Wonde is koppigheid voor mijn Hart!

Mijn dochter, kom binnen in mijn Hart en deel deze drie Wonden met Mij. Troost mijn verscheurd Hart en laten Wij samen lijden en bidden.

Ik ging zijn Hart binnen. Hoe pijnlijk en mooi was het om samen met Jezus te lijden en te bidden!

12-80 - 29 januari 1919 – Het Credo - De drie grote tijdperken en de drie grote vernieuwingen van de wereld.

Ik aanbad de Wonden van mijn gezegende Jezus.
Aan het einde reciteerde ik het Credo met de bedoeling om binnen te treden in de Oneindigheid van de Goddelijke Wil.

Daar bevinden zich:

- de daden van de mensen uit het verleden, het heden en de toekomst.
- evenals de daden die zij hadden moeten doen, maar die zij, uit nalatigheid of kwaadwilligheid niet gedaan hebben.

Ik zei tegen Jezus: "Mijn Jezus, mijn Liefde, ik treed binnen in uw Wil. Ik wil, door dit Credo,
- de daden van geloof doen die de mensen niet gedaan hebben,
- hun twijfels goedmaken en
- God de aanbidding geven die Hem als Schepper toekomt."

Terwijl ik dit en diverse andere dingen zei, voelde ik:

- mijn verstand opgaan in de Goddelijke Wil en
- dat een Licht mijn intellect overspoelde, waarin ik mijn lieve Jezus kon zien.

Dit Licht sprak tot mij vele dingen. Maar wie zou alles kunnen zeggen? Ik voel dat ik me verward zal uitdrukken.

En ik voel een extreme weerzin om dat te doen.

Als gehoorzaamheid minder streng was, zou ze mij niet zulke offers opleggen.

"Maar jij, mijn Leven, geef mij kracht en laat mij, arme onwetende, niet alleen!"

Het leek alsof **Jezus tegen mij zei:** "Mijn geliefde dochter, Ik wil je de orde van mijn Voorzienigheid laten kennen.

Om de tweeduizend jaar heb Ik de wereld vernieuwd.

Aan het einde van de eerste tweeduizend jaar heb Ik haar vernieuwd door de zondvloed.

Aan het einde van de tweede tweeduizend jaar heb Ik haar door mijn Komst op aarde vernieuwd. Daar heb Ik mijn Mensheid getoond. Door haar heen, als door een traliewerk, liet mijn Godheid zich zien. De goeden en de zeer heiligen van de tweeduizend jaar, die op deze Komst volgden

- hebben de vruchten van mijn Mensheid geproefd en
- hebben een beetje van mijn Godheid genoten.

Momenteel zijn we bijna aan het einde van de derde periode van tweeduizend jaar.

Er zal een derde vernieuwing plaatsvinden.

Dat is de reden voor de huidige algemene verwarring die niets anders is dan de voorbereiding op de derde vernieuwing.

In de tweede heb Ik getoond wat *mijn Mensheid* heeft gedaan en geleden. Maar Ik heb zeer weinig bekendgemaakt wat mijn Godheid daarin heeft gedaan.

***Bij deze derde vernieuwing,* nadat de aarde gezuiverd zal zijn en nadat een groot deel van de huidige generatie vernietigd is, zal Ik nog grootmoediger zijn voor de mensen.**

Ik zal de vernieuwing tot stand brengen door te laten zien

- wat mijn Godheid in mijn Mensheid heeft gedaan,
- hoe mijn Goddelijke Wil samenwerkte met mijn menselijke Wil,
- hoe alles in Mij met elkaar verbonden is,
- hoe Ik alle dingen opnieuw heb gemaakt,
- hoe elke gedachte van de mensen door Mij opnieuw is gemaakt en verzegeld door mijn Goddelijke Wil.

Mijn Liefde wil zich uitstorten door bekend te maken:

- de overmatige Liefde die mijn Godheid in mijn Mensheid ten gunste van de mensen heeft getoond,
- excessen die veel verder gaan dan wat uiterlijk zichtbaar was.

Daarom heb Ik je zoveel verteld over het leven in mijn Wil, iets wat Ik nog aan niemand eerder had geopenbaard.

Ze hebben hooguit kennis gemaakt met de schaduw van mijn Wil, met een glimp van de Genade en de zoetheid die je ervaart bij het vervullen ervan.

Maar om Hem te doorgronden,

- om zijn Onmetelijkheid te omarmen,
- zich met Mij vermenigvuldigen en overal door te dringen, zowel op aarde als in de hemel en in de harten,
- om de menselijke wegen te verlaten en op goddelijke wijze te werken, dit is nog niet bekend.

Daarom zal het voor velen vreemd overkomen. Wie niet openstaat voor het Licht van de Waarheid, zal er niets van begrijpen.

Niettemin zal Ik beetje bij beetje de weg wijzen, door op het ene moment de ene waarheid te openbaren en op een ander moment een andere, zodat er uiteindelijk iets van begrepen wordt.

Nu, **de eerste schakel die het ware leven in mijn Wil verbond**, was mijn Mensheid, die zich identificeerde met mijn Godheid en zwom in de eeuwige Wil.

Hij en spoorde alle daden van de mensen op om hen tot de Zijne te maken:

- om de Vader, in hun naam, Goddelijke Glorie te geven en
- om aan elk van hun handelingen de Waarde, de Liefde en de kus van de Eeuwige Wil te geven.

In de sfeer van de eeuwige Wil zag Ik

- alle daden die de mensen hadden kunnen doen, maar niet gedaan hadden,
- evenals hun goede daden die slecht gedaan waren.

Ik heb de daden gedaan die nagelaten waren en

Ik heb de daden die slecht gedaan opnieuw gedaan.

De niet-verrichte daden en de daden die niet alleen voor Mij zijn gedaan blijven in mijn Wil hangen
- in afwachting van de mensen die in mijn Wil zullen leven om alles wat Ik gedaan heb in mijn Wil te herhalen.

Daarom heb Ik jou gekozen als tweede schakel met mijn Mensheid, om één te worden met de Mijne, daar je leeft in mijn Wil en mijn daden herhaalt.

Zonder dit,
- zou mijn Liefde zich niet volledig kunnen uitstorten, en
- zou Ik van de mensen geen eer kunnen ontvangen voor alles wat mijn Godheid via mijn Mensheid volbracht heeft.

Bijgevolg zou het oorspronkelijke doel van de Schepping niet worden bereikt: dit doel zal zich verwezenlijken en vervolmaken in mijn Wil.

Het zou zijn alsof Ik al mijn Bloed had vergoten, zoveel had geleden, en niemand zou het hebben geweten.

Wie zou Mij hebben liefgehad?

Welk hart zou hierdoor geraakt worden? Geen enkel!

En dus zou Ik in niemand de vruchten, de glorie van de Verlossing, gehad hebben.

Bij deze woorden onderbrak ik Hem en ik zei:

"Mijn Liefde, als leven in uw Goddelijke Wil zoveel Goeds oplevert, waarom hebt U deze Waarheid dan niet eerder geopenbaard?"

Hij vervolgde: "Mijn dochter,

ik moest eerst bekendmaken wat mijn Mensheid uiterlijk gedaan en geleden heeft, om de zielen voor te bereiden op wat mijn Godheid innerlijk gedaan heeft.

De mens is niet in staat om de betekenis van mijn daden in één keer te begrijpen. Daarom openbaar Ik Mij beetje bij beetje.

Aan de schakel die jou met Mij verbindt

zullen de schakels van andere mensen verbonden worden.

Zo zal Ik een schare zielen hebben die in Mijn Wil leven, die alle daden van de mensen zullen herhalen.

Ik zal de glorie hebben van alle 'hangende' handelingen die alleen door Mij zijn verricht, evenals die welke door de mensen zijn verricht.

Deze glorie komt van alle categorieën mensen:

maagden, priesters, leken, ieder naar zijn status.

Deze zielen zullen niet langer op menselijke wijze werken.

Ondergedompeld in mijn Wil, zullen hun daden zich voor iedereen op een volledig goddelijke manier vermenigvuldigen.

Ik zal van de mensen de goddelijke Glorie ontvangen

voor zoveel sacramenten

- die op menselijke wijze zijn toegediend en ontvangen,

- of ontheiligd,

- of bedekt met het slijk van persoonlijke belangen,

evenals voor zoveel zogenaamde goede daden

- die Mij meer onteren dan eren.

Ik verlang intens naar die tijd. Bid en verlang zelf ook met Mij.

Maak als eerste je band met Mij nooit los."

<p>12-81 - 4 februari 1919 - De innerlijke Passie die de Godheid de Mensheid van Jezus gedurende zijn hele aardse leven heeft laten ondergaan.</p>

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, ongeveer drie dagen lang, voelde ik mijn geest in God opgaan.

De goede Jezus nam me meerdere keren mee in zijn allerheiligste Mensheid waar ik kon zwemmen in de immense oceaan van zijn Godheid. O, wat kon ik veel zien!

Hoe duidelijk zag ik alles wat zijn Godheid in zijn Mensheid deed!

Meerdere keren, temidden van mijn verbazing, sprak Jezus tot mij.

o.a. **zei Hij mij:**

"Zie je, mijn dochter,

met welke overmatige Liefde Ik de mensen bemind heb!

Mijn Godheid was te jaloers om de Verlossing aan een mens toe te vertrouwen; daarom heb Ik Mijzelf het lijden opgelegd.

Geen enkele mens zou in staat zijn geweest om te sterven

- zo dikwijls als er mensen waren en zouden zijn
- voor elke doodzonde die zij begingen.

Mijn Godheid wilde een leven

- voor elk leven van een mens en
- voor elke dood die in hen werd veroorzaakt door een doodzonde.

Wie zou machtig genoeg kunnen zijn

- om Mij zoveel keren de dood te geven, behalve mijn Godheid?

Wie zou genoeg Kracht, Liefde en Standvastigheid hebben gehad

- om Mij zo vaak te zien sterven, behalve mijn Godheid?

Een mens zou het beu geworden zijn en het opgegeven hebben.

En denk niet dat deze activiteit van mijn Godheid pas laat in mijn aards Leven begon. Ze begon vanaf het moment van mijn Conceptie in de Schoot van mijn Moeder. Zij was zich meerdere keren bewust van mijn lijden en voelde mijn martelaarschap en mijn 'sterften'. Zo speelde mijn Godheid, zelfs **in de Schoot van mijn Moeder,** de rol van beul van de Liefde.

Vanwege zijn Liefde was mijn Godheid zo onvermurwbaar dat mijn Mensheid geen enkele doorn, geen enkele nagel en geen enkele slag bespaard bleef.

Anderzijds waren deze doornen, nagels en slagen niet zoals deze die de mensen Mij tijdens mijn Passie hebben toegebracht.

Deze werden niet vermenigvuldigd.

Het Lijden dat mijn Godheid Mij aandeed, werd vermenigvuldigd

om alle beledigingen te bedekken:

- evenveel doornen als slechte gedachten,
- evenveel nagels als onwaardige daden,
- evenveel slagen als slechte genoegens,
- evenveel pijnen als beledigingen.

Het waren zeeën van pijnen, doornen, nagels en slagen.

Vergeleken met deze Passie die mijn Godheid Mij heeft opgelegd gedurende mijn hele Leven, was het lijden dat de mensen Mij in de laatste dagen van mijn leven hebben aangedaan slechts een schaduw, slechts een schim.

Zozeer bemin Ik de zielen! Ik betaalde voor levens.

Mijn lijden is onvoorstelbaar voor een geschapen geest.
*Treed binnen in mijn Godheid, zie en raak met je handen aan
wat Ik geleden heb.*

Op dat moment bevond ik me op de een of andere manier in de
Goddelijke Oneindigheid. Daar stonden Troonstoelen van
Gerechtigheid, één voor elke mens.

Jezus moest voor elk van hen verantwoording afleggen voor de
daden van de mensen. En voor elk van hen moest Hij boeten en de
dood ondergaan.

Als een zacht lam werd Jezus door Goddelijke Handen gedood,
om vervolgens terug tot leven te komen, en terug opnieuw een dood
te ondergaan. O God, o God! Wat een onmetelijke pijn!
Sterven om weer tot leven te komen en weer tot leven komen om
opnieuw te sterven door een nog wredere dood!

Ik voelde mezelf sterven toen ik zag hoe mijn lieve Jezus zo vaak
werd gedood. Ik had Hem graag al was het maar één dood bespaard,
Hij die mij zozeer bemint!

O, hoe goed heb ik begrepen dat enkel de Godheid de lieve Jezus
zoveel kon laten lijden. En enkel Hij kon zich erop beroemen dat Hij
de mensen zozeer had bemind, door middel van zoveel Lijden!

Noch de engelen, noch de mensen zouden dit vermogen gehad
hebben, om zo heldhaftig te beminnen. Enkel een God kon dat.
Maar wie zou alles kunnen zeggen!

Mijn arme geest zwom in deze Oceaan van Licht, Liefde en Lijden.
En ik bleef als verlamd achter, zonder te weten hoe ik weg moest
gaan. Als mijn lieve Jezus mij niet had aangetrokken in zijn
allerheiligste Mensheid, waarin mijn geest iets minder overweldigd
was, zou ik tot niets in staat geweest zijn.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Geliefde dochter, nieuw-geborene van mijn Leven,

kom in mijn Wil en zie het aantal van mijn Daden

- die nog in afwachting zijn en

- die wachten om de mensen goed te doen.

Mijn Wil moet in jou zijn als het hoofdwiel van een horloge.

Als dit draait, draaien alle andere wieltjes en wordt het uur en de minuten aangegeven. Alles is het resultaat van de beweging van het hoofdwiel. Als dit wiel niet beweegt, blijft de horloge stil staan.

Het hoofdwiel in jou moet mijn Wil zijn, die beweging moet geven aan je gedachten, je hart, je verlangens, aan alles.

Want mijn Wil is het Centrum van mijn Wezen, van de Schepping en van alles. Dan zal jouw beweging, die voortkomt uit dit Centrum, de bewegingen van alle mensen kunnen vervangen.

Door zich voor iedereen te vermenigvuldigen, zal jij de daden van iedereen voor mijn Troon brengen en zal je hen voor iedereen vervangen.

Wees daarom aandachtig!

Jouw missie is groot en volkomen goddelijk!"

12-82 - 6 februari 1919 - Hoe de ziel aan Jezus Hosties kan geven.

Ik ging volledig op in mijn lieve Jezus. Ik deed alles wat ik kon om in zijn Goddelijke Wil te komen, met als doel

- mij te hechten aan mijn eeuwige Liefde en
- Hem mijn voortdurende roep om zielen te laten horen.

Ik wilde mijn kleine, tijdelijke liefde verbinden met zijn oneindige en eeuwige Liefde. Ik wilde daarmee

- Hem oneindige liefde en oneindig eerherstel geven en
- mij in de plaats stellen van iedereen, zoals Hij mij geleerd had.

Terwijl ik dit deed, kwam mijn lieve Jezus haastig naar me toe.

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik heb een grote honger!"

Het leek alsof Hij uit mijn mond vele kleine witte balletjes nam en hen opat. Toen, alsof Hij zich helemaal wilde verzadigen, ging Hij binnen in mijn hart. Hij nam met beide handen vele grote en kleine kruimels, die Hij haastig opat.

Toen, alsof Hij verzadigd was, leunde Hij op mijn bed. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zoals de ziel mijn Wil omvat en Mij bemint, zo omvat zij Mij in mijn Wil.

En door Mij te beminnen, vormt zij rondom Mij de gedaanten om Mij

daarin gevangen te houden.
Zo vormt zij een Hostie voor Mij.

Wanneer zij mijn Wil omvat en zij lijdt, brengt eerherstel enz. dan vormt zij vele Hosties om Mij de Communie te geven en Mij op goddelijke en waardige wijze te voeden.

Zodra Ik deze Hosties in de ziel gevormd zie, ga Ik hen halen om Mij te voeden, om de onverzadigbare honger te stillen die Ik heb nl.
- dat de mens Mij liefde voor Liefde teruggeeft.

Je kan Mij dan zeggen: "U hebt mij de communie gegeven en ik heb U de Communie gegeven."

Ik zei Hem: "Jezus, mijn Hosties zijn jouw eigendom.
Zo sta ik altijd bij U in het krijt."

Hij antwoordde mij: "Voor wie Mij echt bemint, houd Ik geen rekening bij en wil Ik ook geen rekening bijhouden.
Door mijn eucharistische Hosties geef Ik jou Jezus.
Door jouw Hosties geef jij Mij Jezus.

Wil je dat zien?" Ik antwoordde: "Ja."

Toen stak Hij zijn Hand uit naar mijn hart en nam één van de kleine witte balletjes die zich daarin bevonden. Hij brak het open en uit het binnenste kwam er een andere Jezus tevoorschijn.

Toen zei Hij: "Heb je het gezien? Hoe gelukkig ben Ik als de mens Mij de Communie geeft!
Maak veel Hosties voor Mij en Ik zal komen om Mij in jou te voeden.

Je zult voor Mij de Vreugde, de Glorie en de Liefde hernieuwen die Ik heb ervaren bij de instelling van de Eucharistie, toen Ik Mezelf de Communie gaf."

<p>12-83 - 9 februari 1919 - Speciale opdrachten die toevertrouwd zijn aan de hemelse Moeder, aan Luisa en andere zielen.</p>
--

Ik ga verder met wat ik op 29 januari geschreven heb.

Ik zei tegen mijn lieve Jezus: "Hoe is het mogelijk dat ik de tweede schakel ben met uw Mensheid?"

Er zijn zielen die U zo dierbaar zijn dat ik het niet eens verdien om onder hun voeten te zijn. Allereerst is er uw onafscheidelijke Moeder die in elk opzicht de eerste plaats inneemt.

Het lijkt me, mijn lieve Liefde, dat U een grapje met me wilt maken. Hoe dan ook, tot mijn grootste verdriet, ben ik door heilige gehoorzaamheid gedwongen dit op papier te zetten. Mijn Jezus, zie mijn martelaarschap!

Terwijl ik dit zei, streelde mijn altijd vriendelijke Jezus mij en **Hij zei:** "Mijn dochter, waarom maak je je zorgen? Is het niet mijn gewoonte om stof te nemen en er grote wonderen van genade van te vormen? Alle eer komt Mij toe.

*Hoe zwakker en kleiner het voorwerp,
hoe meer Ik verheerlijkt word.*

Mijn Moeder daarentegen speelt geen ondergeschikte rol in mijn Liefde, in mijn Wil. Zij vormt één enkele schakel met Mij.

Het is ook zeker dat Ik zielen heb die Mij zeer dierbaar zijn. Maar dit sluit niet uit dat Ik de ene boven de andere kan uitkiezen voor een hoge functie – en niet alleen voor een functie, maar voor een zodanige hoogte van Heiligheid als past bij het Leven in mijn Wil.

De Genaden die niet nodig waren voor anderen, die Ik niet heb geroepen om te leven in deze onmetelijkheid van de Heiligheid van mijn Wil, zijn noodzakelijk voor jou, die Ik vanaf de Eeuwigheid heb uitverkoren.

In deze zeer droevige tijden heb Ik jou uitgekozen zodat je, door te leven in mijn Wil, Mij Goddelijke Liefde, goddelijk Eerherstel en voldoening zou schenken, die alleen te vinden zijn in het Leven in mijn Wil.

De tijden, mijn Liefde en mijn Wil vereisten een grotere uiting van Liefde temidden van zoveel menselijk kwaad.

Ben Ik misschien niet vrij om te doen wat Ik wil?
Kan iemand Mij misschien binden? Nee, nee.
Kalmere daarom en wees Mij trouw.”

12-84 - 10 februari 1919 - Jezus vraagt Luisa om nog een 'ja' om haar een nieuwe stap te laten zetten.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus naar mij toe. Hij hield mijn handen stevig in de Zijne en met majestueuze vriendelijkheid zei Hij:

"Mijn dochter, zeg Mij, wil je in mijn Wil leven?
Aanvaard je om de tweede schakel te zijn met mijn Mensheid?
Aanvaard je mijn Liefde als de jouwe, mijn Wil als jouw leven?"

Aanvaard je het Lijden dat mijn Godheid mijn Mensheid heeft aangedaan? Ik voel de onweerstaanbare behoefte om dit niet alleen bekend te maken, maar ook te laten delen door een mens, voor zover dat mogelijk is.

Ik kan deze dingen alleen bekendmaken en delen met iemand
- die leeft in mijn Wil,
- die volledig leeft vanuit mijn Liefde.

Mijn dochter, het is mijn gewoonte om het 'ja' van de mens te vragen om vervolgens vrij met haar te kunnen werken.

Toen werd Hij stil, alsof Hij op mijn 'FIAT' wachtte.
Ik was verrast en ik zei Hem: "Jezus, mijn Leven, uw Wil is de mijne.

Alleen U kunt onze twee willen verenigen en er één Fiat van maken. Verenigd met U zeg ik 'ja'. Ik smeek U mij genadig te zijn. Mijn ellende is groot en alleen omdat U het wilt, zeg ik: **'FIAT, FIAT'**.

O, hoe voelde ik mij vernietigd en verpulverd in de diepten van mijn nietsheid, temeer daar:
- dit niets dat ik ben
- geroepen was om te leven in het Al dat Hij is!

Mijn lieve Jezus bracht onze twee willen samen.
En Hij graveerde er het woord **'FIAT'** in.

Mijn "ja" ging in de Goddelijke Wil op.
Omdat het in Hem was uitgesproken, verscheen het
- niet als een menselijk 'ja',
- maar als een Goddelijk 'Ja'.

Het vermenigvuldigde zich om
- zich bij alle mensen te voegen,
- hen allemaal naar Jezus te brengen en
- plechtig de afwijzingen te herstellen die zij aan mijn lieve Jezus hadden gericht.

Het was getekend met het Zegel en de Kracht van de Goddelijke Wil, uitgesproken:

- niet uit angst of uit belang voor persoonlijke heiligheid, maar
- alleen om zich te verenigen met de Wil van Jezus,
- om te werken voor het welzijn van elke mens en
- om Jezus, in naam van iedereen, goddelijke Glorie, goddelijke Liefde en goddelijke Verzoening te geven.

Mijn lieve Jezus leek zo blij met dit "ja" *dat Hij mij zei:*

"Ik wil je nu tooien en kleden zoals Mijzelf
- zodat jouw 'ja' zich bij de Mijne voegt
- om mijn eigen taak voor de Eeuwige Majesteit te vervullen."

Toen kleedde Hij mij aan alsof Hij mij wilde identificeren met zijn Mensheid. En samen verschenen Wij voor de Eeuwige Majesteit.

Deze Majesteit leek mij als een onbereikbaar Licht, Onmetelijk en van een onvoorstelbare Schoonheid, Waarvan alles afhing.
Ik bleef verloren in Hem en in vergelijking daarmee leek zelfs de Mensheid van mijn Jezus klein.

Het simpele feit dat je dit Licht binnengaat, maakt je gelukkig en mooier. Ik weet niet hoe ik hierover verder kan schrijven.

Mijn lieve Jezus zei mij: "Aanbid samen met Mij de Ongeschapen Kracht in de Onmetelijkheid van Mijn Wil. Zo ben Ik niet alleen. Maar ook een andere persoon, een menselijk wezen, zal Hem op goddelijke wijze aanbidden: Hij
- Die alles geschapen heeft en

- van Wie alles afhankelijk is,
en dit in naam van al haar broeders en zusters van alle generaties."

Het was zo mooi om samen met Jezus te aanbidden!
Wij hebben ons vermenigvuldigd voor iedereen.
Wij hebben ons voor de Troon van de Eeuwige geplaatst,
alsof we Hem wilden verdedigen tegen degenen
die de Eeuwige Majesteit niet erkennen of zelfs beledigen.

We hebben onze stappen gezet
- voor het Goede van iedereen en
- om de Allerhoogste Majesteit aan iedereen bekend te maken.

Ik heb ook andere dingen met Jezus gedaan.
Maar ik weet niet hoe ik dit moet beschrijven.
Mijn geest twijfelt en kan me geen woorden geven.
Daarom ga ik niet verder.
Als Jezus het wil, kom ik op dit onderwerp terug.

Daarna bracht mijn lieve Jezus me terug naar mijn lichaam.
Maar mijn geest bleef vastzitten aan een eeuwig Punt, waarvan ik me
niet kon losmaken.

"Jezus, help mij om uw Genade te beantwoorden.
Help uw dochter, uw kleine vonkje!"

12-85 - 13 februari 1919 - Jezus vraagt Luisa om in de Goddelijke Wil dezelfde functie te vervullen als Hij.

In mijn gebruikelijke toestand bleef ik met bezorgdheid zoeken naar mijn altijd beminnelijke Jezus. Vol goedheid, kwam Hij en **Hij zei mij**:

Hij kwam en vol goedheid **zei Hij mij**: "Geliefde dochter van mijn Wil, wil je in mijn Wil komen om op Goddelijke Wijze
- zovele daden te volbrengen die door je broeders niet zijn gedaan,
- de vele daden volbrengen die niet door onze broeders zijn gedaan,
- vele andere die op menselijke wijze zijn gedaan, en
- andere daden, heilige weliswaar, maar menselijk en niet gedaan in de goddelijke orde? "

Ik heb alles gedaan in de Goddelijke Orde gedaan.

Maar Ik ben nog niet tevreden.

Ik wil dat de mens mijn Wil binnengaat en mijn Daden op goddelijke wijze komt omarmen, in de plaats van alle anderen, net zoals Ik deed. Kom daarom – kom.

Ik verlang ernaar, Ik verlang er zo naar dat Ik in feeststemming ben als Ik zie dat de mens deze goddelijke sfeer binnengaat, en:

- zich met mij vermenigvuldigt,
- zich in iedereen vermenigvuldigt,
- op goddelijke wijze liefheeft, herstelt, vervangt, voor iedereen en voor elk afzonderlijk.

Ik herken niet langer menselijke dingen in hem, maar al mijn dingen.

Mijn liefde stijgt en vermenigvuldigt zich.

Zij herstelt en vermenigvuldigt zich tot in het oneindige.

De vervangingen zijn goddelijk.

Wat een vreugde! Wat een feest!

De heiligen zelf verenigen zich met Mij en vieren feest, vurig wachtend op een zuster van hen om hun eigen daden te vervangen, heilig in de menselijke orde, maar niet in de goddelijke orde.

Ze bidden Mij om deze ziel zo vlug mogelijk spoedig te laten binnentreden in deze Goddelijke Sfeer, zodat al hun daden

- in de Goddelijke Wil ondergedompeld worden en
- getekend worden met het merkteken van de Eeuwige.

Ik heb dit voor iedereen gedaan.

Nu wil Ik dat jij het voor iedereen doet.

En ik: 'Mijn Jezus, uw woorden brengen mij in verwarring. Ik weet dat U alleen genoeg bent voor alles; en bovendien is alles van U.'

En Jezus: "Zeker, Ik ben genoeg voor iedereen.

Maar ben Ik niet vrij om één ziel te kiezen:

- haar deze functie samen met Mij te geven en
- haar genoeg te laten zijn voor iedereen?

Bovendien, wat maakt het jou uit als alles van Mij is?

Kan Ik je niet geven wat Mij toebehoort?
Je alles geven is mijn volkomen tevredenheid.

Als je niet met Mij meewerkt en het niet aanneemt,
maak je Mij ontevreden.
En je berooft Mij van die hele reeks Genaden die Ik je heb gegeven
om je tot dit punt te brengen, om je tot deze taak te roepen."

Ik ging dan in Jezus binnen en deed wat Jezus deed.
O, hoe duidelijk kon ik zien wat Jezus me had verteld!
Ik bleef met Hem vermenigvuldigd in iedereen, zelfs in de heiligen.

Maar toen ik terugkeerde naar mijn lichaam, kwamen er enkele
twijfels bij mij op. **Jezus zei mij:**
"Eén enkele daad van mijn Wil, zelfs één kort moment,
is vol van scheppend Leven.
En wie mijn Wil in zich heeft, kan in een oogwenk
- alles tot leven brengen en alles in stand houden.

Door die ene Daad van mijn Wil ontvangt de zon het leven van het
licht, de aarde het behoud, de schepselen het leven.

Waarom twijfel je dan?
Ik heb mijn Hofhouding in de Hemel en ik wil er nog een op aarde.
Kun je raden wie deze Hofhouding zal vormen?

Ik antwoordde: "De zielen die in uw Wil zullen leven."

**Hij vervolgde: "Bravo! Het zullen deze zielen zijn, die, zonder ook
maar enigszins te streven naar persoonlijke heiligheid, volledig
vergoddelijkt, zullen leven ten behoeve van hun broeders.
eze zielen vormen één koor met de Hemel."**

**12-86 - 20 februari 1919 - Elk geschapen ding is een kanaal van
Genade en Liefde tussen de Schepper en het schepsel. Luisa
wordt geroepen om namens iedereen eer te bewijzen aan God.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en Jezus was bij mij.

Op een gegeven moment toonde Hij zich in de gedaante van een Kind en op een ander moment in de gedaante van een Gekruisigde.

Hij veranderde mij in Zichzelf en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, treed binnen in mijn Godheid en zwem in mijn eeuwige Wil. Daar zul je de Scheppende Kracht vinden in de daad zelf om de grote 'machine' van het universum in gang te zetten.

Elk geschapen ding was bedoeld als
- een band van Liefde, een kanaal van Genade
tussen de Allerhoogste Majesteit en de mensen.

Maar deze laatste schenken geen aandacht aan:
- deze banden van Liefde en deze kanalen van Genade.

Bijgevolg zou God de Schepping die niet door de mensen zou gewaardeerd worden, moeten opschorten.

Hij zag echter dat mijn Mensheid:
- haar zeer zou waarderen en
- namens alle geschapen dingen en alle mensen de Eeuwige alle dankbaarheid en liefde zou betonen die Hij verwachtte.

Daarom liet Hij zich bij de Schepping niet tegenhouden door de slechte kanten van zijn andere zonen.

Met grote tevredenheid ontvouwde Hij **het firmament**.
Hij versierde het met ontelbare, gracieuze en gevarieerde sterren die als kanalen van Liefde zouden fungeren tussens mijn Mensheid en het Opperwezen.

De Eeuwige keek naar het firmament.
Hij verheugde zich bij het zien van
- de sprookjesachtige harmonieën en
- de communicatie van Liefde
die Hij tussen de Hemel en de aarde zou onderhouden.

Met één enkel Woord ging Hij verder met het scheppen van de zon als de permanente woordvoerdster van het Opperwezen,
Hij voorzag haar van licht en warmte.

Hij plaatste haar tussen Hemel en aarde in een positie om:

- alles te domineren, alles te bevruchten,
- alles te verwarmen en alles te verlichten.

Met haar stralend, zoekend oog,

lijkt de zon tegen iedereen te zeggen:

"Ik ben de meest volmaakte predikant van het Goddelijke Wezen.

Kijk naar mij en jullie zullen Hem herkennen:

Hij is het allerhoogste Licht en de oneindige Liefde.

Hij geeft leven aan alles. Hij heeft niets nodig.

Niemand kan Hem aanraken.

Kijk goed naar mij en je zult Hem herkennen.

Ik ben zijn schaduw, de weerspiegeling van zijn Majesteit en zijn eeuwige woordvoester."

O, welke Oceanen van Liefde en relaties zijn er geopend tussen mijn Mensheid en de Allerhoogste Majesteit!

Zo is alles wat je ziet, zelfs de kleinste bloem in het veld, een band van Liefde tussen het schepsel en de Schepper. Het was dus terecht dat de Schepper wachtte op dankbaarheid en veel liefde van de mensen.

Mijn Mensheid heeft alles op zich genomen. Zij heeft de Scheppende Kracht namens iedereen erkend en aanbeden. Maar ondanks zoveel Goedheid is mijn Liefde niet tevreden.

Ik wil ook dat andere mensen:

- deze Scheppende Kracht erkennen, liefhebben en aanbidden,
- voor zover dat voor een mens mogelijk is, deelnemen aan deze relaties die de Eeuwige in het universum verspreid heeft, en
- namens iedereen hulde brengen aan de Scheppende Kracht.

Maar weet je wie deze Eer kan bewijzen?

De zielen die in mijn Wil leven. Zodra zij mijn Wil binnengaan, vinden zij daarin alle Daden van de Allerhoogste Majesteit.

En aangezien mijn Wil in alles en in iedereen aanwezig is,

worden deze Daden vermenigvuldigd in alles en iedereen.
En zij kunnen Glorie, Eer, Aanbidding en Liefde brengen in naam van allen.

Zonder dat ik kan zeggen hoe dit gebeurde, ben ik deze Goddelijke Wil binnengegaan. Steeds samen met mijn lieve Jezus, zag ik **de Allerhoogste Majesteit in de Daad van het Scheppen.**

O God, wat een Liefde!

Elk geschapen ding ontving

- de afdruk van de Liefde,
- de sleutel tot communicatie met de Schepper en
- de stomme taal om welsprekend over God te spreken.

Maar tegen wie spreken? *Tot de ondankbare mens!*

Mijn klein verstand raakte in de war toen ik

- zoveel manieren zag om met de Schepper te communiceren,
- de immense Liefde zag die daaruit voortkomt en
- de mens zag die dat al deze goede dingen als vreemd beschouwt.

Jezus en ik, Wij vermenigvuldigden ons in elke mens.

En Wij aanbaden, dankten en eerden de Scheppende Kracht namens iedereen. Zo ontving de Eeuwige de Glorie die Hem toekomt voor de Schepping.

Daarna verdween Jezus en keerde ik terug naar mijn lichaam.

12-87 - 24 februari 1919 - De Mens is het Meesterwerk van de Schepping.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand.

De gezegende Jezus kwam naar me toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, je hebt nog niets gezegd over de Schepping van de Mens, hij, het meesterwerk van de Schepping. In hem heeft de Eeuwige al zijn Liefde, Schoonheid en Vakkundigheid gelegd, niet druppel voor druppel, maar in stromen.

In zijn overvloedige Liefde plaatste Hij zichzelf in het centrum van de mens. Hij wilde daar echter een woning vinden die Hem waardig was. Wat deed Hij toen?

*Met zijn almachtige Adem schiep Hij de mens
"naar zijn Beeld en Gelijkheid" (Gen. 1:26)*

En Hij begiftigde hem met al zijn Eigenschappen, aangepast aan de mensen. Hierdoor werd hij een kleine God.

Alles wat je in de schepping ziet,
is absoluut niets vergeleken met de mens.

O, met hoeveel hemelen, sterren en prachtige zonnen
heeft Hij zijn ziel voorzien!
Wat een verscheidenheid aan schoonheid en harmonie!
Hij vond de mens zo mooi dat Hij verliefd op hem werd.

Bezorgd voor dit Wonder dat Hij zojuist had geschapen,
maakte Hij zich tot zijn bewaker

Hij nam bezit van hem en **Hij zei:**
"Ik heb alles voor jou geschapen.
Ik geef je de heerschappij over alle dingen
Alles zal van jou zijn en jij zult van Mij zijn.

Toch zal je niet alles kunnen begrijpen:
- de zeeën van Liefde waarvan jij het voorwerp bent,
- je exclusieve en intieme relatie met je Schepper en
- je gelijkenis met je Schepper.

Ach, dochter van mijn Hart, wist de mens maar:
- *hoe mooi haar ziel is,*
- *hoeveel goddelijke eigenschappen hij bezit en*
- *in hoeverre hij alle geschapen dingen overtreft*
in schoonheid, kracht en licht!

Je zou kunnen zeggen
dat ***haar ziel een kleine god en een klein universum is.***

O, als hij dat maar begreep:
- hoeveel meer zou hij zichzelf dan waarderen en
- zou hij zichzelf niet bezoedelen met zonde.

Hij is geschapen als zo'n zeldzame Schoonheid, een Wonder,

dat zo representatief is voor de Scheppende Kracht!

Hij weet bijna niets over zichzelf en hij blijft zichzelf bevuilen met duizend walgelijke dingen. Hierdoor wordt het werk van zijn Schepper zodanig misvormd dat je het nog nauwelijks kan herkennen.

Denk eens aan mijn verdriet. Kom binnen in mijn Wil en kom met Mij voor de Troon van de Eeuwige

- om in de plaats te treden van al je ondankbare broeders en
- om in hun plaats de daden van dankbaarheid te stellen die zij aan hun Schepper zouden moeten betonen."

Toen stonden Wij plotseling voor de Allerhoogste Majesteit. Wij hebben Hem in de naam van iedereen onze liefde, onze dankbaarheid en onze aanbidding gegeven.

Wij hebben onze dank betuigd omdat Hij ons met zoveel Liefde geschapen heeft en ons zoveel kwaliteiten geschonken heeft.

12-88 - 27 februari 1919 - In de Goddelijke Wil stuit de Goddelijke Liefde op geen enkele hindernis.

Wanneer de gezegende Jezus komt, roept Hij mij bijna steeds in zijn Wil om de daden van de mensen op Goddelijke wijze te herstellen en te vervangen.

Toen Hij vandaag kwam, zei Hij mij: "Mijn dochter, welke stank komt er vanop de aarde! Ik vind er geen plaats voor Mijzelf. En Ik ben verplicht van de aarde weg te vluchten omwille van de stank.

Maar jij kunt voor Mij een zoetgeurende lucht maken, die voor Mij geschikt is. Weet je hoe? Door wat je doet, te doen in mijn Wil.

Terwijl je je daden verricht, vorm je voor Mij een Goddelijke Lucht. En Ik zal komen om deze in te ademen en een plaats te vinden voor Mij op aarde.

Aangezien mijn Wil overal circuleert, zal Ik de lucht die jij voor Mij vormt, overal voelen. En deze zal de slechte lucht wegblazen die de aarde Mij stuurt."

Even later kwam Hij terug en Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, **wat een duisternis!**

De aarde lijkt Mij bedekt met een zwarte mantel.

Het is er zo donker dat de mensen niets zien:

- ofwel zijn ze blind gebleven,
- ofwel hebben ze geen licht om te zien.

En Ik wil niet alleen Goddelijke Lucht voor Mij, maar ook Licht.
Laat daarom jouw daden voortdurend in mijn Wil zijn,
zodat je niet alleen Lucht voor uw Jezus vormt, maar ook Licht.

Je zult mijn weerkaatsing zijn, de weerspiegeling van mijn Liefde en van mijn eigen Licht. Sterker nog, Ik zeg je dat als je je daden doet in mijn Wil, je Tabernakels zult oprichten.

Niet alleen dat, maar als je je gedachten, verlangens, woorden, genoegdoeningen en daden van liefde blijft vormen, zullen er vele Hosties uit je vrijkomen, omdat ze geconsacreerd zijn door mijn Wil.

O, wat een vrije uitstorting zal mijn Liefde hebben! Ik zal in alles vrij spel hebben en geen belemmeringen meer ondervinden.

Ik zal zoveel tabernakels hebben als Ik wil.

De Hosties zullen ontelbaar zijn.

We zullen elk moment communiceren.

En ook **Ik zal uitroepen**: 'Vrijheid! Vrijheid!

Komt allen in mijn Wil, en jullie zullen ware vrijheid genieten!

Buiten mijn Wil, hoeveel belemmeringen vindt de ziel niet!

Maar in mijn Wil is zij vrij.

De ziel kan Mij zoveel liefhebben als zij wenst en **Ik zeg haar**:

"Laat wat nog menselijk is achter, neem wat Goddelijk is.

Ik ben niet gierig of jaloers op mijn bezittingen,

Ik wil dat je alles neemt.

Heb Mij oneindig lief. Neem al Mijn Liefde.

Maak je mijn Kracht en mijn Schoonheid eigen.

Hoe meer je neemt, hoe blijer uw Jezus zal zijn."

De aarde biedt mij maar weinig tabernakels.

De Hosties zijn bijna op één hand te tellen.

Bovendien zijn er de heiligschennissen en de oneerbiedigheden.

O, hoe wordt mijn Liefde beledigd en belemmerd!

In mijn Wil wordt echter niets belemmerd.

Er is geen schaduw van belediging.

En het schepsel schenkt Mij

- goddelijke Liefde,
- goddelijke genoegdoening en
- volledige overeenstemming.

Bovendien vervangt zij samen met Mij de daden van de mensen door goddelijke Daden,

om al het kwaad van de menselijke familie te herstellen.

Wees dus aandachtig.

En verlaat het punt niet waar Ik je roep en wil.

**12-89 - 3 maart 1919 - Het aardse Eden en het Goddelijk Eden.
De mensen die in de Goddelijke Wil leven, bevinden zich in een
Goddelijk Eden.**

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand en was volledig ondergedompeld in de Goddelijke Wil.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam naar me toe.

Hij drukte me tegen zijn Hart en **Hij zei:**

"Je bent de eerstgeboren dochter van mijn Wil.

Wat ben je kostbaar voor Mij!

Zo zeer zelfs dat Ik een Goddelijk Eden voor jou heb voorbereid,

in tegenstelling tot wat er gebeurde met je eerste ouders

die in een aards Eden werden geplaatst.

In dit aardse Eden was de verbintenis tussen de eerste ouders menselijk.

Ze konden genieten

- van de mooiste geneugten van de aarde en
- op bepaalde momenten van mijn aanwezigheid.

In het goddelijke Eden is de verbintenis goddelijk. Je geniet er van de mooiste hemelse geneugten en van mijn Aanwezigheid zoveel je wil.

Ik ben uw Leven en we zullen samen de zoetigheden, de vreugde en,

indien nodig, het lijden delen.

In het aardse Eden

- kon de vijand binnendringen en werd de eerste zonde begaan.

In het goddelijke Eden

- is de toegang gesloten voor de duivel, voor hartstochten en zwakheden.

Satan wil zich daar niet laten zien, omdat hij weet dat mijn Wil hem meer zou verbranden dan het vuur van de hel.

Alleen al het gevoel van mijn Wil brengt hem in verwarring.

Anderzijds zijn de daden die in mijn Wil worden verricht immens, oneindig en eeuwig. Ze omvatten alles en iedereen!

Ik onderbrak Hem en ik zei: "Mijn Liefde, hoe meer je me vertelt over de Goddelijke Wil, hoe verwarder en banger ik me voel.

Ik ervaar zo'n nietigheid dat ik me kapot voel en totaal niet in staat om aan uw Plannen te voldoen."

Vol goedheid antwoordde Hij:

"Het is mijn Wil die het menselijke in jou vernietigt.

In plaats van bang te zijn, moet je je in Zijn Oneindigheid storten.

Mijn Plannen met jou zijn groot, nobel en goddelijk.

Het werk van de Schepping zelf komt na het Leven in mijn Wil.

Dit Leven is niet menselijk, maar Goddelijk.

Het is de grootste uitstorting van mijn Liefde, die Liefde

- die ik in stromen uitstort over hen die Mij liefhebben.

Ik roep je in mijn Wil, opdat noch jij, noch wat jou toebehoort, zonder hun volledige ontplooiing blijven.

Mijn dochter, verstoor het werk van uw Jezus niet met je angsten.

Ga door met je vlucht waar Ik je roep.

12-90 - 6 maart 1919 - Stappen die moeten gezet worden om te kunnen leven in de Goddelijke Wil.

Ik was helemaal in de ban van wat mijn lieve Jezus mij vertelde over zijn Goddelijke Wil en ik dacht: "Hoe is het mogelijk dat de ziel meer in de Hemel leeft dan op aarde?"

Jezus kwam en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, wat voor de mens niet mogelijk is, is voor Mij zeer goed mogelijk.
Het is waar dat dit het grootste wonder is van mijn Almacht en mijn Liefde, maar als Ik iets wil, kan Ik het doen.

Wat voor jou moeilijk lijkt, is voor Mij gemakkelijk.
Niettemin heb Ik het 'ja' van een mens nodig en moet hij zich als zachte was overgeven aan alles wat Ik met hem wil doen.

Je moet weten dat, vooraleer Ik een mens roep om definitief in mijn Wil te leven, Ik hem eerst met tussenpozen roep.
Ik ontdoe hem van alles, en Ik onderwerp hem aan een soort oordeel.
In mijn Wil is er namelijk geen plaats voor oordeel.
Want alles is onveranderlijk in Mij.

Alles wat in mijn Wil komt, wordt niet aan een oordeel onderworpen.
Ik oordeel nooit over Mijzelf.

Vaak laat Ik deze mens lichamelijk sterven, om hem vervolgens weer tot leven te wekken. Hij leeft alsof het niet leeft. Zijn hart is in de hemel en leven op aarde is zijn grootste martelaarschap.
Hoe vaak heb Ik dat niet met jou gedaan.

Er is ook de ketting van mijn Genaden, van mijn herhaalde bezoeken (zoals Ik je er zoveel heb geschonken).

Alles was bedoeld om je voor te bereiden op een leven in de Immense Oceaan van mijn Wil.
Probeer dus niet te muggenziften, maar **ga door met je vlucht.**

12-91 - 9 maart 1919 - De Goddelijke Wil moet het centrum en de voeding van de ziel zijn.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, trok mijn altijd vriendelijke Jezus me sterk in de onpeilbare diepte van zijn Wil.

Hij zei mij: "Mijn dochter, kijk hoe mijn Mensheid baadde in de Goddelijke Wil en hoe je Mij moet navolgen."

Op dat moment leek het alsof ik een Zon zag zoals deze die aan onze horizon schijnt, maar groot genoeg om het hele aardoppervlak

te overschrijden.

Je kon niet zeggen waar zij eindigde. Haar stralen gingen omhoog en omlaag. Ze produceerden een prachtige harmonie en drongen overal doorheen.

In het centrum van deze Zon zag ik de Mensheid van Onze-Lieve-Heer. Hij voedde zich met deze zon, die zijn hele Leven was.

Hij ontving alles van Haar en gaf Haar alles terug.

Als een weldadige regen stroomde deze Zon over de hele menselijke familie. Wat een betoverend gezicht!

Daarna **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Heb je gezien hoe Ik je wil? *De Zon vertegenwoordigt mijn Wil* waarin mijn Mensheid baadt als in haar Essentie.

Ik ontvang alles uit mijn Wil. Er komt geen voedsel in Mij, zelfs geen gedachte, woord of ademtocht die niet uit mijn Wil voortkomt.

Het is dus rechtvaardig dat Ik alles aan Hem teruggeef.

Op dezelfde manier wil Ik jou in het centrum van mijn Wil, waaruit je uitsluitend zult voeden.

Pas op dat je geen andere voeding tot jou neemt. Je zou je adel verliezen. Je zou jezelf verlagen, zoals een koningin die zich verlaagt door vuile voeding te nemen die haar onwaardig is.

Bovendien moet je wat je neemt onmiddellijk teruggeven, *zodat je enkel van Mij ontvangt en aan Mij teruggeeft.* Op die wijze zal er een betoverende harmonie ontstaan tussen jou en Mij.

12-92 - 12 maart 1919 - Het aardoppervlak is het beeld van de ziel die niet in de Goddelijke Wil leeft.

Ik bevond me in mijn arme toestand toen mijn lieve Jezus kort verscheen. Hij plaatste mij dicht bij Zijn Hart en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, als de aarde niet bewoog en geen bergen had, zou ze veel meer van de zon genieten, omdat ze altijd in het volle daglicht zou staan. De warmte zou overal gelijk zijn en daardoor zou zij vruchtbaarder zijn.

Omdat ze voortdurend in beweging is en bestaat uit hoge en lage plaatsen, ontvangt ze het licht en de warmte van de zon niet

gelijkmatig. Een deel van de bodem blijft op een bepaald moment in het donker en een ander deel op een ander moment. Sommige delen ontvangen zeer weinig licht.

Veel gebieden blijven onvruchtbaar omdat de bergen verhinderen dat het licht en de warmte van de zon diep doordringen.
En hoeveel andere nadelen zijn er nog!

Mijn dochter,

de ziel die niet in mijn Wil leeft, is als het aardoppervlak.

Haar menselijke handelingen houden haar voortdurend in beweging. Haar zwakheden, hartstochten en gebreken zijn bergen en dalen, waar grotten van ondeugden ontstaan.

Haar bewegingen veroorzaken in haar zones van duisternis en kou. Slechts een klein beetje licht bereikt haar omdat de bergen van haar passies blokkeren. Wat een ellende!

Daarentegen ***blijft de ziel die in mijn Wil leeft onbeweeglijk.***

Mijn Wil maakt de bergen van haar hartstochten vlak zodat ze volledig geëgaliseerd wordt.

Zo schijnt de zon van mijn Wil op haar zoals Hij dat wil.

Er zijn geen verborgen plekken waar haar licht niet schijnt.

Waarom zou je je dan verbazen dat Ik

- de ziel die in mijn Wil leeft in één dag heiliger maak
- dan in honderd jaar voor de ziel die er niet in leeft?

12-93 - 14 maart 1919 - De reikwijdte van gebeden in de Goddelijke Wil. Luisa neemt deel aan het lijden dat de mensheid van Jezus onderging door zijn Godheid.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. En ik bevond me buiten mijn lichaam. ***Ik zag een overleden vroegere biechtvader.***

De volgende gedachte kwam bij me op:

"Wat betreft datgene wat je niet aan de biechtvader hebt verteld, vraag hem of je het moet vertellen en opschrijven."

Dus stelde ik hem de vraag.

Hij antwoordde: "Natuurlijk ben je dit verplicht!"

Daarna voegde hij eraan toe:

"Je hebt ooit een mooie voorspraak voor mij gedaan.

Als je eens wist

- hoeveel goeds je me daarmee hebt gedaan,
- de verfrissing die ik voelde en
- hoeveel jaren je me hebt bespaard!"

Ik zei hem: "Ik kan me dat niet herinneren.

Herinner me eraan wat het was, zodat ik het opnieuw kan doen."

Hij zei: "Je hebt je ondergedompeld in de Goddelijke Wil en je hebt

- zijn Kracht,
  - de onmetelijkheid van zijn Liefde,
  - de Enorme Waarde van het Lijden van de Zoon van God en
  - de goddelijke Eigenschappen,
- over mij uitgestort.

Ik werd toen:

- ondergedompeld in de Liefde van het Opperwezen,
- in het bad van zijn Schoonheid,
- in het bad van het Bloed van Jezus en
- in het bad van alle Goddelijke Eigenschappen.

Wie zou kunnen zeggen hoeveel Goed mij dit gedaan heeft!

Doe het nog eens voor mij, doe het nog eens voor mij!"

Terwijl hij me dat zei, keerde ik terug in mijn lichaam.

Om mij te conformeren aan de heilige gehoorzaamheid en in totale verwarring en afkeer, zal ik nu zeggen wat ik heb nagelaten te zeggen en te schrijven.

Ik herinner me dat Jezus op een dag, toen Hij met mij sprak

- over zijn allerheiligste Wil en
- over het Lijden dat zijn Godheid zijn allerheiligste Mensheid liet ondergaan, **mijn lieve Jezus mij zei**:

"Mijn dochter, *aangezien jij de eerste bent die in mijn Wil leeft,*

wil ik dat je deelneemt aan het Lijden dat mijn Mensheid in mijn Wil door mijn Godheid ondergaan heeft.

Telkens wanneer je mijn Wil binnengaat, zal je het Lijden vinden dat mijn Godheid Mij gegeven heeft, niet datgene dat de mensen Mij gegeven hebben, ook al waren die ook gewild door de eeuwige Wil.

Omdat ze Mij door de mensen werden gegeven, was dit lijden van voorbijgaande aard. Daarom wil Ik je in mijn Wil, waarin je Ontelbaar en oneindig Lijden zal vinden.

Je zal er vinden:

- ontelbare spijkers, meerdere doornenkronen,
  - herhaalde keren sterven,
  - onbegrensd lijden zoals het Mijne, goddelijk en immens,
- Deze zullen zich uitstrekken over alle mensen uit het verleden, het heden en de toekomst.

Jij zal de eerste zijn die bij Mij zal zijn, het klein lammetje dat door de Handen van de Vader wordt geofferd

- om vervolgens weer tot leven te komen en
- opnieuw te worden opgeofferd.

Dit zal niet een beperkt aantal keren gebeuren, zoals bij hen die de Wonden van mijn Mensheid gedeeld hebben, maar zo dikwijls als mijn Godheid dat voor Mij gewild heeft.

Je zult met Mij gekruisigd worden door de eeuwige Handen, en de afdruk van mijn immens, eeuwige en goddelijk Lijden ontvangen.

Wij zullen samen voor de Troon van de Eeuwige verschijnen met op ons Voorhoofd in onuitwisbare letters geschreven:

- "Wij willen sterven om onze broeders het leven te geven.
  - Wij willen lijden om hen te bevrijden van eeuwige straffen."
- Ben je niet blij?"

Ik zeg Hem: "Mijn Jezus,

- ik voel me te onwaardig en
  - ik geloof dat U een grote fout maakt door mij te kiezen, arme ik.
- Denk goed na over wat U aan het doen bent."

Hij onderbrak me en *Hij voegde eraan toe:* "Waarom ben je bang? Ja, ja, Ik heb goed voor je gezorgd gedurende deze tweeëndertig jaar dat Ik je in bed heb gehouden.

Ik heb je aan veel beproevingen blootgesteld, zelfs aan de dood.
Ik heb alles afgewogen.

Als Ik me vergis, zal het een vergissing zijn van uw Jezus, die je geen kwaad kan doen maar alleen maar enorm veel goeds kan doen.

Weet eerder dat Ik de eer en de glorie zal hebben van:
de eerste gestigmatiseerde ziel in mijn Wil.

12-94 - 18 maart 1919 - Het Lijden van Jezus op het moment van zijn Incarnatie. Luisa deelt dit Lijden van Jezus.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus trok mij in de Oneindigheid van zijn allerheiligste Wil.
Daar toonde Hij zich in de Schoot van zijn hemelse Moeder op het moment van zijn Ontvangenis.

O God, wat een afgrond van Liefde!

Hij zei mij:

"Dochter van mijn Wil, kom deelnemen aan het eerste lijden en de eerste keren sterven, dat mijn kleine Mensheid ontving van mijn Godheid vanaf het moment van mijn Conceptie.

Op dat moment heb Ik in Mij genomen:

- *alle zielen uit het verleden, het heden en de toekomst, evenals*
- *het lijden en de dood die Ik voor hen zou moeten doorstaan.*

Ik moest alles in Mijzelf opnemen: de zielen, het lijden en de dood die elk van hen zou moeten ondergaan.

Ik wilde tegen mijn Vader kunnen zeggen:

"Vader, kijk niet naar de mensen, kijk alleen naar Mij.
In Mij zult U hen allemaal vinden. Ik zal voor elk van hen genoegdoening bieden.

Ik zal U zoveel lijden geven als U wil.

Als U wilt dat Ik voor elk van hen de dood onderga, dan zal Ik dat doen.

Ik aanvaard alles, op voorwaarde dat U allen het leven schenkt."

En aangezien mijn Wil alle zielen en alle dingen omvat
- niet alleen op een abstracte of intentionele manier,

- maar in werkelijkheid,
was elk van hen in Mij aanwezig en met Mij geïdentificeerd.

Ik ben voor elk van hen gestorven.
En Ik heb het lijden van elk van hen ondergaan.
Ik had goddelijke Kracht en Wil nodig
om zoveel lijden en sterven te kunnen doorstaan.

Dus op het moment dat zij werd verwekt,
begon mijn kleine Mensheid te lijden onder de pijn en de dood.

Alle zielen zwommen in Mij als in een uitgestrekte oceaan.
En zij vormden:
- de ledematen van mijn Ledematen,
- het bloed van mijn Bloed,
- het hart van mijn Hart.

Hoe vaak voelde mijn Moeder niet mijn Lijden en mijn Dood
En zij stierf met Mij mee, Zij die de eerste plaats innam in mijn
Mensheid!

Hoe zoet was het voor Mij om in de Liefde van mijn Moeder de echo
van mijn eigen Liefde te vinden! Dit zijn diepe mysteries die het
menselijk verstand niet kan bevatten.
Het menselijk verstand verliest zich hierin.

Kom dus in mijn Wil deelnemen aan het lijden en de 'sterftes' die Ik
vanaf het moment van mijn Conceptie heb doorstaan.
Zo zul je beter kunnen begrijpen wat Ik je zeg."

Ik kan niet uitleggen hoe, maar ik bevond me in de Schoot van onze
Koningin-Moeder.
Daar zag ik het kindje Jezus, zo klein en toch zo volmaakt.

Er kwam een Lichtstraal uit zijn Hart en deze kwam op mij af.
Toen die straal mij doordrong, voelde ik dat hij mij de dood bracht,
en toen hij zich terugtrok, kwam het leven weer in mij terug.

Elke aanraking van deze Straal veroorzaakte een zeer scherpe pijn in
mij, zodat ik me vernietigd voelde en werkelijk leek te sterven.
Maar door dezelfde prik voelde ik me terug tot leven komen.

Ik heb echt geen woorden om deze dingen uit te leggen.
Daarom stop ik hier.

12-95 - 20 maart 1919 - Het Lijden en de Dood die Jezus door de Godheid werden opgelegd, waren niet alleen intenties, maar werkelijkheid. Luisa neemt deel aan dit Lijden van Jezus.

Ik voelde mijn arme geest ondergedompeld in het Lijden van mijn lieve Jezus. Omdat mij was verteld dat het onmogelijk was dat Hij zoveel lijden had geleden en zoveel keren de dood had ondergaan, **zei mijn Jezus mij:**

"Mijn dochter, **mijn Wil kan alles doen.**

Het volstaat dat Ik iets wil, zodat het gebeurt.

Als dat niet zo was, zou mijn Wil een beperkte kracht hebben, terwijl alles in Mij juist oneindig is.

Alles wat Ik wil, doe Ik. Ach, hoe weinig word Ik begrepen door de mensen en bijgevolg weinig geliefd! Kom in mijn Mensheid en Ik zal je laten zien en met je handen laten aanraken wat Ik je vertel.

Toen bevond ik mij in de Mensheid van Jezus, onlosmakelijk verbonden met zijn Godheid en zijn eeuwige Wil. Zijn Wil herhaalde zeer gemakkelijk:

- vele keren sterven
- veel lijden,
- vele slagen zonder zweep en
- vele steken zonder doornen

net zoals Hij met één Fiat miljoenen sterren schiep, zonder dat Hij zovele Fiats hoefde uit te spreken als er sterren waren.

Slechts één Fiat was voldoende en het firmament werd versierd met miljoenen sterren.

Zo was het ook in het firmament van de allerheiligste Mensheid van Onze-Lieve-Heer. De Goddelijke Wil schiep daar met één enkel Fiat zovele levens en zovele keren sterven als Hij wou.

Ik bevond mij in Jezus op het moment dat Hij de geseling door de goddelijke Handen onderging.

Het volstond dat de Goddelijke Wil het wilde,
om op een gruwelijke manier en zonder zweepslagen,
het vlees van zijn heilige Mensheid in stukken te laten vallen
en er diepe scheuren inkwamen.

Zijn Mensheid werd zo ernstig verminkt,
dat de geseling die de Joden hem hebben aangedaan,
in vergelijking daarmee slechts een schaduw was.

Bovendien, omdat de Goddelijke Wil het zo wilde,
werd zijn Mensheid gaandeweg terug hersteld.

Ik nam deel aan het Lijden van Jezus.
O, hoe goed heb ik begrepen dat de Goddelijke Wil ons kan laten
sterven en terug tot leven kan brengen zo vaak als Hij dat wil!

O God, dit zijn:

- onuitsprekelijke dingen, overmatige Liefde en
- mysteries die bijna onvoorstelbaar zijn voor geschapen geesten!

Na dit lijden te hebben ondergaan, voelde ik me niet in staat om terug
te keren naar het leven en het gebruik van mijn zintuigen.

Mijn **gezegende Jezus zei mij**: "Dochter van mijn Wil,
mijn Wil heeft je lijden en dood gegeven en heeft je terug tot leven
gewekt en je terug het vermogen gegeven om te bewegen.

Ik zal je vaak in mijn Godheid roepen, zodat je kunt deelnemen
aan het vele keren sterven en het lijden dat Ik werkelijk ondergaan
heb voor de zielen. Mijn Lijden voor de zielen was echt,
in tegenstelling tot wat je zou kunnen denken.

Ze vonden niet alleen plaats in mijn Wil of in mijn intentie om
iedereen leven te geven. Degenen die zo denken, kennen mijn Liefde
niet, noch de Kracht van mijn Wil.

Jij die de realiteit hebt kunnen zien van zoveel keren sterven dat voor
iedereen is ondergaan, twijfel dan niet.

Bemin Mij liever en wees dankbaar voor alles.

Wees steeds klaar wanneer mijn Wil je roept.

12-96 - 22 maart 1919 - Alle geschapen dingen zijn het resultaat van een Fiat van God. Toen God de mens schiep, deed Hij veel meer dan voor de rest van de Schepping.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam en zag ik de orde van de geschapen dingen.

Mijn lieve **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, zie:

- welke orde, welke harmonie er in de Schepping heerst en
- hoe alle dingen tot stand zijn gekomen uit één Fiat van de Eeuwige!

Alles is voortgekomen uit één Fiat,

- van de kleinste ster tot de stralende zon,
- van de kleinste plant tot de grootste boom,
- van het kleinste insect tot het grootste dier.

Al deze dingen lijken tegen elkaar te zeggen:

"Wij zijn nobele wezens, omdat onze Oorsprong de Eeuwige Wil is. Wij zijn allemaal getekend met het zegel van een Goddelijk Fiat.

Het is waar:

- dat we van elkaar verschillen,
  - dat onze functies verschillend zijn,
  - dat we verschillen in licht en warmte,
- maar dat doet er niet toe.

Onze waarde is dezelfde, omdat we allemaal voortkomen uit een Goddelijke Fiat dat de oorzaak is van ons bestaan en ons voortbestaan, een Fiat van de Eeuwige Majesteit."

O, hoezeer spreekt de Schepping.

Zij spreekt zo welsprekend over de Kracht van mijn Wil.

En zij leert dat alle dingen, van het grootste tot het kleinste, dezelfde waarde hebben,

aangezien ze allemaal voortkomen uit de Goddelijke Wil!

Zo zou een ster tegen de zon kunnen zeggen: "Het is waar

- dat je veel licht en warmte bezit,
- dat je functie groot is,
- dat je bezittingen enorm zijn,
- dat bijna de hele aarde van jou afhankelijk is,

zodat ik in vergelijking met jou bijna niets doe.

Zo heeft Gods Fiat jou gemaakt.

Maar aangezien wij dezelfde waarde hebben,

is de glorie die we onze Schepper geven ook dezelfde."

Daarna **zei Jezus op bedroefde toon tegen mij:**

"Zo was het niet bij de Schepping van de Mens. Ook hij is het resultaat van een goddelijk Fiat, maar voor hem was het bijzonder.

Vervuld van Liefde blies Ik op hem en schonk hem mijn eigen Leven. Ik heb hem voorzien van verstand. Ik maakte hem vrij en stelde hem aan als koning over de hele Schepping.

Hoe reageerde hij op dit alles? In de hele Schepping

- bracht hij alleen verdriet in mijn Hart,
- werd hij alleen een dissonante noot.

En wat te zeggen over de heiliging van de zielen?

Ik heb de mensen niet alleen mijn Adem, maar ook mijn eigen Leven, mijn eigen Wijsheid en mijn eigen Liefde ter beschikking gesteld.

Maar *wat een afwijzingen en nederlagen voor mijn Liefde!*

Mijn dochter, kom in mijn Wil om mijn zwaar Lijden te verzachten.

Neem de plaats in van iedere mens:

- om Mij de liefde van iedereen te geven en
- om mijn doorboord Hart te verlichten!

12-97 - 7 april 1919 - Luisa biedt aan God genoegdoening en eer aan in de naam van iedereen. De onrust in de wereld en in de Kerk wordt veroorzaakt door hun leiders.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen mijn lieve Jezus kwam.

Hij was erg vermoeid en Hij vroeg mij om hulp.

Hij legde Zijn Hart dicht bij het mijne en Hij liet me zijn Pijnen voelen.

Elk daarvan had mij de dood kunnen brengen.

Maar Jezus gaf me de kracht om niet te sterven.

Hij keek me aan en **Hij zei:** "Mijn dochter, heb geduld!"

Op bepaalde dagen *heb Ik jouw lijden zeer hard nodig opdat de wereld niet in brand wordt gestoken.*
Op dit moment wil Ik je meer laten lijden."

Toen doorboorde Hij mijn hart met een speer.
Ik leed veel, maar ik voelde me gelukkig bij de gedachte
- dat mijn Jezus zijn Lijden met mij deelde en
- dat Hij, door de verlichting die Hij daardoor ontving,
het volk zou sparen van dreigende en verschrikkelijke rampen,
die op het punt stonden te gebeuren.

Na enkele uren van intense pijn **zei Hij mij:**
"Mijn geliefde dochter, je lijdt veel! Kom rusten in mijn Wil.
We zullen samen bidden voor de arme mensheid."

Toen bevond ik me op de een of andere manier in de Oneindigheid van de Goddelijke Wil, in de armen van Jezus,
en ik herhaalde alles wat Hij in mij fluisterde.
Ik zal een idee geven van wat Hij mij zei,
want ik kan onmogelijk alles herhalen.
Ik herinner me dat ik in zijn Wil was, **in al zijn Gedachten**, in al het Goede dat Hij voor ons met zijn Intelligentie gedaan heeft.
En ik zag hoe alle intelligenties vanuit zijn Geest zijn ontstaan.

Maar o God, wat een misbruik hebben de mensen van hun geest gemaakt! Welke beledigingen!

Ik zei Hem: "Jezus, ik vermenigvuldig mijn gedachten in uw Wil om aan elk van uw Gedachten te geven:

- de kus van een goddelijke Gedachte,
- een daad van Aanbidding,
- een goddelijke verzoening doordrenkt van goddelijke Liefde, alsof ik zelf een andere Jezus was

En ik wil dit doen in naam van alle mensen,
voor al hun gedachten, uit het verleden, het heden en de toekomst.

Ik wil, in jouw Wil, compenseren
- voor alles wat de mensen hebben nagelaten van te doen en
- zelfs voor de gedachten van verloren zielen.
Ik wil dat de glorie die U van de mensen ontvangt volledig is,
dat er niets ontbreekt."

Daarna liet Jezus mij begrijpen *dat Hij eerherstel wou voor zijn Ogen*.

Ik zei Hem: "Jezus,

- ik smelt in uw Blikken om U evenveel blikken van Goddelijke Liefde te schenken als U voor de mensen gehad hebt.

- ik smelt in uw Tranen om met U te wenen om de zonden van de mensen, om U zo elke goddelijke Traan te geven.

Zo wil ik U volledige glorie en eerherstel geven voor alle blikken van de mensen."

Vervolgens wilde Jezus dat ik verder ging *met het eerherstel met betrekking tot zijn Mond, zijn Hart, zijn Verlangens, enz.*, door mij te vermenigvuldigen in zijn Wil.

Het zou te lang duren om dit alles te beschrijven.

Daarom stop ik hier.

Toen zei Jezus mij: "Mijn dochter,

terwijl je je daden van liefde en verzoening deed in mijn Wil, werden er veel Zonnen gevormd tussen de Hemel en de aarde.

Ik kan alleen maar naar de aarde kijken doorheen deze Zonnen. Anders word Ik zo misselijk van zoveel dingen op aarde, dat ik er niet meer kan naar kijken.

Hoe dan ook, de aarde ontvangt slechts weinig licht en warmte van deze Zonnen, omwille van haar grote duisternis.

Vervolgens bracht Jezus mij naar de mensen.

Wie zou kunnen vertellen wat ik daar allemaal heb gezien!

Met een bedroefde stem zei Hij mij:

"Wat een wanorde in de wereld! Deze wanorde komt zowel van de kerkelijke als van de wereldlijke leiders.

Hun leven is gevuld met corrupte belangen.

Zij hebben niet de kracht om hun onderdanen te corrigeren.

Ze sluiten hun ogen voor hun wandaden omdat

ze hen in feite hun eigen wandaden zouden verwijten.

Als ze hun onderdanen terechtwijzen, doen ze dat slechts oppervlakkig. Zij zijn zelf niet doordrongen van het goede.

Hoe zouden ze dat dan bij anderen kunnen inprenten?
Hoe vaak hebben zij niet het kwade boven het goede verkozen?
Daarom zal Ik hen op een bijzondere manier straffen.

Ik zei tegen Jezus:

"Jezus, spaar de leiders van de Kerk, ze zijn al zo weinig in aantal.
Als U hen treft, zullen we een tekort aan leiders hebben."

Hij antwoordde mij:

"Herinner je je niet dat ik met twaalf apostelen de kerk heb gesticht?
Op dezelfde manier zullen degenen die overblijven in voldoende
aantal zijn om de wereld te hervormen.

De vijand staat al voor hun deur, de revoluties zijn al aan de gang,
de naties zullen in bloed baden en hun leiders zullen worden
verspreid.

Bid en lijd opdat de vijand niet de vrijheid krijgt
om alles in de ondergang te storten."

**12-98 - 15 april 1919 – God heeft eerst de kleine dingen gedaan,
als voorbereiding op de grotere. De Verrijzenis van Jezus is een
beeld van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.**

Ik dompelde me onder in de heilige Wil van mijn altijd liefdevolle
Jezus. En in zijn gezelschap richtte mijn verstand zich op de
Scheppingsdaad, waarbij ik de Allerhoogste Majesteit aanbad en
dankte voor alles en iedereen.

Mijn lieve Jezus zei mij zeer vriendelijk:

"Mijn dochter, toen Ik de hemel schiep, heb Ik eerst de kleine
lichtbronnen geschapen en daarna de zon als grote lichtbron.
En Ik heb haar een licht gegeven dat
- alle sterren overschaduwet en
- haar tot koningin van de sterren en van de hele natuur maakt.

Het is mijn gewoonte om eerst de kleine dingen te doen en daarna de
grote dingen, als bekroning van de eerste.

***De zon, mijn woordvoerdster, vertegenwoordigt de zielen
wier heiligheid in mijn Wil zal zijn.***

De heiligen die hebben geleefd in de weerspiegeling van mijn Mensheid, in de schaduw van mijn Wil, zullen *de sterren* zijn. Hoewel zij later komen, zullen zij die hun heiligheid hebben gevormd in mijn Wil, *de zonnen* zijn.

Ik heb op deze manier gehandeld met betrekking tot **de Verlossing**. **Mijn geboorte** was zonder fanfare.

Voor de mensen had mijn kindertijd niet de pracht van grote dingen. **Mijn leven in Nazareth** was zo verborgen dat Ik door iedereen werd genegeerd. Ik legde mezelf de kleinste en meest alledaagse dingen van het aardse leven op.

In mijn openbare leven was er enige grootsheid.

Maar **wie kende mijn Godheid? Niemand**. Zelfs niet alle apostelen!

Ik ging als een gewone man tussen de menigte door, zodat iedereen

- Mij kon benaderen,
- met Mij kon praten en
- Mij zelfs minachten, zoals gebeurd is.

Ik onderbrak Jezus en **ik zei Hem**:

"Jezus, mijn Liefde, wat waren dat gelukkige tijden!

Wat een geluk hadden de mensen die, als ze dat wilden,

tot U konden naderen, met U konden spreken, bij U konden zijn!"

Jezus vervolgde:

"Ach, mijn dochter, *alleen mijn Wil brengt echt Geluk*.

Alleen Hij, schenkt de ziel alle goede dingen en maakt haar tot koningin van het ware geluk.

Alleen de zielen die in mijn Wil hebben geleefd zullen koninginnen zijn aan mijn troon omdat zij uit mijn Wil geboren zijn.

Ik moet je erop wijzen dat de mensen in mijn omgeving over het algemeen niet gelukkig waren.

Velen zagen Mij zonder Mij te kennen, omdat mijn Wil niet het middelpunt van hun leven was. Enkel diegenen die het geluk hadden om de zaadjes van mijn Wil in hun hart te ontvangen, waren bereid om zich te verheugen over mijn Verrijzenis.

Het hoogtepunt van de Verlossing was mijn Verrijzenis.

Meer dan een stralende zon bekroonde mijn Verrijzenis mijn Mensheid en Zij deed al mijn daden, zelfs de kleinste, stralen. Het was een Wonder van zo'n Pracht, dat het de Hemel en de aarde versteld deed staan.

De Verrijzenis is het fundament en de voltooiing van alle Goede Dingen. Zij zal de kroon en de glorie zijn van alle heiligen. Mijn Verrijzenis is de ware Zon die mijn Mensheid verheerlijkte.

Zij is de Zon van de katholieke religie, de Glorie van alle christenen. Zonder haar zou de religie zijn geweest als de hemel zonder zon, zonder warmte en zonder leven.

Mijn Verrijzenis symboliseert de zielen die hun heiligheid zullen vormen in mijn Wil.

De heiligen van de afgelopen eeuwen worden gesymboliseerd door mijn Mensheid. Hoewel zij zich aan mijn Wil overgaven, handelden zij niet voortdurend in die Wil.

Zo hebben zij niet de afdruk van de Zon van mijn Verrijzenis ontvangen, maar eerder die van *de Werken van mijn Mensheid vóór de Verrijzenis.*

Deze heiligen zijn talrijk. Als sterren zullen zij een prachtige versiering vormen in de Hemel van mijn Mensheid.

De heiligen in mijn Wil, gesymboliseerd door mijn herrezen Mensheid, zullen niet talrijk zijn.

Mijn Mensheid vóór mijn dood werd door de menigte gezien. Maar weinigen hebben mijn herrezen Mensheid gezien: alleen de meest welwillende gelovigen. En Ik kan zeggen, alleen degenen die de Kiem van het Leven in mijn Wil bezaten.

Als zij deze Kiem niet hadden gehad, zouden zij het nodige inzicht hebben gemist om mijn glorieuze en herrezen Mensheid te zien en, daardoor om getuige te zijn van mijn Hemelvaart.

Mijn Verrijzenis symboliseert de heiligen die in mijn Wil leven

- omdat elke handeling, elk woord, elke stap, enz.

die zij in mijn Wil doen

- een goddelijke Opstanding is,

- een afdruk van Glorie,
- een uitstappen uit zichzelf en een intrede in de Godheid.

Waarom zou je je dan verbazen als deze zielen als herrezen en verlicht worden door de Zon van mijn Glorie?

Helaas zijn er maar weinigen die daartoe bereid zijn. Want zelfs in de heiligheid willen de zielen enkele dingen die uit zichzelf voortkomen. Heiligheid in mijn Wil heeft niets dat eigen is aan de ziel, maar alles komt van God.

Bereid zijn om alles af te leggen is zeer veeleisend. Bijgevolg zullen er niet veel zielen zijn die daarin zullen slagen.

Jij behoort tot de weinigen. Wees altijd aandachtig voor mijn oproepen en blij voortdurend in beweging.

12-99 - 19 april 1919 - De heilige Mensheid van Jezus heeft de harmonie tussen de Schepper en de mensen hersteld.

Omdat ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, was ik erg bedroefd. Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam naar me toe en omhelsde me. Hij sloeg zijn armen om mijn nek en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wat is er aan de hand?
Jouw verdriet weegt zwaarder op mijn Hart dan mijn eigen verdriet.

Arm kind, zo vaak heb je Mij getroost en mijn Lijden op jou genomen. Nu wil Ik jou troosten en jouw lijden op Mij nemen."
Hij drukte mij tegen zijn Hart en liet mij mijn lichaam verlaten.

Hij voegde eraan toe:

"Houd moed, mijn dochter. Kom in mijn Godheid om beter te zien en te begrijpen wat mijn Mensheid voor de mensen gedaan heeft."

Ik weet niet goed hoe ik moet uitleggen wat ik begrepen heb.
Ik heb er geen woorden voor.

Ik zal alleen zeggen wat mijn lieve **Jezus tegen mij zei:**

"Mijn dochter, ***mijn Mensheid was het instrument*** dat de harmonie tussen de Schepper en de mensen herstelde.

Ik heb namens elke mens alles gedaan wat hij tegenover zijn Schepper moest doen, zonder de verloren zielen uit te sluiten.

Want voor elk geschapen ding moest Ik de Vader:

- de Glorie, de Liefde en

- de volledige Tevredenheid geven.

Er is een verschil: sommige zielen vervullen min of meer hun plicht jegens de Schepper. Bijna niemand slaagt er evenwel in om in alles te voldoen. Deze zielen verenigen hun glorie met de Mijne.

En alles wat zij doen, wordt als geënt in de Mijne.

De verloren zielen blijven als verdorde ledematen. Aangezien er geen levenssap in hen is, kunnen zij geen enkele ent van het Goede dat Ik voor hen gedaan heb ontvangen.

Ze zijn alleen goed om in het eeuwige vuur te branden.

Zo heeft mijn Mensheid de harmonie tussen de Schepper en de mensen hersteld en deze bezegeld met zijn Bloed bezegeld door onbeschrijfelijk Lijden.

12-100- 4 mei 1919 - Jezus vestigt zijn koninklijke Troon op aarde in de zielen van hen die in zijn Wil leven.

Ik voelde me verdronken in ontberingen en bitterheid.

Enkel de Wil van mijn Jezus, die mijn Kracht en mijn Leven is, stelde mij in staat te overleven.

Mijn lieve Jezus toonde zich eventjes in mij. Hij was zeer bedroefd en nadenkend. En Hij hield zijn voorhoofd tussen zijn handen.

Ik zei Hem: "Jezus, wat is er aan de hand?"

Wat maakt U zo bedroefd en nadenkend?"

Hij keek me aan en Hij zei: "Mijn dochter, vanuit het diepste van jouw hart beslis Ik over het lot van de wereld. Mijn troon op aarde bevindt zich in jouw hart.

Vanaf deze troon zie Ik de wereld, de waanzin van de schepselen, de afgrond die zij voor zichzelf graven.

Ik voel me buitengesloten alsof Ik niets voor hen beteken.

Daarom ben Ik genoodzaakt hen niet alleen het Licht van mijn Genade te ontnemen, maar zelfs dat van hun natuurlijke verstand, om hen te verwarren en hen te laten inzien:

- wat de mens is en
- waartoe hij in staat is.

Vanuit jouw hart zie Ik de ondankbare mens.

En Ik ween en bid voor hem.

Ik wil dat jij bij Mij bent om Mij te troosten en Mij te vergezellen in mijn Tranen, mijn Gebeden en mijn Lijden."

Ik zeg Hem: "Arme Jezus, hoe voel ik met U mee!

O ja, ik zal met U wenen en bidden.

Maar zeg me, mijn Liefde, hoe is het mogelijk dat mijn hart de plaats is van uw Troon op aarde, terwijl er zoveel goede zielen zijn waarin U woont en ik zo slecht ben?"

Jezus antwoordde: "Ik heb jou gekozen als middelpunt omdat Ik je geroepen heb om in mijn Wil te leven.

Iedereen die in mijn Wil leeft, is in staat Mij volledig te bevatten.

Hij leeft immers in het centrum van mijn Wezen en Ik leef in het centrum van het zijne. Ik leef in zijn wezen alsof het het Mijne is.

Wie niet in mijn Wil leeft, kan niet alles van Mij omarmen. In het beste geval verblijf Ik in hem zonder daar mijn troon te vestigen.

Ach, als iedereen zou begrijpen hoe goed het is om in mijn Wil te leven, zouden ze ernaar streven om dat te bereiken!

Maar helaas, zo weinigen begrijpen het.

Ze leven meer in zichzelf dan in Mij.

12-101 - 8 mei 1919 - Jezus leed innerlijk door zijn Godheid en uiterlijk door de mensen om zowel de innerlijke als de uiterlijke zonden van de mens te verzoenen.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Ik dacht aan het lijden van mijn geliefde Jezus, vooral aan het Lijden dat zijn allerheiligste Mensheid tijdens zijn aards leven ondergaan heeft van zijn Godheid.

Ik voelde me aangetrokken tot het Hart van mijn Jezus.
Ik nam deel aan het Lijden dat zijn Godheid ***zijn allerheiligste Hart*** tijdens zijn aards leven heeft aangedaan.

Dit Lijden verschilt sterk van het Lijden dat Hij tijdens zijn Passie van de Joden heeft ondergaan. Het is een onbeschrijfelijk leed.

Voor het weinige waaraan ik heb deelgenomen, kan ik zeggen dat ik een scherp en bitter lijden heb gevoeld, vergezeld van een verscheuring van het hart die mij werkelijk deed sterven. Maar door een wonder van zijn Liefde bracht Jezus mij weer tot leven.

Mijn lieve ***Jezus zei mij***: "Dochter van mijn lijden, weet: dat het Lijden dat de Joden Mij hebben aangedaan slechts een schaduw was van het Lijden dat de Godheid Mij heeft gegeven. Dit was zo opdat de Godheid volledige voldoening zou krijgen.

De mens die zondigt, beledigt de Allerhoogste Majesteit, niet alleen uiterlijk, maar ook innerlijk. Hij verminkt het goddelijke deel dat in hem ingeplant werd toen hij geschapen werd. De zonde ontstaat eerst in zijn innerlijk en vervolgens in zijn uiterlijk. Zeer dikwijls bevindt het kleinste deel zich buiten en het grootste deel zich binnenin.

De mensen waren niet in staat in mijn binnenste binnen te dringen en Mij in staat te stellen om de beledigingen tegen de Vader door hun innerlijke fouten te vergoeden.

Deze beledigingen kwetsen het meest nobele deel van hun wezen: hun intelligentie, hun geheugen en hun wil, waar het goddelijke Beeld is ingeprent.

Wie kon deze schuld dan kwijtschelden, aangezien de mens daartoe niet in staat was? De Godheid zelf. Daarvoor was het noodzakelijk dat Hij Zichzelf tot de liefdevolle beul van mijn Mensheid maakte.

De Godheid wilde dat de voldoening volledig zou zijn,
- zowel voor de innerlijke fouten van de mensen
- als voor hun uiterlijke fouten.

Door het Lijden dat de Joden Mij hebben aangedaan,

kon Ik de Vader de uiterlijke glorie teruggeven die de mensen Hem door hun uiterlijke fouten hadden ontnomen.

Door het lijden dat de Godheid Mij innerlijk heeft laten ondergaan gedurende mijn hele aardse Leven, heb Ik genoegdoening gegeven voor de innerlijke fouten van de mens.

Het Lijden dat Ik door de Godheid heb ondergaan, overtreft aanzienlijk het Lijden dat de mensen Mij hebben aangedaan. Dit begrijpen is niet gemakkelijk voor de menselijke geest.

Er is een groot verschil tussen het innerlijke van de mens en zijn uiterlijk.

Het verschil is echter nog veel groter tussen

- het Lijden dat de Godheid Mij heeft aangedaan en
- het Lijden dat de mensen Mij op de laatste dag van mijn aardse Leven hebben aangedaan.

Het Lijden dat Mij door de Godheid werd aangedaan, bestond uit

- wrede verwondingen, bovenmenselijke pijnen

die Mij herhaaldelijk de dood brachten,

- zowel in mijn ziel als in mijn lichaam.

Geen enkele vezel van mijn Wezen werd gespaard.

Het lijden dat Mij door de Joden werd aangedaan was zeker bitter, maar het waren geen verwondingen die Mij elk moment de dood konden brengen.

Alleen de Godheid had de Macht en de Wil om dat te doen.

Ach, wat heeft de mens Mij gekost!

Toch blijft hij onverschillig en probeert hij niet te begrijpen hoezeer

- Ik van hem heb gehouden en
- Ik voor hem heb geleden!

Geen enkele mens kan begrijpen wat Ik allemaal heb geleden tijdens de Passie die de Joden Mij hebben aangedaan.

En nog veel minder kan hij het veel groter Lijden begrijpen dat Ik heb ondergaan vanwege de Godheid. Daarom heb Ik zo lang gewacht met het bekendmaken van dit laatste.

Maar mijn Liefde wil een uitweg vinden bij de mensen en wederliefde ontvangen.

Daarom roep Ik je in de onmetelijkheid en hoogte van mijn Wil waar al mijn Lijden werkzaam is.

Je neemt niet enkel deel in mijn Lijden. In de naam van de gehele mensenfamilie vereer je ook mijn Lijden en je geeft Mij wederliefde.

En samen met Mij geef je Mij alles wat de mensen Mij moeten geven. Maar tot groot verdriet van God en tot hun grootste ongeluk, geven de mensen hieraan geen aandacht.

12-102 - 10 mei 1919. Zolang mijn Wil aanwezig is in de mens, is ook het Goddelijke Leven daar aanwezig.

Ik was erg bedroefd en een beetje bezorgd over mijn slechte toestand. Om mij af te leiden van mijn gedachten over mijzelf, **zei Jezus mij:** "Mijn dochter, wat doe je?"

Je gedachten die op jezelf gericht zijn, halen je uit mijn Wil.

Zolang mijn Wil in jou is, is ook het goddelijke Leven in jou.

Als mijn Wil niet meer in jou is,

- geldt dat ook voor het goddelijke Leven en

- keer je terug naar je menselijke leven.

Wat een verandering!

Hij voegde er zuchtend aan toe:

"Ach, je weet niet welke vernietiging er over de wereld zal komen. Alles wat tot nu toe is gebeurd, kan worden beschouwd als een spel in vergelijking met de straffen die nog zullen komen.

Ik laat je niet alles zien om je niet te bedrukt te maken. Gezien de koppigheid van de mensen, blijf Ik als het ware verborgen in jou.

En jij, *bid met Mij en weiger je gedachten op jezelf te richten.*"

12-103 - 16 mei 1919 - Net als de zon vermenigvuldigt elke daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht zich ten goede van allen.

Ik dacht: "Hoe kan het dat één enkele daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht, zich zo vermenigvuldigt dat hij iedereen ten goede komt?"

Toen raakte Jezus mijn hart en verlichtte mijn geest. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, als je naar de zon kijkt, vind je hiervan een beeld. *De zon is één.* Eén is de warmte, één is het licht.

En toch vermenigvuldigt de zon zich in allen. Zij geeft haar licht en warmte aan elk naargelang de verschillende omstandigheden.

Voor de mens is zij het licht van elk oog, van elke daad, van elke stap. En als de mens de handeling of de weg verandert, dan volgt het zonlicht haar, alhoewel de zon één is.

Zij vermenigvuldigt zich ook in de hele natuur en zij geeft haar onderscheiden weldaden aan elk ding.

Bij zonsopgang verfraait zij de hele natuur en beïnvloedt zij de koelte van de nacht om dauw te vormen die zich als een zilveren mantel over alle planten verspreidt, waardoor de natuur een uiterlijk en een schoonheid krijgt die de mens verbaast en betovert.

De mens, met al zijn vindingrijkheid, is niet in staat om ook maar één druppel dauw te vormen.

De zon vervolgt haar weg en zij geeft *de bloemen* hun kleur en geur. Ze geeft geen unieke kleur en geur, maar geeft elke bloem haar eigen kleur en geur.

Met haar warmte en licht zorgt zij ervoor dat *fruit* rijpt en smaak krijgt, een smaak die voor elke vrucht anders is.

Zij bevrucht en laat *alle planten* groeien.

Ondanks het feit dat zij dit alles doet, blijft zij één.

Omdat zij in de hoogte blijft, kan de zon het leven zijn van alle schepselen die zich lager bevinden.

Zo is het ook met de daden die *in mijn Wil* worden gedaan:

de ziel handelt dan in de hoogten van mijn Wil.

Van daaruit waakt zij, meer nog dan de zon, over de schepselen en zij geeft hen leven. Ondanks het feit dat haar handelen één is, schijnt zij als een zon op de mensen:

- ze verfraait sommige,
- andere bevrucht ze met Genade,
- ze bevrijdt sommige van de kou,

- ze verzacht het hart van sommigen,
  - ze verdrijft de duisternis bij anderen,
  - ze ontsteekt en zuivert nog andere,
- en geeft elk van hen de steun die hij nodig heeft in verhouding tot zijn persoonlijke gesteltenis.

De zon die aan uw horizon opkomt, doet hetzelfde:

- als de grond onvruchtbaar is, geeft ze de planten weinig groei;
- als het zaad van de bloem ontbreekt, kan de zon, ondanks al haar licht en warmte, niets laten groeien.
- Als de mens niet opstaat om te werken, kan de zon hem niets opleveren.

Kortom, de zon produceert goede dingen in de schepping volgens

- de vruchtbaarheid van de aarde en
- de bereidheid van de mens.

In the same way, although these acts in my Will run for the good of all, they act according to the dispositions of each one, and to the attitude of the soul who lives in my Volition. So, each additional act done in my Will is one more sun that shines upon all creatures.”

Op dezelfde wijze: alhoewel deze Daden in mijn Wil aan allen goed doen, werken zij volgens ieders gesteltenis en volgens de houding van de ziel die in mijn Wil leeft.

Hoe dan ook, elke daad die in mijn Wil wordt verricht, is een extra Zon die voor alle mensen schijnt.

Later probeerde ik me onder te dompelen in mijn Jezus, in zijn Wil. Door mijn gedachten te vermenigvuldigen in de Zijne met als doel te herstellen en te compenseren voor alle geschapen intelligenties, in het verleden, het heden en de toekomst.

Met heel mijn hart zei ik tegen Jezus:

"Hoe graag zou ik U met mijn geest alle glorie, alle eer en alle genoegdoening willen geven namens de hele menselijke familie, zelfs voor de verloren zielen, die U helaas hun verstand niet gegeven hebben."

Vervuld van vreugde kuste Jezus mij op het voorhoofd en ***Hij zei:***

"Met deze kus verzegel Ik al jouw gedachten met de Mijne, zodat Ik altijd:

- *in jou alle geschapen geesten kan vinden en*
- *van jou, in hun naam, glorie, eer en eerherstel ontvang."*

12-104 - 22 mei 1919 - In het Tijdperk van het Leven in de Goddelijke Wil zullen de mensen de Glorie aan God brengen in naam van de hele Schepping.

Ik was in mijn gebruikelijke gemoedstoestand en mijn kleine geest was verloren in de heilige Wil van God.

Zonder dat ik wist hoe, begreep ik dat de mens God niet de eer geeft die hij Hem verschuldigd is

En ik voelde me daardoor zeer bedroefd.

Om mij te onderrichten en te troosten, *zei mijn lieve Jezus mij* door middel van een intellectueel licht:

"Mijn dochter, al mijn werken moeten voltooid worden.

Daarom zal de laatste dag niet komen voordat Ik van de mensen alle Eer en alle Glorie hebben ontvangen die zij Mij moeten geven, zoals bij de Schepping is bepaald.

Wat sommige mensen Mij niet geven, zullen andere Mij geven.

Bij deze laatste zal Ik de genade verdubbelen die de eerste hadden afgewezen zodat zij in staat zullen zijn Mij een dubbele Glorie en Liefde te geven.

In overeenstemming met hun mogelijkheden, zal Ik

- aan enkelen de Genade geven die Ik normaal aan tien zou geven;
- aan anderen de Genaden die Ik aan honderd zou geven;
- aan nog andere de Genaden die Ik aan duizend zou geven;.

Aan terug andere zal Ik de Genaden geven die Ik aan een stad, of zelfs aan een provincie of zelfs aan een heel koninkrijk.

En deze mensen zullen Mij liefhebben en Mij verheerlijken voor tien, honderd, duizend, enz.

Op die manier zal mijn Glorie vanuit de Schepping volledig zijn.

Wanneer Ik zie dat, ondanks zijn goede wil, een mens niet kan doen wat Ik van hem verwacht, trek Ik hem in mijn Wil.

Daar ontdekt hij de deugd van het zo vaak herhalen van een

eenvoudige handeling, zo vaak als hij het wenst.

Dit stelt hem in staat om Mij alle Glorie, alle Eer en alle Liefde te geven die de andere mensen Mij hebben onthouden.

Zo bereid Ik het Tijdperk van het Leven in mijn Wil voor.

In dit tijdperk zal alles worden gerealiseerd wat de vorige generaties niet hebben gedaan met betrekking tot de Liefde, de Glorie en de Eer die de Schepping Mij verschuldigd is.

Ik zal de mensen ongekende Genaden schenken.

Daarom roep Ik je op om in mijn Wil te leven, **en fluister Ik in je oor:**

‘Jezus, ik leg aan uw voeten de aanbidding, de onderwerping van de hele menselijke familie;

Ik leg in uw Hart het 'ik bemin U' van iedereen;

Op uw Lippen druk ik mijn kus

- om de kus van alle generaties te bezegelen;

Ik omhels U met mijn armen

- om U te omhelzen met de armen van allen,

om U de glorie te brengen van alle werken van alle mensen.'

En Ik voel in jou de aanbidding, het 'ik bemin U', de kus, enz. van de hele menselijke familie. Hoe zou Ik je dan niet de Liefde, de Kussen, de Genade geven die Ik aan de anderen zou geven!

Weet, mijn dochter, dat wat de mens op aarde doet het kapitaal vormt dat hij verzamelt voor de Hemel.

Als hij weinig doet, zal hij weinig krijgen.

Als hij veel doet, zal hij veel krijgen.

Als een mens Mij heeft bemind en verheerlijkt voor tien,

- zal hij tien keer meer vreugde en glorie ontvangen

- en zal hij tien keer meer door Mij bemind worden.

Als iemand Mij voor honderd of voor duizend heeft liefgehad en verheerlijkt, zal hij honderd of duizend keer zoveel vreugde, liefde en glorie proeven.

Zo zal Ik de Schepping alles geven wat Ik Mij had voorgenomen om haar te geven en omgekeerd, zal de Schepping Mij alles geven wat Ik voorzien had van haar te ontvangen.

Bijgevolg zal Mijn Glorie volledig zijn.

12-105 - 24 mei 1919 - Redenen waarom Luisa de aanwezigheid van Jezus moet missen.

Ik voelde me erg bedrukt en bedroefd door het gemis van mijn lieve Jezus.

En ik zei Hem uit heel mijn hart: "Kom, mijn Leven! Zonder U voel ik me sterven, niet slechts één keer, maar voortdurend. Kom! Ik kan het niet meer aan, ik kan het niet meer aan!"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij.

En Hij liet me voelen dat Hij mijn hart hartstochtelijk kuste.

Hij liet zich zien en Hij zei mij: "Mijn dochter, ik voel een sterke behoefte om mijn Liefde voor jou de vrije loop te laten."

Ik antwoordde onmiddellijk: "Jezus, wat laat U mij lijden!

Het gemis van U doodt mij!

Al mijn ander lijden is slechts een glimlach en een kus van U, maar het gemis van U is een meedogenloze dood.

Ach, Jezus, Jezus! Wat bent U veranderd!"

Jezus onderbrak me en Hij zei:

"Dochter van mijn Liefde, kun je jezelf er niet van overtuigen

dat Ik de wereld doorheen jou heen!

En omdat Ik in jou woon, *moet jij wel voelen wat de wereld Mij stuurt: hardheid, duisternis, zonde, de woede van mijn gerechtigheid, enz.*

Daarom, in plaats van je aandacht te richten op het gemis van Mij, denk eraan:

- om Mij te beschermen tegen het leed dat de mensen Mij aandoen,
- en om de toorn van mijn Gerechtigheid te verminderen.

Ik zal in jou beschut blijven.

En de mensen zullen minder gestraft worden.

12-106 - 4 juni 1919 - Om de Verlossing te vervolledigen, moest Jezus onrecht, verraad en spot van de mensen ondergaan.

Ik mediteerde over het Lijden van mijn altijd vriendelijke Jezus, in het bijzonder over de lawine van zweepslagen die op Hem neerdaalden tijdens **zijn Geseling**.

Ik stelde mezelf de vraag: "Welk van Jezus' Lijden waren het grootst:
- het Lijden dat de Godheid Hem gedurende zijn hele Leven gegeven heeft, of
- het Lijden dat Hem aan het einde van zijn aards Leven door de Joden aangedaan werd?"

Via een Licht in mijn geest zei mijn lieve Jezus mij:

"Mijn dochter, het lijden dat Mij door de Godheid werd gegeven overtreft zeer sterk de Pijnen die Mij door de mensen gegeven zijn:
- zowel in intensiteit als in aantal en in duur.

Er was echter geen sprake van onrechtvaardigheid of haat, maar van de hoogste Liefde en overeenstemming van de kant van alle Drie Goddelijke Personen.

Ik had immers de verbintenis op Mij genomen om zielen te redden ten koste van het Lijden van evenzoveel keren sterven als er mensen tot het licht van de Schepping zouden komen.

Met de hoogste Liefde had de Vader hen Mij toevertrouwd.

In de Godheid bestaan geen onrechtvaardigheid en haat.

En ze kunnen er ook niet bestaan.

De Godheid kon Mij dus deze pijnen niet laten ondergaan.

Maar de mens had met zijn zonde het grootste onrecht, haat enz. begaan. En om de Vader volledig te verheerlijken, moest Ik onrecht, haat, spot enz. ondergaan.

Daarom heb Ik op de laatste dag van mijn sterfelijke Leven het Lijden van de mensen ondergaan, waarbij de onrechtvaardigheden, de haat, de spot, de wraak en de vernederingen die zij tegen Mij gebruikten zo talrijk waren dat mijn arme Mensheid tot een schande voor iedereen werd, zodanig dat Ik niet meer op een mens leek.

Ze hebben Mij zo misvormd dat ze zelf met afschuw naar Mij keken. Ik was de verachtelijke en de afval van allen.

Daarom kon Ik hen **twee verschillende Passies** noemen.

Mensen konden Mij niet zoveel keren sterven en zoveel pijn bezorgen, voor zoveel mensen en zoveel zonden als zij zouden begaan. Zij waren daartoe niet in staat.

Daarom nam de Godheid deze taak op zich, maar met de hoogste Liefde en overeenstemming aan beide kanten.
De Godheid was echter niet in staat tot onrechtvaardigheid, enz..
En dus namen de mensen het over, en voltooide Ik het werk van Verlossing in alles.

Hoeveel hebben de zielen Mij gekost! Daarom bemin Ik hen zozeer!

Op een andere dag zei ik tegen mezelf:

"Mijn geliefde Jezus heeft me zoveel dingen verteld.
Heb ik echt aandachtig geluisterd naar wat Hij mij heeft geleerd?
O, hoe weinig doe ik mijn best om Hem te behagen!
Ik ben tot niets in staat!
Zijn leer zal dan ook mijn veroordeling zijn."

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en Hij zei:

"Mijn dochter, waarom ben je bedroefd?
De leer van je Jezus zal nooit dienen om je te veroordelen.
Zelfs als je maar één ding had gedaan van wat Ik je heb geleerd,
zou je een ster aan de hemel van je ziel hebben bevestigd.
Ik heb het firmament boven jullie hoofden uitgespreid en met mijn Fiat heb Ik het met sterren bezaaid.

Zo heb Ik een hemel uitgespannen in de diepten van je ziel.
En *het 'fiat' van het goede dat door jou voortgebracht wordt*, want al het goede is een vrucht van mijn Wil
versiert het met sterren.

Als de ziel tien goede daden verricht, plaatst zij daar tien sterren,
voor duizend goede daden, duizend sterren.

Herhaal daarom mijn leer zo vaak je kunt om

- de hemel van je ziel met sterren te versieren en
- zodat deze hemel niet onderdoet voor de hemel die zich boven je hoofd uitstrekt.

Elk van deze sterren zal de afdruk dragen van de leer van je Jezus.
Wat een eer zul je Mij bewijzen!

**12-107 - 16 juni 1919 - Er is geen heiligheid zonder het Kruis,
geen deugd zonder lijden.**

Ik zei tegen mezelf: "Waar is het lijden dat mijn lieve Jezus me beloofd had, terwijl ik bijna niet lijd?"

Mijn altijd vriendelijke Jezus zei mij:

"Mijn dochter, hoe komt het dat je zelf beslist?"

Jij berekent het lichamelijke lijden.

En Ik bereken het lichamenlijk en het geestelijk lijden.

Elke keer dat je Mij moet missen, voel je een dood. En zo herstel je de dood die de zielen Mij door hun zonden bezorgen.

Wanneer je lijdt onder de kou, is dat een andere kleine dood die je voelt En je herstelt de kilheid van de mensen tegenover mijn Liefde. Hetzelfde geldt voor al je ander lijden: door jouw kleine sterften neem je deel aan mijn vele keren sterven.

Weet je niet dat Ik jouw lijden opschoort wanneer mijn Gerechtigheid gedwongen wordt nieuwe plagen uit te storten vanwege de zonden van de mensen?

Het kwaad zal zo groot zijn dat het afschuw zal oproepen.

Ik weet dat dit een lijden voor je is. Maar ook Ik heb dit lijden gekend. Ik had graag alle mensen van alle lijden bevrijd, zowel in de tijd als in de eeuwigheid, maar dat werd Mij niet toegestaan door de Wijsheid van de Vader.

Ach, mijn dochter, ***er is***

- ***geen heiligheid zonder het kruis,***

- ***geen deugd zonder vereniging met het lijden!***

Weet echter dat Ik je rijkelijk zal belonen

- voor alle gemis van mijn aanwezigheid die je ondergaat, evenals

- voor het lijden dat je graag zou willen hebben, maar niet hebt.

12-108 - 27 juni 1919 - De deugden die uit het hart van de mensen voortkomen, sluiten harmonieus aan bij deze die uit het Hart van Jezus voortkomen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en terwijl Jezus mij zijn allerheiligste Hart liet zien, zei Hij mij: "Mijn dochter,

voor elke deugd die mijn Hart beoefent, ontspringt er een Bron. Deze bron splitst zich in ontelbare beekjes die de Hemel bereiken, waar ze de Vader waardig verheerlijken in naam van iedereen.

Vervolgens stromen ze weer naar beneden naar de aarde voor het welzijn van de mensen.

Door de deugden te beoefenen, vormen ook de mensen kleine bronnen in hun hart, die zich eveneens in beekjes vertakken. Deze voegen zich bij de Mijne.

En, samengesmolten, bereiken ze de Hemel, waar ze de hemelse Vader verheerlijken, om vervolgens weer naar de aarde terug te keren voor het welzijn van allen.

Zo ontstaat er een zodanige harmonie tussen de Hemel en de aarde dat zelfs de Engelen verbaasd zijn over dit betoverend schouwspel. Wees daarom aandachtig bij het beoefenen van de deugden van mijn Hart zodat Ik de Bronnen van mijn Genade kan openen."

12-109 - 11 juli 1919 - De hemelen van onze ziel.

Ik beleef zeer bittere dagen. Mijn lieve Jezus laat zich maar heel weinig of helemaal niet zien, of slechts als een flits. Ik herinner me dat Hij op een nacht uitgeput aan mij verscheen. Hij droeg in zijn armen een soort pakket met zielen.

Hij keek me aan en **Hij zei:** "Ach, mijn dochter, de slachting die zij zullen aanrichten zal zo groot zijn dat alleen deze groep zielen die Ik in Mijn hand houd gespaard zal blijven! Tot welke waanzin zijn de mensen gekomen! Maak je geen zorgen!

Blijf trouw tijdens mijn afwezigheid. En na de storm zal Ik je rijkelijk belonen voor al jouw ontberingen, door mijn bezoeken en mijn genade te verdubbelen."

Toen verdween Hij, bijna wenend. Onnodig te zeggen hoe mijn arm hart werd gekweld!

Op een andere dag deed een plotselinge verlichting van mijn geest me begrijpen dat toen de gezegende Jezus de hemel boven onze

hoofden plaatste, *Hij ook een hemel in onze ziel plaatste, sterker nog, meerdere hemelen.*

Onze intelligentie is een hemel, onze visie is een hemel, ons spreken, ons handelen, onze verlangens, onze genegenheid, ons hart zijn hemelen.

Met dit verschil dat de buitenhemel niet verandert

- de sterren nemen niet toe en nemen niet af

terwijl de hemelen in ons innerlijk onderhevig zijn aan veranderingen.

Als de hemel van onze geest heilig denkt, dan creëren onze gedachten, terwijl ze zich vormen, sterren, zonnen en prachtige kometen. En wanneer onze engel hen ziet, neemt hij hen mee en hij plaatst hen in de hemel van ons verstand.

Als de hemel van onze geest heilig is, geldt dat ook voor onze blik, onze woorden, onze verlangens en onze hartslag.

Zo worden onze bliken sterren,

- veranderen onze woorden in licht,

- worden onze verlangens kometen,

- vormen onze hartslagen een zon.

Elk van onze zintuigen siert zijn eigen hemel.

Maar als onze geest slecht is, wordt er niets moois gevormd.

In plaats daarvan breidt zich een grote duisternis uit die onze andere hemelen verduistert.

Zo straalt onze blik ongeduld uit,

- onze woorden vloeken,

- onze verlangens zijn bliksemschichten van brute hartstochten,

- ons hart is een verwoestende hagelbui op het werk van de mensen.

Arme hemelen, ze zijn zo duister dat ze medelijden wekken!

**12-110 - 6 augustus 1919 - De overgave van de ziel aan God.
De waarde van daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.**

Ik beleef zeer bittere dagen.

Mijn arm hart is verlamd door het lijden vanwege het gemis van Hem die mijn leven en mijn alles is. Hoewel ik me erbij neergelegd heb,

kan ik het niet nalaten van te klagen tegen mijn lieve Jezus wanneer Hij haastig aan mij voorbijgaat of wanneer Hij in mij beweegt.

Ik herinner me dat ik op een dag tegen Hem klaagde. **Hij zei mij:** "Je overgave aan Mij is als twee stromen die met grote kracht samenkomen.

Hun samengevoegde wateren vormen golven die zo hoog zijn dat ze de Hemel bereiken, met als gevolg dat hun bedding leegloopt. Het geruis van dit water dat de Hemel bereikt is zo mooi en harmonieus dat de Hemel zich vereerd voelt en met een nieuwe schoonheid wordt overspoeld.

En de heiligen zeggen in koor:

"Deze verrukkelijke harmonie komt voort uit een ziel die zich aan God heeft overgegeven. *Wat is dat mooi, wat is dat mooi!*"

Op een andere dag **zei Hij mij:** "Waar ben je bang voor? Geef je aan Mij over en je zult door Mij omringd worden als door een cirkel.

Zodanig dat als er vijanden, gelegenheden of gevaren opduiken, zij met Mij te maken krijgen, niet met jou: ***Ik zal voor jou reageren.***

Ware overgave aan Mij resulteert in:
- rust voor de ziel en werk voor Mij.

Als de ziel nerveus is, betekent dit dat ze zich niet aan Mij overgegeven heeft. Voor degene die uit zichzelf wil leven, is haar onrust haar terechte straf. Ze doet Mij veel pijn en berokkent zichzelf veel schade.

Op een andere dag, klaagde ik nog heftiger. Met grote Goedheid **zei mijn lieve Jezus mij:** "Mijn dochter, kalmeer! Wat je meemaakt, is een voorbode van de nieuwe straffen die gaan komen. Lees goed wat Ik je heb laten schrijven en je zult zien dat de straffen nog niet allemaal gekomen zijn.

Er zullen nog veel meer steden worden verwoest!
De naties zullen elkaar blijven bestrijden.
Wat zal er van Italië worden?
Zijn bevriende naties zullen zijn felste vijanden worden.

Heb dus geduld, mijn dochter! Wanneer alles klaar is om de mens tot de orde te roepen, zal Ik naar je toe komen zoals voorheen en zullen we samen wenen en bidden voor de ondankbare mens.

Wat jou betreft, wijk nooit af van mijn Wil.

Aangezien mijn Wil eeuwig is, krijgt alles wat in Hem wordt gedaan een eeuwige en oneindige waarde. Hij is als een munt die voortdurend in waarde stijgt en nooit in waarde daalt.

De kleinste daden die in mijn Wil worden gedaan, worden in de Hemel in onuitwisbare letters geschreven.

Zij zeggen:

"Wij zijn eeuwige Daden omdat een eeuwige Wil ons heeft gevormd."

"Het is alsof vloeibaar goud in een aarden vaas gegoten is en dat een goudsmid, uit dat goud, gouden voorwerpen zou maken.

Zou je kunnen zeggen dat dit goud geen goud is omdat het in een aarden vaas is gegoten? Zeker niet! Goud blijft goud, ongeacht de houder waarin het zich bevindt.

In dit voorbeeld staat de aarden vaas voor de ziel en het goud voor mijn Wil. De daden van de mens die handelt in mijn Wil verbinden mijn Wil met de zijne en beide versmelten tot één geheel.

Met behulp van deze vloeistof transformeer Ik, de Goddelijke Goudsmid, de daden van de ziel om in eeuwig goud, zodanig dat Ik kan zeggen dat deze daden van Mij zijn en - dat ook de ziel kan zeggen dat ze van haar zijn."

12-111 - 3 september 1919 - Zichzelf versmelten in Jezus brengt evenwicht in de daden van eerherstel.

Ik klaagde bij mijn lieve Jezus over mijn slechte toestand en over het feit dat ik een nutteloos wezen ben dat niets goeds doet.

Wat heeft mijn leven dan voor zin?

Mijn lieve Jezus zei mij:

(2) "Mijn dochter, ik weet wat het nut van je leven is, en het is niet aan jou om dat te onderzoeken
Maar weet wel dat alleen al, het je elke dag en meerdere keren per dag met Mij versmelten, dient om het evenwicht van alle eerherstel te bewaren.

Want alleen wie in Mij komt en van Mij het beginsel van alles wat hij doet overneemt:

- kan het eerherstel van iedereen en alles in evenwicht brengen,
- kan de Glorie van de Vader in evenwicht brengen vanwege de mensen.

In Mij is er een eeuwig Beginsel, een eeuwige Wil.

En hierdoor kon Ik alles in evenwicht brengen: voldoening, eerherstel en volledige glorie van de hemelse Vader door iedereen.

Wanneer je dus in Mij komt, kom je het evenwicht van alle eerherstel en de glorie van de Eeuwige Majesteit vernieuwen.

Vind je dat weinig? Voel je zelf niet dat je niet zonder kunt, en dat Ik je niet laat gaan voordat Ik je zie versmelten met al mijn afzonderlijke ledematen,

- om van jou het evenwicht van alle eerherstel te ontvangen, --waarbij je in naam van de hele menselijke familie, in mijn plaats treedt?

Probeer, voor zover dat van jou afhangt, Mij voor alles te vergoeden.

Als je eens wist hoeveel goed de wereld ontvangt wanneer een ziel:

- zonder enige schaduw van persoonlijk belang,
- maar alleen uit liefde voor Mij,

zich tussen de Hemel en de aarde verheft en,

verenigd met Mij, het eerherstel van allen in evenwicht brengt.

12-112 - 13 september 1919 - De ziel moet sterven aan haar eigen leven om te kunnen leven van het Leven van Jezus Zelf.

Mijn bitterheid nam toe en ik klaagde bij mijn altijd vriendelijke Jezus en ik zei: "Heb medelijden, mijn Liefde, heb medelijden! ie je niet hoe kapot ik ben?"

Ik voel me alsof ik geen leven, geen verlangen, geen genegenheid, geen liefde meer heb. Alles in mij is als dood.

Ach, Jezus! Waar zijn de vruchten van al uw lessen in mij?"

Terwijl ik dit zei, voelde ik Jezus zeer dicht bij mij.
Hij maakte mij met sterke kettingen aan zich vast.

Hij zei mij: "Mijn dochter, het zekerste teken dat mijn leer in jou vruchten afgeworpen heeft, is dat je niets meer van jezelf voelt.

Bestaat het leven in mijn Wil niet uit het zich oplossen in Mij?

Waarom zoek je dan je verlangens, je genegenheden, enz.
als je hen opgelost hebt in mijn Wil?

Mijn Wil is immens. En het kost te veel moeite om hen te vinden.

En om in Mij te leven, is het beter om niet meer van je eigen leven te leven. Anders toon je dat je niet gelukkig bent om van mijn Leven te leven en volledig in Mij opgelost te zijn.

12-113 - 26 september 1919 - Wat het slachtofferschap met zich meebrengt.

Ik klaagde veel bij mijn lieve Jezus. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de ziel die slachtoffer is blootgesteld aan
- alle slagen van de Goddelijke Gerechtigheid en
- het lijden van anderen te voelen.

O, hoe zuchtte mijn Mensheid onder de strengheid van het slachtofferschap!

Als gevolg van je staat van gemis, kun je afleiden

- hoe de mensen zich ten opzichte van Mij gedragen en
- hoe de Goddelijke Gerechtigheid zich voorbereidt om hen te straffen met verschrikkelijke plagen.

De mens heeft de staat van totale waanzin bereikt. Bij dwazen zijn de hardste zweepslagen nodig. Wat jou betreft, verander niets.
Je zal zien wat Jezus voor jou zal doen.

12-114 - 8 oktober 1919 - Vruchten van het vertrouwen in Jezus.

Terwijl ik mijn gebruikelijke toestand van lijden en ontberingen voortzette, bracht ik mijn tijd door met mijn lieve Jezus, bijna volledig

in stilte, aan Hem overgegeven als een klein kindje.

Hij verscheen in mijn innerlijk en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, vertrouwen in Mij is als een wolk van Licht, waarin de ziel zo goed gehuld blijft dat alle angst, alle twijfel en alle zwakheid verdwenen zijn.

Dit vertrouwen

- vult de ziel met zuivere Liefde en
- maakt haar zo moedig dat ze zich aan mijn Borst vastklampt en zich met mijn melk voedt.

Ze wil geen andere voeding meer.

Als er niets uit mijn borst komt, wat Ik toesta om het vertrouwen zo groot mogelijk te maken, raakt de ziel niet ontmoedigd. Integendeel, ze zet door, legt haar hoofd tegen mijn borst terwijl Ik innerlijk glimlach en haar haar gang laat gaan.

De vertrouwende ziel is mijn glimlach en mijn vreugde.

Wie vertrouwen in Mij heeft, bemint Mij en gelooft dat Ik rijk, machtig en groot ben.

Wie daarentegen geen vertrouwen in Mij heeft, bemint Mij niet echt.

Hij onteert Mij en gelooft dat Ik arm, zwak en klein ben.

Wat een belediging voor Mij!

12-115 - 15 oktober 1919 - Het Leven in de Goddelijke Wil brengt de ziel in veiligheid.
--

Terwijl ik doorging met mijn gebruikelijke toestand, **dacht ik:**

"Hoe komt dat? Ik ben zo slecht, zo nutteloos!

Het gemis van mijn Jezus heeft me in zo'n toestand gebracht dat, als je het zou kunnen zien, hij zelfs een steen tot tranen zou brengen.

En bovendien heb ik geen twijfel, geen angst in mij voor het oordeel of de hel. In wat een afschuwelijke toestand bevind ik me!"

Terwijl ik zulke gedachten koesterde, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zodra de ziel besluit om in mijn Wil te leven, verdwijnen alle twijfel en angst.

Deze ziel lijkt op de dochter van een koning die, terwijl veel mensen haar vertellen dat ze niet de dochter van de koning is, geen aandacht schenkt aan deze woorden

Integendeel, ze zegt trots tegen iedereen:

"Het heeft geen zin om twijfel en angst in mij te zaaien. Ik ben echt de dochter van de koning. De koning is mijn Vader. Ik leef met Hem en zijn Koninkrijk is van mij."

Tussen alle weldaden die het leven in mijn Wil de ziel biedt, is er die van *veiligheid*.

Aangezien de ziel zich alles wat van Mij is toe-eigent, hoe kan zij dan vrezen voor haar bezittingen?

Zo zijn angst, twijfel en vrees voor de hel afwezig.

Ze vinden geen sleutel, geen deur, geen weg om deze ziel binnen te gaan.

Wanneer de ziel de Goddelijke Wil binnengaat, ontdoet zij zich van zichzelf. Ik kleed haar met Mijzelf en met koninklijke gewaden. Deze zijn voor haar het zegel dat zij mijn dochter is en dat mijn Koninkrijk evenzeer van haar is als van Mij.

Zij verdedigt onze Rechten en neemt bijgevolg deel aan het oordelen en veroordelen van anderen.

Hoe kan je dan gaan willen vissen voor angsten?

12-116 - 3 november 1919 - Het lijden van Luisa weerspiegelt datgene wat de allerheiligste Mensheid van Jezus als slachtoffer heeft ondergaan.

Ik dacht aan mijn erbarmelijke toestand. Het lijden van het gemis van Jezus verlamde me. Maar ik bleef kalm en ik gaf me volledig over aan mijn lieve Jezus. De hemel leek voor mij gesloten. Wat de aarde betreft, ik had het contact daarmee al heel lang verloren.

En aangezien zij voor mij niet bestond, hoe had ik dan hulp kunnen verwachten? Ik had dus zelfs geen hoop op hulp van de mensen in deze arme wereld.

Als ik niet de zoete hoop op mijn Jezus had gehad,
- mijn Leven, mijn Alles, mijn enige steun,
weet ik niet wat ik zou gedaan hebben.

Toen mijn altijd vriendelijke Jezus zag dat ik het niet meer aankon,
kwam Hij. Hij legde zijn heilige Hand op mijn voorhoofd om me kracht
te geven. **En Hij zei me:**

"Arm meisje, dochter van mijn Hart en mijn Lijden,
houd moed, verlies de moed niet! Niets is voorbij voor jou.

Integendeel, wanneer alles voorbij lijkt, begint juist alles.
Van alles wat je denkt, is er niets waar.

Je huidige toestand is niets anders dan een aspect van de toestand
van slachtofferziel die mijn Mensheid doormaakte.

Oh, hoe vaak heeft Hij zich in deze zo pijnlijke toestand bevonden!

Mijn Godheid had alle macht en wilde dat Ik boete deed voor de hele
menselijke familie. Hij liet mij de afwijzing, de vergetelheid en alle
straffen voelen die de menselijke natuur verdiend had.

Dat was een zeer groot lijden voor Mij.

Mijn Mensheid en mijn Godheid waren één.

***En omdat Ik verenigd was met de Godheid, was het van Hem
gescheiden zijn, een ware marteling voor Mij.***

Geliefd zijn en tegelijkertijd Mij vergeten voelen,

- geëerd worden en Mij tegelijkertijd verraden voelen,
- heilig zijn en tegelijkertijd bedekt zijn met alle zonden,
wat een angstaanjagende tegenstellingen,
wat een extreem lijden!

Er was een Wonder van mijn Almacht nodig om al dit Lijden te
kunnen dragen.

Op dit moment wil mijn Gerechtigheid dat dit Lijden hernieuwd wordt.

En wie kan zich voor deze hernieuwing lenen, behalve zij:

- die zich met Mij heeft geïdentificeerd,
- die de eer heeft gehad van gekozen te worden om te leven
in de hoogten van mijn Wil,
vanwaar zij, als vanuit haar Centrum,
- Mij eerherstel geeft en Mij bemint in naam van alle mensen!

Zo voelt zij vergetelheid, afwijzing en scheiding van Hem die haar hele leven is!

Dat zijn pijnen die alleen jouw Jezus kan naar waarde schatten. Dus kalmeer. Deze toestand zal voorbijgaan, zodat je naar andere stadia van mijn Mensheid kunt gaan.

Wanneer je het gevoel hebt dat je het niet meer aankunt, geef je dan nog meer over aan Mij.

En terwijl je naar Hem kijkt, zal je voelen hoe Jezus bidt, lijdt en herstelt: Ik zal de acteur zijn en jij de toeschouwer.

Wanneer je hersteld bent, neem je de rol van actrice weer op jou en dan ben Ik de toeschouwer. Zo zullen we elkaar afwisselen.

12-117 - 6 december 1919 - In de Goddelijke Wil kan de ziel God de liefde geven die de verdoemden Hem weigeren. God schiep de mens vrij, met het vermogen om al het goede te doen dat hij wil.

Ik voel me niet sterk genoeg om te schrijven wat mij gevraagd wordt. Ik zal slechts enkele woorden zeggen over iets wat ik zelfs niet van plan was op papier te zetten en wat mijn lieve Jezus mij in herinnering heeft gebracht.

Op een avond aanbad ik mijn gekruisigde Jezus ik zei Hem: "Mijn Liefde, in uw Wil en in naam van de hele menselijke familie, aanbid ik U, omhels ik U en breng ik eerherstel. Ik geef uw Wonden en uw Bloed aan iedereen zodat allen gered worden.

En aangezien de verloren zielen niet meer kunnen genieten van uw kostbaar Bloed en U niet meer kunnen beminnen, doe ik dat in hun plaats.

Ik wil dat uw Liefde op geen enkele manier door de mensen wordt afgewezen. *Ik wil U beminnen en vergoeden namens iedereen, van de eerste mens tot de laatste.*

Terwijl ik dit en nog veel meer zei, sloeg mijn lieve Jezus zijn armen om mijn nek. Hij drukte mij tegen zich aan en Hij zei:

"Mijn dochter, echo van mijn Leven, terwijl je bad, werd mijn Barmhartigheid opnieuw aangewakkerd en verloor mijn Gerechtigheid haar strengheid.

En dat niet alleen voor het heden, maar ook voor de toekomst: jouw gebeden zullen in mijn Wil werkzaam blijven.

Ik voelde jouw liefde voor de verloren zielen. Daardoor voelde mijn Hart een bijzondere tederheid voor jou. Omdat Ik in jou de liefde vond die deze zielen Mij verschuldigd zijn, heb Ik jou de Genaden geschonken die Ik voor hen had voorzien.

Een andere keer **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, Ik bemin de mens zozeer dat Ik hem bij zijn schepping vrijheid heb geschonken, in tegenstelling tot wat Ik heb gedaan voor de hemelen, de sterren, de zon en de hele natuur.

De hemelen kunnen geen sterren toevoegen of wegnemen,
De zon kan geen licht toevoegen of wegnemen.

Sterker nog, Ik wilde dat de mens aan Mijn zijde zou zijn zodat hij door goed te doen en de deugden te beoefenen, zijn eigen sterren en zonnen kan creëren, om de hemel van zijn ziel te versieren.

*Hoe meer goed hij doet, hoe meer sterren hij zal vormen.
Hoe groter zijn liefde en opofferingen zullen zijn,
hoe meer pracht en licht hij zal toevoegen aan zijn zonnen.*

*Ik ben aanwezig in de hemel van zijn ziel en **Ik zeg hem:***

"Mijn zoon, hoe mooier je wordt, hoe meer je Mij behaagt. Ik bemin jouw schoonheid zozeer dat Ik je aanspoor om eraan te beginnen.

Zodra je daarmee begint, zal Ik komen. Ik zal jouw scheppend vermogen vernieuwen. En Ik zal je de kracht geven om al het goede dat je wil doen te doen. Ik bemin je zozeer dat Ik je niet tot een slaaf gemaakt heb, maar tot *een vrije mens*.

Helaas, hoeveel misbruik is er van deze macht die Ik aan de mens gegeven heb! En hij heeft het lef om deze te gebruiken voor zijn eigen ondergang en om zijn Schepper te beledigen!

Ik zei tegen mijn altijd vriendelijke Jezus:

"Aangezien U mij niets wil zeggen, zeg mij dan tenminste dat U mij vergeeft telkens ik U beledigd heb."

Hij antwoordde mij: "Waarvoor heb je vergeving nodig?"

De ziel die mijn Wil doet en in Hem leeft, heeft niet langer de bron van het kwaad in zich. Want mijn Wil is de eeuwige, onveranderlijke en onschendbare Bron van alle Goedheid en Heiligheid.

Iedereen die uit deze Bron drinkt, is heilig en het kwaad heeft geen vat op hem. Als het kwaad zich probeert te manifesteren, maakt het geen wortel omdat de Bron waaruit hij drinkt heilig is.

Wanneer mijn Gerechtigheid Mij dwingt om mensen te straffen, lijkt het alsof Ik hen kwaad doe. Men gaat zelfs zo ver om te zeggen dat Ik onrechtvaardig ben.

Maar dat is onmogelijk, want de Bron van het kwaad is niet in Mij.

Integendeel, in het lijden dat Ik zend, ligt de meest tedere en intense Liefde besloten.

Het is de menselijke wil die de bron van het kwaad is.

Als deze iets goeds lijkt te doen, is dat goede besmet.

En iedereen die ermee in aanraking komt, geraakt ook besmet.

Daarna heb ik mij in de plaats gesteld van elke mens, zoals Jezus mij geleerd heeft.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, wanneer je herhaalt wat Ik je geleerd heb, voel Ik Mij gewond door mijn eigen Liefde.

Toen Ik je deze dingen leerde, verwondde Ik je met mijn Liefde.

Als je hen herhaalt, verwondt je Mij op jouw beurt.

Zelfs het eenvoudige feit dat je je mijn Woorden en mijn Lessen herinnert, verwondt Mij. Als je Mij bemint, verwondt Mij dan altijd!"

12-119 - 26 december 1919 - Het Leven in de Goddelijke Wil is een Sacrament dat alle ingestelde sacramenten samen overtreft.

Ik vroeg me af: "Hoe kan het, dat het doen van de Goddelijke Wil, zelfs de Sacramenten overtreft?"

Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei:** "Mijn dochter, waarom worden de Sacramenten Sacramenten genoemd? Omdat ze heilig zijn, omdat ze de kracht hebben om Genade en Heiligheid te schenken.

Niettemin werken ze volgens de gesteltenis van de mens, zodat ze
- soms vruchteloos zijn, en
- niet in staat zijn om het Goede dat zij bevatten te schenken.

Mijn Wil is gewijd en heilig.

Hij omvat de deugden van alle ingestelde Sacramenten samen. Hij hoeft niet te werken om de ziel voor te bereiden op het ontvangen van het Goede dat Hij bevat.

Zodra de ziel bereid is om mijn Wil te doen, zelfs ten koste van alle offers, heeft zij automatisch de vereiste bereidheid.

Als mijn Wil dat ziet, maakt Hij zich onmiddellijk aan haar bekend. En Hij schenkt haar de Goede Dingen die Hij bevat. Zo vormt Hij de helden en martelaren van de Goddelijke Wil, de grootste van alle wonderen.

Wat doen de Sacramenten anders dan **de ziel met God verenigen!**
En **wat is mijn Wil doen?**

Is dat niet de wil van de mens verenigen met de Wil van zijn Schepper! Het is zichzelf oplossen in het eeuwig Willen. Het niets stijgt op naar het Al en het Al daalt neer in het niets.

Het is de edelste, de zuiverste, de mooiste en de meest heroïsche daad die de mens kan verrichten.

O ja! Ik bevestig het je, mijn Wil is een Sacrament, dat alle ingestelde Sacramenten samen overtreft.

Het Sacrament van mijn Wil werkt op een meer wonderlijke wijze, zonder enige tussenpersoon, zonder iets materieels.

***Het werkt tussen mijn Wil en de wil van de mens.
Beide verenigen zich en vormen het Sacrament.***

Mijn Wil is Leven en de ziel ontvangt het Leven.
Mijn Wil is Heiligheid en de ziel ontvangt de Heiligheid.
Mijn Wil is Kracht en de ziel ontvangt Kracht.
En zo is het voor al het andere

Anderzijds, hoeveel moeite moeten mijn andere Sacramenten doen om de zielen te beïnvloeden, als ze dat al kunnen!
En hoe vaak worden deze kanalen die Ik aan mijn Kerk heb nagelaten, mishandeld, veracht en onderdrukt!

Sommigen gebruiken hen zelfs om zichzelf te prijzen en gebruiken hen tegen Mij om Mij te beledigen.

Ach, als je zou weten:

- welke enorme heiligschennissen er wordt begaan in het Sacrament van de Biecht, en
- welke afschuwelijke misbruiken er gepleegd worden met het Sacrament van de Eucharistie,

dan zou je samen met Mij wenen van de hevige pijn.

Ach, ja, alleen het Sacrament van mijn Wil kan glorie en overwinning zingen. Het is vol in zijn uitwerking en onaantastbaar door de beledigingen van de mens!

Om mijn Wil binnen te gaan, moet de mens namelijk zijn wil, zijn hartstochten neerleggen. Enkel dan buigt mijn Wil zich naar hem neer, investeert hem, identificeert hem met Zichzelf en maakt hem tot een Wonder.

Daarom word Ik feestelijk als Ik over mijn Wil spreek.
Ik houd nooit op. Mijn vreugde is volledig en er komt geen bitterheid tussen mij en de ziel.

Maar wat de andere Sacramenten betreft, zwemt mijn Hart in verdriet. De mens heeft hen voor Mij veranderd in een bron van bitterheid, terwijl Ik hen als bronnen van Genade geschonken heb.”

12-120 - 1 januari 1920 - Elke daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht, verandert in een eeuwige Hostie.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Vanuit mijn innerlijk toonde mijn lieve Jezus zich, badend in tranen. Zelfs zijn kledij en zijn zeer heilige Handen waren met tranen bedekt. Dit gezicht dompelde mij in diepe droefheid. Ik was erdoor geschokt.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wat een omwentelingen zal de wereld meemaken! De straffen zullen pijnlijker zijn dan voorheen, zodat Ik niet zal ophouden te wenen over het droevig lot van de wereld."

Hij voegde eraan toe: "***Mijn Wil is als een cirkel.*** Wie erin komt, raakt verstrikt en kan geen uitweg meer vinden. Alles wat hij daarin doet, blijft voor eeuwig vaststaan en verspreidt zich in de cirkel van de Eeuwigheid."

Hij voegde er nog aan toe: "Weet je waaruit het kleed gemaakt is van degene die in mijn Wil leeft?

Het is niet van goud, maar van het zuiverste Licht. Het is als een spiegel die aan de hele Hemel de daden van deze ziel laat zien. Het is versierd met verschillende spiegels en in elk daarvan kan je Mij volledig zien.

Dus waar je ook naar de ziel kijkt, van achteren, van voren, van links of van rechts, zie je Mij net zo vaak vermenigvuldigd als de ziel daden in mijn Wil verricht heeft.

Ik zou deze ziel geen mooier kleed kunnen geven. Dit kleed is het exclusieve onderscheid van de zielen die in mijn Wil leven.

Deze woorden maakten me een beetje perplex.

Jezus voegde eraan toe: "Waarom twijfel je? Gebeurt hetzelfde niet met de sacramentele Hosties?"

Als er duizend Hosties zijn, zullen er duizend Jezus'en zijn.
- die aan duizend zielen zullen worden uitgedeeld.
Als er honderd Hosties zijn, zijn er slechts honderd Jezus'en
- die zich slechts aan honderd zielen zullen geven.

Bij elke handeling die in mijn Wil wordt verricht,
omringt de ziel Mij en verzegelt zij Mij in haar wil.

De daden die in mijn Wil worden verricht, zijn eeuwige Hosties.
Deze gedaanten zijn niet bestemd om te worden geconsumeerd
in tegenstelling tot wat het geval is bij sacramentele Hosties.
Daar houdt mijn sacramenteel Leven op zodra de sacramentele
gedaante wordt geconsumeerd.

In de hosties van mijn Wil zit geen meel of ander materiaal.
Hun substantie is mijn eeuwige Wil verenigd met de wil van de mens.
Deze is versmolten met de Mijne en is eeuwig geworden.
Deze twee willen kunnen niet worden geconsumeerd.

Wat is er verrassend aan dat mijn hele Persoon zovele keren wordt
vermenigvuldigd als er handelingen in mijn Wil worden verricht?

Voor elk van deze handelingen
- ben Ik verzegeld in de ziel en
- wordt de ziel in Mij verzegeld.

Dit zijn de Wonderen van mijn Wil.
Is dat niet genoeg om alle twijfel weg te nemen!

**12-121 - 9 januari 1920 - Elk geschapen ding openbaart Gods
Liefde voor de mensen.**

Ik bad en in gedachten versmolt ik mij met de eeuwige Wil.
Toen ik voor de Allerhoogste Majesteit stond, zei ik Hem:

"Eeuwige Majesteit,
ik kom aan uw Voeten in de naam van de hele menselijke familie, van
de eerste mens tot de laatste, om U diep te aanbidden.

Aan uw allerheiligste Voeten leg ik de aanbidding van allen neer.
Namens iedereen erken ik U als de Schepper en Heerser van allen.
Ik bemin U voor iedereen.

Namens iedereen beantwoord ik de Liefde die U ons toont door de geschapen dingen, waarin U zoveel liefde gelegd hebt dat de mensen U nooit al die liefde kunnen teruggeven.

Niettemin, in Uw Wil, waar alles immens en eeuwig is, vind ik deze Liefde en geef ik haar U terug, in naam van iedereen.

Ik wil U liefhebben

- voor elke ster die U hebt geschapen,
- voor elke lichtstraal en
- voor elke intensiteit van warmte die U in de zon hebt geplaatst, enz.

Het zou te lang duren om hier alles te herhalen wat ik gezegd heb. Daarom stop ik hier.

Toen kwam er een gedachte bij me op:

"Hoezeer heeft Onze-Lieve-Heer in elk geschapen ding zulke stromen van liefde voor de mensen gelegd!"

En in een innerlijk licht kreeg ik een antwoord:

"Het is waar, mijn dochter, dat mijn Liefde voor de mensen in stromen doorheen alle geschapen dingen stroomt.

Ik heb het je al gezegd en **Ik herhaal het:** Toen mijn Liefde de zon schiep, plaatste Zij er oceanen van Liefde in. Met elke straal die de ogen, voeten, handen, mond enz. van de mens overspoelt, schenk Ik hem mijn eeuwige Kus, overvloeiend van Liefde.

Naast haar licht schenkt de zon ook haar warmte. Ongeduldig om de liefde van de mensen te ontvangen, zeg Ik hen met deze warmte een intens "**Ik bemin je**".

En wanneer de zon met haar licht en warmte de planten bevrucht, is het mijn Liefde die aan het werk is om de mens te voeden.

Het firmament dat zich boven je hoofd uitstrekt, herinnert je voortdurend aan mijn Liefde. Elk van de fonkelende sterren die 's nachts het oog van de mens verblijden, zegt namens Mij: "**Ik bemin je.**"

Zo manifesteert alles wat geschapen is mijn Liefde voor de mens.

Als dat niet zo was, zou de Schepping geen doel hebben.
Dat zou absurd zijn, want Ik doe nooit iets zonder doel.
Alles is voor de mens gedaan. Helaas! Hij erkent dit niet en hij is een bron van verdriet voor Mij geworden!

Mijn dochter, als je mijn lijden wil verzachten,
- kom dan vaak in mijn Wil en
- overlaad Mij met aanbidding, liefde, dankbaarheid en dankzegging namens iedereen.

12-122 - 15 januari 1920 - Wie in naam van iedereen wil beminnen, eerherstel brengen en hen vervangen, moet leven in de Goddelijke Wil.

Ik versmolt volledig met de Goddelijke Wil met de bedoeling om in de plaats te treden van elke mens om in zijn naam alles aan te bieden wat hij aan de Allerhoogste Majesteit aan te bieden heeft.

Terwijl ik dit deed, zei ik tegen mezelf: "Waar kan ik genoeg liefde vinden om haar aan mijn lieve Jezus te geven namens iedereen?"

Jezus zei mij innerlijk: "Mijn dochter, in mijn Wil vind je in overvloed de Liefde die nodig is om deze te vervangen die alle mensen Mij verschuldigd zijn.

Want wie mijn Wil binnengaat, vindt daar onstuimige Bronnen waaruit je kan putten zoveel je wil zonder ze ook maar enigszins uit te putten.

Er is *de Fontein van Liefde* die onstuimig haar golven laat stromen. Hoe meer je eruit put, hoe meer haar debiet toeneemt.

Er is *de Bron van Schoonheid* die nooit vervaagt.

Zij straalt steeds nieuwe schoonheid uit.

Er zijn ook de Fonteinen van Wijsheid, Geluk, Goedheid, Macht, Barmhartigheid, Gerechtigheid en al mijn andere Eigenschappen.

Elke Fontein stroomt over naar zijn burens. Bv.

- de Bron van Liefde vult de Bronnen van Schoonheid, Wijsheid, Macht, enz. met Liefde.

- de fontein van Schoonheid geeft Schoonheid aan de Bronnen van Liefde, Wijsheid, Macht, enz.

Dit alles gebeurt met zo'n intensiteit dat de hele Hemel er blij mee is.

Deze verschillende Fonteinen

- stralen zo'n harmonie uit,

- creëren zo'n vreugde en bieden zo'n spektakel

dat alle zaligen erdoor gefascineerd zijn en er niet meer weg willen.

Zodus, mijn dochter, voor elkeen die in naam van allen wil liefhebben, herstellen en zich in de plaats van allen stellen,

is het absoluut noodzakelijk dat hij leeft in mijn Wil.

Alles komt immers voort uit mijn Wil.

De dingen vermenigvuldigen zich daar zo vaak als je wil en zij worden gemerkt met de goddelijke Afdruk.

Deze Afdruk vormt de Fonteinen waarvan de golven zo hoog oprijzen, alles overspoelen en iedereen goed doen.

Blijf daarom altijd in mijn Wil.

Daar wacht Ik op jou, daar wil Ik je vinden.

12-123 - 24 januari 1920 - God schiep de mens om Hem gezelschap te houden.

Ik ging verder zoals gewoonlijk en verenigde mij met Jezus, terwijl ik Hem vroeg om mij gezelschap te houden.

Hij bewoog zich in mij en **Hij zei**: "Mijn dochter,

als je eens wist hoezeer Ik van het gezelschap van mensen houd!

Toen Ik de mens schiep, **zei Ik**: "Het is niet goed dat de mens alleen is, laten we een andere mens maken die op hem lijkt om hem gezelschap te houden, *zodat ze vreugde voor elkaar kunnen zijn.*"

Vooraleer Ik de mens schiep, zei Ik tegen Mijzelf iets gelijkaardigs:

"Ik wil niet alleen zijn. Ik wil mensen om Mij gezelschap te houden,

- zodat Ik Mij met hen kan verheugen,

- zodat zij mijn Geluk kunnen delen.

Met hen zal Ik mijn Liefde de vrije loop laten."

Daarom heb Ik de mensen naar mijn Gelijkenis gemaakt.

"Wanneer *hun verstand* aan Mij denkt, houden zij mijn Wijsheid gezelschap.

Als *hun blik* op Mij gericht is of op de dingen die geschapen zijn om Mij te beminnen, voel Ik de aanwezigheid van hun blik. Als *hun tong* bidt of onderwijst wat goed is, voel Ik de aanwezigheid van hun stem. Als *hun hart* Mij liefheeft, voel Ik de aanwezigheid van hun liefde, enz.

Maar als de mensen het tegenovergestelde doen, voel Ik Mij alleen, als een afgezette koning. Helaas! Hoevelen laten Mij alleen en negeren Mij!"

12-124 - 14 maart 1920 - Het martelaarschap van de Liefde overtreft alle andere martelaarschappen samen.

Mijn toestand werd steeds pijnlijker. Terwijl ik verdronk in de oceaan van het gemis van mijn lieve Jezus, mijn leven en mijn alles, kon ik niet anders dan klagen en zelfs onzin uitkramen.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei zuchtend:**

"Mijn dochter, jij bent het zwaarste martelaarschap voor mijn Hart. Telkens wanneer Ik je zie kreunen, verlamd door de pijn van het gemis van Mij, wordt mijn martelaarschap nog pijnlijker.

Mijn pijn is zo groot dat Ik kreun.

Ik zeg: "O mens, wat kost je Mij veel!"

Je hebt het martelaarschap van mijn Mensheid gevormd, die, gek van Liefde voor jou, al jouw lijden op zich heeft genomen.

En je gaat door met het martelaarschap van haar die, bevangen door liefde voor Mij en voor jou, zich als slachtoffer heeft aangeboden omwille van jou."

Zo duurt mijn martelaarschap steeds voort.

Ik voel het des te sterker omdat:

- het het martelaarschap is van iemand die Mij bemint, en
- het martelaarschap van Liefde alle andere martelaarschappen samen overtreft."

Toen Hij zijn Mond dicht bij het oor van mijn hart bracht,

zei Hij zuchtend:

"Mijn dochter, mijn dochter, mijn arme dochter!"

Alleen je Jezus begrijpt je en is vol medeleven met je,
want Ik voel in mijn Hart jouw martelaarschap."

Hij voegde eraan toe:

"Luister, mijn dochter: als de mens met de straf van de oorlog
- zich vernederd heeft en in zichzelf gekeerd is,
zou er geen andere straf nodig zijn.

Maar hij is nog meer ontketend. Om hem tot inkeer te brengen,
zijn straffen nodig die erger zijn dan de oorlog, en die zullen komen.

Mijn Gerechtigheid zorgt voor mijn afwezigheid.
Daarom onthoud Ik Mij ervan naar jou toe te komen.

Want als Ik naar je toe kom, neem je Mijn Gerechtigheid over.
En door jouw lijden vul je de leegtes die de mens door zijn zonden
creëert. Heb je dat niet vele jaren gedaan!

De koppigheid van de mens maakt hem onwaardig voor dit grote
Goed. Daarom kom Ik zo vaak niet naar jou.
Als Ik zie hoe je omwille van Mij gemarteld wordt,
is mijn verdriet zo groot dat Ik erdoor in een delirium raak.

Ik ben gedwongen om mijn gekreun voor jou te verbergen, het niet op
jou te betrekken, om je niet nog meer leed te bezorgen.

**12-125 - 19 maart 1920 - Leven in de Goddelijke Wil betekent
leven zonder je eigen leven en alle levens omarmen.**

Ik klaagde bij mijn altijd vriendelijke Jezus en ik zei Hem:
"Wat bent U veranderd!
Is het mogelijk dat er geen lijden meer is voor mij?"

Iedereen lijdt. Ik ben de enige die dit niet waardig is!
Het is waar dat ik iedereen overtreft in slechtheid,
maar heb medelijden met mij, alstublieft.
Weiger mij tenminste niet de kruimels van het lijden
die U zo overvloedig aan anderen uitdeelt.
Mijn Liefde, in wat een verschrikkelijke toestand bevind ik mij!
Heb medelijden met mij, heb medelijden!

Terwijl ik dit zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

En Hij zei mij: "Mijn dochter, kalmeer!

Anders zul je de Wonden in mijn Hart nog dieper openen!

Wil je Mij overtreffen in lijden?

Ook Ik had graag al het lijden van alle mensen in Mij gedragen.

Mijn liefde voor hen was zo groot dat Ik wilde dat niemand zou lijden. Maar dat heb Ik niet kunnen bereiken.

Ik moest Mij onderwerpen aan de Wijsheid en de Gerechtigheid van de Vader.

Hoewel Hij Mij toestond het grootste deel van het lijden van de mensen op Mij te nemen, wilde Hij niet dat Ik alles op Mij nam om de rechten en het evenwicht van zijn Gerechtigheid te behouden.

Mijn Mensheid had graag genoeg geleden om een einde te maken aan de hel, het vagevuur en alle straffen. Maar de Godheid heeft dat niet zo gewild.

***De Gerechtigheid zei tegen de Liefde:
"Je wilde jouw rechten? Ze zijn je toegekend.
Ook de Gerechtigheid heeft haar rechten."***

Ik heb me dus neergelegd bij de Wijsheid van de Vader. Maar mijn Mensheid voelde veel pijn, gezien het grote lijden dat de mensen te wachten stond.

Jouw klachten dat je niet wil lijden, weerspiegelen mijn eigen klachten over hetzelfde onderwerp. Ik kom je hart sterken, wetende hoe pijnlijk dit lijden is.

Weet echter dat dit ook een lijden is voor uw Jezus.

Uit liefde voor mijn Jezus heb ik me erbij neergelegd om niet te lijden. Maar de kwelling van mijn hart was zeer groot.

Verschillende gedachten gingen door mijn hoofd, vooral met betrekking tot wat Hij mij had gezegd over zijn Goddelijke Wil. Het leek mij dat ik nooit de effecten van zijn Woorden over deze kwestie in mijzelf zou kunnen zien.

Jezus voegde er vriendelijk aan toe:

"Mijn dochter, toen Ik je vroeg of je bereid was om in mijn Wil te leven, heb je dat aanvaard *door te zeggen:*

“Ik zeg 'ja', niet in mijn wil, maar in de Uwe, opdat mijn 'ja' alle kracht en waarde zou hebben van een Goddelijk 'Ja'.”

Welnu, weet dat dit 'ja' dat je hebt uitgesproken bestaat en altijd zal blijven bestaan, net zoals mijn Wil.

Met dat 'ja' is jouw persoonlijke leven tot een einde gekomen. Jouw wil mag niet langer op zichzelf bestaan.

Aangezien alle mensen in mijn Wil zijn, ben je namens de hele menselijke familie gekomen om op goddelijke wijze aan de voet van mijn Troon de gedachten van alle mensen neer te leggen, die jij in jouw eigen gedachten droeg, om Mij de glorie te geven voor al deze gedachten.

In je blik, in je spreken, in je daden, in het voedsel dat je eet, en zelfs in je slaap, doe hetzelfde, om Mij de eer te geven voor de overeenkomstige handelingen van de mensen.

Jouw leven moet alles omvatten.

Als je, onderdrukt door het gemis van Mij, niet de hele menselijke familie bij jouw daden zou betrekken, zou Ik je berispen.

En als je niet naar Mij zou luisteren, ***zou Ik je vol verdriet zeggen:*** "Als je Mij niet wilt volgen, zal Ik de dingen alleen doen."

Leven in mijn Wil is leven

- los van je persoonlijke leven,
  - los van je persoonlijke reacties.
- is alle andere levens omarmen.

Wees hier aandachtig voor en wees niet bang."

12-126 - 23 maart 1920 - Luisa zou graag volledig aan het oog van de mensen onttrokken willen zijn, maar Jezus wil haar als een lamp op haar lantaarnpaal.

Ik zei tegen mijn lieve Jezus:

"Ik zou me graag voor ieders ogen willen verbergen, zodat iedereen me vergeet alsof ik niet meer op aarde bestond.

Hoe pijnlijk is het voor mij om met mensen om te gaan!

Ik voel de behoefte aan diepe stilte."

Terwijl Jezus zich in mij bewoog, zei Hij:

"Je wil je verstoppen, maar Ik wil je als een lamp op een lampenpaal die zijn licht aan iedereen geeft.

Deze lamp wordt gevoed door mijn eeuwige Licht.

Als jij je verstoppt, verstop je niet jezelf, maar Mijzelf, mijn Licht en mijn Woord."

Toen bleef ik bidden en op de een of andere manier bevond ik me buiten mijn lichaam in het gezelschap van Jezus.

Ik was klein en Jezus was zeer groot.

Hij zei mij: "Mijn dochter, groei op om gelijk te worden aan Mij.

Ik wil dat je armen de Mijne bereiken

en dat je mond de Mijne kan bereiken."

Ik wist echt niet hoe ik dat moest doen.

Jezus legde zijn Handen in de mijne. En Hij herhaalde: "Groei, groei." Ik probeerde het en ik voelde me als een veertje, zodat ik mezelf kon laten groeien als ik dat wilde.

Dus groeide ik gemakkelijk en ik legde mijn hoofd op Jezus' schouder, terwijl Hij zijn Handen in de mijne bleef houden.

Door dit contact met zijn Handen herinnerde ik me zijn allerheiligste

Wonden en ik zei Hem: "Mijn Liefde, aangezien U wil dat ik uw

Grootte heb, waarom geeft U mij dan niet uw Lijden?

Geef het mij! Weiger het mij niet!"

Jezus keek me aan en Hij drukte me zeer stevig tegen zijn Hart, alsof Hij me veel dingen wilde zeggen. Daarna verdween Hij en ik bevond me terug in mijn lichaam.

12-127 - 3 april 1920 - Het verlangen van God bij het scheppen van de mens is dat de mens beetje bij beetje het Goddelijke Leven in zich ontwikkelt om hem vervolgens naar de Vreugden van de Hemel te leiden.

Ik was in mijn arme toestand en ik voelde mijn lieve Jezus in mij. Hij wilde samen met mij bidden.

Hij zei mij:

„Mijn dochter, mijn hele Wil bij de schepping van de mens was dat hij in alles Mijn wil zou doen. En als hij beetje bij beetje mijn Wil zou blijven doen, zou hij mijn Leven in zichzelf voltooien, op een manier dat na herhaalde daden die in mijn Wil zijn gedaan, Ik mijn Leven in hem zou vormen en Ik tot hem zou komen.

En omdat Ik hem aan Mij gelijk zou vinden, zou de Zon van mijn Leven, omdat zij de Zon van mijn Leven in zijn ziel gevormd zou vinden, hem in Mij absorberen. En wanneer deze twee in elkaar worden omgevormd, zoals twee zonnen in één, dan zou Ik hem in de verrukkingen van de Hemel dragen.

Maar omdat de mens mijn Wil niet doet, of het slechts af en toe doet, wordt mijn Leven door het menselijk leven gehalveerd en kan het Goddelijke Leven zich niet voltooien.

Door de menselijke daden wordt het verduisterd. Het ontvangt niet de overvloedige voeding die voldoende is voor de ontwikkeling van een Leven.

Daarom is de ziel voortdurend in tegenspraak met het doel van de schepping. Maar, ach! Hoe velen zijn er die in zichzelf een duivels leven vormen door een leven van hartstochten en zonden te leiden!

12-128 - 15 april 1920 - De Liefde voor de zielen is de oorzaak van het Lijden van Jezus en dat van Luisa.

Ik klaagde bij mijn lieve Jezus over mijn erbarmelijke toestand en ik zei Hem: "Zeg mij, mijn Liefde, waar bent U? Zeg mij via welke weg U mij hebt verlaten, zodat ik U kan terugvinden.

Laat me de sporen van uw voetstappen zien, zodat ik stap voor stap bij U kan komen. Ach Jezus, zonder U kan ik niet verder!
Maar ook al bent U ver weg, ik stuur U mijn kusjes.

Ik kus de Hand die mij niet meer vasthoudt,
- de Mond die niet meer tegen me spreekt,
- dit Gelaat dat ik niet meer zie,
- de voeten die niet meer naar mij toe lopen,
  maar ergens anders heen gaan.
Ach Jezus, wat is mijn toestand triestig!
Wat een wreed einde staat mij te wachten!

Terwijl ik dit en nog veel meer onzin zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei mij**: "Mijn dochter, kalmeer.
Want voor wie in mijn Wil leeft, zijn alle plaatsen veilige plekken om Mij te vinden. Mijn Wil vervult alles.

Welke weg je ook inslaat,
je hoeft niet bang te zijn dat je Mij niet zal vinden.

Ach, mijn dochter, Ik voel jouw pijnlijke toestand in mijn Hart.
Ik zie dat de stroom van verdriet die tussen mijn Moeder en Mij stroomde zich herhaalt tussen jou en Mij.
Zij werd gekruisigd vanwege mijn Lijden.
En Ik werd gekruisigd vanwege haar Lijden.

Maar wat was de oorzaak van dit alles? Onze Liefde voor de zielen.
Uit Liefde voor de zielen,
droeg mijn lieve Moeder al mijn Lijden en zelfs mijn Dood.
Uit liefde voor de zielen droeg Ik al haar Pijnen,
inclusief haar pijn om van Mij beroofd te zijn.

O, wat heeft het mijn Liefde gekost om mijn onafscheidelijke Moeder van Mij te beroven en wat heeft zij daaronder geleden!
Maar de liefde voor de zielen overwon alles.

Het is ook uit Liefde voor de zielen
- dat jij je slachtofferrol hebt aanvaard,
- dat jij al het lijden hebt aanvaard dat zich tijdens je leven heeft voorgedaan.

Als deze Liefde voor de zielen er niet was geweest,
- zou jouw ballingschap voorbij zijn,
- zou je niet het verdriet hebben om Mij moeten missen en
- zou Ik ook niet het verdriet hebben je te zien lijden vanwege dit gemis.

Wees dus geduldig en laat de Liefde voor de zielen tot het einde toe in jou zegevieren.

12-129 - 1 mei 1920 - Het Leven in de Goddelijke Wil schenkt God eeuwige Glorie.

Mijn ellende werd steeds meer voelbaar. En ik zei tegen mezelf:
"Mijn Jezus, wat een leven heb ik!"

Onmiddellijk zei Jezus mij: "Mijn dochter, voor de ziel die in mijn Wil leeft, heeft heiligheid maar één doel:

een voortdurend "Glorie aan de Vader"

gevolgd door:

'Zoals het was in het begin, zoals het nu is en zoals het zal zijn in de eeuwen der eeuwen.'

Er is niets waardoor deze ziel geen glorie aan God geeft. Haar heiligheid is niet onderhevig aan tegenslagen, maar regeert altijd.

Haar fundament is: "Glorie aan de Vader".

En haar voorrecht is: "Zoals het was in het begin, enz."

12-129 - 1 mei 1920 - Wie in de hoogten van de Goddelijke Wil leeft, moet het lijden dragen van hen die 'beneden' leven.

Ik bleef klagen over het gemis van Jezus. Ik klaagde ook over het feit dat Hij mij het lijden onthoudt terwijl Hij anderen er in overvloed geeft.

Hij kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij legde zijn Hoofd op mijn schouder. Vol verdriet zei Hij mij:

"Mijn dochter, **de ziel die in mijn Wil leeft, leeft in de hoogten**

Daardoor ziet zij beter wat er beneden gebeurt.

Zij moet deelnemen

- aan de beslissingen, aan de beproevingen en
- aan al het andere dat eigen is aan degenen die in de hoogte leven.

Kijk eens naar wat er in het dagelijkse gezinsleven gebeurt:
alleen de vader en moeder, en soms een oudere zoon, nemen deel
aan de beslissingen en het lijden dat inherent is aan het gezinsleven.

Wanneer het gezin in moeilijkheden verkeert,
weten de kleine kinderen daar niets van.
Ze spelen en leven gewoon hun gewone leven.

Zo gaat het ook in de orde van de Genade.
Zij die klein zijn en nog opgroeien, leven beneden.

Maar degenen die in de hoogten van mijn Wil leven, moeten

- degenen die beneden leven ondersteunen,
- de gevaren zien die hen bedreigen,
- hen helpen de juiste beslissingen te nemen, enz.

Kalmeer dus.

We zullen een gemeenschappelijk Leven leiden in mijn Wil.
Samen zullen Wij deelnemen aan de moeilijkheden en het verdriet
van de menselijke familie.

Jij zult waken over de grote stormen die zullen opkomen.

Terwijl degenen beneden zich in het gevaar begeven,
zullen Wij wenen om hun ongeluk.

12-130 - 15 mei 1920 - De Goddelijke Wil volbrengt de volledige kruisiging in de ziel.

Ik klaagde bij mijn lieve Jezus en *ik zei Hem*: "Waar zijn uw Beloften?
Ik heb geen kruis meer en ik lijk niet meer op U. Alles is ingestort.
Het enige wat mij rest is te wenen om mijn droevig lot."

Jezus bewoog zich in mij en *Hij zei*:
"Mijn dochter, mijn Kruisiging was volledig.

Wil je weten waarom?

Omdat zij gebeurde in de Goddelijke Wil van mijn Vader.

In die Wil werd mijn Kruis lang en breed genoeg om alle eeuwen te omvatten en om alle harten te doordringen, zowel die uit het verleden, het heden als de toekomst.

De Goddelijke Wil sloeg overal spijkers in Mij:

- in mijn Verlangens,
- in mijn Genegenheden en
- in mijn Hartslagen.

Ik kan zeggen dat Ik niet mijn eigen leven leefde, maar dat van de eeuwige Wil die alle mensen in Mij opsloot, waarvoor Hij wou dat Ik verantwoordelijk was.

Mijn Kruisiging kon nooit volledig geweest zijn en alle mensen omvatten als de eeuwige Wil daar niet de auteur van was geweest.

Ook in jou wil Ik dat de kruisiging volledig is en dat zij alle mensen omvat.

Dat is de reden voor de voortdurende oproep die Ik tot je richt:

- om de hele menselijke familie voor de Allerhoogste Majesteit te brengen en
- om in naam van elke mens de daden te verrichten die hij zelf niet doet.

De totale vergetelheid van jezelf en de totale afwezigheid van persoonlijk belang zijn spijkers die mijn Wil in jou slaat.

Mijn Wil weet geen kleine of onvolledige dingen te doen.

Hij omringt de ziel. Hij wil haar volledig in Zichzelf hebben en Hij drukt zijn stempel op haar.

Mijn Wil

- ontdoet het innerlijk van de mens van alles wat er menselijk in is en
- vervangt het door het Goddelijke.

Hij verzegelt het innerlijk van de ziel met evenveel spijkers als er menselijke handelingen in zijn om hen te vervangen door goddelijke Handelingen.

Zo vormt Hij de ware kruisiging van de ziel,

- niet alleen voor een bepaalde tijd,
- maar voor haar gehele leven.

12-131 - 24 mei 1920 - De Daden die in de Goddelijke Wil worden verricht, zijn verdedigers van de Goddelijke Troon, niet alleen in de huidige tijd, maar tot het einde der tijden.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.
Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter, de Handelingen die in mijn Wil worden verricht, ontbinden de menselijke handelingen, Deze worden omgevormd tot Goddelijke Daden, en zij

- stijgen op naar de Hemel,
- circuleren in alle mensen en
- omvatten alle eeuwen.

Deze Daden blijven in mijn Wil permanent aanwezig.
Zij zijn de verdedigers van mijn Troon tegen elke belediging van de mensen. En dat geldt niet enkel voor de huidige tijd, maar tot het einde der tijden.

De daden die in mijn Wil worden verricht, hebben de kracht zich te vermenigvuldigen voor mijn Glorie, naargelang de behoeften en omstandigheden.

Hoe gelukkig zal de ziel zijn, wanneer zij in de hemel aankomt *dat haar daden die in mijn Wil zijn gedaan verdedigers van mijn Troon zijn geworden*
door de beledigingen van de aarde te neutraliseren!

In de Hemel zal het geluk van de ziel die tijdens haar verblijf op aarde in mijn Wil geleefd heeft, anders zijn dan dat van de andere zaligen. De anderen zullen al hun geluk van Mij ontvangen.

Terwijl deze zielen,

- niet alleen hun geluk van Mij ontvangen,
- maar ook hun eigen kleine riviertjes van geluk zullen hebben die uit mijn eigen zee van Geluk worden geput.

Terwijl ze op aarde leefden, vormden deze zielen hun eigen rivieren van geluk uit mijn Zee.

Het is rechtvaardig dat zij in de Hemel ook over deze rivieren van Geluk beschikken, die zich over alle Gelukzaligen zullen uitstorten.

Hoe mooi zijn deze rivieren die ontspringen in de oneindige Zee van mijn Goddelijke Wil! Ze stromen in Mij en Ik stroom in hen.

Ze zijn een betoverend schouwspel waar alle zaligen door in vervoering raken.

12-132 - 28 mei 1920 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil is samen met Jezus geconsacreerd in elke Hostie. De Daden die in de Goddelijke Wil worden verricht, verdringen alle andere.

Tijdens het heilige Offer van de Mis versmolt ik mij met Jezus om samen met Hem geconsacreerd te worden.

Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, ga binnen in mijn Wil, zodat je Mij kunt vinden in alle Hosties, niet alleen de huidige, maar ook de toekomstige.

Zo zal je evenveel consecraties ontvangen als Ikzelf.

In elke geconsacreerde Hostie heb Ik mijn Leven gelegd en Ik wil er in ruil een ander leven voor.

Ik geef Mijzelf aan de ziel, maar zeer dikwijls weigert de ziel zich in ruil daarvoor aan Mij te geven.

Zo voelt mijn Liefde zich afgewezen, bespot.

Kom dus in mijn Wil

om samen met Mij in elke Hostie geconsacreerd te worden.

Zo zal Ik in elk van hen jouw leven vinden in ruil voor het Mijne.

En dit geldt:

- niet alleen terwijl je op aarde bent,
- maar ook wanneer je in de Hemel bent.

En aangezien Ik tot de laatste dag Consecraties zal ontvangen, zul ook jij samen met Mij Consecraties ontvangen tot de laatste dag.

Hij voegde eraan toe: "De daden die in mijn Wil worden verricht, stijgen boven alle andere uit.

Zij komen in de Sfeer van de Eeuwigheid.

En zij laten alle menselijke daden achter zich.

Het is niet belangrijk dat deze daden
- in deze of gene tijd worden verricht, of
- klein of groot zijn.

Het volstaat dat zij in mijn Wil zijn verricht
om voorrang te hebben op alle andere menselijke daden.

De daden die in mijn Wil worden gedaan, zijn als olie
vermengd met andere stoffen.

Of het nu gaat om dingen van grote waarde, zoals bijvoorbeeld
goud of zilver, of gekruide gerechten, of gewone dingen,
alles blijft onderaan,
de olie prevaleert boven alles, ze ligt nooit onderaan.
Zelfs in kleine hoeveelheden lijkt ze te zeggen:
"Ik prevaleer boven alles."

De daden die in mijn Wil worden verricht, worden omgezet in Licht,
- een Licht dat versmelt met het Eeuwige Licht.

Zij blijven niet in de categorie van menselijke daden,
maar gaan over in de categorie van Goddelijke Daden.

Ze hebben de overhand op alle andere daden.

12-133 - 2 juni 1920 - Net als Jezus voelt Luisa de pijn van de scheiding tussen de mens en de Godheid.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde en in gebed
verzonken was, zag ik in mij een afgrond waarvan ik de diepte noch
de breedte kon ontdekken.

In het midden van deze afgrond zag ik mijn lieve Jezus,
bedroefd en zwijgzaam.

Ik kon niet begrijpen hoe ik Hem in mij kon zien, terwijl ik me zo ver
van Hem verwijderd voelde, alsof Hij voor mij niet bestond.

Mijn hart bleef gekweld. Ik voelde de kwelling van een wrede dood en - dit niet één keer, maar zo vaak als ik me in deze afgrond bevond, alsof ik gescheiden was van mijn Alles, van mijn Leven.

Nu, terwijl er bloed uit mijn hart droop, kwam mijn altijd beminnelijke Jezus uit deze afgrond tevoorschijn. Hij sloeg zijn Armen om mijn nek en plaatste Zichzelf achter mijn schouders. **Hij zei mij:**

“Mijn geliefde dochter, jij bent mijn waar evenbeeld.
O, hoe vaak bevond mijn kreunende Mensheid zich in deze martelingen. Zij was geïdentificeerd met de Godheid
Meer nog, zij waren één geheel.

Maar terwijl Wij één waren, voelde Ik de kwelling van de scheiding en van de afgrond van de Godheid.
Want terwijl Hij mij van binnen en van buiten omhulde en Ik één was met Hem, voelde Ik mij ver van Hem verwijderd.

Door dit lijden betaalde mijn Mensheid de prijs voor de scheiding van de mens van de Godheid door de zonde, om hem opnieuw met de Godheid te verenigen.

Elk moment van deze scheiding tussen mijn Godheid en mijn Mensheid was voor Mij een genadeloze dood.
Dat is de reden voor jouw lijden en voor de afgrond die je ziet.

In deze tumultueuze tijden waarin de mensheid zich haastig van Mij verwijderd, *moet jij de pijn van deze scheiding voelen om haar naar Mij terug te brengen.*

Jouw toestand is zeer pijnlijk, maar het is ook een Pijn van uw Jezus. En ik, om je kracht te geven, zal je stevig vasthouden achter je schouders, zodat Ik je veiliger houd en je pijn intenser maak.

Als Ik je namelijk voor Mij zou houden, zou je pijn gehalveerd worden alleen al door het zien van mijn Armen dicht bij jou. En jouw gelijkenis met Mij zou pas later bereikt worden.

12-124 - 10 juni 1920 - Net als de Mensheid van Jezus moet de ziel tussen Hemel en aarde leven.

Ik voelde me erg bedroefd, alleen en zonder steun.

Mijn lieve Jezus nam me in zijn armen, tilde me op en *Hij zei mij:*

"Mijn dochter, toen mijn Mensheid op aarde was, leefde Ik tussen de Hemel en de aarde, met

- de hele aarde onder Mij en
- de hele Hemel boven Mij.

Door op deze manier te leven, probeerde Ik

- de hele aarde en
- de hele Hemel

tot Mij te trekken om ze tot één geheel te maken.

Als Ik op het niveau van de aarde had geleefd, zou Ik niet in staat zijn geweest om alles tot Mij te trekken. Ik zou hooguit enkele punten van de aarde tot Mij hebben kunnen trekken.

Het is waar dat zo leven Me veel kostte. Omdat Ik geen plaats had om uit te rusten, noch iemand om op te steunen.

Alleen de strikt noodzakelijke dingen werden aan mijn Mensheid verstrekt. Voor de rest was Ik altijd alleen en zonder comfort.

Dat was nodig,

- ten eerste vanwege *de Adel van mijn Persoon*

waardoor het niet gepast was om 'beneden' te leven en met met lage en ontoereikende menselijke steunen;

- *ten tweede* vanwege *mijn Zending als Verlosser*, die boven alles moest staan.

Daarom was het gepast dat Ik hoger leefde, boven iedereen.

Evenzo plaats Ik degenedie Ik tot mijn Gelijkenis roep in dezelfde omstandigheden als mijn Mensheid.

Ik laat haar leven in mijn Armen tussen Hemel en aarde.

Alleen de strikt noodzakelijke dingen bereiken haar.

Ze is helemaal van Mij, los van alles.

Voor haar zijn menselijke zaken die niet absoluut noodzakelijk zijn, laag en een aantasting van haar adel.

Als haar menselijke steun wordt aangeboden, voelt zij de stank van het menselijke en verwijdert het van zich."

Vervolgens voegde Hij eraan toe: "Zodra de ziel mijn Wil binnengaat, blijft haar wil verbonden met mijn Eeuwige Wil. En zelfs als ze er niet over nadenkt, aangezien haar wil verbonden is met de Mijne, doet haar wil hetzelfde als de Mijne. En samen met Mij streeft ze naar het welzijn van allen."

12-135 - 22 juni 1920 - De Heiligheid van Jezus' Mensheid was vrij van eigenbelang.

Zoals gewoonlijk bracht ik de hele menselijke familie naar mijn lieve Jezus:

- door te bidden en boete te doen in naam van iedereen, en
  - door mij in ieders plaats te stellen
- om in hun naam alles te volbrengen wat zij verplicht zijn te doen.

Terwijl ik dit deed, kwam er een gedachte bij me op:

'Denk en bid voor jezelf!

Zie je niet in wat voor triestige toestand je verkeert?'

Ik wilde ditt gaan doen toen mijn lieve Jezus in mij bewoog.

Hij zei:

'Mijn dochter, waarom wil je je afkeren van mijn Gelijkenis?

Mijn Mensheid heeft nooit aan Zichzelf gedacht.

Mijn Heiligheid werd gekenmerkt door totale onbaatzuchtigheid.

Ik heb nooit iets voor Mezelf gedaan.

Ik deed en leed alles voor de mensen.

Mijn Liefde kan als waar worden beschouwd.

Omdat zij gebaseerd was op totale onbaatzuchtigheid.

Waar eigenbelang is, is de bron van de Waarheid niet te vinden.

De volledig onbaatzuchtige ziel is degene die het verst komt.

De Oceaan van mijn Genade bereikt haar van achteraan.

En zij overspoelt haar volledig zonder dat zij zich daarover zorgen hoeft te maken.

De op zichzelf gerichte ziel daarentegen blijft achter.
De Oceaan van mijn Genade bevindt zich voor haar.
En zij moet deze met de kracht van haar armen oversteken,
als ze dat al kan.

De zorg voor zichzelf creëert veel hindernissen,
- o.a. de angst om in mijn Oceaan te zwemmen.
Zij loopt het risico aan de kust te blijven.

12-136 - 2 september 1920 - Het missen van het gezelschap van de mensen veroorzaakt Jezus een martelaarschap van Liefde.

Ik leef in een bijna voortdurend gemis van Jezus.
In het beste geval laat Hij zich eventjes zien,
maar dan verdwijnt Hij terug als een bliksemflits.
Ach, alleen Hij kent het martelaarschap van mijn arm hart!

Ik dacht aan de Liefde waarmee mijn altijd beminnelijke Jezus zo veel voor ons geleden heeft.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, mijn eerste martelaarschap was **de Liefde**,
die mijn tweede martelaarschap voortbracht: **het lijden**."

Elk van mijn Pijnen werd voorafgegaan door een Zee van Liefde.
Toen mijn Liefde zich alleen en verlaten voelde door de meeste mensen, werd Zij uitzinnig. Zij vond niemand om zich aan te geven, en daarom concentreerde Zij zich op zichzelf.

Dat bezorgde mij zoveel leed dat, in vergelijking daarmee, mijn andere Pijnen een verademing waren.

Ah! Wanneer mijn Liefde gezelschap vindt, voel ik Me gelukkig.

„Mijn dochter, mijn eerste martelaarschap was de Liefde,
en de Liefde bracht Mij het tweede martelaarschap: de Pijn.
Elke kwelling werd voorafgegaan door onmetelijke zeeën van Liefde.

Maar toen Mijn liefde zich alleen zag, verlaten door de meerderheid van de mensen, geraakte Ik in koortsachtige waanzin, in agonie

En omdat Mijn liefde niemand vond aan wie Zij zich kon geven, concentreerde zij zich in Mij, verdronk Mij en bezorgde Mij zulk leed dat alle andere Pijnen een verfrissing leken in vergelijking hiermee.

Ach, als Ik maar gezelschap had in de Liefde!
Ik zou Me gelukkig voelen.
Want in gezelschap verwerven alle dingen geluk
Ze verspreiden zich, ze vermenigvuldigen zich.

Liefde in het gezelschap van een andere liefde is gelukkig, zelfs als het maar een kleine liefde is. Omdat Hij iemand vindt om zich aan te geven, om Leven aan te geven.

Wanneer de Liefde iemand vindt die haar niet liefheeft of minacht, is zij erg ongelukkig. Schoonheid naast lelijkheid voelt zich onteerd. Beiden gaan elkaar uit de weg, omdat schoonheid lelijkheid haat. En omdat lelijkheid zich nog lelijker voelt naast schoonheid.

Wat mooi is, is gelukkig in de buurt van wat mooi is.
Beiden geven elkaar hun schoonheid door.

Wat heeft de leraar eraan dat hij zo goed opgeleid is als hij geen leerlingen vindt om les aan te geven?
Wat heeft een arts eraan om de geneeskunde te hebben gestudeerd als er niemand bij hem komt om zich door hem te laten behandelen?
Wat heeft een rijk man aan zijn rijkdom als hij altijd alleen is en niemand vindt om zijn rijkdom mee te delen?

Gezelschap maakt gelukkig, waardoor het goede kan worden gedeeld en groeien. Isolatie maakt ongelukkig en onvruchtbaar.

Ach, mijn dochter, hoezeer lijdt mijn Liefde onder haar isolement!
De weinige mensen die Mij gezelschap houden, zijn mijn Troost en mijn Geluk.

12-137 - 21 september 1920 - De Daden die in de Goddelijke Wil worden verricht, worden in Hem verzegeld.

Ik handelde in de zeer heilige Wil van mijn Jezus.
Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, wanneer de ziel handelt in mijn Wil, blijven haar handelingen daarin bevestigd.

Dus *als zij bidt in mijn Wil*, blijft haar gebed bevestigd in mijn Wil en ontvangt zij het leven van het Gebed

Zo hoeft zij geen moeite meer te doen om te bidden

Zij zal immers de spontane bereidheid tot bidden in zichzelf voelen.

Als zij bevestigd blijft in mijn Wil, zal zij in zichzelf de Bron van het Gebedsleven voelen.

Een gezond oog doet geen moeite om te zien.

Het kijkt van nature naar objecten, geniet ervan en verheugt zich erin, omdat het het leven van het licht in zich heeft. Maar *een ziek oog*: hoeveel moeite kost het, hoe lijdt het bij het kijken!

Op dezelfde manier, *als de ziel lijdt in mijn Wil, als zij handelt*, zal zij in zichzelf het leven van Geduld voelen, het leven van heilige handelingen.

Dus, naarmate haar handelingen bevestigd blijven in mijn Wil, verliezen zij hun zwakheden, ellende, alles wat menselijk is. En zij worden vervangen door Bronnen van Goddelijk Leven.”

12-138 - 25 september 1920 - De Waarheid is Licht.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, zag ik mijn altijd vriendelijke Jezus een lichtbol in mij plaatsen. **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, mijn Waarheden zijn Licht.

Wanneer Ik hen meedeel aan zielen, die beperkte wezens zijn, doe Ik dat in beperkte mate.

Zij zijn immers niet in staat zijn om een groot Licht te ontvangen.

Het is net als met de zon:

terwijl zij eruitziet als een beperkte bol, verlicht, verwarmt en bevrucht het licht dat zij verspreidt de hele aarde.

Het is voor de mens onmogelijk om te tellen

- hoeveel planten vruchtbaar gemaakt zijn,

- de gronden die verlicht en verwarmd worden door de zon.

Terwijl wij met één blik de zon aan de hemel kunnen zien, kan je niet zien waar haar licht eindigt, noch al het goede dat zij doet.

Zo is het ook met mijn Waarheden.

Ze lijken beperkt. Maar wanneer ze zich manifesteren, hoeveel zielen bereiken ze dan niet?

- hoeveel geesten verlichten ze niet!
- hoeveel goeds doen ze niet!

Ik heb een bol van Licht in jou geplaatst.

Deze vertegenwoordigt de Waarheden die Ik je meedeel.

Wees aandachtig bij het ontvangen ervan en wees nog aandachtiger bij het doorgeven ervan, om hun verspreiding te bevorderen.

Toen ik daarna terug ging bidden, vond ik mezelf ***in de armen van mijn hemelse Moeder***. Zij streelde mij en zij drukte mij tegen haar borst.

Maar ik kan niet uitleggen waarom, maar ik vergat dit feit snel. En ik klaagde dat iedereen me in de steek gelaten had.

Jezus kwam toen eventjes en ***Hij zei mij:***

"Een ogenblik geleden was mijn Moeder hier en Zij heeft jou met veel liefde in haar armen gesloten." Toen herinnerde ik het me weer.

Hij vervolgde: "Dat is mij ook overkomen.

Hoe vaak ben Ik gekomen en ben Jij het vergeten?

Moet Ik dan misschien niet meer komen?

Ik doe wat een moeder doet als haar baby slaapt.

Ze kust en streelt het, maar de baby merkt daar niets van.

En als hij wakker wordt, zou het kunnen klagen

dat zijn moeder hem niet kust en niet van hem houdt.

Geprezen zij Jezus, de bedenker van zoveel liefdesstrategieën!

12-139 - 12 oktober 1920 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, ontvangt alleen Hulp van Jezus. Maar hij geeft hulp aan anderen.

Ik voelde me overweldigd, alleen en zonder enige hoop op ook maar één woord van hulp of aanmoediging.

Als iemand naar mij toe komt, zelfs als het een heilig persoon is, lijkt het me dat hij alleen maar komt om hulp of troost te krijgen, of om zijn twijfels kwijt te raken. Maar voor mij is er niets!

Ik worstelde met deze gevoelens.

En mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, *wie in Mijn Wil leeft, bevindt zich in dezelfde toestand als Ik.*

Als Ik zou beweren dat Ik de mensen nodig heb, wat onmogelijk is, aangezien de mensen hun Schepper niet kunnen helpen, zou dat hetzelfde zijn als wanneer de zon licht en warmte zou vragen aan andere schepselen. Wat zouden deze dan doen?

Verward *zouden ze tegen de zon zeggen*:

"Wat! Vraag jij ons om licht en warmte, terwijl jij de wereld vult en de hele aarde bevrucht met jouw licht en warmte?

Ons licht verdwijnt volledig in jouw aanwezigheid!

Jij bent het juist die ons deze dingen moet geven."

Zo is het ook voor degene die in mijn Wil leeft.

Omdat hij mijn toestand deelt en de zon van mijn Wil in hem is, moet hij anderen licht, warmte, hulp, zekerheid en troost bieden.

Ik ben zijn enige Hulp en hij helpt anderen vanuit mijn Wil.

12-140 - 15 november 1920 - Elke goede daad die voor Jezus wordt verricht, is een ketting die de ziel aan Jezus bindt.

Mijn toestand werd steeds pijnlijker.

Alleen de Goddelijke Wil kon mij helpen.

Mijn lieve **Jezus zei mij**: "Mijn dochter,

- elke daad die de ziel voor Mij verricht,

- elke gedachte, elk woord, elk gebed,

- elk lijden en zelfs een eenvoudige herinnering aan Mij,

wordt een ketting die de ziel aan Mij bindt.

Zonder de menselijke wil te dwingen, hebben deze kettingen de kracht om doorzettingsvermogen te smeden, wat de laatste stap is voordat de ziel de eeuwige Glorie in bezit neemt."

12-141 - 28 november 1920 - Wanneer Jezus wil geven, begint Hij met te vragen. Gevolgen van de Zegen die Jezus aan Maria gaf.

Ik dacht na over het moment waarop Jezus, voordat hij zijn pijnlijke Passie onderging, naar zijn Moeder ging om haar zegen te vragen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, hoeveel dingen onthult dit mysterie.

Ik wilde naar mijn lieve moeder gaan om haar om haar zegen te vragen, zodat zij de gelegenheid zou krijgen om Mij om mijn eigen Zegen te vragen.

Het Lijden dat zij zou moeten doorstaan zou zo groot zijn dat het gepast was dat Ik haar met mijn Zegen zou sterken.

Als Ik iets wil geven, is het mijn gewoonte om eerst te vragen. Mijn Moeder begreep dat meteen en vroeg Mij eerst haar te zegenen. Pas daarna zegende zij Mij.

Om het universum te scheppen, sprak Ik een 'Fiat' uit waarmee Ik de hemel en de aarde heb ingedeeld, geordend en versierd.

Toen Ik de mens schiep, blies Ik hem Leven in met mijn almachtige Adem.

Aan het begin van mijn Passie heb Ik mijn Moeder gezegend met mijn Scheppend en Almachtige Woord. Ik heb niet alleen haar gezegend. Door haar heb Ik alle schepselen gezegend.

Mijn Moeder had de suprematie over allen. En in Haar heb Ik iedereen gezegend. Meer nog, Ik heb elke gedachte, elk woord, elke handeling enz. van de mensen gezegend. Ik heb ook alle dingen gezegend die hun ter beschikking stonden. *De zon*, geschapen door mijn almachtige Fiat, zet haar baan verder voor alles en voor elke sterveling, zonder dat haar licht en warmte ook maar enigszins afnemen.

Zo blijft mijn Zegen, voortgekomen uit mijn Scheppend Woord aan het begin van mijn Passie, altijd werkzaam.
Door hem heb Ik de Schepping vernieuwd.

Op dezelfde manier bleef mijn Scheppend Woord in de Zegen voortdurend zegenen, zonder ooit te stoppen met zegenen, net zoals de zon nooit zal ophouden haar licht aan alle mensen te geven.

Maar dat is nog niet alles.

Met mijn Zegen wilde Ik de kwaliteiten van de Schepping vernieuwen. Ik wilde *mijn Hemelse Vader* oproepen om te zegenen, om Kracht aan de mens over te brengen.

Ik wilde hem zegenen *in mijn Naam* en *in de naam van de Heilige Geest* om hem Wijsheid en Liefde over te brengen, en zo

- het geheugen, het intellect en de wil van de mens te vernieuwen, en
- hem te herstellen als heerser over alles.

Weet echter dat Ik, door te geven, wil ontvangen.

Mijn lieve Mama begreep dit en zegende Mij onmiddellijk, niet alleen voor Haarzelf, maar in naam van allen.

O, als allen deze Zegen van Mij konden zien, zouden zij Hem voelen

- in het water dat zij drinken, in het vuur dat hen verwarmt,
- in het voedsel dat zij eten, in het verdriet dat hen treft,
- in het gekreun van hun gebed, in het berouw over hun fouten,
- in het verlaten zijn door de mensen.

Doorheen alles zouden zij mijn scheppend Woord horen zeggen:

"Ik zegen je in de naam van de Vader, van Mijzelf de Zoon en van de Heilige Geest.

Ik zegen je:

- om je te helpen, te verdedigen, te vergeven, te troosten en
- om je heilig te maken!"

Bovendien zou de mens mijn Zegeningen herhalen door ook Mij te zegenen in alles.

Dat zijn de effecten van mijn Zegen. Mijn Kerk, door Mij onderwezen, herhaalt mijn Zegen in bijna alle omstandigheden. Zij zegent bij het toedienen van de Sacramenten en bij vele andere gelegenheden.

12-142 - 18 december 1920 – Wederliefde en Dankzegging voor alles wat God in de Allerheiligste Maagd Maria gedaan heeft.

Met een hart vol verdriet omwille van de afwezigheid van mijn lieve Jezus, was ik in gebed. Plotseling voelde ik Hem naast mij.

Hij zei mij: "Ach, mijn dochter, het gaat steeds slechter.

Als een tornado zal Ik alles op zijn kop zetten.

Het zal duren zo lang als een tornado en
het zal eindigen als een tornado.

De Italiaanse regering voelt de grond onder haar voeten wegzakken
en weet niet wat ze moet doen: het is Gods gerechtigheid in actie."

Toen voelde ik dat ik buiten mijn lichaam was, zeer dicht bij mijn lieve Jezus, zo dichtbij dat ik zijn goddelijke Persoon zelfs amper kon zien.

Ik weet niet hoe, maar **ik zei:**

'Mijn Jezus, terwijl ik me aan U vastklamp, wil ik U mijn liefde,
mijn dankbaarheid bewijzen en alles wat de mens U moet geven,
omdat U onze Onbevleete Koningin Mama geschapen hebt:

- de mooiste, de heiligste,
- een Wonder van Genade,

Haar met alle gaven verrijkt hebt

en haar ook tot onze Moeder gemaakt hebt.

En ik doe dit in de naam van de mensen, uit het verleden, het heden
en de toekomst.

Ik wil elke handeling van de mens nemen, elk woord, elke gedachte,
elke hartslag en elke stap. En in elk van hen **zeg ik U:**

"Ik U bemin, ik dank U, ik zegen U, ik aanbid U

voor alles wat U hebt gedaan in uw Hemelse Mama en de mijne."

Jezus was zeer blij met mijn gebed.

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik heb vol spanning gewacht op deze daad
van jou in naam van alle generaties.

Mijn Gerechtigheid en mijn Liefde voelden de noodzaak van
wederliefde. De Genaden die op iedereen neerdalen omdat mijn
Moeder zo rijkelijk gezegend was, zijn immers immens!

Toch zeggen ze nooit een woord, een 'dankuwel', aan Mij."

Op een andere dag zei ik tegen mijn geliefde Jezus:
"Alles is voorbij voor mij: het lijden, de bezoeken van Jezus, alles."

Hij zei onmiddellijk: 'Ben je misschien opgehouden van Mij te beminnen, of Mijn Wil te doen?'

En ik: 'Nee, moge dit nooit gebeuren.'

En Hij: "Als dat niet zo is, is er niets voorbij."

12-143 - 22 december 1920 - De Scheppende Kracht bevindt zich in de Goddelijke Wil. Het sterven dat leven geeft.

Ik dacht aan de zeer heilige Wil van God en ik zei tegen mezelf:
"Wat een verrukking, wat een Kracht, wat een magische Kracht bezit de Goddelijke Wil!"

Ik was zo aan het nadenken. Mijn lieve **Jezus zei mij**:
"Mijn dochter, de eenvoudige woorden '*Goddelijke Wil*' verwijzen naar *de Scheppende Kracht*."

Ze verwijzen dus naar de Macht:

- om te scheppen,
- om te transformeren en
- om nieuwe stromen van Licht, Liefde en Heiligheid in de zielen te laten stromen.

Als de priester Mij in de Hostie kan consacreran,
dan is dat dankzij *de Macht die mijn Wil verleent aan de Woorden die hij over de hostie uitspreekt*.

Alles komt voort uit het 'Fiat'
dat door de Goddelijke Wil uitgesproken wordt.
Enkel reeds bij gedachte om mijn Wil te doen,
- voelt de ziel zich gekalmeerd, gesterkt en veranderd.
Door te denken aan het doen van mijn Wil,
- begeeft zij zich op de weg van alle goede Dingen.

Hoe zal het zijn als zij in Hem zal leven!

Op dat moment herinnerde ik me
wat Jezus me jaren geleden had gezegd.

Jezus had mij gezegd:

"Wij verschijnen voor de Allerhoogste Majesteit met op ons voorhoofd in onuitwisbare letters geschreven:

*"Wij willen de dood om onze broeders leven te geven
Wij willen lijden om hen te bevrijden van eeuwig lijden."*

En ik zei tegen mezelf: "Hoe kan ik dat doen als Hij niet komt?
Met Hem zou ik het kunnen, maar alleen zie ik niet in hoe.
En hoe kan ik zoveel keren een dood ondergaan?"

De gezegende Jezus sprak in mij:

"Mijn dochter, je kunt dit op elk moment doen
- want Ik ben altijd bij jou
- en Ik laat je nooit in de steek.

***Ik zal je vertellen over verschillende soorten 'dood'
die je kan ondergaan.***

Ik onderga een dood wanneer mijn Wil het goede wil voor *een mens*
en deze *zich afkeert* van de Genade die Ik haar aanbied.
Als de mens bereid is om aan mijn Genade te voldoen,
is het alsof mijn Wil een ander Leven vermenigvuldigt.
Als de mens daarentegen aarzelt,
- is het alsof mijn Wil een dood ondergaat!
Oh, hoeveel keren moet mijn Wil een dood ondergaan!

De mens ondergaat een dood

- wanneer Ik wil dat hij iets goeds doet en hij dat niet doet.
Dan sterft zijn wil voor dat goede.

De mens die niet voortdurend bezig is om mijn Wil te doen
- ondergaat een dood bij elke weigering.
Hij sterft aan dit Licht, aan deze Genade, aan dit Charisma
- dat hij zou ontvangen hebben als hij dat Goede gedaan had.

***Ik wil je ook vertellen over de "dood"
waardoor je Leven kunt geven aan onze broeders.***

Wanneer je je van Mij beroofd voelt, zodat
- je hart verscheurd is en

- je voelt dat een ijzeren hand het samenknijpt,
dan onderga je een dood, en zelfs meer dan een dood.
Want sterven zou voor jou 'Leven' betekenen.

Deze dood kan onze broeders leven geven.

Want dit Lijden, deze Dood

- zijn vervuld van Goddelijk Leven,
- zijn een immens Licht, een scheppende Kracht
met een eeuwige en oneindige Waarde.

Hoeveel Levens kun je onze broeders geven!

Ik lijd deze sterften met jou mee.

En ik geef hen de waarde van mijn eigen Dood.

Zie hoeveel 'sterften' je ondergaat:

Telkens je Mij wil en Mij niet vindt, onderga je een ware dood.

Het is een martelaarschap.

Wat voor jou 'dood' is, is 'leven' voor anderen.

12-144 - 25 december 1920 - De Hemelse Moeder bevestigt Luisa in haar hele wezen. De situatie van de pasgeboren Jezus in de grot van Bethlehem was minder ernstig dan zijn situatie in de Eucharistie.

Ik was buiten mijn lichaam en ik maakte een lange wandeling, waarbij ik een stukje met Jezus liep en een stukje met mijn Koningin-Moeder. Toen Jezus verdween, was ik bij Mama. En toen zij verdween, was ik bij Jezus.

Jezus en Maria waren zeer vriendelijk en zij vertelden mij vele dingen. Ik was alles vergeten: mijn lijden en zelfs mijn ontberingen. Ik dacht dat ik dit betoverende gezelschap nooit meer zou verliezen. Oh, hoe gemakkelijk is het om het kwaad te vergeten als je tegenover het goede staat!

Aan het einde van de wandeling nam **de hemelse Moeder** me in haar armen. Ik was heel klein.

Zij zei me: "Mijn dochter, ik wil je in alles sterker maken."
Het leek alsof Zij met haar heilige handen

- op mijn voorhoofd schreef en er een zegel op drukte.

Op dezelfde manier

- schreef Zij op mijn ogen, mijn mond, mijn hart, mijn handen en mijn voeten en Zij legde op elke plaats een zegel.

Ik wilde weten wat ze op mij schreef, maar ik kon het niet lezen.

Op mijn mond begreep ik echter enkele letters, die "vernietiging van alle smaak" betekenden.

Ik zei onmiddellijk: "Dank u, o Moeder, dat u alle smaak wegneemt die niet van Jezus is."

Ik wilde de rest begrijpen, maar mijn Moeder zei me: "Je hoeft het niet te weten. *Vertrouw op mij. Ik heb gedaan wat nodig was.*"

Zij zegende mij en verdween.

Daarna kwam ik terug in mijn lichaam terecht.

Later kwam mijn lieve Jezus terug.

Hij was een teder klein Kindje dat huilde en rilde van de kou.

Hij wierp zich in mijn armen om zich te verwarmen.

Ik drukte Hem tegen me aan en ging op in zijn Wil

om de *gedachten van iedereen* op te nemen, hen aan de mijne toe te voegen en hen om de rillende Jezus heen te leggen.

Ik bracht Hem ook *de aanbidding van alle geschapen intelligenties*.

Vervolgens nam ik *de blikken van iedereen* en richtte hen op Jezus om Hem af te leiden van zijn tranen.

Ik greep ook *de monden, de woorden en de stemmen* van alle mensen, zodat ze Hem allemaal konden kussen, zodat

- Hij niet meer zou wenen en

- Hij door hun adem zou verwarmd worden.

Het Kindje Jezus hield op met wenen

En toen Hij zich opgewarmd voelde, zei Hij mij: "Mijn dochter, begrijp je nu waarom Ik beefde van de kou en weende?"

Het was de verlatenheid van de mensen.

Je hebt hen allemaal om Mij heen geplaatst en Ik voelde dat ze allemaal naar Mij keken en Mij kusten. Zo ben Ik gestopt met wenen.

Weet dat:

- wat Ik lijd in mijn Sacrament van Liefde nog zwaarder is dan

- wat Ik als kind in de kribbe leed.

De grot was weliswaar koud, maar ruim. Ik kon er ademen.

De hostie is ook koud, maar ze is zo klein dat Ik er geen lucht krijg.

In de grot had Ik een voederbak en een beetje stro als bed.

In mijn sacramenteel Leven mis Ik zelfs het stro

en heb Ik als bed alleen maar hard en koud metaal.

In de grot had Ik mijn lieve moeder, die Mij vaak met haar zuivere

handen opnam en Mij bedekte met haar warme kussen

om Mij op te warmen en mijn wenen te kalmeren.

Zij voedde Mij met haar zoete melk.

In mijn sacramenteel Leven is het precies het tegenovergestelde:

Ik heb mijn Moeder niet en als men Mij vastneemt, voel Ik vaak de

aanraking van onwaardige handen die naar aarde en mest ruiken.

O, hoe ruik Ik hun stank meer dan de mest die Ik in de grot rook!

In plaats van Mij met kussen te overladen,

overladen ze Mij met oneerbiedige daden.

In plaats van melk geven ze Mij de bitterheid van hun

heiligschennissen, hun onverschilligheden en hun kilheid.

In de grot onthield de heilige Jozef mij nooit een beetje licht of een klein lampje tijdens de nacht.

In het Sacrament blijf Ik zo vaak in het donker, zelfs 's nachts!

O, hoe pijnlijk is mijn sacramentele situatie!

Hoeveel verborgen tranen die door niemand worden gezien!

Hoeveel gekreun is er dat niet wordt gehoord!

Als mijn situatie als zuigeling je tot medelijden brengt,

hoezeer zou je dan niet bewogen moeten zijn tot medelijden

met mijn sacramentele situatie.

**12-145 - 5 januari 1921 - Het ware leven van de ziel in de
Goddelijke Wil is niets anders dan de vorming van haar leven in
het Leven van Jezus.**

Terwijl ik mijn gebruikelijke toestand voortzette, was ik aan het bidden. En terwijl ik bad, wilde ik binnentreden in de Goddelijke Wil. Ik wilde zo alles wat in de Goddelijke Wil bestaat, waar niets aan

ontsnapt, verleden, heden en toekomst, tot het mijne maken.

Ik wou mezelf tot kroon van allen maken en namens allen de Goddelijke Majesteit mijn eerbetoon, mijn liefde, mijn genoegdoening enz. brengen.

Nu bewoog mijn altijd beminnelijke Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, het ware Leven van de ziel, gevormd naar mijn Wil, is niets anders dan:

- de vorming van haar leven in het Mijne,
- het geven van mijn eigen Vorm aan alles wat zij doet.

Ik deed niets anders dan *alle Handelingen* die Ik verrichtte, zowel innerlijk als uiterlijk, in mijn Wil laten vliegen.

Ik liet *elke Gedachte* van mijn Geest vliegen, waarbij zij over elke gedachte van elke mens heen zweefde, die allemaal in mijn Wil bestonden.

Mijn Gedachte zweefde over iedereen heen en vormde als een kroon van elke menselijke intelligentie.

Ik bracht de Majesteit van de Vader het eerbetoon, de aanbidding, de glorie, de liefde en de verzoening voor elke gecreëerde gedachte.

En zo was het ook *voor mijn Blik, mijn Woord, mijn Beweging, mijn Stap.*

Nu moet de ziel, om in mijn Wil te leven, de vorm

- van mijn Geest geven aan de hare,
- van mijn Blik, mijn Woord, mijn Beweging geven aan de hare.

En door dit te doen, verliest zij haar vorm en krijgt zij de Mijne.

Zij doet niets anders dan voortdurend de menselijke wil laten sterven en voortdurend de Goddelijke Wil laten leven.

Op deze manier zal de ziel in staat zijn om het Leven van mijn Wil in zichzelf te voltooien.

Anders zal dit wonder, deze vorm die volledig naar Mijn voorbeeld is gemodelleerd, nooit volledig worden verwezenlijkt.

Alleen mijn Wil, die eeuwig en onmetelijk is, stelt haar in staat alles te vinden. Hij reduceert het verleden en de toekomst tot één enkel Punt.

En in dit Ene Punt vindt zij alle kloppende harten, alle levende geesten, al mijn Werken in actie.

En de ziel, die mijn Wil tot de hare maakt,

- doet alles, voldoet voor allen, bemint voor allen, en

- doet goed aan allen en aan ieder afzonderlijk, alsof allen één zijn.

Wie kan ooit zo ver komen! Geen deugd, geen heldendom, zelfs geen martelaarschap kan zich meten met mijn Wil.

Alles, alles blijft achter bij het Werk dat in mijn Wil gedaan wordt.

Wees daarom aandachtig en laat de Zending van mijn Wil in jou tot vervulling komen.”

12-146 - 7 januari 1921 - De glimlach van Jezus, veroorzaakt door de eerste kinderen van de Goddelijke Wil.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus naar me toe en Hij sloeg zijn armen om mijn nek. Vervolgens kwam Hij dicht bij mijn hart en Hij drukte zijn borstkas met zijn handen tegen het mijne.

Dan drukte Hij haar tegen mijn hart en er vloeiden stromen melk uit. Hij vulde mijn hart met deze melk en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zie je hoezeer Ik je bemin?

Ik heb je hart volledig gevuld met de melk van mijn Genade en mijn Liefde zodat alles wat je zegt en doet niets anders is dan een uitstorting van de Genade en Liefde waarmee Ik je heb vervuld.

Je hoeft alleen maar je wil ter beschikking te stellen aan mijn Wil en Ik zal alles zelf doen.

Je zal

- de klank zijn van mijn Stem,

- de draagster van mijn Wil,

- de vernietiger van de op menselijke wijze beoefende deugden en

- de aanstichter van de deugden die op goddelijke wijze worden eoefend,

die zich bevinden op een Immens, Eeuwig en Oneindig Punt."

Nadat Hij dit had gezegd, *verdween Hij.*

Even later kwam Hij terug en ik voelde me volledig vernietigd toen ik aan bepaalde dingen dacht die ik hier niet hoeft te noemen.

Mijn verdriet was enorm en ik zei tegen mezelf:

"Hoe is dit mogelijk? Mijn Jezus, sta dit niet toe!

Misschien is het je bedoeling, maar breng dit offer niet tot stand.

In de moeilijke toestand waarin ik me bevind, hoop ik niets anders dan naar de Hemel te gaan."

Toen Jezus uit mij kwam, barstte Hij in snikken uit.

Ik kon dit wenen horen weerklinken in de Hemel en op aarde.

Na deze snikken glimlachte Hij, en net als zijn snikken weerklonk dit in de Hemel en op aarde.

Ik was verrukt over deze glimlach en mijn lieve Jezus zei mij:

"Mijn geliefde dochter,

de mensen bezorgen Mij in deze triestige tijden zoveel verdriet,

genoeg om Mij te doen wenen. En omdat het tranen van een God zijn, weerklinken ze in de Hemel en op aarde

Als gevolg daarvan zal er een glimlach verschijnen

die de Hemel en de aarde met gelukzaligheid zal vervullen.

Die glimlach zal op mijn Lippen verschijnen wanneer ik

- de eerste vruchten zie,

- de eerste kinderen van mijn Wil,

die niet op een menselijke wijze leven, maar op goddelijke wijze.

Zij zullen gemerkt zijn met het zegel van mijn immense, eeuwige en oneindige Wil.

Dit eeuwig Punt, dat momenteel alleen in de Hemel te vinden is, zal op aarde verschijnen en de zielen vormen door:

- zijn oneindige bronnen,

- zijn goddelijke werking en

- de vermenigvuldiging van handelingen vanuit één enkele handeling.

De Schepping, voortgekomen uit mijn Fiat, zal door datzelfde Fiat worden voltooid.

De kinderen van mijn Wil zullen alles volbrengen in mijn Fiat.

In dit Fiat zullen zij Mij geven:

- op een volledige manier

- en in naam van alles en iedereen,

liefde, glorie, genoegdoening, dankzegging en lofprijzing.

Mijn dochter, de dingen zullen terugkeren naar hun Oorsprong.
Alles is voortgekomen uit mijn Fiat.
En door dit Fiat zal alles naar Mij terugkeren.
Het zal misschien weinig zijn.
Maar door mijn Fiat zullen zij mij alles geven.

**12-147 - 10 januari 1921 - Het 'Fiat' van de Allerheiligste Maagd.
Jezus wil een tweede 'Fiat', dat van Luisa.**

Ik vroeg me af wat er hierboven geschreven staat
En ik zei tegen mezelf: "Ik weet niet wat Jezus van mij wil.
Maar Hij weet hoe slecht en waardeloos ik ben."

Hij bewoog zich in mij en Hij zei:
"Mijn dochter, weet je nog dat Ik je een paar jaar geleden vroeg
of je in mijn Wil wilde leven en, indien ja, je 'Fiat' wou uitspreken in
mijn Wil. En dat heb je gedaan.

Je 'Fiat '
- bevindt zich in het centrum van mijn Wil en
- is omgeven door mijn oneindige Onmetelijkheid.
Als het eruit zou willen komen,
zou het moeilijk de weg kunnen vinden.

Daarom vermaak Ik Mij met je kleine tegenkantingen en en je uitingen
van ontevredenheid. Je bent als een persoon:
- die uit eigen wil in de diepten van de oceaan terecht is gekomen en
- die deze plaats wil verlaten, maar alleen water om zich heen ziet.

Dus als ik zie dat je je onrustig voelt alsof je eruit wilt stappen,
- maar dat niet kunt, gebonden door je eigen 'ja',
duik je nog dieper in mijn Wil, en Ik glimlach en vermaak me.

En geloof je dan dat het niets voorstelt en gemakkelijk is om je uit
mijn Wil te verwijderen!
Je zou een eeuwig Punt verwijderen, en als je wist wat het betekent
om een eeuwig Punt te verwijderen, zou je beven van angst.

Toen **voegde Hij eraan toe**:

"Het eerste 'ja' in mijn Fiat heb Ik aan mijn lieve Moeder gevraagd.
En oh! Hoe groot is de kracht van haar Fiat in mijn Wil!
Zodra het Goddelijke Fiat het Fiat van mijn Moeder ontmoette,
werden Zij één.

Mijn Fiat verhief haar, vergoddelijkte haar, overschaduwde haar.
En zonder menselijke tussenkomst verwekte zij Mij, Zoon van God.

Alleen in mijn Fiat kon zij mijn Mensheid verwekken.
Mijn Fiat bracht haar op goddelijke wijze:
de Onmetelijkheid, de Oneindigheid en de Vruchtbaarheid.
Zo kon het Onmetelijke, het Eeuwige en het Oneindige in haar
worden verwekt.

Zodra zij haar Fiat had uitgesproken, nam ze niet alleen bezit van Mij,
maar haar wezen omvatte alle mensen en alle geschapen dingen.
Ze voelde in zichzelf het leven van alle mensen.
En zij begon te handelen als Moeder en Koningin van allen.

Hoeveel wonderen bracht dit Fiat van mijn Moeder met zich mee!
Als ik je ze allemaal zou willen vertellen, zou je er nooit meer over
uitgepraat geraken!

Toen vroeg Ik om een tweede Fiat in mijn Wil.
Hoewel je beefde, sprak je het uit. Dit Fiat in mijn Wil zal zijn
wonderen volbrengen. Het zal een goddelijke vervulling hebben.
Volg Mij en dompel je dieper onder in de immense Zee van mijn Wil
en Ik zal voor al het andere zorgen.

Mijn Moeder vroeg zich niet af hoe Ik in haar zou incarneren. Ze
sprak alleen haar Fiat uit en Ik zorgde voor de manier waarop Ik in
haar zou incarneren. Zo moet jij ook doen.

**12-148 - 17 januari 1921 - De drie Fiats: Het Fiat van de
Schepping, Het Fiat van de Maagd Maria met betrekking tot de
Verlossing en het Fiat van Luisa met betrekking tot het
Koninkrijk van de Goddelijke Wil.**

Ik voelde mijn arme geest volledig ondergedompeld in de immense Zee van de Goddelijke Wil.

Ik zag de afdruk van het Goddelijke Fiat in elk geschapen ding.

Ik zag deze afdruk in de zon.

Het leek alsof de zon ons de Goddelijke Liefde overbracht, die doorboort, verwondt en verlicht.

Op de vleugels van deze afdruk begaf ik me naar de Eeuwige en bracht Hem, namens de hele menselijke familie *de Goddelijke Liefde die doorboort, verwondt en verlicht*.

Ik zei Hem: "Het is in uw Fiat

dat U mij deze Liefde geeft die doorboort, verwondt en verlicht, en het is in uw Fiat dat ik U die teruggeef."

Toen keek ik naar de sterren en zag ik dat ze met hun zachte schittering *een vredige, zachte, verborgen en medelevende Liefde* overbrengen op de mensen in de nacht van de zonde.

En ik bracht in het Fiat van de sterren naar de Troon van de Eeuwige, namens iedereen:

- de vreedzame liefde, om vrede te brengen tussen Hemel en aarde,
- de zachte liefde zoals die van beminnende zielen,
- de verborgen liefde van bescheiden zielen en
- de liefde van mensen die terugkeren naar God na de zonde.

Hoe zou ik alles kunnen herinneren wat ik begrepen en gezegd heb toen ik deze afdrukken van het Goddelijke Fiat in de Schepping zag! Dat zou te lang duren en ik stop hier.

Toen nam mijn lieve Jezus mijn handen in de Zijne.

Hij kneep er stevig in en Hij zei mij:

"Mijn dochter, ***mijn Fiat is vol van Leven***.

Sterker nog, het is ***'het Leven'***."

Al het leven en alle dingen komen voort uit mijn Fiat.

De schepping komt voort uit mijn Fiat.

In alles wat geschapen is, kan men zijn Afdruk zien.

De Verlossing is het resultaat van het Fiat van mijn lieve Moeder,

- uitgesproken in mijn Wil, en
- met dezelfde Kracht als mijn scheppend Fiat.

*Bijgevolg bevat alles in de Verlossing
de afdruk van het Fiat van mijn Moeder.*

Zelfs mijn eigen Mensheid, mijn Stappen, mijn Woorden en mijn Werken dragen de afdruk van haar Fiat.
Mijn Lijden, mijn Wonden, mijn Doornen, mijn Kruis en mijn Bloed dragen de afdruk van haar Fiat,
Alle dingen dragen immers de afdruk van hun oorsprong.

***Mijn oorsprong in de tijd draagt de stempel
van het Fiat van mijn Onbevleete Moeder.***

Dit Fiat is terug te vinden in elke sacramentele Hostie.

- Als de mens na de zonde herboren wordt,
- als de pasgeborene gedoopt wordt,
- als de hemel zich opent om zielen te ontvangen,
dan is dat het gevolg van het Fiat van mijn Moeder.
O, de kracht van dit Fiat!

Ik wil je nu vertellen waarom Ik je om je 'Fiat' heb gevraagd,
je 'ja' in mijn Wil.

Ik wil dat het '*Fiat Volontas tua sicut in Coelo et in terra*',
het "Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel" -,
dat Ik heb onderwezen en dat al zovele eeuwen door zoveel
generaties wordt gereciteerd, volledig vervuld wordt.

Daarom heb Ik gewild:

- een ander Fiat dat ook bekleed is met Scheppende Kracht,
- een Fiat die zich elk moment verheft en zich in iedereen
vermenigvuldigt.

Ik wil in een ziel mijn eigen Fiat zien

- dat opstijgt tot aan mijn Troon en
- dat door mijn Scheppende Kracht de verwezenlijking op aarde
brengt *van het "Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel"*.

Verrast en verpletterd door deze woorden, zei ik tegen Jezus:

"Jezus, wat zeg je!

Je weet hoe slecht ik ben en dat ik tot niets in staat ben!"

Hij antwoordde:

"Mijn dochter, het is mijn gewoonte om voor mijn grootste werken de meest onbekwame en armste zielen te kiezen.

Zelfs mijn eigen Moeder had niets bijzonders in haar uiterlijke leven: geen wonderen, geen tekenen om haar te onderscheiden van andere vrouwen.

Haar enige onderscheidende kenmerk was haar volmaakte deugzaamheid, waar niemand aandacht aan schonk.

Aan bepaalde heiligen heb Ik het verrichten van wonderen gegeven, en sommigen van hen heb Ik met mijn Wonden getooid,

Aan mijn Moeder heb Ik niets gegeven.

Toch **was zij:**

- **het Wonder van alle Wonderen,**

- **de ware en volmaakte Gekruisigde.**

Niemand anders was zoals zij.

Ik gedraag me meestal als een meester die twee dienaren heeft.

- De ene lijkt een Herculesachtige reus, die tot alles in staat is.

- De andere is klein en onbekwaam en lijkt niets te kunnen.

Als de meester hem in dienst houdt, is dat eerder uit liefdadigheid en ook voor zijn plezier. Als hij een miljoen dollar ergens naartoe moet sturen, wat doet hij dan?

Hij roept de kleine, onbekwame dienaar en vertrouwt hem het grote bedrag toe, terwijl hij bij zichzelf denkt:

"Als ik de schat aan de reus toevertrouw, zal iedereen dat opmerken en kunnen dieven hem aanvallen en beroven.

Als hij zich met zijn enorme kracht zou moeten verdedigen, zou hij gewond kunnen raken.

Ik weet dat hij het kan, maar ik wil hem beschermen.

Ik wil hem niet blootstellen aan duidelijk gevaar.

Anderzijds zal niemand aandacht schenken aan de kleine, omdat iedereen weet dat hij volkomen onbekwaam is. Niemand zal denken dat ik hem zo'n groot bedrag kan toevertrouwen. Zo zal hij veilig en wel terugkeren van zijn zending.

De arme, onbekwame man is verbaasd dat zijn meester hem vertrouwt terwijl hij de reus had kunnen gebruiken. En, bevend en nederig, gaat hij het grote bedrag afleveren, zonder dat iemand hem ook maar een blik gunt. Dan keert hij veilig terug naar zijn meester, nederiger en bevend dan ooit.

Zo ga Ik te werk:

- hoe groter het Werk dat moet worden verricht,
- hoe meer Ik arme en onwetende zielen kies, zonder enige uiterlijke verschijning die de aandacht zou kunnen trekken en hen zou kunnen blootstellen.

De onopvallende toestand van de ziel dient als veiligheidsmaatregel voor mijn onderneming.

Dieven vol zelfrespect en eigenwaarde zullen geen aandacht aan haar schenken, omdat ze weten dat ze niet in staat is om iets te doen. En zij, nederig en bevend, volbrengt de zending die Ik haar heb toevertrouwd, goed wetende dat ze niets uit zichzelf doet, maar dat Ik alles in haar plaats doe.

12-149 - 24 januari 1921 - Het derde 'Fiat' moet de 'Fiats' van de Schepping en de Verlossing tot voltooiing brengen.

Ik voelde me vernietigd toen ik aan dat 'Fiat' dacht.
En mijn lieve Jezus wilde mijn verwarring nog vergroten.

Hij leek zich te willen vermaken door me verrassende en ronduit ongelooflijke dingen voor te stellen. En Hij had er plezier in om me nog meer in verwarring te brengen en te vernietigen. En wat nog erger is, ik ben door gehoorzaamheid en tot mijn grote kwelling gedwongen om dit neer te schrijven.

Terwijl ik bad, boog Jezus zijn Hoofd over het mijne
En Hij hield zijn Voorhoofd in zijn Hand.
Er straalde een licht uit zijn Voorhoofd.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
het eerste 'Fiat', dat betrekking heeft op de Schepping, werd
uitgesproken zonder tussenkomst van enige mens.
Voor het tweede Fiat, dat betrekking heeft op de Verlossing,
wilde Ik de tussenkomst van een mens en het was mijn Moeder die
werd gekozen.

Een derde Fiat is voorzien voor de voltooiing van de eerste twee.
En ook deze keer moet er een mens aan deelnemen.
En Ik heb jou gekozen.
Dit derde Fiat moet leiden tot de voltooiing van de de Fiats van de
Schepping en de Verlossing.
Hij zal op aarde de verwezenlijking brengen van het
"Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel".

De drie Fiats zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.
Elk vult de andere twee aan.
Ze zijn een weerspiegeling van de Heilige Drie-Eenheid,
- die één is en toch onderscheiden van elkaar.

Mijn Liefde en mijn Glorie eisen dit derde Fiat.

Mijn Scheppende Kracht, waaruit de eerste twee Fiats voortkomen
- kan zich niet langer inhouden en
wil dat het derde Fiat komt om het reeds volbrachte werk te voltooien.
Anders zullen de vruchten van de Schepping en de Verlossing
onvolledig blijven.

Toen ik deze woorden hoorde, was ik niet alleen verward, maar
letterlijk verbijsterd. *Ik dacht bij mezelf:*
"Is dat mogelijk? Er zijn zoveel andere mensen!
En als Hij mij echt heeft gekozen, dan herken ik de gebruikelijke
dwaasheid van mijn Jezus. Wat kan ik doen, terwijl ik aan bed
gekluisterd ben, half invalide en volkomen middelmatig?
Kan ik het hoofd bieden aan de veelheid en oneindigheid van de Fiats
van de Schepping en de Verlossing?"

Als dit derde Fiat hetzelfde is als de eerste twee, zal ik met hen
moeten meelopen, me vermenigvuldigen en me met hen vermengen.
Jezus, denk na over wat U doet
Ik ben echt niet de juiste persoon voor U!

Wie zou al die onzin kunnen vertellen die ik zo heb gezegd?

Mijn lieve Jezus kwam terug en ***Hij zei mij***: "Mijn dochter, kalmeer. Ik kies wie Ik wil. Je moet weten dat het begin van de meeste van mijn werken plaatsvindt tussen Mij en een mens.

Daarna volgt de verdere ontwikkeling, de uitbreiding.

Wie was de eerste toeschouwer van ***het Fiat van mijn Schepping?***
Eerst Adam en daarna Eva.

Het waren dus geen massa's! Daarna, in de loop der jaren, waren de massa's de toeschouwers van de Schepping.

Bij de ***tweede Fiat*** was ***mijn Moeder*** de enige toeschouwer.

Zelfs de heilige Jozef wist er niets van.

Mijn Moeder bevond zich in een soortgelijke situatie als jij.

De Scheppende Kracht die zij in zich voelde was zo groot dat zij, vol verwarring, niet de kracht vond om er met iemand over te praten.

Toen Sint-Jozef dit later te weten kwam,
was Ik het zelf die het hem onthuld had.

Later werd mijn Mensheid meer bekend, maar niet aan iedereen.

Dit tweede Fiat ontkiemde als een Zaadje in de maagdelijke schoot van Maria en vormde daar een aar die zich kon vermenigvuldigen en dit grote Wonder aan het licht brengen.

Zo zal het ook gaan met ***de derde Fiat.***

Het zal in jou ontkiemen en de aar zal zich daarin vormen.

Alleen de priester zal het weten, en daarna enkele zielen

Daarna zal het worden verspreid. Het zal zich verspreiden langs dezelfde weg als de Fiats van de Schepping en de Verlossing.

Hoe meer je je vernietigd voelt, hoe meer de aar zich zal ontwikkelen en bevrucht worden. Wees daarom aandachtig en trouw.

12-150 - 2 februari 1921 - De drie Fiats hebben dezelfde waarde en hetzelfde vermogen.

In mijn gebruikelijke toestand dompelde ik me diep onder in de

Goddelijke Wil en ik zei tegen Jezus:

"Mijn Jezus, ik zou willen dat er zoveel liefde in mij was dat ik het gebrek aan liefde van alle vorige, huidige en toekomstige generaties kan compenseren. Maar waar vind ik zoveel liefde?"

Omdat jouw Wil de scheppende Kracht bevat, kan ik dat in Hem.

Daarin wil ik genoeg liefde creëren om alle liefde die de mensen hun Schepper verschuldigd zijn, te evenaren en zelfs te overtreffen."

Toen zei ik tegen mezelf: "Wat een onzin vertel ik nu!"

Mijn lieve Jezus bewoog in mij en Hij zei: "Mijn dochter, ***natuurlijk ligt in mijn Wil de Scheppende Kracht.***

Uit één enkel Fiat van mijn Wil zijn miljoenen sterren voortgekomen.

Uit het Fiat van mijn Moeder, waaruit mijn Verlossing voortkomt, zijn voor de zielen miljoenen genaden voortgekomen,

- mooier, helderder en gevarieerder dan de sterren.

Bovendien: de sterren staan vast en vermenigvuldigen zich niet,

De daden van Genaden vermenigvuldigen zich oneindig,

- stromen onophoudelijk,

- trekken de mensen aan, maken hen gelukkig,

- versterken hen en geven hen Leven.

Ach, als de mensen het bovennatuurlijke aspect van de dingen konden waarnemen,

- zouden ze zulke mooie harmonieën horen en

- zouden ze een zo betoverend schouwspel zien

dat ze zouden denken dat ze in het paradijs waren beland.

Ook ***het derde Fiat*** moet samen met de andere twee voortgaan.

Het moet zich oneindig vermenigvuldigen, evenveel genade voortbrengen als er

- sterren aan de hemel zijn,

- waterdruppels in de zee,

- geschapen dingen die voortkomen uit de Fiat van de Schepping.

De drie Fiats hebben dezelfde waarde en dezelfde Kracht.

Jij moet verdwijnen en dan zullen de Fiats handelen.

Daarom kan jij in mijn almachtige Fiat zeggen:

"Ik wil

- zoveel Liefde, aanbidding en zegeningen creëren en
- zoveel Glorie aan mijn God schenken als nodig is om alle mensen en alle dingen te compenseren."

Jouw daden

- zullen de hemel en de aarde vullen,
  - zullen zich vermenigvuldigen parallel aan de daden van de Schepping en die van de Verlossing.
- Ze zullen allemaal één worden.

Deze dingen kunnen verrassend en ongelooflijk lijken.

Degenen die hieraan twifelen, twifelen aan mijn Scheppingskracht. Als Je begrijpt dat Ik het ben die dit wil, die deze Kracht geef, dan verdwijnen alle twijfels.

Ben Ik niet vrij om te doen wat Ik wil en te geven aan wie Ik wil?

Wees oplettend. Ik zal bij je zijn.

Met mijn Scheppende Kracht zal Ik je schaduw zijn en zal Ik volbrengen wat Ik wil.

12-151 - 8 februari 1921 - Terwijl de wereld Jezus van de aardbodem wil verdrijven, bereidt Hij een Tijdperk van Liefde voor, dat van zijn derde Fiat.

Deze morgen, na de heilige communie te hebben ontvangen, hoorde ik in mij mijn altijd liefdevolle **Jezus zeggen**:

"O onrechtvaardige wereld, je doet er alles aan

- om Mij van de aardbodem te verdrijven,
- om Mij te verbannen uit de samenleving, uit de scholen en uit de gesprekken.

Je spant samen om tempels en altaren te vernietigen,

- om mijn Kerk te vernietigen en mijn dienaren te doden.

Van mijn kant bereid Ik voor jou voor:

- een tijdperk van Liefde,
- het tijdperk van mijn derde Fiat.

Terwijl jij probeert Mij te verbannen, zal Ik van achteren en van voren komen om je te verwarren met Liefde.

Overal waar je Mij hebt verbannen, zal Ik mijn Troon oprichten en zal Ik meer dan voorheen regeren op een manier die je zal verrassen, totdat je aan de voet van mijn Troon neervalt, overweldigd door mijn Liefde.

Hij voegde eraan toe: "Ach, mijn dochter, de mensen storten zich steeds meer in het kwaad. Welke complotten smeden zij en welke verwoestingen bereiden zij voor! Ze zullen doorgaan totdat ze het kwaad zelf hebben uitgeput. Maar terwijl zij zo hun weg vervolgen, zal Ik ervoor zorgen dat het **"Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel"** volledig in vervulling gaat.

Ik bereid het tijdperk van het derde Fiat voor, waarin mijn Liefde zich op een wonderbare en volkomen nieuwe manier zal openbaren.

O ja, Ik zal de mens door Liefde verwarren!

Wat jou betreft, wees aandachtig.

Ik wil dat je bij Mij bent om dit hemels en goddelijk Tijdperk van Liefde voor te bereiden. We zullen er hand in hand aan werken."

Vervolgens kwam Hij dicht bij mijn mond en terwijl Hij Zijn almachtige Adem naar mij stuurde, voelde ik dat er nieuw Leven in mij werd geblazen. Toen verdween Hij.

12-152 - 16 februari 1921 - Om de Goddelijke Wil binnen te gaan, volstaat het om het te willen.

Terwijl ik nadacht over de Goddelijke Wil, **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Mijn dochter, om in mijn Wil binnen te treden, is er geen weg, geen deur, geen sleutel, want mijn Wil is overal. Je vindt Hem onder je voeten, rechts, links, boven je hoofd, absoluut overal.

Om er toegang toe te krijgen, volstaat het om **het te willen**.

Zonder deze beslissing maakt de menselijke wil, zelfs als hij zich in mijn Wil bevindt, er geen deel van uit en geniet hij niet van de effecten ervan. Hij bevindt zich daar als een vreemdeling.

Zodra de ziel besluit om mijn Wil binnen te gaan,

versmelt zij met Mij en Ik met haar.
Ze vindt al mijn goede Dingen tot haar beschikking:
Kracht, Licht, Hulp, alles wat ze wil.

Ze hoeft het alleen maar te willen en het is gebeurd.
Mijn Wil neemt alles op zich en geeft de ziel alles
- wat haar ontbreekt en
- wat haar in staat stelt om op haar gemak te zwemmen in de
oneindige oceaan van mijn Wil.

Het tegenovergestelde geldt voor *wie de deugden verwerft*.
Wat een inspanningen zijn er nodig, wat een strijd, wat een lange
wegen moeten er afgelegd worden!
En wanneer het lijkt alsof de deugd eindelijk de ziel toelacht,
brengt een ietwat heftige hartstocht, een verleiding, een toevallige
ontmoeting haar terug naar het beginpunt.

**12-153 - 22 februari 1921 - De Derde Fiat zal zoveel Genade over
de mensen uitstorten dat zij bijna hun oorspronkelijke staat zullen
terugvinden.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En mijn lieve Jezus was
volkomen stil. Ik zei Hem: "Mijn Liefde, waarom zegt U mij niets?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, het is mijn gewoonte om te
zwijgen nadat Ik gesproken heb.
Ik wil rusten in de woorden die Ik gesproken heb, dat wil zeggen:
- in het Werk dat uit Mij voortkwam.
Zo heb Ik het gedaan met betrekking tot de Schepping.

Nadat Ik "***Fiat Lux***" ("*Er weze licht*") had gezegd en het licht zich
gemanifesteerd had,
en nadat Ik "***Fiat***" had gezegd tegen alle andere dingen en zij het
bestaan vonden,
wilde Ik rusten.
Mijn eeuwig Licht rustte in het Licht dat in de tijd was gekomen.
Mijn Liefde rustte in de Liefde waarmee Ik de Schepping had vervuld.
Mijn Schoonheid rustte in het universum dat Ik naar mijn eigen
Schoonheid had gevormd.
Mijn Wijsheid en mijn Macht rustten in het werk dat Ik met zoveel
Wijsheid en Macht had bevolen.

En toen Ik ernaar keek, **zei Ik tegen Mijzelf:**

"Wat is dit Werk dat uit Mij voortgekomen toch mooi!

Ik wil erin rusten!"

Ik doe hetzelfde met de zielen: nadat Ik tot hen heb gesproken, rust Ik en geniet Ik van de effecten van mijn Woorden."

Vervolgens **zei Hij:** "Laten Wij samen '***Fiat***' zeggen."

Als gevolg van dit Fiat werden de Hemel en de aarde vervuld van aanbidding voor de Allerhoogste Majesteit.

Hij herhaalde nogmaals "***Fiat***". En deze keer vermenigvuldigden het Bloed en de Wonden van Jezus zich tot in het oneindige.

Een derde keer zei Hij "***Fiat***" en dit Fiat vermenigvuldigde zich in elke wil van de mensen om hen te heiligen.

Daarna **zei Hij mij:** "Mijn dochter, deze drie Fiats zijn die:

- van de Schepping,
- van de Verlossing en
- van de Heiliging."

Vervolgens **voegde Hij eraan toe:**

"Toen Ik de mens schiep, heb Ik hem drie vermogens gegeven:
zijn verstand, zijn geheugen en zijn wil.

Door mijn drie Fiats help Ik hem bij zijn opstijging naar zijn God.

Door mijn scheppend Fiat wordt *het intellect van de mens* verrukt door alle dingen te zien die Ik voor hem heb geschapen en die hem mijn Liefde tonen.

Door het Fiat van de Verlossing wordt *zijn geheugen* geraakt door de overdaad van mijn Liefde die zich getoond heeft door zoveel lijden om hem te bevrijden van zijn zondige staat.

Door mijn derde Fiat wil mijn Liefde voor de mens zich nog meer openbaren. Ik wil *zijn wil* aanraken door *mijn eigen Wil* als steun voor de zijne te plaatsen.

En aangezien mijn Wil hem in alles zal ondersteunen, zal hij er bijna niet aan kunnen ontsnappen. De generaties zullen niet eindigen vooraleer mijn Wil over de hele aarde geheerst heeft.

Mijn drie Fiats zullen zich vermengen en de heiliging van de mens volbrengen.

Het derde Fiat zal de mens zoveel genade schenken dat hij bijna terugkeert naar zijn oorspronkelijke staat.

Pas dan, wanneer Ik de mens zie, zoals hij uit Mij is voortgekomen, zal mijn Werk voltooid zijn en zal Ik mijn eeuwige rust nemen!

Door het Leven in mijn Wil zal de mens in zijn oorspronkelijke staat worden hersteld. *Wees aandachtig en help Mij om de heiliging van de mens te voltooien.*"

Toen ik dit hoorde, zei ik Hem:

"Jezus, mijn Liefde, ik ben niet in staat om te doen zoals U en zoals U mij hebt geleerd. Ik ben bijna bang om uw verwijten te ontvangen als ik niet goed doe wat U van mij verwacht."

Volkomen goedgehartig antwoordde Jezus mij:

"Ik weet zeer goed dat je niet in staat bent om perfect te doen wat Ik van je vraag, maar wat je niet kunt bereiken, zal Ik voor je doen.

Het is echter noodzakelijk dat Ik je aantrek en dat je goed begrijpt wat je moet doen. Ook al kun je niet alles doen, je zult doen wat je kunt. Jouw wil is verbonden met de Mijne.

Het volstaat dat je wil doen wat Ik je vraag.

Ik zal dat beschouwen alsof je alles gedaan hebt.

Ik vervolgde:

"Hoe kan dit Leven in de Goddelijke Wil aan anderen worden onderwezen en wie zal ertoe bereid zijn zich eraan te houden?"

Hij vervolgde: "Mijn dochter, zelfs als niemand gered was door mijn komst naar de aarde, zou de verheerlijking van de Vader toch volledig zijn geweest.

Evenzo, zelfs als niemand anders dan jij het Goede van mijn Wil zou willen ontvangen - wat niet het geval zal zijn -, zou jij alleen al voldoende zijn om Mij de volledige Glorie te geven die Ik van alle mensen verwacht."

12-154 - 2 maart 1921 - Jezus wijzigt zijn verwachtingen ten aanzien van Luisa met het oog op de voorbereiding van het Tijdperk van zijn Wil.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus naar me toe en Hij zei:

"Mijn dochter, **het derde Fiat**,
'Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel', zal zijn
als de regenboog die na de zondvloed aan de hemel verscheen,
- die een teken van vrede was en
- die aankondigde dat de zondvloed voorbij was.

Wanneer de derde Fiat bekend zal zijn, zullen liefdevolle en onbaatzuchtige zielen erin komen wonen.
Zij zullen als regenbogen van vrede zijn,
die de Hemel en de aarde zullen verzoenen, door de zondvloed van zonden die de aarde overspoelde, weg te nemen.
Mijn "**Uw Wil geschiede**" zal zijn voltooiing vinden in deze zielen.

Terwijl het tweede Fiat
Mij naar de aarde deed afdalen om onder de mensen te leven,
zal het derde Fiat mijn Wil in de zielen doen neerdalen
waar Hij zal heersen "**op aarde zoals in de Hemel**".

Toen Jezus zag dat ik verdrietig was omdat ik Hem moest missen,
voegde Hij eraan toe: "Mijn dochter, wees getroost. Kom in mijn Wil.

Ik heb jou uit duizenden en duizenden gekozen
- opdat mijn Wil volledig in jou zou heersen en
- zodat je een regenboog van vrede bent die, met haar zeven kleuren,
anderen ertoe aanzet om ook in mijn Wil te leven.

Laten wij de aarde achter ons laten.
Tot nu toe hield Ik je bij Mij om mijn Gerechtigheid te bedaren
en om te voorkomen dat er strengere straffen over de mensen
zouden komen. Laten Wij nu de stroom van onrechtvaardigheden van
de mensen zijn gang gaan.

**Ik wil je bij Mij hebben, in mijn Wil,
om het tijdperk van mijn Wil voor te bereiden.**

Terwijl je de wegen van mijn Wil bewandelt,
- zal de regenboog van Vrede zich in jou aftekenen en
- zul je een verbindende schakel worden
tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil.

Door deze schakel zal het Koninkrijk van mijn Wil zijn intrede doen op aarde, als antwoord op mijn Gebed en dat van de hele Kerk:

***"Uw Koninkrijk kome en
Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."***

12-155 - 8 maart 1921 - Door haar Liefde bracht de Maagd het Woord ertoe om zich in haar Schoot te incarneren. Door haar liefde en door zich te verenigen met de Goddelijke Wil, brengt Luisa de Goddelijke Wil ertoe om zich in haar te vestigen.

Terwijl ik bad en me onderdompelde in de Goddelijke Wil,
kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.
Hij sloeg zijn armen om mijn nek en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, door haar liefde, haar gebeden en haar zelfvernietiging heeft mijn Moeder Mij uit de Hemel naar beneden gehaald, zodat Ik in haar Schoot Mens geworden ben.

Door jouw liefde en door te leven in mijn Wil, *zal jij ervoor zorgen dat mijn Wil zich in jouw innerlijk vestigt* en daarna in andere mensen.

Weet echter dat door in haar Schoot te komen door een Unieke Daad die nooit herhaald zal worden:

- Ik mijn Moeder verrijkt heb met alle Genaden
- Ik haar met zoveel liefde begiftigd heb, dat deze de liefde overtreft waarmee alle andere mensen samen begiftigd zijn.

Ik heb haar voorrang gegeven in alle voorrechten, de glorie en al het andere. De totaliteit van de Eeuwige stroomde in stromen in haar.

Wat jou betreft,
mijn Wil daalt in jou neer door een even Unieke Daad.

En omwille van het decorum, moet Ik zoveel Genade en Liefde in jou

uitstorten dat je alle andere mensen op dit gebied zal overtreffen.

Aangezien mijn Wil de suprematie over alles heeft, en omdat zij eeuwig, immens en oneindig is, moet Ik deze voorrechten toekennen aan degene die uitverkoren is, opdat het Leven van mijn Wil in haar zijn begin en zijn voltooiing vindt.

Ik moet haar de eigenschappen van mijn Wil schenken, en haar de suprematie over alles te geven.

Mijn eeuwige Wil zal het verleden, het heden en de toekomst nemen, Hij zal hen reduceren tot één enkel Punt en Hij zal dit in jou uitstorten.

Mijn Wil is eeuwig en wil zich vestigen waar Hij de Eeuwigheid vindt.
Hij is immens en wil zich vestigen waar Hij de Onmetelijkheid vindt.
Hij is oneindig en Hij wil zich vestigen waar Hij het Oneindige vindt.
Hoe kan Ik dit alles in jou vinden als Ik het er niet eerst in neerleg?

Toen ik deze woorden hoorde, werd ik doodsbang. Ik heb deze dingen trouwens alleen geschreven uit gehoorzaamheid.

Ik zei tegen Jezus: "Jezus, wat zeg je!

Wil je me echt vernederen en me in het stof laten bijten?

Ik voel me totaal niet in staat om te dragen wat je zegt.

Ik voel een enorme angst in mij opkomen.

Hij vervolgde: "Deze dingen zijn noodzakelijk voor de Heiligheid en Waardigheid van mijn Wil. Ik kan Mij niet verlagen om te wonen waar Ik niet vind wat Mij toebehoort.

Je zult niets anders zijn dan de bewaarder van een buitengewoon groot goed dat je angstvallig moet bewaren.

Neem je moed bij elkaar en wees niet bang."

12-156 - 12 maart 1921 - Jezus is het Graan dat voedsel wordt en Luisa is het Stro dat dit graan bekleedt en beschermt.
--

Ik dacht bij mezelf: "Mijn Koningin-Moeder leverde het Bloed om de Mensheid van Jezus te vormen die zij in haar schoot droeg.

Wat moet ik leveren opdat de Goddelijke Wil in mij gevormd wordt?"

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, jij zult het stro zijn dat het graan, dat mijn Wil is, in staat stelt zich te vormen. Ik zal het graan van mijn Wil als voedsel geven aan alle zielen die zich ermee willen voeden. Jij zult het stro zijn voor het behoud ervan."

Toen ik dat hoorde, **zei ik:** "Mijn Liefde, mijn rol als stro is onwaardig, want stro wordt weggegooid en verbrand en heeft geen waarde."

Jezus antwoordde: "Maar stro is noodzakelijk voor het graan. Als er geen stro was, zou het graan niet kunnen rijpen en zich niet kunnen vermenigvuldigen.

Het stro dient als bescherming en verdediging voor het graan.

Als de brandende zon op de korenaar schijnt, beschermt het stro hem tegen de hitte die hem zou kunnen doen verdrogen.

Als vorst, regen of iets anders het graan probeert te beschadigen, neemt het stro al deze kwalen op zich.

Je zou dus kunnen zeggen dat het stro het leven van het graan is. Het stro wordt pas weggegooid en verbrand wanneer het van het graan is losgemaakt.

Het graan van mijn Wil is niet onderhevig aan toename of afname. Zelfs als er veel van wordt weggenomen, neemt het geenszins af, zelfs niet met één korrel.

Daarom heb ik jouw stro nodig. Het dient Mij als kledij, als verdediging. Er is dus geen gevaar dat je van Mij gescheiden wordt.

Later kwam Hij terug en **ik zei Hem:**

"Jezus, mijn Leven, als de zielen die in uw Wil zullen leven regenbogen van vrede zijn, welke kleuren zullen ze dan hebben?"

Vol goedheid **zei Hij mij:** "Hun kleuren zullen schitterend en volkomen goddelijk zijn. Zij zullen zijn:

- Liefde, Goedheid, Wijsheid, Kracht,
- Heiligheid, Barmhartigheid en Gerechtigheid.

Deze kleuren zullen als Licht in de duisternis van de nacht zijn.

Ze zullen de dag doen aanbreken in de geest van de mensen.

12-157 - 17 maart 1921 - Jezus laat Luisa overgaan van de functie die zijn Mensheid op aarde had, naar de functie die zijn Wil in zijn Mensheid had.

Ik zei tegen mijn lieve Jezus: "Ik begrijp het niet.
Hoe meer U mij zegt dat U mij veel geeft door uw heilige Wil,
hoe ellendiger en lelijker ik me voel,
terwijl ik me juist beter zou moeten voelen."

Jezus antwoordde mij: "Mijn dochter,
hoe meer het graan van mijn Wil in jou zal groeien,
hoe meer je de ellende van je stro zult voelen.

Wanneer de aar zich begint te vormen,
zijn het graan en het stro één en hetzelfde
Maar wanneer de aar zich ontwikkelt en het graan rijpt,
wordt het stro als het ware afgescheiden en blijft het alleen over om
het graan te beschermen.
Dus hoe ellendiger je je voelt, hoe meer het graan van mijn Wil zich in
je vormt en zijn volledige rijpheid nadert.

Het stro in jou is niets anders dan je zwakke natuur die in het
gezelschap van de Heiligheid en de Adel van mijn Wil leeft,
steeds meer haar ellende voelt.

Hij voegde eraan toe: "Mijn geliefde, tot nu toe heb je aan mijn zijde
de rol vervuld die mijn Mensheid op aarde speelde.
Ik wil je voortaan een nobelere en grotere rol geven:
die welke mijn Wil speelde ten opzichte van mijn Mensheid.

Zie hoe veel hoger en verhevener deze functie is.
Mijn Mensheid had een begin, maar mijn Wil is eeuwig.
Mijn Mensheid was beperkt in ruimte en tijd
maar mijn Wil kent geen grenzen.
Ik zou je geen nobelere rol kunnen geven."

Toen ik dit hoorde, zei ik Hem: "Mijn lieve Jezus,
ik zie geen enkele reden waarom U mij deze rol wilt geven. Ik heb
niets gedaan waardoor ik zo'n grote gunst zou verdienen!"

Hij antwoordde: "De redenen zijn:

- mijn Liefde, jouw kleinheid,
- jouw leven in mijn armen als een baby
die aan niets anders denkt dan aan haar Jezus alleen,
- ook het feit dat je Mij nooit een offer hebt geweigerd.

Ik laat me niet imponeren door grote dingen.
Want in dingen die groot lijken, zit altijd iets menselijks.
Ik laat me eerder imponeren door kleine dingen,
- klein in uiterlijk, maar groot in werkelijkheid!

Je had trouwens kunnen vermoeden dat Ik je een speciale opdracht zou geven in mijn Wil, aangezien Ik je voortdurend over Hem vertel in al zijn facetten, wat Ik tot nu toe met niemand anders heb gedaan.

Ik heb Mij tegenover jou gedragen als een meester die wil dat zijn leerling perfect wordt in zijn discipline: het lijkt alsof hij over geen enkel ander onderwerp kan praten.
Zo heb Ik met jou gehandeld.
Ik heb de houding van een leraar aangenomen door met je te spreken over de Goddelijke Wil alsof Ik al het andere niet wist.

Nadat Ik je goed had onderwezen, heb Ik je
- jouw zending getoond en
- hoe de vervulling van het "*Fiat Voluntas Tua*" op aarde, zijn begin zal vinden in jou.
Houd moed, mijn dochter! Wees niet bang.
Je zal mijn Wil in jou hebben als hulp en steun."

Terwijl Hij tot mij sprak, streelde Hij mijn hoofd, mijn gezicht en mijn hart met zijn Handen, alsof Hij wilde bevestigen wat Hij mij zei.
Daarna verdween Hij.

**12-158 - 23 maart 1921 - De Goddelijke Wil maakt de ziel klein.
Luisa is de kleinste van allemaal.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam, naast Jezus. *Ik zei Hem:*
"Mijn Liefde, ik zou graag willen dat U aandacht schenkt aan de manier waarop ik in uw Wil binnenkom, zodat U me kan vertellen of U dat aangenaam vindt of niet."

Daarna zei ik wat ik gewoonlijk zeg wanneer ik in zijn Wil treed.
Ik vind het niet nodig om dit hier te herhalen, aangezien ik het elders al heb gezegd.

Daarna gaf Jezus me een kus, waarmee Hij aangaf dat Hij tevreden was met wat ik gezegd had. Vervolgens zei Hij mij:

"Mijn dochter, mijn Wil heeft de bijzondere deugd om zielen klein te maken, zodanig dat ze een extreme behoefte voelen dat mijn Wil hun hele leven leidt.

Hun kleinheid wordt zo groot dat ze niet in staat zijn om iets te doen of een stap te zetten als mijn Wil er niet achter staat.

Ze leven volledig ten koste van mijn Wil,
omdat hun wil geen bagage met zich meedraagt,
- noch van dingen die hun eigen zijn,
- noch van zelfliefde.

Ze houden alles vast van mijn Wil en dat
- niet voor zichzelf,
- maar om het aan Mij terug te geven.
Omdat ze alles nodig hebben, leven ze ondergedompeld in mijn Wil.

Mijn dochter, Ik heb vele keren de wereld rondgereisd en Ik heb alle mensen één voor één bekeken om de kleinste te vinden.

Uiteindelijk heb Ik jou gevonden, jij bent de kleinste van allemaal.
Ik hield van je kleinheid en Ik heb jou gekozen.
Ik heb je aan mijn engelen toevertrouwd, opdat zij over jou zouden waken:
- niet om je te laten groeien,
- maar *om je kleinheid te beschermen*.

Nu wil Ik in jou beginnen met het grote Werk van de vervulling van mijn Wil. En je zal je daardoor niet groter voelen.
Integendeel, mijn Wil zal je nog kleiner maken.
En je zult de kleine dochter van uw Jezus blijven,
de kleine dochter van mijn Wil.

12-159 - 2 april 1921 - De ziel die handelt in de Goddelijke Wil ontvangt voor iedereen en geeft aan iedereen.

Ik voel me duizelig in mijn hoofd. Ik heb geen woorden om te beschrijven wat ik voel. Als mijn Jezus wil dat ik schrijf, zal Hij me met woorden moeten ingeven voor wat Hij in mij heeft ingeprent door middel van Licht.

Het enige wat ik me herinner, is *dat Hij tegen me zei*:

"Mijn dochter, wanneer een ziel, in mijn Wil:

- tot Mij bidt, Mij liefheeft, Mij eerherstel brengt,
- Mij omhelst en Mij aanbidt,

voel Ik dat alle mensen tot Mij bidden, Mij liefhebben, Mij eerherstel brengen, Mij omhelzen en Mij aanbidden.

Aangezien mijn Wil alles en iedereen in zich draagt, geeft de ziel die in mijn Wil handelt Mij: de kussen, de aanbidding en de liefde van iedereen.

En omdat Ik alle mensen in haar zie,
geef Ik haar voldoende kussen, liefde en aanbidding voor iedereen.

De ziel die in mijn Wil leeft, is niet tevreden als zij niet ziet

- dat Ik door iedereen ten volle bemind word,
- dat Ik door iedereen gekust, geëerd en aanbeden word.

In mijn Wil kunnen dingen niet halfslachtig worden gedaan,
maar enkel volledig.

Ik kan de ziel die in mijn Wil handelt geen kleine dingen geven, maar alleen immense dingen die voor iedereen voldoende zijn.

Met de ziel die in mijn Wil handelt, doe Ik als een verantwoordelijke

- die zou willen dat een taak door tien personen wordt uitgevoerd, terwijl slechts één van hen zich aanbiedt om het werk te doen,
- terwijl alle anderen weigeren.

Is het niet rechtvaardig om alles wat de verantwoordelijke aan de tien wilde geven, aan de enige persoon te geven die het werk gedaan heeft?

Zo niet, wat is dan het verschil tussen iemand die handelt in mijn Wil en iemand die handelt naar zijn eigen wil?

**12-160 - 23 april 1921 - God zal de daden van de mensen zien
doorheen de daden van de zielen die in zijn Wil leven.**

Ik beleef zeer bittere dagen omdat mijn altijd vriendelijke Jezus bijna volledig verdwenen is. Wat een kwelling!

Ik voel mijn geest ronddwalen in de sfeer van de Goddelijke Wil om deze te begrijpen en door te geven aan de mensen, zodat zij er hun leven van kunnen maken.

Mijn geest zweeft tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil opdat ze één zouden worden.

Toen ik op het hoogtepunt van mijn bitterheid was, bewoog mijn lieve Jezus zich zachtjes in mij en Hij drukte mijn handen in de Zijne.

En **Hij zei mij innerlijk**: "Mijn dochter, houd moed, Ik kom eraan! Bekommer je om niets anders dan mijn Wil. Laten Wij de aarde links liggen. Ze zullen uiteindelijk moe worden van het kwaad. Ze zullen overal terreur en bloedbaden zaaien. Maar dat zal ophouden en mijn Liefde zal zegevieren.

Dompel jouw wil onder in de Mijne.

Door jouw daden zul je als het ware een tweede Hemel boven de hoofden van de mensen vormen en Ik zal hun daden bekijken doorheen jouw goddelijke Daden:

- goddelijk omdat ze voortkomen uit mijn Wil.

Zo zal jij mijn eeuwige Wil dwingen om op aarde neer te dalen om te zegevieren over de ellende van de menselijke wil.

Als jij wil dat mijn Wil op aarde neerdaalt en mijn Liefde zegeviert, moet jij je boven de aardse omstandigheden verheffen en altijd handelen in mijn Wil.

Dan zullen Wij samen neerdalen en de mensen bestormen met mijn Wil en mijn Liefde. We zullen hen zo in verwarring brengen dat ze niet in staat zullen zijn om weerstand te bieden.

Laten we hen voorlopig hun gang gaan.

Leef in mijn Wil en wees geduldig.

12-161 - 26 april 1921 - De oorlog die de Goddelijke Wil tegen de mensen zal voeren.

Terwijl ik wegwijnde in mijn pijnlijke toestand, kwam mijn lieve Jezus naar me toe. Hij trok me krachtig naar Zich toe en **Hij zei me**:

"Mijn dochter, Ik zeg het je nogmaals, blijf niet op aarde hangen!
Laten Wij de mensen laten doen wat ze willen.
Als ze oorlog willen voeren, dan moet dat maar zo zijn.
Als ze moe zijn, zal Ik ook mijn oorlog voeren.
Hun vermoeidheid door het kwaad, hun ontgoochelingen en hun lijden zullen hen bereid maken om mijn Oorlog te aanvaarden.

Het zal een Oorlog van Liefde zijn.

Mijn Wil zal uit de Hemel neerdalen temidden van de mensen.

Jouw daden die in mijn Wil zijn gedaan,
evenals die van andere zielen die ook in mijn Wil zijn gedaan,
zullen oorlog voeren tegen de mensen,
- een oorlog zonder bloedvergieten.

Zij zullen strijden met de wapens van de Liefde,
en zij zullen de mensen geschenken, genade en vrede brengen.
Zij zullen zulke verrassende dingen geven,
dat de mensen er versted van zullen staan.

Mijn Wil, mijn Hemelse Militie, zal de mensen verwarren met goddelijke wapens. Zij zal hen overweldigen en hen het Licht geven zodat zij de Gaven en de Rijkdom kunnen zien waarmee Ik hen wil verrijken.

De daden die in mijn Wil worden verricht, die de scheppende Kracht in zich dragen, zullen de nieuwe redding van de mens zijn.
En zij zullen hen alle Goede Dingen van de Hemel op aarde brengen.

Zij zullen

- het nieuwe tijdperk van Liefde brengen en
- haar triomf over de menselijke onrechtvaardigheid.

Vermenigvuldig daarom jouw daden in mijn Wil
om de Wapens, de Gaven en de Genaden te vormen
- die zullen neerdalen temidden van de mensen en

- die de Oorlog van Liefde met hen zullen voeren."

Vervolgens voegde Hij er op een meer bedroefde toon aan toe:
"Mijn dochter, Mij zal overkomen wat een arme vader overkomt wiens slechte kinderen hem niet alleen beledigen, maar ook willen doden.

En als ze dat niet doen, is dat omdat ze het niet kunnen.

Als deze kinderen hun eigen vader willen doden, is het niet verwonderlijk:

- dat ze elkaar vermoorden,
- dat de een zich tegen de ander keert,
- dat ze elkaar verarmen en
- dat ze op sterven na dood zijn.

En wat nog erger is, ze herinneren zich niet eens meer dat ze een vader hebben.

En wat doet de vader, verbannen door zijn eigen kinderen?

En terwijl zij vechten, elkaar verwonden en op het punt staan om te verhongeren, werkt hij hard om nieuwe rijkdommen en medicijnen voor zijn kinderen te verwerven.

Als hij dan ziet dat ze bijna verloren zijn, gaat hij naar hen toe

- om hen rijk te maken,
- om hen geneesmiddelen te geven voor hun wonden en
- om hen vrede en geluk te brengen.

Overweldigd door zoveel liefde, zullen zijn kinderen

- zich in duurzame vrede aan hun vader hechten en
- van hem houden.

Hetzelfde zal Mij overkomen. Daarom

- wil Ik je in Mijn Wil.
- en Ik wil dat je met Mij samenwerkt om de rijkdommen te verwerven die aan de mensen gegeven moeten worden.

Wees Mij trouw en houd je met niets anders bezig.

[

Inhoudsopgave – Deel 12

12-1 - 6 MAART 1917 - DE NAUWE BAND TUSSEN GOD EN DE ZIEL WORDT NOOIT VERBROKEN.	5
12-2 - 18 MAART 1917 - GUNSTIGE EFFECTEN VOOR WIE ZICH MET JEZUS VERENIGT.	6
12-3 - 28 MAART 1917 - WELDADEN VAN HET "IK BEMIN JE"VAN JEZUS. JEZUS KIJKT NAAR DE GOEDE WIL VAN DE ZIEL.	7
12-4 - 2 APRIL 1917 - HET LIJDEN VAN HET ONTBEREN VAN JEZUS IS EEN GODDELIJK LIJDEN.	9
12-5 - 12 APRIL 1917 - NIET HET LIJDEN MAAKT ZIELEN ONGELUKKIG. ZIJ ZIJN ONGELUKKIG OMDAT IETS ONTBREEKT IN HUN LIEFDE VOOR GOD ZIJN.....	10
12-6 - 18 APRIL 1917 - VERSMELTEN MET JEZUS IN DE GODDELIJKE WIL RESULTEERT IN EEN WELDADIGE DAUW OVER DE HELE SCHEPPING.	11
12-7 - 2 MEI 1917 - JEZUS STIERF VOORTDUREND ZONDER TE STERVEN. LUISA NEEMT DEEL AAN DIT LIJDEN VAN JEZUS.	12
12-8 - 10 MEI 1917 - DE ADEM VAN GOD GEEFT LEVEN EN BEWEGING AAN ALLE MENSEN.....	13
12-9 - 12 MEI 1917 - TWIJFELEN AAN DE LIEFDE VAN JEZUS EN BANG ZIJN OM VERDOEMD TE WORDEN, BEDROEFT HET HART VAN JEZUS.	14
12-10 - 16 MEI 1917 - DE VOORDELEN VAN HET ZICH VERSMELTEN IN JEZUS. DE "UREN VAN DE PASSIE" BRENGEN DE VERLOSSING IN GANG.	15
12-11 - 7 JUNI 1917 - WANNEER JEZUS ZIET DAT ALLES IN EEN ZIEL HEM TOEBEHOORT, VERSMELT HIJ HAAR MET ZICHZELF.	17
12-12 - 14 JUNI 1917 - HOE MEER DE ZIEL ZICH VAN ZICHZELF ONTDOET, HOE MEER JEZUS HAAR MET ZICHZELF BEKLEEDT.	18
12-13 - 4 JULI 1917 - ALLE LIJDEN VAN DE MENSEN WERD EERST DOOR JEZUS BELEEFD. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, DEELT HET EUCHARISTISCHE LEVEN VAN JEZUS IN DE TABERNAKELS.	18
12-14 - 7 JULI 1917 - HET LIJDEN EN DE DADEN UIT HET VERLEDEN VAN DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, ZIJN ALTIJD ACTUEEL EN WERKZAAM.	20

12-15 - 18 JULI 1917 - WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, LEEFT 'OP KOSTEN' VAN JEZUS. HIJ HEEFT DE MENSEN GESCHAPEN OPDAT ZIJN LIEFDE IN HEN EEN UITWEG ZOU VINDEN.	21
12-16 - 25 JULI 1917 - DE HUIDIGE RAMPEN ZIJN SLECHTS EEN BEGIN. JEZUS ZUIVERT DE ZIEL DIE HIJ IN ZIJN WIL WIL OPNEMEN.	22
12-17 - 6 AUGUSTUS 1917 - DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, IS GELUKKIG, ZELFS TE MIDDEN VAN DE GROOTSTE STORMEN.	23
12-18 - 14 AUGUSTUS 1917 – JEZUS LEEFDE OP AARDE IN VOLLEDIGE OVERGAVE AAN DE WIL VAN ZIJN VADER. HET VERSCHIL TUSSEN LEVEN IN BERUSTING IN DE GODDELIJKE WIL EN LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL	24
12-19 - 18 SEPTEMBER 1917 - GUNSTIGE EFFECTEN VAN STANDVASTIGHEID IN HET GOEDE	31
12-20 - 28 SEPTEMBER 1917 - DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL VERRICHT WORDEN, ZIJN ZONNEN DIE ALLES VERLICHTEN EN DIEGENEN DIE EEN MINIMUM AAN GOEDE WIL HEBBEN, VEILIGHEID BIEDEN.	33
12-21 - 4 OKTOBER 1917 - HET LIJDEN EN HET BLOED VAN JEZUS ACHTERVOLGEN DE MENS OM HEM TE GENEZEN EN TE REDDEN.	34
12-22 - 8 OKTOBER 1917 - DE VERLOSSING GAAT VERDER OP AARDE DOOR MIDDEL VAN DEGENEN DIE JEZUS LIEFHEBBEN. DEZE MENSEN DIENEN JEZUS ALS DE MENSHEID.	36
12-23 - 20 OKTOBER 1917 - DE ZIEL KAN EEN OFFER WORDEN VOOR JEZUS.	37
12-24 - 23 OKTOBER 1917 - HET EERSTE GEBAAAR DAT JEZUS MAAKTE TOEN HIJ DE COMMUNIE ONTVING BIJ DE INSTELLING VAN DE EUCHARISTIE	38
12-25- 2 NOVEMBER 1917 - KLACHTEN VAN JEZUS. DREIGING MET STRAFFEN VOOR ITALIË.	39
12-26 - 20 NOVEMBER 1917 - DE REDEN VOOR DE STRAFFEN. JEZUS ZAL DE HEILIGHEID IN DE GODDELIJKE WIL DOEN HERLEVEN.	41
12-27- 27 NOVEMBER 1917 - HEILIGHEID IN DE GODDELIJKE WIL IS VRIJ VAN PERSOONLIJKE BELANGEN EN TIJDVERSPILLING	42
12-28 - 6 DECEMBER 1917 - JEZUS KAN NOOIT BEHAGEN SCHEPPEN IN DADEN DIE BUITEN ZIJN WIL WORDEN VERRICHT	44

12-29 - 12 DECEMBER 1917 - DE ZON HEEFT EEN GELIJKENIS MET DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL VERRICHT WORDEN.	47
12-30 - 28 DECEMBER 1917 - ALLES WAT JEZUS DEED, DIENDE OM HET LEVEN TE BRENGEN. DIT GELDT OOK VOOR DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT.....	48
12-31- 30 DECEMBER 1917 - HET VERDRIET VAN JEZUS VANWEGE DE GENEGENHEID DIE HEM WORDT ONTNOMEN.	49
12-32 - 27 JANUARI 1918 - HET ZAL NOG ERGER WORDEN.	51
12-33 - 31 JANUARI 1918 - ZICH ZOZEER MET JEZUS VERENIGEN DAT JE KAN ZEGGEN: WAT VAN JEZUS IS, IS VAN MIJ.	52
12-34 - 12 FEBRUARI 1918 - REDENEN WAAROM KERKEN VERLATEN ZIJN EN GEESTELIJKEN VERSPREID.....	52
12-35 - 17 FEBRUARI 1918 - DE WARMTE VAN DE GODDELIJKE WIL VERDRIJFT ONVOLKOMENHEDEN.....	53
12-36 - 4 MAART 1918 - STANDVASTIGHEID IN HET GOEDE LEIDT TOT HELDENDOM EN GROTE HEILIGHEID.....	54
12-37 - 16 MAART 1918 - LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL IS ALS VOEDSEL EN KLEDING VOOR JEZUS.....	54
12-38 - 19 MAART 1918 - DE ONENIGHEID TUSSEN DE PRIESTERS MAAKT JEZUS MISSELIJK.....	55
12-39 - 26 MAART 1918 - ELKE DAAD DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDT VERRICHT, DOET DE DEUGDEN EN DE GODDELIJKE HEILIGHEID IN DE ZIEL GROEIEN.	56
12-40 - 27 MAART 1918 - DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, DEELT IN HET EUCHARISTISCHE LEVEN VAN JEZUS.	56
12-41 - 8 APRIL 1918 - HET GROTE VERSCHIL TUSSEN LEVEN IN EENHEID MET JEZUS EN LEVEN IN ZIJN GODDELIJKE WIL.....	57
12-42 - 12 APRIL 1918 - WETEN HOE JE RUST KUNT VINDEN IN JEZUS. ZUIVERE INTENTIES.....	59
12-43- 16 APRIL 1918 - DOOR LIJDEN KAN JE JEZUS VINDEN.....	59
12-44 - 25 APRIL 1918 - JEZUS SPEELT MET LUISA.	60

12-45 - 7 MEI 1918 - DE GODDELIJKE WIL ZORGT ERVOOR DAT HET MENSELIJKE UIT DE ZIEL VERWIJDERD WORDT, OM ZICH BETER IN HAAR TE KUNNEN INTEGREREN.	61
12-46 - 20 MEI 1918 - GOD DOET ALLES EN BEZIT ALLES DOOR EEN EENVOUDIGE DAAD VAN ZIJN WIL.....	62
12-47 - 23 MEI 1918 - DE VLUCHT VAN DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL.....	63
12-48 - 28 MEI 1918 - JEZUS HOUDT JALOERS VEEL VAN LUISA. DE HEMELSE MOEDER PROBEERT JEZUS TE KALMEREN, ZODAT HIJ DE MENSEN NIET STRAFT.	64
12-49 - 4 JUNI 1918 - DE NOODZAAK OM TE HERSTELLEN.	65
12-50 - 12 JUNI 1918 - JEZUS HEEFT DE MENSEN BESCHERMD DOOR HEN MET ZIJN MENSHEID TE BEDEKKEN. MAAR ZE PLAATSEN ZICH BUITEN, BLOOTGESTELD AAN DE SLAGEN.	66
12-51 - 14 JUNI 1918 JEZUS WIL DAT DE ZIEL DE LIEFDE DIE ZIJ VAN HEM ONTVANGT, MANIFESTEERT, ZODAT OOK ANDEREN VAN HEM GAAN HOUDEN.	67
12-52 - 20 JUNI 1918 - JEZUS SPEELT DE ROL VAN PRIESTER VOOR DEGENEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN.	68
12-53 - 2 JULI 1918 - WANNEER DE ZIEL ZICH AAN JEZUS OVERGEEFT, GEEFT JEZUS ZICHZELF AAN DE ZIEL OVER.....	70
12-54 - 9 JULI 1918 - VOOR DE ZIEL DIE LEEFT IN DE GODDELIJKE WIL, VERANDERT ALLES IN LIEFDE.....	71
12-55 - 12 JULI 1918 - DE VRUCHTEN VAN HET LIJDEN VAN JEZUS.....	71
12-56- 16 JULI 1918 - DE ZIEL DIE IEDEREEN GOED WIL DOEN MOET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL.....	72
12-57 - 1 AUGUSTUS 1918 - WANNEER DE ZIEL ZUCHT OMDAT ZE ZICH KOUD, DOR EN AFGELEID VOELT IN HAAR RELATIE MET JEZUS, TROOST HAAR LIJDEN JEZUS.	73
12-58- 7 AUGUSTUS 1918 - IN DE ZIEL DIE HEM ONTVANGT, ZET JEZUS DE OFFERANDE VOORT DIE HIJ AAN HET KRUIS HEEFT GELEDEN.	74
12-59 - 12 AUGUSTUS 1918 - JEZUS WIL VAN LUISA ALLEEN DAT ZIJ ZICH OVERGEEFT AAN ZIJN GODDELIJKE WIL. WAAROM JEZUS WIL DAT LUISA EET. ..	75

12-60 - 19 AUGUSTUS 1918 - JEZUS BETREURT DE SLECHTHEID VAN DE PRIESTERS.....	77
12-61 - 4 SEPTEMBER 1918 - KLACHTEN VAN JEZUS OVER DE PRIESTERS.....	78
12-62 - 25 SEPTEMBER 1918 - DE STRAF DIE DE "SPAANSE GRIEP" WORDT GENOEMD. GOD ZAL BIJNA DEZE HELE VERDORVEN GENERATIE VAN DE AARDE DOEN VERDWIJNEN.....	79
12-63 - 3 OKTOBER 1918 - DE GODDELIJKE GERECHTIGHEID IS IN EVENWICHT. DE DOOD EIST VELE SLACHTOFFERS DOOR VERSCHILLENDE PLAGEN.	80
12-64 - 14 OKTOBER 1918 - ALLEEN DOOR GOD KAN DE MENS WARE EN DUURZAME VREDE BEREIKEN.....	80
12-65 - 16 OKTOBER 1918 - DE "GROTE OORLOG" EINDIGT. JEZUS SPREEKT OVER DE OORLOGVOERENDE NATIES EN WAT ER AAN HET EINDE ZAL GEBEUREN.	82
12-66 - 24 OKTOBER 1918 - JEZUS BEREIDDE DE MENSEN VOOR OM HEM WAARDIG TE ONTVANGEN IN DE EUCHARISTIE DOOR ZIJN HELE LEVEN IN ELKE HOSTIE TE LEGGEN.....	84
12-67 - 7 NOVEMBER 1918 - LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL SLUIT JEZUS OP IN DE ZIEL EN DE ZIEL IN JEZUS.....	85
12-68 - 15 NOVEMBER 1918 - HET VERSCHIL TUSSEN IEMAND DIE ZICH BEZIGHOUDT MET ZIJN EIGEN HEILIGING EN IEMAND DIE AL ZIJN ENERGIE STEEKT IN HET HERSTELLEN EN REDDEN VAN ZIELEN.	86
12-69 - 16 NOVEMBER 1918 - VERNEDERINGEN ZIJN SCHEUREN WAARDOOR HET GODDELIJKE LICHT BINNENKOMT.....	87
12-70 - 29 NOVEMBER 1918 - DE GODDELIJKE WIL VERLATEN IS HET LICHT VERLATEN.	87
12-71 - 4 DECEMBER 1918 "TIJDENS MIJN PASSIE WILDE IK DE GEVANGENIS ONDERGAAN OM DE SCHEPSELEN TE BEVRIJDEN UIT DE GEVANGENIS VAN DE ZONDE."	89
12-72 - 10 DECEMBER 1918 - GUNSTIGE EFFECTEN VAN DE GEBEDEN VAN DE ZIELEN DIE INNIG MET JEZUS VERBONDEN ZIJN.....	89
12-73 - 25 DECEMBER 1918 - JEZUS HERHAALT ZIJN LEVEN IN LUISA.....	91
12-74 - 27 DECEMBER 1918 - DE WOORDEN VAN JEZUS ZIJN ALS ZONNEN. LUISA MOET HEN OPSCHRIJVEN VOOR HET GOEDE VAN IEDEREEN.	92

12-75 - 2 JANUARI 1919 - TIJDENS ZIJN PASSIE WAS ALLES STIL IN JEZUS. IN DE ZIELEN MOET ALLES EVEN STIL ZIJN.....	93
12-76 - 4 JANUARI 1919 - HET LIJDEN VAN LUISA DRAAGT DEZELFDE VRUCHTEN ALS DAT VAN JEZUS.....	94
12-77 - 8 JANUARI 1919- ALLES WAT BINNEN DE GODDELIJKE WIL VALT, WORDT IMMENS, EEUWIG, ONEINDIG.....	95
12-78 - 25 JANUARI 1919 - LUISA IS ALS EEN ANDERE MENSHEID VOOR JEZUS. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, HEEFT DE SLEUTEL OM UIT GOD TE PUTTEN.	99
12-79 - 27 JANUARI 1919 - VAN ALLE WONDEN IN MIJN HART ZIJN ER DRIE WAARVAN DE PIJN GROTER IS DAN DIE VAN ALLE ANDERE SAMEN.	102
12-80 - 29 JANUARI 1919 – HET CREDO - DE DRIE GROTE TIJDPERKEN EN DE DRIE GROTE VERNIEUWINGEN VAN DE WERELD.....	104
12-81 - 4 FEBRUARI 1919 - DE INNERLIJKE PASSIE DIE DE GODHEID DE MENSHEID VAN JEZUS GEDURENDE ZIJN HELE AARDSE LEVEN HEEFT LATEN ONDERGAAN.	108
12-82 - 6 FEBRUARI 1919 - HOE DE ZIEL AAN JEZUS HOSTIES KAN GEVEN.	111
12-83 - 9 FEBRUARI 1919 - SPECIALE OPDRACHTEN DIE TOEVERTROUWD ZIJN AAN DE HEMELSE MOEDER, AAN LUISA EN ANDERE ZIELEN.	112
12-84 - 10 FEBRUARI 1919 - JEZUS VRAAGT LUISA OM NOG EEN 'JA' OM HAAR EEN NIEUWE STAP TE LATEN ZETTEN.....	114
12-85 - 13 FEBRUARI 1919 - JEZUS VRAAGT LUISA OM IN DE GODDELIJKE WIL DEZELFDE FUNCTIE TE VERVULLEN ALS HIJ.	116
12-86 - 20 FEBRUARI 1919 - ELK GESCHAPEN DING IS EEN KANAAL VAN GENADE EN LIEFDE TUSSEN DE SCHEPPER EN HET SCHEPSEL. LUISA WORDT GEROEPEN OM NAMENS IEDEREEN EER TE BEWIJZEN AAN GOD.....	118
12-87 - 24 FEBRUARI 1919 - DE MENS IS HET MEESTERWERK VAN DE SCHEPPING.	121
12-88 - 27 FEBRUARI 1919 - IN DE GODDELIJKE WIL STUIT DE GODDELIJKE LIEFDE OP GEEN ENKELE HINDERNIS.....	123
12-89 - 3 MAART 1919 - HET AARDSE EDEN EN HET GODDELIJK EDEN. DE MENSEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN, BEVINDEN ZICH IN EEN GODDELIJK EDEN. ..	125

12-90 - 6 MAART 1919 - STAPPEN DIE MOETEN GEZET WORDEN OM TE KUNNEN LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL.	126
12-91 - 9 MAART 1919 - DE GODDELIJKE WIL MOET HET CENTRUM EN DE VOEDING VAN DE ZIEL ZIJN.....	127
12-92 - 12 MAART 1919 - HET AARDOPPERVLAK IS HET BEELD VAN DE ZIEL DIE NIET IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT.	128
12-93 - 14 MAART 1919 - DE REIKWIJDTE VAN GEBEDEN IN DE GODDELIJKE WIL. LUISA NEEMT DEEL AAN HET LIJDEN DAT DE MENSHEID VAN JEZUS ONDERGING DOOR ZIJN GODHEID.	129
12-94 - 18 MAART 1919 - HET LIJDEN VAN JEZUS OP HET MOMENT VAN ZIJN INCARNATIE. LUISA DEELT DIT LIJDEN VAN JEZUS.	132
12-95 - 20 MAART 1919 - HET LIJDEN EN DE DOOD DIE JEZUS DOOR DE GODHEID WERDEN OPGELEGD, WAREN NIET ALLEEN INTENTIES, MAAR WERKELIJKHEID. LUISA NEEMT DEEL AAN DIT LIJDEN VAN JEZUS.....	134
12-96 - 22 MAART 1919 - ALLE GESCHAPEN DINGEN ZIJN HET RESULTAAT VAN EEN FIAT VAN GOD. TOEN GOD DE MENS SCHIEP, DEED HIJ VEEL MEER DAN VOOR DE REST VAN DE SCHEPPING.	136
12-97 - 7 APRIL 1919 - LUISA BIEDT AAN GOD GENOEGDOENING EN EER AAN IN DE NAAM VAN IEDEREEN. DE ONRUST IN DE WERELD EN IN DE KERK WORDT VEROORZAAKT DOOR HUN LEIDERS.	137
12-98 - 15 APRIL 1919 – GOD HEEFT EERST DE KLEINE DINGEN GEDAAN, ALS VOORBEREIDING OP DE GROTERE. DE VERRIJZENIS VAN JEZUS IS EEN BEELD VAN HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL.	140
12-99 - 19 APRIL 1919 - DE HEILIGE MENSHEID VAN JEZUS HEEFT DE HARMONIE TUSSEN DE SCHEPPER EN DE MENSEN HERSTELD.	143
12-100- 4 MEI 1919 - JEZUS VESTIGT ZIJN KONINKLIJKE TROON OP AARDE IN DE ZIELEN VAN HEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN.	144
12-101 - 8 MEI 1919 - JEZUS LEED INNERLIJK DOOR ZIJN GODHEID EN UITERLIJK DOOR DE MENSEN OM ZOWEL DE INNERLIJKE ALS DE UITERLIJKE ZONDEN VAN DE MENS TE VERZOENEN.	145
12-102 - 10 MEI 1919. ZOLANG MIJN WIL AANWEZIG IS IN DE MENS, IS OOK HET GODDELIJKE LEVEN DAAR AANWEZIG.	148

12-103 - 16 MEI 1919 - NET ALS DE ZON VERMENIGVULDIGT ELKE DAAD DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDT VERRICHT ZICH TEN GOEDE VAN ALLEN.....	148
12-104 - 22 MEI 1919 - IN HET TIJDPERK VAN HET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL ZULLEN DE MENSEN DE GLORIE AAN GOD BRENGEN IN NAAM VAN DE HELE SCHEPPING.....	151
12-105 - 24 MEI 1919 - REDENEN WAAROM LUISA DE AANWEZIGHEID VAN JEZUS MOET MISSEN.	153
12-106 - 4 JUNI 1919 - OM DE VERLOSSING TE VERVOLLEDIGEN, MOEST JEZUS ONRECHT, VERRAAD EN SPOT VAN DE MENSEN ONDERGAAN.	153
12-107 - 16 JUNI 1919 - ER IS GEEN HEILIGHEID ZONDER HET KRUIS, GEEN DEUGD ZONDER LIJDEN.....	155
12-108 - 27 JUNI 1919 - DE DEUGDEN DIE UIT HET HART VAN DE MENSEN VOORTKOMEN, SLUITEN HARMONIEUS AAN BIJ DEZE DIE UIT HET HART VAN JEZUS VOORTKOMEN.....	156
12-109 - 11 JULI 1919 - DE HEMELEN VAN ONZE ZIEL.....	157
12-110 - 6 AUGUSTUS 1919 - DE OVERGAVE VAN DE ZIEL AAN GOD. DE WAARDE VAN DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL VERRICHT WORDEN.....	158
12-111 - 3 SEPTEMBER 1919 - ZICHZELF VERSMELTEN IN JEZUS BRENGT EVENWICHT IN DE DADEN VAN EERHERSTEL.	160
12-112 - 13 SEPTEMBER 1919 - DE ZIEL MOET STERVEN AAN HAAR EIGEN LEVEN OM TE KUNNEN LEVEN VAN HET LEVEN VAN JEZUS ZELF.....	161
12-113 - 26 SEPTEMBER 1919 - WAT HET SLACHTOFFERSCHAP MET ZICH MEEBRENGT.....	162
12-114 - 8 OKTOBER 1919 - VRUCHTEN VAN HET VERTROUWEN IN JEZUS.....	162
12-115 - 15 OKTOBER 1919 - HET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL BRENGT DE ZIEL IN VEILIGHEID.....	163
12-116 - 3 NOVEMBER 1919 - HET LIJDEN VAN LUISA WEERSPIEGELT DATGENE WAT DE ALLERHEILIGSTE MENSHEID VAN JEZUS ALS SLACHTOFFER HEEFT ONDERGAAN.	164
12-117 - 6 DECEMBER 1919 - IN DE GODDELIJKE WIL KAN DE ZIEL GOD DE LIEFDE GEVEN DIE DE VERDOEMDEN HEM WEIGEREN. GOD SCHIEP DE MENS VRIJ, MET HET VERMOGEN OM AL HET GOEDE TE DOEN DAT HIJ WIL.....	166

12-118 - 15 DECEMBER 1919 - DE GODDELIJKE WIL IS DE BRON VAN ALLE GOEDE DINGEN.	168
12-119 - 26 DECEMBER 1919 - HET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL IS EEN SACRAMENT DAT ALLE INGESTELDE SACRAMENTEN SAMEN OVERTREFT.	169
12-120 - 1 JANUARI 1920 - ELKE DAAD DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDT VERRICHT, VERANDERT IN EEN EEUWIGE HOSTIE.....	171
12-121 - 9 JANUARI 1920 - ELK GESCHAPEN DING OPENBAART GODS LIEFDE VOOR DE MENSEN.....	172
12-122 - 15 JANUARI 1920 - WIE IN NAAM VAN IEDEREEN WIL BEMINNEN, EERHERSTEL BRENGEN EN HEN VERVANGEN, MOET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL.....	174
12-123 - 24 JANUARI 1920 - GOD SCHIEP DE MENS OM HEM GEZELSCAP TE HOUDEN.....	175
12-124 - 14 MAART 1920 - HET MARTELAARSCHAP VAN DE LIEFDE OVERTREFT ALLE ANDERE MARTELAARSCHAPPEN SAMEN.	176
12-125 - 19 MAART 1920 - LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL BETEKENT LEVEN ZONDER JE EIGEN LEVEN EN ALLE LEVENS OMARMEN.....	177
12-126 - 23 MAART 1920 - LUISA ZOU GRAAG VOLLEDIG AAN HET OOG VAN DE MENSEN ONTTROKKEN WILLEN ZIJN, MAAR JEZUS WIL HAAR ALS EEN LAMP OP HAAR LANTAARNPAAL.....	179
12-127 - 3 APRIL 1920 - HET VERLANGEN VAN GOD BIJ HET SCHEPPEN VAN DE MENS IS DAT DE MENS BEETJE BIJ BEETJE HET GODDELIJKE LEVEN IN ZICH ONTWIKKELT OM HEM VERVOLGENS NAAR DE VREUGDEN VAN DE HEMEL TE LEIDEN.	181
12-128 - 15 APRIL 1920 - DE LIEFDE VOOR DE ZIELEN IS DE OORZAAK VAN HET LIJDEN VAN JEZUS EN DAT VAN LUISA.	181
12-129 - 1 MEI 1920 - HET LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL SCHENKT GOD EEUWIGE GLORIE.....	183
12-129 - 1 MEI 1920 - WIE IN DE HOOGTEN VAN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, MOET HET LIJDEN DRAGEN VAN HEN DIE ‘BENEDEN’ LEVEN.	183
12-130 - 15 MEI 1920 - DE GODDELIJKE WIL VOLBRENGT DE VOLLEDIGE KRUISIGING IN DE ZIEL.	184

12-131 - 24 MEI 1920 - DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDEN VERRICHT, ZIJN VERDEDIGERS VAN DE GODDELIJKE TROON, NIET ALLEEN IN DE HUIDIGE TIJD, MAAR TOT HET EINDE DER TIJDEN.....	186
12-132 - 28 MEI 1920 - DE ZIEL DIE LEEFT IN DE GODDELIJKE WIL IS SAMEN MET JEZUS GECONSACREERD IN ELKE HOSTIE. DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDEN VERRICHT, VERDRINGEN ALLE ANDERE.	187
12-133 - 2 JUNI 1920 - NET ALS JEZUS VOELT LUISA DE PIJN VAN DE SCHEIDING TUSSEN DE MENS EN DE GODHEID.....	188
12-124 - 10 JUNI 1920 - NET ALS DE MENSHEID VAN JEZUS MOET DE ZIEL TUSSEN HEMEL EN AARDE LEVEN.....	189
12-135 - 22 JUNI 1920 - DE HEILIGHEID VAN JEZUS' MENSHEID WAS VRIJ VAN EIGENBELANG.....	191
12-136 - 2 SEPTEMBER 1920 - HET MISSEN VAN HET GEZELSHAP VAN DE MENSEN VEROORZAAKT JEZUS EEN MARTELAARSCHAP VAN LIEFDE.....	192
12-137 - 21 SEPTEMBER 1920 - DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDEN VERRICHT, WORDEN IN HEM VERZEGELD.....	193
12-138 - 25 SEPTEMBER 1920 - DE WAARHEID IS LICHT.....	194
12-139 - 12 OKTOBER 1920 - WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, ONTVANGT ALLEEN HULP VAN JEZUS. MAAR HIJ GEEFT HULP AAN ANDEREN.....	196
12-140 - 15 NOVEMBER 1920 - ELKE GOEDE DAAD DIE VOOR JEZUS WORDT VERRICHT, IS EEN KETTING DIE DE ZIEL AAN JEZUS BINDT.....	196
12-141 - 28 NOVEMBER 1920 - WANNEER JEZUS WIL GEVEN, BEGINT HIJ MET TE VRAGEN. GEVOLGEN VAN DE ZEGEN DIE JEZUS AAN MARIA GAF.....	197
12-142 - 18 DECEMBER 1920 – WEDERLIEFDE EN DANKZEGGING VOOR ALLES WAT GOD IN DE ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA GEDAAN HEEFT.....	199
12-143 - 22 DECEMBER 1920 - DE SCHEPPENDE KRACHT BEVINDT ZICH IN DE GODDELIJKE WIL. HET STERVEN DAT LEVEN GEEFT.....	200
12-144 - 25 DECEMBER 1920 - DE HEMELSE MOEDER BEVESTIGT LUISA IN HAAR HELE WEZEN. DE SITUATIE VAN DE PASGEBOREN JEZUS IN DE GROT VAN BETHLEHEM WAS MINDER ERNSTIG DAN ZIJN SITUATIE IN DE EUCHARISTIE.	202
12-145 - 5 JANUARI 1921 - HET WARE LEVEN VAN DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL IS NIETS ANDERS DAN DE VORMING VAN HAAR LEVEN IN HET LEVEN VAN JEZUS.	204

12-146 - 7 JANUARI 1921 - DE GLIMLACH VAN JEZUS, VEROORZAAKT DOOR DE EERSTE KINDEREN VAN DE GODDELIJKE WIL.....	206
12-147 - 10 JANUARI 1921 - HET 'FIAT' VAN DE ALLERHEILIGSTE MAAGD. JEZUS WIL EEN TWEEDE 'FIAT', DAT VAN LUISA.....	208
12-148 - 17 JANUARI 1921 - DE DRIE FIATS: HET FIAT VAN DE SCHEPPING, HET FIAT VAN DE MAAGD MARIA MET BETREKKING TOT DE VERLOSSING EN HET FIAT VAN LUISA MET BETREKKING TOT HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL.....	209
12-149 - 24 JANUARI 1921 - HET DERDE 'FIAT' MOET DE 'FIATS' VAN DE SCHEPPING EN DE VERLOSSING TOT VOLTOOIING BRENGEN.....	213
12-150 - 2 FEBRUARI 1921 - DE DRIE FIATS HEBBEN DEZELFDE WAARDE EN HETZELFDE VERMOGEN.....	215
12-151 - 8 FEBRUARI 1921 - TERWIJL DE WERELD JEZUS VAN DE AARDBODEM WIL VERDRIJVEN, BEREIDT HIJ EEN TIJDPERK VAN LIEFDE VOOR, DAT VAN ZIJN DERDE FIAT.....	217
12-152 - 16 FEBRUARI 1921 - OM DE GODDELIJKE WIL BINNEN TE GAAN, VOLSTAAT HET OM HET TE WILLEN.....	218
12-153 - 22 FEBRUARI 1921 - DE DERDE FIAT ZAL ZOVEEL GENADE OVER DE MENSEN UITSTORTEN DAT ZIJ BIJNA HUN OORSPRONKELIJKE STAAT ZULLEN TERUGVINDEN.....	219
12-154 - 2 MAART 1921 - JEZUS WIJZIGT ZIJN VERWACHTINGEN TEN AANZIEN VAN LUISA MET HET OOG OP DE VOORBEREIDING VAN HET TIJDPERK VAN ZIJN WIL.....	222
12-155 - 8 MAART 1921 - DOOR HAAR LIEFDE BRACHT DE MAAGD HET WOORD ERTOE OM ZICH IN HAAR SCHOOT TE INCARNEREN. DOOR HAAR LIEFDE EN DOOR ZICH TE VERENIGEN MET DE GODDELIJKE WIL, BRENGT LUISA DE GODDELIJKE WIL ERTOE OM ZICH IN HAAR TE VESTIGEN.....	223
12-156 - 12 MAART 1921 - JEZUS IS HET GRAAN DAT VOEDSEL WORDT EN LUISA IS HET STRO DAT DIT GRAAN BEKLEEDT EN BESCHERMT.....	224
12-157 - 17 MAART 1921 - JEZUS LAAT LUISA OVERGAAN VAN DE FUNCTIE DIE ZIJN MENSHEID OP AARDE HAD, NAAR DE FUNCTIE DIE ZIJN WIL IN ZIJN MENSHEID HAD.....	226
12-158 - 23 MAART 1921 - DE GODDELIJKE WIL MAAKT DE ZIEL KLEIN. LUISA IS DE KLEINSTE VAN ALLEMAAL.....	227

12-159 - 2 APRIL 1921 - DE ZIEL DIE HANDELT IN DE GODDELIJKE WIL ONTVANGT VOOR IEDEREEN EN GEEFT AAN IEDEREEN.	229
12-160 - 23 APRIL 1921 - GOD ZAL DE DADEN VAN DE MENSEN ZIEN DOORHEEN DE DADEN VAN DE ZIELEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN.....	230
12-161 - 26 APRIL 1921 - DE OORLOG DIE DE GODDELIJKE WIL TEGEN DE MENSEN ZAL VOEREN.....	231
INHOUDSOPGAVE – DEEL 12	233